

KOMÜNİST

SAYI
9
EKİM 81

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) MERKEZ YAYIN ORGANI

Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz

- # MKSB'nin Kısa Açıklaması.
- # Örgütlenme Meselesi Üzerine ve Ordu Örgütlenmesi !
- # Tarım Bölgelerinde Nasıl Çalışmalıyız ve Teşkilatlanmalıyız ?
- # Halk Saflarında Gördüğümüz Siyasi Teşkilatların Yönetim Kademelerine !

ÖNSÖZ

Y O L D A Ş L A R !

Doğru bir örgütlenme ve doğru bir çalışma tarzı siyasetin hayata uygulanmasının garantisidir. Örgütsel olarak garantiye alınmamış bir siyasi çizgi hayata uygulanamaz. Boş ve anlamsız olarak kalır. Bu kadar önemli olan örgütlenme meseleleri üzerinde bilgilerimiz oldukça sığdır. Bir yandan çeşitli KP'lerin örgütlenme tecrübelerini öğrenmeli, diğer yandan bu bilgiler ışığında kendi tecrübelerimizi özetleyip ders çıkararak ülkemizin somut koşullarına en uygun örgütlenmeyi tesbit etmeliyiz. Bunun için her Yoldaş mutlaka tecrübelerini özetlemeli ve bize ulaştırmalıdır.

Örgütlenme meseleleri üzerine son derece geriyiz bu güne dek bir çok yerde bir çok örgütlemeye girişildi. Merkezi olarak ise bir örgütlenme perspektifi verilmedi. Bu gün tecrübelerimizden çıkara bildiğimiz genel bir perspektifle merkezi bir örgütlenme yapılıyor. Ancak: partide, gizli ve açık örgütlenme, parti ve ordu, sendika, gençlik ve kadınlar örgütlenmesi ve bunlar arasındaki bağ yeterince aydınlanmış değil.

Partide daha önce basılıp dağıtılan fakat yeterince okunup tartışılmayan "Örgütlenme meselesi üzerine" ve "Tarım alanlarında çalışma tecrübeleri" yazıları ile örgütlenme meselelerini tartışmaya açıyoruz. Gelen tecrübe ve araştırma yazılarını parti içi yayın organımız olan K'da yayınlayacağız. Bu güne dek hep tecrübelerden dersler çıkar malıyız diyoruz. Bunu artık hayata uygulamak zorundayız. Tecrübeler elimize ulaşmaz ve biz bunları özetleyip yeniden kollektif tartışmaya açmazsak tecrübelerden öğrenemeyiz. Bunu kesinlikle bilince çıkarmalıyız.

MKSB.

Mayıs- 1981

Örgütlenme üzerine yararlanacağımız kaynaklar:

- Örgütlenme Üzerine.-L.-
- Ne Yapmalı? -L.-
- Bir Adım İleri, İki Adım Geri. -L.-
- Parti Örgütlenme İlkeleri. -L.-
- Kadrolar Üzerine. - St.- Dimitrov.-
- Yasal Parti Yasa Dışı Çalışma. -L.-
- SBKP(B) Tarihi.
- VIP Tarihi.
- AEP Tarihi.
- Pariti İşleyişi İle İlgili Meseleler. -Mao.-

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

ÖRGÜTLENME MESELESİ ÜZERİNE

GİRİŞ

"Bu yazı Filipinler KP tarafın dan görevlendirilen bir araştır ma-inceleme komisyonu tarafın dan kaleme alınmıştır.

Kadroların örgütlenme meseleleri konusunda e ğitilmeleri çok önemlidir. Onların bulundukları yerlerde ileri unsurları ve geniş yığınları örgüt leyebilmeleri için örgütlenme konusunda bilgi sa ğı bi olmaları gerekir. Gizli ve açık örgütlenme ne dir? Bunların bir birleriyle ilişkileri ve bağla rı nasıldır? Nasıl kurulur? Örgütlenme hangi alan larda yürütülür? Hangi şartlarda hangi örgütlen me biçimleri önem kazanır? Siyasi, ekonomik, sos yal, kültürel ve askeri alanlarda örgütlenme nasıl olur? Değişik alanlarda örgütlerin bir biriyle ilişkileri ve bağları nasıldır? Hangileri hangi lerine tabidir?... İşte bu ve benzeri konularda kadrolar eğitilmelidir. Eğitim hem büyük ustala rın ve devrimci önderlerin bu konudaki yazıları hemde hareketin ve kadroların tecrübeleri üze rinde yapılmalıdır. Parti yığınlar içinde çalı şan kadroların örgütlenme ve çalışma tarzı konu sunda tecrübelerini yazılı hale getirmelerini is temelidir. Kadroların görüş ve tecrübelerini aldık tan sonra örgütlenme ve çalışma tarzı konusunda (ama her alanda) görüşlerini yazılı hale getirme lidir. Sonra bu görüşleri yeniden kadroların kol lektif tartışmalarına sunmalıdır.

Bu gün en ileri bölgelerde bile örgütlenme du rumu iç açıcı değildir. En ücra köylere kadar çok geniş bir sempatizan ağı vardır; az-çok ile ri kadrolarda vardır. Fakat örgütlenme yoktur. Bir köyde bir nahiye veya kazada altı-yedi kişi bir araya gelip bir dernek kurmayı düşünmüyor. Parti örgütü köylüleri (imkan varken) açık dernekler veya birlikler halinde örgütlemeyi önemsemiyor.

Çünkü parti önderliği açık kitle örgütlenmesinin veya örgütlerinin parti ve ordunun örgütlenmesi ne, güçlenmesine yığınlarla daha sağlam bağlar kurmasına yol açacağını yeterince kavramamıştır. Söz konusu bölgelerde parti örgütlemesinde zayıftır. Ordu örgütlemesi ise son derece zayıftır. Bu gün özellikle ordu örgütlemesi, ordu teşkilatıyla parti teşkilatı arasındaki ilişkiler ve bağlar konusunda partinin açık bir görüşü yoktur. Bu konuda öteden beri bilinen bazı genel bilgilerle yetiniliyor. Fakat bu bilgiler yetersizdir. Bunları, kendi ülkemizin şartlarını göz önünde bulundurarak kendi tecrübelerimizden ve başka ülkelerin devrimci mücadelelerini tecrübelerinden yararlanarak genişletmeye, zenginleştirmeye çalışmalıyız.

Biz bu yazımızda genel örgütlenme meselelerinin bir parçası olan askeri örgütlenme veya ordu örgütlemesi üzerinde duraçagız. Ordu teşkilatıyla parti teşkilatı arasındaki ilişkileri ve bağları belirtceğiz. Bu yazı kadroların kollektif tartışmasına sunulmalı, onların bu konuda eleştiri, görüş ve önerileri alınmalıdır.

1- ORDU ÖRGÜTLEMESİ:

Bu meseleyi dört başlık altında ele alaçagız,

A- Gerilla Ordusunun Teşkilat Yapısı.

B- Gerilla Ordusunda Karar Sistemi.

C- Milis Teşkilatı.

D- Gerilla Ordusunda Parti Örgütü ve Görevleri.

Şimdi bunları teker teker ele alalım.

A- GERİLLA ORDUSUNUN TEŞKİLAT YAPISI:

Ordunun partiden ayrı olarak teşkilatlandırıldığını biliyoruz. Bunlar iki ayrı teşkilatdır. Parti devrimin öncü müfrezesidir, ve orduya kumanda eder. Ama nasıl kumanda eder, aralarındaki ilişki ve bağlar nasıldır? Parti teşkilatı konusunda kad

roların genel bir bilgisi vardır. Gerilla ordusunun genel teşkilat yapısını ortaya koyduğumuz zaman bu iki teşkilat arasındaki ilişki ve bağları göreceğiz. Dolayısıyla partinin orduya nasıl bir mekanizmayla kumanda ettiğini göreceğiz. Biz Gerilla ordusunun nasıl teşkilatlanması gerektiğini açıklarken ülkemizin somut şartlarını göz önünde bulundurmalıyız. Diğer ülkelerin tecrübelerinden yararlanılmalı fakat kendi tecrübelerimizi esas almalıyız.

Gerek parti gerekse ordu teşkilatlanmasında ülke çeşitli çeşitli kademelere ayrılmalıdır. Ülkemizin büyüklüğü, ortak sosyo-ekonomik ve coğrafi özelliklere, çalışma ve teşkilatlanma kolaylığına göre tesbit edilen şu çalışma ve teşkilatlanma kademelerine ayırabiliriz.

- 1- Bölge, geçmişte ülke sekiz bölgeye ayrılmıştı. (her bölge en az iki alt bölgeden oluşmalıdır.)
- 2- Alt bölge. (her alt bölge en az iki ilden oluşmalıdır.)
- 3- İl. (her il en az iki mülkikadan oluşmalıdır.)
- 4- Mülkika. (her mülkika en az iki kazadan oluşmalıdır.)
- 5- ilçe.
- 6- Nahiye (her nahiye en az iki çevreden oluşmalıdır.)
- 7- Çevre. (en az beş köyden oluşmalıdır.)
- 8- Köy.
(Bak sema 1)

Gerilla ordusu üstten alta, tepeden tabana doğru, merkezi bir şekilde teşkilatlanmalıdır. (1). Bu içinde bulunduğumuz şartların bize emrettiği yerel kademe esasına dayanan bir teşkilatlanma olmalıdır. Bu Halk Savaşı süreci içinde kuvvet

kademesi esasına dayanan bir teşkilata dönüşecek tir; yani, bölge, alt bölge, il, mıntıka, kaza vb. gibi yerel kademe esasına dayanan teşkilatlan ma ordu, kolordu, tümen, tugay, alay, tabur, bölük vb. gibi kuvvet kademelerine dönüşecektir. Bura da her yerel kademeyi bir kuvvet kademesinin kar şılığında görmemek gerekir. Bu durumu belirttik ten sonra gelelim gerilla ordusunun yerel kademe esasına göre nasıl teşkilatlandığına.

GERILLA GENEL KOMİTESİ:

Gerilla ordusunun en üst komuta organı, gerilla genel komitesidir. (Buna gerilla genel komutan lığı da diyebiliriz.) Bu organ, ülke çapındaki gerilla savaşının (Parti politikasının ışığında) sevk ve idaresinden, gerilla ordusunun eğitimi, donatımı ve örgütlenmesi gibi görevlerden sorum ludur. Bu askeri organ, komutan, komutan yardım cısı, siyasi sorumlu (Komiser), siyasi komiser yardım cısı olmak üzere (bu günkü şartlarda normal ola rak dört kişiden oluşmalıdır. (Bu organ kadro yoksa komutan ve siyasi sorumlu olmak üzere en az iki kişide oluşabilir. Gerilla genel komi tesi, doğrudan doğruya parti merkez komitesince oluşturulur. Komite komutanı ve siyasi sorumlusu mutlaka parti mertez komitesince atanır. Yardım cılarda yine doğrudan PMK'since yada PMK'nin ona yı ile komutan ve siyasi sorumlu tarafından ata nır.) Siyasi sorumlu (komiser) parti merkez komi tesindeki askeri sorumluya veya askeri büroya bağ lıdır. Gerilla genel komitesindeki siyasi komiser aynı zamanda parti merkez komitesi askeri sorum lusu veya askeri büro üyesi olabilir. Yine geri la genel komitesindeki siyasi komiser ve yardım cısı aynı zamanda partimerkez komitesi askeri bü rosunun üyeleri olabilir. Bu organda komutan ve yardımcısının partili olmaları şarttır. (Komutan ve yardımcısıda parti merkez komitesi askeri bü rosunun üyesi olabilir.) Çünkü gerilla ordusunun en yüksek, en sorumlu ve merkez komitesiyle direkt

ilişkiler içinde olan organdır.

Gerilla genel komitesi içinde bulunduğumuz bu günkü şartlarda şehire yerleşmemelidir. PMK'nin bulunduğu veya ona yakın kırsal bölgeye yerleşmelidir. Komite üyeleri köylülerin arasında bizzat propaganda ve teşkilatlanma çalışmalarına katılmalıdır. Çalışmalarını kendisini kitlelerden tecrit ederek ormanlardan, mağaralardan, sığınak ve evlerden çıkmayarak yürütürse yanlış bir tutum içinde olur.

Komite üyeleri seçtikleri bölgenin en ileri çalışma kademesine yerleşmelidirler. Bu çalışma kademesinin köylerin en ileri unsurlarını ve arazisini tanımalıdır. Ağır düşman misillemeleri karşısında, çalışma kademesinde tutunabilmek ele geçmemek için bu şarttır. Bu günkü durumda gerilla ordusu genel komitesi, yerleştiği bölgenin geçici olarak sorumluluğunda üstlenebilir. Üstlenmelidir. Yani aynı zamanda bir gerilla bölge komitesi gibi çalışabilir.

Çalışma kademelerinden birisine yerleşen gerilla ordusu genel komitesinin güvenliği son derece önemlidir. Bunun için biraz önce de belirttiğimiz gibi komite üyelerinin bulunduğu çalışma kademesinin en ileri köylerinin ve en sağlam unsurlarını tanımaları, kitle çalışmalarına faal olarak katılmaları, kademenin coğrafik yapısını tanımaları gerekir. Ayrıca düşmanın sıkı aramalarına karşı evlerde, dağlarda, ormanlarda sığınabilecek sağlam sığınaklar hazırlamalıdır ken dilerine.

GERILLA BÖLGE KOMİTESİ:

Gerilla genel komiteleri, genel komiteye bağlıdır. Bu organlarda komutan, komutan yardımcısı, siyasi sorumlu (komiser) ve yardımcısı olmak üzere dört kişiden oluşur. Kadro yoksa bu bizzat, ilk başta, komutan ve siyasi komiser olmak üzere iki kişiyle de oluşturulabilir. Gerilla gölge komite

sindeki siyasi sorumlu (komiser) parti bölge komitesindeki askeri büroya, büro yoksa askeri sorumluya bağlıdır. Parti bölge komitesindeki askeri sorumlu aynı zamanda gerilla bölge komitesindeki siyasi komiser sorumluluğunda yüklenebilir. Gerilla bölge komitesi bölgenin kitle temeli bakımından en ileri iline ve bu ilin en ileri mıntıkasına yerleşmelidir. Bu mıntıkanın kitle temeli ve coğrafi bakımdan elverişli olmasına dikkat edilmelidir. Ayrıca kolay irtibat bakımından da bölgenin merkezi veya uygun bir yerinde bulunması (şart olmakla birlikte) iyi olur. Mıntıkaya yerleşen gerilla bölge komitesi, eğer o mıntıkada askeri örgütlenme yoksa derhal propaganda ve örgütlenme çalışmalarına başlamalıdır.

Gerilla bölge komitesine bağlı olarak alt bölge, alt bölgeye bağlı olarak il, ile bağlı olarak da mıntika komiteleri örgütlenir. Bu organların yapısı bölge komitelerinin yapısına benzediği için her biri üzerinden ayrı ayrı durmuyoruz. Ancak şunu unutmamak gerekir: Her organın siyasi komiseri veya parti görevlisi aynı kademenin parti komitesindeki askeri büroya veya sorumluya bağlıdır. En alt komite olması dolayısıyla mıntika komitesinin üzerinde biraz duralım. (Bak şema-3)

GERILLA MINTIKA KOMİTESİ:

En az iki kişiden (komutan ve komiser) oluşur. Bu organ, yerleştiği mıntıkanın köylerin

(1) Baskı şartlarında çalışma ve teşkilatlanma kademelerinin askeri sorumluları gizlilik ilkesi gereğince, esas olarak yukarıdan atama ile tayin edilir veya görevlendirilir. Bununla birlikte gerilla veya milis birimlerinin komutanlarını (askeri sorumlusunu veya başkanını) o birimlerin üyeleri seçmelidir.

de, nahiye ve ilçe merkezlerinde propaganda ve örgütlendirme çalışmasına başlamalıdır. İlk adım, güvenilir kimselerin yardımıyla mantıkanın en ileri köylerini ve en sağlam elemanlarını tanımaktır. Bunları siyasi bakımdan eğitmek veya kazanmaya çalışmaktır. Ve zamanla kişisel ilişkileri, şartların olgunlaştığı yerlerde (görev grupları, kilise hücreleri oluşturarak) organ ilişkilerine, dağınıklığı teşkilata, bireysel çalışmayı kollektif çalışmaya dönüştürmelidir.

Köylerde kurulan organlarla (görev grupları, milis hücresi, gerilla birimi vb.) ilişkileri daha üst seviyede oluşturulan bir ilçe, nahiye veya çevre askeri komitesine devretmeliyiz. Bu meşeyi daha iyi kavramak için ayrı ayrı başlıklar altında ele alalım. Köyden ilçeye doğru anlatalım.

GERİLLA BİRİMİ:

Gerilla birimi, gerilla ordusunun temel yapı taşıdır. İnsan vücudu için hücre ne ise gerilla ordusu için gerilla birimi de odur. İçinde bulunduğumuz şartlarda en az 3 kişiden kurulmalıdır. Bu birim 9-10 kişiyi aşmamalıdır. Birim seyyar veya gezginçi olabileceği gibi yerleşik de olabilir. Ama içinde bulunduğumuz şartlarda birimin seyyar olmasına gerek yoktur, yerleşik olmalıdır.

Birimin elemanları profesyonel olmalıdır. Kişisel çıkarların devrimin çıkarlarına tabi kılmalıdır. Birim ve birim elemanları her an köyden ayrılmaya veya harekete, göreve hazır olmalıdırlar. Köyde eğer parti komitesi varsa bu komitenin sevk ve idaresindeki çalışmalara aktif olarak katılmalıdır. Parti komitesi yoksa köy içinde propaganda ve örgütlenme çalışmalarına başlamalıdır.

Üretime katılmalı köyün ve (yoksul köylüler esas olmak üzere) Köylülerin somut meseleleriyle yakından ilgilenmelidir. Bu çalışmalar (komite yoksa) partilinin, partili yoksa parti adayının

buda yoksa birim sorumlusunun önderliğinde yürütülmelidir.

Bir gerilla biriminde birimi yöneten bir askeri sorumlu (buna birim komutanıda denebilir, bir de parti temsilcisi kurulur. (fakat parti temsilcisi olmadanda birim oluşturulabilir.) Bu, sıradan bir parti üyeside olabilir. Köyde eğer parti komitesi varsa birim içindeki parti temsilcisi, aynı zamanda komitenin askeri sorumlu üyesi olabilir, olmalıdır.

GERILLA NAHIYE KOMİTESİ:

Bir nahiyeye bağlı bir çok gerilla birimleri kurulunca bu birimlerin çalışmalarını denetleyecek, bir askeri harekette buraları birleştirecek, sevk ve idare edecek bir organa, bir üst organa ihtiyaç vardır. İşte bu gerilla nahiye komitesi dir. Bu komite, komutan ve parti temsilcisi olmak üzere en az iki; normal olarak da yardımcılarla birlikte dört kişiden oluşmalıdır. Eğer birimlerin kurulduğu köy sayısı fazla ise ve bundan dolayı komite bunlarla ilişki kurmakta güçlük çekiyorsa o zaman en az 6-7 köydeki birimlerin bir üst organı olarak kurulan ve nahiye komitesine bağlı olan gerilla çevre komiteleri kurulur. Mesala diyelimki bir nahiyeye bağlı 20 köy var, bu 20 köyün 6-7 tanesinde gerilla birimleri oluşturuldu. Bu taktirde çevre komitesi kurmaya gerek yoktur. Bu birimlerle gerilla nahiye komitesi ilgilenebilir. Eğer 20 köyün 15'inde gerilla birimleri kurulmuşsa bu taktirde nahiye komitesinin işleri güçleşir. O zaman bu 15 köyün ikiye bölünerek her bir grubu üzerinde bir çevre komitesi oluşturulabilir. Çevre komitesinin üyeleri birimlerin en sağlam unsurlarından seçilmelidir.

Gerilla nahiye ve çevre komitesinin üyeleri, kendi sorumlulukları altında bulunan birimlerle bağlarını bu birimlerin askeri ve siyasi sorumluları aracılığıyla yani bunlarla ilişki kurularak

sürdürürler. Mesela diyelimki komutan, yardımcısı ve Parti temsilcisi olmak üzere üç kişilik bir gerilla nahiye veya çevre komitesi var; ve bu komite 7 köydeki 7 birimden sorumludur. Duruma göre 4 birimin başkanlarıyla komutan, geride kalan 3 birimin başkanlarıyla da yardımcısı ilişki kurar. Parti temsilcisi ise birimdeki parti temsilcileri ile ilişki kurar. Nahiye veya çevre gerilla komitesinin üyeleri birim askeri veya siyasi sorumlularıyla tek tek ilişki kurmalıdırlar. Meselâ birinin ilişki kurduğu birim sorumluları birbirlerini tanımamalıdırlar. Veya birimlerinin örgütsel durumunu, örgüt içindeki yerini bilmemelidirler. Bir köyün birim sorumluları veya üyeleri bir başka köyün birim sorumlularını veya üyelerini tanımamalıdırlar. Hiç değilse örgüt içindeki yerlerini bilmemelidirler. Ayrıca gerilla nahiye veya çevre komutan ve yardımcısının birbirlerini ilişki kurduğu birim sorumlularını tanımamaları gerekir. Birim parti temsilcileriyle de ancak gerilla nahiye veya çevre komitesinin parti temsilcileri ilişki kurabilir.

Gerilla birimlerini ve komitelerini oluştururken bunların aralarında kurulacak ilişki ve bağlara dikkat etmeliyiz. Sakat ve gereksiz ilişkileri veya bağları, doğru ve gerekli olanlardan ayırmalıyız. Yarın polis gerilla örgütünü açığa çıkarmak için elindeki bütün imkanlarını kullanacak. Geçmişte edindiği ve emperyalistlerden öğrendiği tecrübelerden yararlanacaktır. Biz de kendi tecrübelerimizden ve diğer ülke halklarının devrimci tecrübelerinden öğrenmeliyiz. Düşmanın bize karşı uyguladığı mücadele taktiklerini, örgütlenme biçimlerini mutlaka öğrenmeliyiz.

GERILLA İLÇE KOMİTESİ:

Gerilla ordusunu ilçe çapında örgütlemek, donatmak, eğitmek, sevk ve idare etmekle sorumludur. Komutan ve parti temsilcisi olmak üzere en az iki

kişiden oluşur. Tabi bu kadrosuzluk veya yetişkin eleman yokluğu durumunda böyledir. Normal olarak yardımcılarla birlikte 4 kişiden oluşmalıdır. Bu komiteye gerilla nahiye komiteleri bağlıdır. Bu komitenin parti temsilcisi yine ilçe parti komite sinin askeri sorumlusuna bağlıdır. Veya bizzat o sorumluluğu paylaşır.

Gerilla ilçe komitesi, ilçe merkezine yerleşmemelidir. İlçe köylerinde seyyar bir şekilde çalışmalıdır. Askeri kadrolara, örgütlenme, propaganda, halkla sıkı bağlar kurma, çalışma tarzı, eğitim ve silahlanma konularında yol göstermelidir. Bizzat bu çalışmalara katılmalı ve bu çalışmalarını denetlemelidir. Köyleri ve köylüleri tanımalı, kadroların ve halkın nabzını duymalı, araziye avcunun içi gibi bilmelidir. Bu komite, komite içindeki parti temsilcisinin önderliğinde (parti teşkilatının veya partilinin bulunmadığı köylerde) şartlara göre legal, yarı-legal veya illegal (gizli) kitle teşkilatlarının kurulmasına da önderlik edebilir ve etmelidir de.

Gerilla ordusunun teşkilat yapısını bu şekilde açıkladıktan sonra gelelim bu konuyla ilgili bir başka meseleye.

B-GERİLLA ORDUSUNDA ASKERİ KURULLAR SİSTEMİ:

Gerilla ordusunda kurul sistemi, il kademesine (bu kademe dahil) kadar uygulanan ve üst komite üyeleriyle bu komiteye bağlı alt komitelerin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşan karar organları sistemidir. Meseleyi daha iyi kavramak için organları tek tek kademelerde ele alalım.

Gerilla genel kurulu (genel askeri kurul) gerilla genel komitesinin üyeleriyle, gerilla bölge komitelerinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. Gerilla genel komitesinin komutan ve yardımcısı gerilla bölge komitelerinden ikisini ayrı ayrı komutanlıklarını yapabilecekleri gibi aynı organın siyasi komiser ve yardımcısı da yine gerilla

la bölge komitelerinden ikisinin ayrı ayrı siyasi komiserlik görevini yapabilir (bu kadro azlığın - dan dolayı böyle olabilir. Kurul üyeleri birbirle rini takma isimleriyle tanırırlar. Kimlerin hangi bölgede çalıştığı, kimlerin komutan olduğu aynı kademede ki bölge organlarında çalışan ve bir üst organda görevli olmayan üyelerce bilinmez, bilin memelidir. Gerilla genel karargâhı, gerilla genel komitesinin çağrısıyla toplanır. Bu organ, parti nin gerilla savaşı ve gerilla ordusuyla ilgili o larak aldığı önemli genel kararların uygulanması meselesini vb. meseleleri görüşüp karara bağlamak için toplanır. Meselâ genel saldırı veya geri çe kilme, gerilla ordusunu örgütleme, eğitme, donat ma gibi önemli genel meselelerde kararlar alır ve bunları uygulamaya kor. Sadece partinin kararları nı görüşmek, uygulamak için değil, aynı zamanda kendi sorumluluğu içinde bulunan askeri meselele ri de bağımsız olarak görüşebilir. Bu konularda kararlar alabilir, uygulamaya geçirebilir.

Gerilla genel komitesi üyelerinin dışındaki ge rilla genel kurul üyelerini (sınıf kökenleri, tec rübeleri, ideolojik ve siyasi bilinç seviyeleri, insiyatifleri, sabırlılık, soğuk kanlılık, cesa ret vb. durumlarına göre birinci üye, ikinci üye, üçüncü üye vs. diye sıralamalıyız. Gerilla genel komitesi toptan tutuklandığı veya birkaç üyesi tu tuklandığı zaman tutuklananların veya yok edilen lerin yerini ilk sıralardaki üyeler almalıdır. E ğer komutan ve yardımcısı aynı anda tutuklanırsa bunların yerini otomatik olarak genel kurul birin ci ve ikinci üyeleri almalıdır. Gerilla genel ko mitesinden siyasi komiser veya yardımcısı yakalan dığı zaman bunların yerine ya parti MK Askeri Bü rosu tarafından yenileri atanır, ya da bunların yerini otomatik olarak genel kurul üyesi siyasi komiserlerinden birinci ve ikinci üyeler alır. Bu mekanizma bölge, alt bölge, il, ve mantika kademe lerinde titizlikle uygulanmalıdır.

Gerilla bölge kurulu, gerilla bölge komitesi, üyeleriyle gerilla alt bölge komitesinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. Bölge çapındaki önemli askeri meseleleri görüşüp karara bağlamak için toplanır. Gerilla bölge kurulu askeri meselelerde gerilla bölge komitesinden daha yetkilidir. Ve onun çözemediği önemli meseleleri çözmeye çalışır. Bu her kademe kurulu için geçerlidir.

Gerilla alt bölge kurulu, gerilla alt bölge komitesinin üyeleri dahil gerilla il komitesinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. Gerilla il kurulu il komitesinin üyeleri dahil, gerilla mülhika komitesinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. (Bak şema 2)

C-MILIS TEŞKİLÂTI:

Milis, üretime bağılı, yerleşik, yarı-profesyonel, yarı-silahlı bir örgüttür. İş yerlerinde, mahallelerde, köylerde ve nahiyelerde örgütlenir. Görevi gerilla ordusuna savaşçı vermektir. Onu maddi bakımdan desteklemek, donatımına omuz verme, istihbarat sağlama, onun işçi ve köylü yığınlarıyla kaynaşmasına yardımcı olmak...

Milis, bulunduğu yerdeki sınıf düşmanları ve ihbarcılarla mücadele eder. Yığınların desteğini alarak, onlarla birlikte bulundukları yerleri bir düşman saldırısına karşı (gerek görülürse savunur)

Milis nasıl örgütlenir? En az iki-üç kişilik gizli milis birimleri şeklinde örgütlenir. Ağır baskı şartlarında birimin üye sayısı 6-7 kişiyi pek geçmez. Her milis biriminin bir askeri sorumlusu vardır. Birde siyasi sorumlusu (parti üyesi olabilir). Bir nahiye merkezinde, köyde, mahalle ve ya işyerinde birtek milis birimi örgütlendiği gibi iki milis birimi de örgütlenebilir. Bu milis birimi üyeleri, her birimin askeri ve siyasi sorumlularından meydana gelen bir milis komitesi yönetebilir, yönetmelidir de. Komite dışındaki üyeler hariç bir milis biriminin üyeleri diğer milis bi-

riminin üyeleri (yani kendilerinin dışındaki bir birimin üyesi olduklarını bilmemelidirler.

Bize göre köy gerilla birimleri, milis birimleri içinde yer almalıdır. Bir şeftaliyi milis birimine benzetirsek çekirdeği gerilla birimi olur. Bugünkü şartlarda, bir mıntıka, il, alt bölge veya bölge çapında seyyar gerilla ... bölüğü, taburu vb. oluşturamayacağımıza göre bu tipden teşkilatlanma bugünkü şartlara uygundur ve doğrudur. Bugünkü şartlar bize, dağlarda bir seyyar gerilla ... veya müfrezesi kurmayı emretmiyor. Bu ileride atılacak kaçınılmaz bir adım olacaktır. Ama bu adım şimdi atılmamalıdır. Yerel kademe esasına dayanan gerilla teşkilatına geçiş, şartlar olgunlaştıkça, belirli bir süreç içinde olacaktır. Demek oluyor ki, gerilla birimi, milis birimi içindedir. Bir gerilla biriminin üyesi, aynı zamanda içinde bulunduğu milis biriminin de üyesidir. Fakat bir milis biriminin her üyesi değildir. Bu üyeleri ve dolayısıyla gerilla birimiyle milis birimini biribirinden ayırdeden özellikler nelerdir? Gerilla biriminin üyeleri (gerillalar) profesyonel dir. Yerleşik ve üretime bağlı olabilirler. Ama onların yerleştiği ve üretim faaliyetleri günün 24 saat devrimin çıkarlarına tabidir. Onlar köylüler arasında propaganda ve örgütleme çalışmalarını yürütüyorlar. Onların üretim faaliyetleri bu çalışmalarını güçlendirmeye hizmet eder. Yani propaganda ve örgütleme çalışmalarına tabidir. Gerilla biriminin üyeleri her ana yerleşik veya yarı yerleşik düzenden, üretimden ayrılmaya, kopmaya hazırdırlar. Milis birimi içindeki en seçkin, en sağlam ve profesyonel unsurlar gerilla birimini oluştururlar. Bu birim üyeleri biribirini tanır, bilir ama birim dışındaki milis üyeleri, birim üyelerini bilmemelidirler. Bu, sağlam ve seçkin unsurların, profesyonel unsurları gerilla birimlerinin korunması, düşman tarafından kolayca açığa çıkarılmaması için şarttır. Gerilla biriminden olmayan milis birimi üyelerine (milislere) gelince, on

lar yerleşik, üretime bağlı ve yarı profesyonel - dirler. Hem devrimci mücadele içindedirler, hemde kendi veya ailesinin geçimini sağlamakla meşguldür ler. Bazen geçim derdi veya benzeri nedenlerden köyden veya milis biriminden ayrılabilirler. Bu yüzden milis biriminin üye sayısında zaman zaman düşüşler olabilir. Biz bunu normal karşılamalıyız.

Milislilerin siyasi ve askeri bakımdan sıkı bir şekilde eğitilmeleri son derece önemlidir. Çünkü milis birimleri ilk dönemlerde gerilla birimleri- nin koruyucu ağıdır. Bunun yanı sıra milis birimle ri gerilla ordusunun köydeki yarı-askeri dayanağı dır. Daha önemlisi gerilla ordusunun yarı-eğitil- miş insan kaynaklarından birisidir.

Nahiye, köy ve mahallelerde kurulan her milis biriminin üyesi kendi evinin veya samanlığının al- tında veya oturduğu yerin müsait bir kesiminde u- zun süre kalabilecek gizli bir sığınak hazırlama- lıdır. Kendisine teslim edilen silahı, mermisi ve kitabı için gizli yerler hazırlamalıdır.

Hiçbir milisin silahı, mermisi ve okumak için aldığı kitabı açıkta durmamalıdır. Evin basılma ihtimali çok zayıf bile olsa bu böyle olmalıdır. Yasaklanmamış devrimci kitaplar bile gizlenmeli- dir. Çünkü o kitapların varlığı ev halkı hakkında soruşturma açmak için düşmana bir ip ucu verir. Milis sadece kendi bulunduğu yeri savunmak, o yer deki sınıf düşmanlarını sindirmekle yetinmez, ay- nı zamanda kendi çevresindeki il veya mıntıkadaki anlık veya geçici askeri hareketlere (özellikle gece hareketlerine) de katılır. Mesela bir veya birkaç köyün milis birimleri bir gecede birleşe- rek ortak bir harekate giriştikten sonra yeniden kendi köylerine dağılırlar.

D-GERILLA ORDUSUNDAKİ PARTİ ÖRGÜTÜ VE GÖREVLERİ

Parti her yerde teşkilâtlanır, teşkilâtlanmaya çalışır. Fabrikalarda, ocaklarda, çeşitli iş yer- lerinde, mahallelerde, köylerde, nahiyeelerde teş-

kilâtlanmaya çalışır. İşçi sınıfı ve yoksul köylüler olmak üzere diğer halk sınıf ve tabakalarını teşkilâtlamaya çalışır. Kitle örgütleri içinde, hatta düşmanın yönetimi ve kontrolü altındaki örgütlerin içinde de çalışır ve örgütlenir. Parti kumandası altındaki gerilla ordusu içinde çalışır, örgütlenir. Politikanın silahlara, partinin örgütünün olmadığı bir yerde veya örgütte, parti çalışmasında partinin somut önderliğinde yol göstericiliğinden veya kumandasından söz edilebilirmi? O, her yerde veya örgütte, komünist çalışma zevkinden, yaratıcılıktan, derin fedakarlık ruhundan, canlılıktan vb. söz edilebilirmi?

Parti yerel kademe esasına göre örgütlenen bir gerilla ordusu içinde nasıl örgütlenir? Daha önceden belirttiğimiz gibi gerilla genel komitesinde siyasi komiser veya yardımcısı görevliydi. Siyasi komiser ve yardımcısı gerilla ordusundaki parti örgütünün en üst organıdır. Gerilla genel komitesindeki siyasi komiser, ordu-parti örgütünün sekreteridir. Yardımcısı ise zaten ordu-parti örgütünün sekreter yardımcısıdır.

Gerilla bölge komitelerindeki siyasi komiser ve yardımcısından oluşan (en az) iki kişilik parti organları gerilla ordusunun bölge kolundaki parti örgütünün en üst organlarıdır. Siyasi komiserler ve yardımcıları da, gerilla ordusunun bölge kolundaki sekreteri ve yardımcısıdır. Gerilla bölge komitelerindeki parti organları, siyasi komiserler vasıtasıyla gerilla genel komitesindeki parti organına bağlıdır. Aynı zamanda parti bölge komitesindeki askeri sorumlu-gerilla bölge komitesi (iki) siyasi sorumlusu (ki partilidir) bağı ile parti bölge komitesine bağlıdır.

Alt bölge, il ve mıntıka için de aynı durum söz konusudur. Meselâ gerilla mıntıka komitesindeki siyasi komiser yardımcısından oluşan (en az) iki kişilik parti organı gerilla mıntıka kuvvetleri içindeki parti örgütünün en üst organıdır. Geril

la mntika komitesinin siyasi komiseri ve yardımcısı gerilla mntika kuvvetleri içindeki parti örgütünün sekreteri ve sekreter yardımcısıdır.

Demek oluyorki parti gerilla ordusu içinde örgütlenir. Her kademenin gerilla komitesi içindeki parti organları en üst kademedan en alt kademeye kadar birbirlerine (organ başkanları vasıtasıyla) bağılırlar. Siyasi komiserler, mntıkaya kadar (mntika dahil) olan her kademedeki gerilla ordusundaki parti örgütünün sekreteridirler. Yardımcıları ise sekreter yardımcılardır. Mntıkanın altında kalan kademelerdeki gerilla ordusu parti örgütlerinin sorumlularına siyasi komiser denilmemeli, bunlar parti temsilcileri olarak adlandırılmalıdır. Siyasi komiserler daha büyük kademelerdeki ordu-parti örgütlerinin sekreterleridirler. Kuvvet kademesi esasında da bu böyledir. Meselâ bölük parti örgütünün baş sorumlusu siyasi komiser dir. Fakat takım veya kol parti guruplarının baş sorumlusuna siyasi komiser denilemez.

Parti Merkez Komitesi askeri meselelerle ilgili karar aldığıında bunu askeri sorumlu veya askeri büro aracılığıyla gerilla genel komitesi parti organına bildirir, bu da aynı kararı ordu-parti organları kanalıyla alt kademelere iletir. Her kademenin parti komitesiyle o kademenin gerilla komitesindeki parti organı arasındaki ilişki ve bağ bu duruma benzer. Meselâ bir il parti komitesi il çapında askeri meselelerle ilgili kararlar, direktif veya tavsiyeler aldığıında bunları askeri sorumlu veya askeri büro aracılığıyla gerilla il komitesinin parti organına (bu organ genellikle il parti komitesinin askeri bürosudur) bildirir. Burada gerek görürse aynı karar direktif ve tavsiyeleri alt kademelere iletir. Tabi bu, ordu içindeki yönetici parti organlarının kendi başlarına karar alıp alt kademelere iletemeyeceği anlamına gelmez. Kademe çapındaki önemli askeri karar, direktif, tavsiyeleri o kademenin parti komitesi almalıdır, alır. Fakat gerilla ordusu içindeki yönetici parti

organları da propaganda, örgütleme, çalışma tarzı, eğitim ve benzeri meselelerde bağımsız davranabilir. O, kendi görev sahasında tam inisiyatifte sahiptir.

Genel kurulun parti organı veya bürosu-ki bu, gerilla genel komitesinin siyasi komiser ve yardımcısıyla gerilla bölge komitelerinin siyasi komitelerinden oluşur-gerilla ordusundaki parti örgütünün en yetkili organıdır. Bölge, alt bölge ve il kurullarının parti büroları, bu kademelerdeki ordu-parti örgütlerinin en yetkili organlarıdır. Burada şunu belirtmeliyizki, gerilla ordusunda kurul sistemi kollektif çalışma nisbeten daha isabetli, daha doğru kararlar alma bakımından iyi bir sistemdir. Fakat örgütlemeye sıkı gizlilik açısından sakıncaları vardır. Bu sistemin ilk başlarda kullanıp kullanılmamasına mevcut durumu değerlendirdikten sonra Parti Merkez Komitesi karar vermelidir.

Gerilla ordusundaki yönetici parti organlarının görevleri nelerdir?

Birinci olarak: Gerilla ordusunu ideolojik ve siyasi bakımdan eğitir. Bunun için ordu içinde eğitim toplantıları, seminerler, tartışmalar düzenler. 5 büyük öğretmenin ve diğer devrimci önderlerin eserlerinin okunup kavranmasını ve uygulanmasını sağlamaya çalışır. Parti yayınlarını düzenli bir şekilde dağıtılmasını ve okunup tartışılmasını sağlar. (Parti Merkez Komitesi gerek görürse) Ordu için bir yayın organı çıkarır. (yeri gelmişken burada şu noktayı belirtelim, Mao ZEDUNG'un Kızıl Kitabı gerek parti, gerekse ordu üyelerine dağıtılmalıdır. Her üyenin bir kızıl kitabı olmasıdır. Onun için bu kitap küçük boyutta, muşamba veya naylon kaplı basılarak dağıtılmalı ve ileri için çeşitli bölgelerde depo edilmelidir.)

İkinci olarak: Gerilla ordusu içinde partiyi örgütler. Gerilla ordusunun siyasi bakımdan ileri, işçi ve yoksul köylü kökenli çalışkan, fedakâr ve

ağır başlı unsurlarını, yani en seçkin unsurlarını parti örgütüne alır. Sağlam parti kadrolarının yetişmesine özel bir çaba sarfeder. Bunun yanında çalıştığı veya gittiği çalışma kademesinde parti örgütü yoksa onu kurmak için uğraşır. Ayrıca kitle örgütleri kurar. Bu örgütlerin o kademede yaygınlaşmasına, kitle hareketleri başlatıp yaygınlaştırılmasına, bu hareketlere önderlik etmelerine çalışır. Bu örgütlerin bağrındaki sağlam unsurları partiler.

Üçüncü olarak: Gerilla ordusunun işçiler ve köylüler, (özellikle yoksul köylülerle) kaynaşmasına, üretime katılmasına, onları siyasi bakımdan eğitilmesine önderlik eder. Yani ordu teşkilâtının kitle çalışmasına ve üretime aktif olarak katılmasına büyük önem verir. Ve buna rehberlik eder. Parti örgütlerinin ulaşamadığı, oluşturulamamış olduğu gerilla çalışma yerlerinde ordu-parti teşkilâtı üyeleri (partili gerillalar) aracılığıyla orada kitlelerin kitle teşkilâtları içinde teşkilatlanmaları için çalışır.

-----○-----

(2):(sayfa 36'da) - Ordu-parti örgütünün her kademedeki en üst organıyla o kademenin parti komitesi arasındaki ilişkiler yatay ilişkilerdir. Ordu-parti örgütünün her kademedeki en üst organıyla bunun üstündeki organ arasındaki ilişkiler ise dikey ilişkilerdir. Gerilla savaşı döneminde çalışma kademelerinin nisbeten daha bağımsız bir statüye sahip olmalarından dolayı, yatay ilişki ve bağlar esastır.

NOT: Partinin teşkilat yapısı nasıldır? Parti ne-
relerde, nasıl teşkilâtlanır? Partinin şehirde ve
köyde halk sınıf ve tabakaları arasında, düşman
güçleri içinde teşkilâtlanması nasıldır? İşte bu
mesele üzerinde ayrıntılı bir şekilde durmalıydık.
Çünkü kadrolar bu konuda-her ne kadar genel hatla-
rıyla birşeyler biliyorlarsa da bilgisiz sayılır-
lar. Bundan sonra gerilla ordusunun teşkilât yapı-
sı, iç mekanizması üzerinde durmalıydık. Bu teşki-
lâtın yapısını her kademede ayrıntılı olarak ele
almalıydık. Parti ile ordu arasındaki ilişkiler
ve bağlar ancak bu şekilde daha iyi kavranabilir-
di. Fakat iş aceleye getirildiği için ve askeri
örgütlenme konusunda da kadroların doğru dürüst bir
bilgisi olmadığı için komüsyon bu yazıyı (acele o-
larak) kaleme almıştır.

Biz bu yazıyı yeterli görmüyoruz, eksiktir. Ö-
zellikle şehirlerdeki örgütlenmeyi kapsamadığı i-
çin eksiktir. Ama bir kere daha belirtelimki bu -
gün acil olan parti örgütlenmesidir. Bu konunun
ilk başta ele alınması gerektiğine inanıyoruz.

HALK SAFLARINDA GÖRDÜĞÜMÜZ SİYASİ TEŞKİLATLARIN YÖNETİM KADEMELERİNE!

DEĞERLİ ARKADAŞLAR,

Sizlere merkezi olarak ulaştırdığımız bu mektu-
bumuzda Türkiye'de sınıf mücadelesinde kaydedilen
yeni gelişmeler ve bunların devrimci teşkilâtlara
yüklediği acil görevler üzerinde durmak ve buna
uygun olarak anlayış ve eylem birliklerine varmak
için çağrı yapmak istiyoruz.

I

Bugün çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının
bağımsızlık ve demokrasi uğruna verdiği devrimci
mücadele, daha da ağırlaşan beyaz terör şartların
da sürmektedir.

Türk komprador burjuvazi ve toprak ağaları, em-
peryalizmin yedeğinde, çatırdayan saltanatlarını
sürdürebilmek için daha azgın, daha açık bir fa-
şist terör ortamını tezgâhladılar. Faşist dikta-
törlüklerin belkemiği olan orduyu yönetime getir-
diler.

12 Eylül askeri darbesi, her şeyden önce, her
geçen gün yükselen ve silahlı biçimleri ön plâna
çıkan demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini bastı-
rabilmek amacıyla yapıldı. Bu nedenle de askeri
cuntanın temel işlevi devrimci teşkilâtları dağıt-
mak, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkımı-
zın çeşitli seviyelerdeki mücadelesini bastırmak
ve sindirmektir.

12 Eylül darbesi aynı zamanda, Türk hakim sınıf-
larının içinde bulundukları derin iktisadi krizden
çıkış için çalışanlar üzerinde azgın bir sömürü
ve zulüm uygulayacak; emperyalist sisteme olan ik-
tisadi bağımlılığı daha da koyulaşacaktır. Kompra-
dor patronlar ve ağalar 12 Mart açık faşizm döne-
mindeki tatlı kârlarını şüphesizki unutmadılar.

Askeri darbe, siyasi istikrarın sağlanabilmesi

ve korunabilmesi umuduyla devlet yapısında da kısımlı değişiklikleri hazırlamak istegindedir. Bu değişiklikler emekçilerin kanları pahasına elde ettikleri bazı demokratik hakları da yok eden ve hakim sınıf klikleri arasındaki çelişmeleri daha iyi ve daha az zararlı çözümlere kavuşturacak şartları hazırlayan değişiklikler olacaktır.

Generaller cuntası bir bütün olarak Türk hakim sınıflarının çıkarlarını kollamakla birlikte özel olarak da MHP, MSP, TKP gibi "aşırı" kanatlarının dışındaki büyük kesimin menfaatlerini temsil etmektedirler. Bu nedenle cunta, halkın gözünde iyice teşhir olmuş bu hakim sınıf kliklerine karışmış gibi tavır takınmakta, böylece bir yandan da halkı kandırmaya çalışmaktadır.

Başta ABD olmak üzere NATO emperyalistleri bu darbeyi canı gönülden onaylamış ve desteklemişlerdir. Rus Sosyal-Emperyalizmi de hayır hah bir tutum takınmıştır. ABD ve NATO emperyalistleri, cuntanın aynı zamanda Orta-Doğu'daki güvenilir bir cephe gerisi yaratacağını da düşünmüşlerdir.

II

Generaller cuntasının kurulması hakim sınıfların güçlü olduğunu göstermiyor. Tam tersine onların güçsüz ve acz içinde olduklarını gösteriyor ve kanıtlıyor. Onların faşist diktatörlüklerinin yüzüne taktıkları "perlâmenter demokrasi" maskesi halkın gözünde iyice teşhir olmuştu ve olağan ideolojik demegojileri emekçileri afyonlamaya yetmiyordu. Onlar "güler yüzlü" dedikleri sıkıyönetimle dahi yönetemez duruma düşmüşlerdi. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi her geçen gün büyümeye ve saltanatlarını tehdit etmeye devam etmekteydi. 12 Eylül öncesinde halkın mücadelesinde ağırlıkta olan yön anti-faşist yöndü. Ve bu mücadelenin ağırlığı birkaç büyük şehirde ve (faşizmin kitle tabanı elde etmek için kullanabileceği) mezhep ve milliyet çelişmelerinin yoğun olduğu bazı taşra şehirlerinde yoğunlaşmıştı. Mücadelenin

anti-feodal yönü nisbeten daha zayıf olmakla birlikte doğunun belirli alanlarında şiddetli mücadelelere yol açmaktaydı. Anti-emperyalist yön cılız kalmaktaydı.

Darbeyle birlikte, bu mücadelede geçici bir düşüş oldu. Kendiliğinden bir mücadele içinde bulunan kitleler bir bekle-gör tavrına girdiler.

Bunun çeşitli sebepleri vardır. Bunlardan birisi; hakim sınıfların cunta ağzıyla yürüttükleri, "devlet güçlüdür", "sol ve sağ teröristler ezilecek huzur sağlanacaktır", "devlet mekanizmasını işlemez hale getiren, yozlaştıranlar sorumsuz politikacılarıdır." vb. karşı-devrimci ideolojik propagandanın belirli ölçülerde etkisi altında kalmasıdır. Bunun neticesinde geri bilinçli kitlelerde, cuntadan medet umma gibi reformist düşünceler ve yılgınlık gelişmektedir.

Diğer bir önemli neden de, devrimci mücadelenin yoğunlaştığı yerler olan şehirlerde, emperyalizm ve onun uşaklarının devrim cephesine oranla daha güçlü olmalarıdır. Büyük şehirler onların kaleleridir. Ve devrimci mücadele, karşı-devrimin kalelerinin içinde sıkıştırılmıştır. Taktik açıdan kendisinden güçlü olan düşmanla topyekün olarak yüz yüze kaldığından, emekçi kitleler geri çekilmekten başka çare görmemişlerdir. Kuşkusuz işçilerin ve diğer yoksul emekçilerin darbe ile yoğunlaşan karşı-devrimin saldırısına karşı direnmelerinde önemli bir başka neden de, geçmişteki mücadelenin kendiliğindenci niteliği, yani örgütsüzlüğü ve komünist önderlik altında birleştirilmemiş olmasıdır. Faşizme karşı mücadelenin, modern revizyonistlerce hakim sınıfların bir kanadına-MHP'de temsil ediren kesimi-karşı mücadeleye indirgediği, revizyonizmin ve oportünizmin ileri bilinçli kitleleri önemli ölçüde etkileyip reformizmin batağına çektikleri veya toplu ayaklanma hayalleriyle uyuttuğu, halk saflarındaki teşkilâtların, karşı-devrim cephesini değil de bir birine karşı düşmanlık çizgisini körükleyerek kit

leleri böldüğü bir ortamdan geçip bu güne geldik. Böyle bir ortamda kitleler, daha azgın bir faşist saldırı saflarında mücadele etmeye ne ideolojik ve siyasi, ne de örgütsel olarak hazırlanmamışlardır. Kendiliğindenci bir mücadele içinde olan kitleler, yine "kendiliğinden" bu durumu tahlil edip kavramaları ve mücadelelerini, sınıf mücadelesinin kaydettiği gelişmelere uyarlamaları beklenemezdi.

Bu nedenlerden dolayı kitle mücadelelerinde bir kesinti, geçici bir düşüş görülmektedir. Bu düşüşün geçici olduğunu söylüyoruz; çünkü emperyalizm, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı tavır takınan halk siyasetlerinin, karşı-devrimin hem ideolojik, hem de askeri saldırısı karşısında kendilerini toparlıyacaklarına, sınıf mücadelesinin taktiklerinden öğreneceklerine ve birbirleriyle dayanışma içinde militanca direnme çizgisi yükseleteceklerine inanıyoruz. Çünkü halk kitlelerinin doğru bir önderlik altında siyasi tecrübelerini geliştirip devrimci mücadeleye sarılacaklarına inanıyoruz.

Fakat sorun basit bir inanç sorunu değildir. Karşı-devrimin azgınlaşan saldırısı karşısında halkımızın, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini koruyup geliştirebilmesi, devrimci teşkilatların, mücadelenin acil taleplerini asgari ölçüde de olsa kavranmasına ve buna göre mücadele etmesi ne bağlıdır.

Bugün sınıf mücadelesinin en acil talebi, silahlı karşı-devrime karşı silahlı devrimci direnişin örgütlenmesi ve yönetilmesidir. Tüm devrimci teşkilatlar şu basit gerçek üzerinde anlaşabilir ve anlaşmalıdır: Türk hakim sınıfları, emperyalist sistemin desteğinde halka karşı her türlü dolaylı mücadele yöntemlerini bir kenara bırakarak, salt silahlı temelde topyekün bir saldırıya geçmiştir. Ve bu saldırısını devrimci mücadeleyi bastırana kadar sürdürecektir. Bu saldırı karşısında geri çekilmek veya mücadelenin mevcut şartlarda ancak ve ancak silahlarla sürdürülebileceğini reddet -

mek bir devrimci teşkilât için ölüm fermanını kendi eliyle imzalamak ve devrimin geçici bir yenilgiye baştan mahkûm etmek demektir. Silahlı devrimci mücadelenin sürdürülebilmesi, düşmanın ve halkın taktik güçlerini doğru değerlendirmeye bağlıdır. Düşmanın güçlü ve güçsüz yanları nelerdir ve halkın bunlardan yararlanması nasıl olabilecektir? Ülkede sınıf çelişmelerinin gelişmesi nasıldır ve bunlar silahlı mücadele için ne imkânlar yaratmaktadır? Bu soruların doğru bir şekilde cevaplandırılması, silahlı mücadelenin geleceği açısından tayin edicidir.

Yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahip olan Türkiye'nin gerçekleri bize şunu göstermektedir:

Emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin desteğindeki komprador patron-ağa devleti, taktik açıdan şehirlerde daha güçlüdür. Bizimki gibi bir sosyo ekonomik yapıya sahip olan ülkelerde "kırlar, emperyalizmin yumuşak karnıdır" tezinin doğruluğu, bir yandan karşı-devrimin (ulaşım, barınma, beslenme ve haberleşme imkanlarının yoğunlaştığı) büyük şehirlerde askeri açıdan güçlü iken kırlarda daha güçsüz olmasından, diğer yandan da feodal kalıntıların tayin edici öneminden dolayı, işçi sınıfının nispi zayıflığına karşılık köylülüğün özü toprak devrimi olan Demokratik Devrimin temel gücü olmasından kaynaklanmaktadır. Ülkemizde komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının devletini yıkmak, ancak, uzun süreli bir yıpratma ve parça parça yok etme savaşı ile mümkün olacaktır. Bu mücadelenin temel insan kaynağı, yoksul ve orta köylüler, temel mücadele alanı, ülkenin geri kalmış kırlık bölgeleridir.

Arkadaşlar,

Bu mektubumuzu yazmadan kısa bir süre önce bir kısım devrimci teşkilâtlar ortak mücadele amacıyla görüşme talebinde bulunmuştuk. Gördüğümüz kadarıyla daha birçok devrimci teşkilât da o eğilimdedir.

Bugün devrimci örgütlerin faşizme karşı eylem birliğine yatkın bir pozisyona girmesi bizi sevindirmektedir. Aslında, devrimci teşkilâtların eylem birliği ve halk güçlerinin dayanışması zorunluluğu 12 Eylül darbesiyle gerekli hale gelmedi, bu 12 Eylül'den önce de devrimci teşkilâtlar için bir görevdi. Çünkü faşizm 12 Eylül darbesiyle gelmiş değildir. 12 Eylül hareketi faşizmin daha da koyulaştırılmasından başka birşey değildir. Partimiz bunun bilinciyle daha önce defalarca eylem birliği çağrıları yapmış ve halk güçleri arasındaki düşmanlık ve dağınıklık tehlikesine dikkat çekmişti. Bu yüzden bu mektubumuz eylem birliği çağrılarımızın tekrarı ve bize bu mektuptan önce gelen görüşme önerileri ise çağrılarımıza verilen bir karşılık olarak değerlendiriyoruz. Geç de olsa bizim için bu gelişmenin yüksek bir önemi vardır.

Cunta, yönetime tümüyle el koymasından bu yana emekçi kitlelerin her kesimine iktisadi, siyasi, ideolojik alanda emekçi kitlelerin bütün kesimine karşı amansız bir saldırıya geçmiştir. Ve bu saldırılarını pekiştire pekiştire genişletmektedir. Daha şimdiden emekçi kitlelerin ufak-tefek kazanımlarının tümü gasp edilmiştir. Faşist cuntanın kendisi de iktisadi krizi atlata bileceğine inanmamaktadır. O'nun esas hedefi devrimi kanla boğmak, tüm devrimci teşkilâtları dağıtarak kitleleri önderlikten yoksun bırakıp, bar bar bir sömürü altına sokmaktır. Bu yüzden faşist cunta devrimi tam anlamıyla bastırmadan ve bu azgın sömürü düzenini altına alan bütün faşist tedbirler gerçekleştirilmeden yönetimi terk etmeyecektir. Faşist devlet aldığı tüm tedbirlere rağmen devrimin yükselmesini durduramayınca son çare olarak darbeye baş vurmuştur. Bu onun kendi varlığını ortaya koyması demektir. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, düzenin en itibarlı ve son tutunma simidi olan orduyu kullanması onların zayıflığını göstermekle birlikte, devrimi geçici olarak bastırmasında tutarlı bir diren

me çizgisi izlenmedikce mümkündür.

Bu durumda halk örgütlerinin önünde sadece iki yol kalıyor; ya birleşip faşizme karşı militanca savaşıacaklar, ya da faşizm devrime ve edevrimci teşkilâtlara ağır kayıplar verdirecektir. Mevcut koşullarda faşizme karşı eylem birliğini red eden herhangi bir devrimci teşkilât, en başta temsilcisi olduğu sınıf, ya da tabanı olmak üzere halka ihanet etmiş olacaktır. Bu durum kendi varlık nedenlerinin de yok olması demektir. Partimiz bu inançla tüm halk sınıf ve tabakalarını temeli silahlı mücadele olmak üzere faşizme karşı çeşitli mücadele hatlarında örgütlemeye ve devrimci teşkilâtlar arasında mümkün olan her türlü eylem birliklerinin gerçekleştirilmesi için gerekli bütün çabaları göstermeye kararlıdır. Partimizin bu sorumluluğunu bugüne kadar yerine getirmediğini kabul ediyoruz.

Şüphesiz bugün eylem birliğinin kaçınılmazlığına ve önemine kimsenin bir itirazı olmayacaktır. Ve muhtemelen ağır-aksak da olsa önümüzdeki günlerde çeşitli seviyelerde eylem birlikleri örgütlenecektir.

Değerli arkadaşlar, bu mektup vesilesiyle bizim için eylem birliğinde hayati önem taşıyan eylem birliği, halk güçleri arasındaki ilişkiler ve geçmişin değerlendirilmesine ilişkin anlayışımızı hatırlatmayı doğru buluyoruz. Buna neden gerek duyuyoruz? Çünkü bugüne kadar genel olarak birlik, özel olarak da eylem birliği yönünde gösterilen çabalar, yanlış anlayışlar nedeniyle birlik ve dayanışma yerine adeta yeni bölünme ve düşmanlığın kaynağı olmuştur. Bunun halka verdiği zararı söylemeye gerek yoktur. Bize göre bu durumun düzeltilmesi ve halkın ortak mücadelede birleştirilebilmesi için aşağıda belirteceğimiz konularda tekrar düşünülmelidir.

Eylem birliğinde esas hatalı anlayış, bunun Halkın Birleşik Cephesi şeklinde kavranmasıdır.

İkincisi ise demokrasi meselesinin yanlış ele alınmasıdır.

Kuşkusuz eylem birliği (EB) halkın birleşik cephesinden (HBC) ayrı ele alınamaz. Bu ne kadar hatalı ise EB'nin HBC gibi ele alınması da o derece sakattır.

Bilindiği gibi halk, çıkarları düzenle çelişen, devrim taraftarı farklı sınıf ve tabakalardan oluşmuştur. Objektif olarak her sınıf kendi çıkarları doğrultusunda hareket gösterir. Farklı halk kesimleri birdizi ortak mücadeleden geçmeden birbirlerine sağlam bir güven besleyemezler; sağlam ve en sürekli dostluk, somut birdizi ortak mücadele deneyimlerine dayanan dostluktur.

Halkın birleşik savaş (yani HBC'nin oluşması) ve istikrara kavuşmuş birliği; henüz istikrar kazanmamış birdizi ortak mücadelelerden geçerek diyalektik bir biçimde gelişir. Bu süreç boyunca her sınıf ve tabaka, kendi sınıfının çıkarlarının bilincine ulaşarak istemleri ve programları netleşir, en devrimci sınıfın proletarya ve en ileri proletarya öncüsünün olması nedeniyle proletarya kapsamına giren ortak bir hedef içinde emekçi kitlelerin birtek programın etrafında birleştirilmesi ve halkın Birleşik Cephesinin örgütlenmesi mümkün hale gelir. elbette diğer emekçi sınıflar proletarya partisinin önderliğini bir çırpıda benimseyecek degillerdir. Proletarya partisinin önderliğini, kendi birçok öz deneyiminden sonra ve proletarya partisinin gücü ve etkinliğinden dolayı çıkarlarını pratik bilinciyle benimserler.

Bugün halk kitlelerinin birbirine güven duyması, savaşma ruhunun gelişmesi, proletarya partisinin güç ve etkisinin genişleyerek kurulması için kitlelerin eğilim gösterdiği bütün mücadelelere katılıp onları örgütlemesi ve mümkün olan bütün birleşme eğilimlerine somut olarak cevap vermesi gerekir. Bizim kitlelerde gördüğümüz en nesnel ve somut birleşme eğilimleri, çeşitli so-

mut hedeflerle sınırlı ve geçici sürekli eylem birlikleridir. Bugüne kadar eylem birliklerinin dışında düşünülen birlik biçimleri gerçekleşmemiştir. Kitlelerin sağlıklı ortak mücadeleleri eylem birliklerinden öte geçmemiştir. Kitlelerin dışında ceryan eden bütün birleşik cephe görüşmelerine karşın kitleler kendiliğinden eylem birliklerine devam etmişler ve bu aşamada esas olarak böyle bir mücadele birliğinin gerçekleşebildiğini kendi pratik deneyimlerinde kavramışlardır. Birleşik Cephe muazzam birşeydir. Ve halkın mücadelesinde üç temel silahtan biridir. Fakat her tarihi aşamada somut durumun koşullarına uygun olarak taktikler izlenemez, gerçeğe uymayan öznel mücadele taktikleri öne sürülürse hayat tarafından reddedilir. Ve insan sıfırdan başlamaya mahkûm olur. Çeşitli devrimci teşkilâtlar arasında da ceryan eden görüşmelerin kaderi böyle olmuştur. Her birlik çabasından sonra kararlar yırtılmış, daha fazla düşmanlığa devam edilmiştir.

HBC savaş içinde oluşur. Öyleyse cepheden önceki savaş ne biçimdedir?

Bu emekçi kitlelerde, birlikte savaşma bilinci ve alışkanlığı doğuran onları ılık inanç, sınanmış dostluğa bağlayan, güvenle birbirine bağlayan zorluklara karşı verilen yüzlerce ortak geçici ve sürekli mücadele içindeki sıcak mücadele arkadaşlığıdır. Genel olarak EB ile HBC arasında şu farklar vardır:

a) Kapsam bakımından: EB hem katılan taraftarı bakımından, hem de somut hedefleri bakımından HBC'ne göre daima geçici ve değişkendir.

b) Örgütlenme bakımından: EB'nin örgütlenmesi tek tek eylemlere göredir. İstikrar kazanmamış, eylem sonuna kadar devam eden birliktir. Oysa HBC bir iktidar organı tarafından yönetilen halkın birleşik bir iktidar savaşına uygun istikrarlı bir örgütlenmedir.

c) Tarihi bakımından eylem birliği: Tarihi bakımından halkın mücadeleye tecrübelerinin yetersiz olduğu, HBC'den daha önceki bir sürece tekabül eder. Bu duruma bağlı olarak řu alt farklılıklar gösterirler:

1) EB'leri proletarya partisinin gücü ve otoritesi zayıf olduğu dönemde geçerlidir. HBC ise KP'nin önderliğinde gerçekleşir. Ve bu güçlü silahlı kuvvetleri olmadan kesinlikle mümkün değildir.

2) EB sınıf farklılıklarının ideolojik ve siyasi programları açısından tam olarak netleşmediği ve sınıfların siyasi temsilcilerinin dost müttefik ve bir program arayışı içinde oldukları döneme denk düşer. Halbuki HBC, siyasi örgütlerin netleşerek bir program ortaya çıkardıkları ve bu programlar temelinde sınıfların somut ittifakına dayanan bir devrim programı güttükleri ve kendi sınıflarıyla esas olarak bütünleştikleri dönemlere denk düşer. Sınıflar arasında ortak çıkarlar için savaşma bilinci bir alışkanlık haline gelmiştir.

3) EB halkın silahlı güçleri zayıf ya da hiç olmadığı dönemde ortaya çıkar. EB'leri bir anlamda halkın silahlı kuvvetlerini geliştirmeye hizmet ederler.

Ülkemizde her grubun kendisini proletarya partisi olarak sunduğu ve halkın silahlı kuvvetlerinin çok zayıf olduğu, halk teşkilâtları arasında garip bir düşmanlığın sürüp gittiği bir dönemde hangi ortak mücadeleye biçiminin geçerli olduğunu bütün subjektif arzuları bir yana bırakarak kavramanın zamanıdır.

Bu arada EB'ne bağlı olarak ele almamız gereken başka bir sorun da Halk Demokrasisi sorunudur. Demokrasi sorunu doğru ele alınmadıkça hiç bir eylem birliği sağlıklı bir temele oturamaz. Taraflar arasında tam bir demokrasi ve karşılıklı dostluklar içermeyen eylem birliği hiçbir tarafa

güven vermez. Ve böylece eylem birliğini imkânsız hale getirir. Biz halk demokrasisini sırf belli çıkarlarımıza tekabül eden eylemlerden dolayı değil aynı zamanda gerçekleştirmek istediğimiz, uğruna savaştığımız bir mesele olduğu için titizlikle savunuyoruz. Çeşitli sınıflara mensup kitleler ortak eylemleri kendi faydaları nedeniyle ve iradeleriyle katılırlar; kitlelerin ekmeğe ve ayak-kabıya demokrasiden daha az değer verdiğini kabul edelim; kendi eyleminde özgürce propagandasını yapmayan, ona ait düşüncelerini söylemeyen bir insan bu eyleme ne diye katılsın. Bu bakımdan eylemde birlik için propagandada serbestlik kaçınılmazdır. Faşizmin baskısı altında bulunan kitlelerin bu düzende bir türlü bulamadığını bizim saflarımızda bulması-en iyi bir biçimde-bize güçlü bir silah verecektir. Milyonlarca halk kitlesinin saflarımızda mücadeleye katılmasını hızlandıracaktır. Bu düşmanın hiçbir zaman sahip olamayacağı bir silahtır. Onu şu veya bu grubun istismar etmesi ihtimali ne bu fonksiyonu zayıflatır, ne de bizim ötesine, berisine sınır kazıkları dikmemizi gerektirir. Eylem birliğine katılanların artmasına bağlı olarak demokrasinin kapsamı genişletilmelidir. Geçmişte tersi yapıldı. Şu veya bu gurup gıcunur diye bazı gurupların propaganda hakkı kısıtlandı. Bu ters bir durumdur. Eylemde ortak sorumluluk ve sonuçlarından eşit etkilenmek gereklidir. Demokrasi eyleme zarar vermez, tersine merkezi eylemimizi güçlendirmeye hizmet eder.

Halk Demokrasinin kavranmaması somut olarak halk arasındaki çelişmelerin ele alınmasında ortaya çıkmaktadır. Bu hata birliğin geliştirilmesinden de öte tersine halk güçleri arasında sürekli bir düşmanlık ve çatışmaların sürüp gitmesini sağlamaktadır. Halk arasındaki çelişmeler, birlik eleştiri-birlik yöntemine dayanan ikna yoluyla çözümlenir. Halk arasındaki çelişmelerin çözümünde şiddete baş vurulmasına kesinlikle müsamaha edilemez.

Başka bir mesele de ideolojik mücadele meselesidir. Geçmiş tecrübelerimizden ideolojik ve siyasi mücadeleyi birlik ve dostlukla bağdaştıramıyarak eylem birliğinden bazı teşkilâtların ayrıldığını biliyoruz. Bu anlamsız bir davranıştır. Açıkta ki gerçek birlik birlik-eleştiri-birlik ve iknaya dayanmak koşulu ile amansız ideolojik-siyasi mücadeleyle mümkündür. Aksi bir tutum grupların varlığını sonuna kadar muhafaza etmesini savunan ve devrim çizgisinde ilerlemeyi reddeden zararlı bir tutumdur. İdeolojik-siyasi mücadelenin iğneleyici ve sert olması, bir düşmanlığa bahane edilmemelidir. Elbette bunu karalama ve yıkıcılık için kullananlar olacaktır. Buna müsamaha edilmemelidir. Ancak buna bir tepki bile hatayı teşhire dayanan ideolojik-siyasi mücadele ile mukabele görmelidir.

Geçmişin bu dersleri ışığında, faşist diktatörlüğün dışlarını bütünüyle gösterdiği askeri cunta şartlarında en azından şu basit gerçekler üzerinde anlaşabiliriz ve anlaşmalıyız.

Bugün silahlı mücadelenin tek geçerli biçimi gerilla savaşıdır. Kitlelerin ayaklanması yoluyla karşı-devrimin yoğunlaşan silahlı saldırısına karşı koymanın şartları mevcut değildir. Düşman şu anda saldırısını şehirlerde yoğunlaştırmış ve kontrolünü sağlamıştır. Faşist diktatörlüğe karşı silahlı mücadelenin yükseltilebilmesi ve devrimci mücadelenin geçici bir yenilgiye uğramasının önlenememesi; düşman kontrolünün ve gücünün zayıf olduğu geri kırlık bölgelerde ve köylülüğe dayanarak gerilla mücadelesini örgütlemeye ve yürütmeye bağlıdır. 12 Eylül öncesinde şehirlerde yoğunlaşmış olan silahlı anti-faşist mücadele kırlık bölgelere çekilmelidir.

Bugün sınıf mücadelesinin önde gelen biçimi silahlı ve temel dayanağı kırlar olmakla birlikte şehirlerde verilecek silahlı ve silahsız mücadelelerin önemi de büyüktür. Herşeyden önce ekonomik ve demokratik mücadele imkanları elinden

alınan işçi sınıfı cuntaya lânet okumakta, azgın laşan sömürü ve çalışma düzenine isyan hissiyle dolmaktadır. Bu potansiyelin Demokratik Halk Devrimi için doğru bir şekilde kanalize edilmesi son derece önemlidir.

Geniş işçi yığınları, sabırlı ve illegal çalışma içinde ekonomik-demokratik haklarını korumak için seferber edilebilir. Ve edilmelidir. Bu, birinci olarak faşist diktatörlüğün serbestce at oynatmasını engelleyecek saldırı cephesini genişletecektir. İkinci olarak bu mücadele silahlı mücadeleyi destekliyecek ve besleyecektir.

Bugün devrimci teşkilâtlar anlayışları ne olursa olsun işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinin örgütlenmesinde -illegal tarzda- ve bu mücadelenin yürütülmesinde birleştirebilirler. Bu aynı zamanda, modern-revizyonist ve reformist sendika ağalığının gücünün kırılıp Demokratik Sendika örgütlemelerin yaratılması için bir fırsat haline gelmektedir. Hakim sınıflar silahlı saldırılarını ideolojik demagojiyle pekleştirmektedirler. İdeolojik saldırıların temel hedeflerini, devletin yıpranan itibarını restore etmek, halkı yıldırma, uyguladıkları faşist terörün üstünü örtme ve devrimcileri kitlelerden tecrit oluşturmaya çalışıyor. Onların elinde güçlü ajitasyon ve propaganda imkânı var. Bunu geçmişten de öğrenerek daha ustaca kullanmaktadırlar.

Bu şartlarda devrimcilerin bu ideolojik saldırıyı göğüslemeleri, cuntayı teşhir eden olayları kitlelere ulaştıran bir ajitasyon ve propaganda-yı el birliğiyle yürütmeleri şarttır.

Sınıf mücadelesinin daha da acilleşen taleplerinden biri de devrimci siyasetlerin birbirine karşı takındıkları düşmanca tavırları terk etmeleri, aralarındaki ilişkileri Halk Demokrasisi temeline oturtmaları ve güçlerini faşist diktatörlüğe karşı yürütülen eylemlerde birleştirme -leridir. Bu sadece güçlerini askeri cunta altın

da birleştirmiş olan hakim sınıfların top yekün silahlı saldırısı karşısında, bizim de güçlerimizi birleştirmemizin pratik zorunluluğundan kaynaklanıyor. Bu, aynı zamanda devrimcilerin halka güven vermede düşmanın devrimcileri teşhir etmek ve kitleleri yıldırmaq için kullandığı "bölünmüşlük" demagojisini yıkmak için de gereklidir. Bugün devrimci teşkilatlar çok acil olan toplu tutuklamalar, idamlar, işkenceler ve bir bütün olarak demokratik haklara yapılan saldırılara karşı silahlı ve silahlı olmayan çeşitli eylem birliklerinden başlayarak güçlerini adım adım birleştirmelidirler.

- V -

DEĞERLİ ARKADAŞLAR:

Partimizin sınıf mücadelesinde kazandığı gelişmeler ve bunların devrimci teşkilatların önüne koyduğu görevler hakkında görüşler bunlardır.

Bu temelde sizlerden şunları talep ediyoruz:

* Sizlerle merkezi seviyedeki ilişki kurmalıyız. Bu ilişki en azından birbiriyle birbirlerinden sürekli ve düzenli olarak haberdar olabilmeleri, eleştiri ve öneri iletilmelerini, yayın alışverişi içinde bulunabilmeleri için gereklidir.

* Böyle bir merkez ilişki kurulduğunda merkez adına yetkili temsilcilerimiz, örgütlerimiz arasında canlı bir tartışmanın yürütülmesi sağlanmalı ve bunun neticesinde anlayış birliklerine varılması için çalışılmalıdır. Hangi seviyede ve konularda olursa olsun varılan anlayış birlikleri ortak olarak kitlelere ve teşkilatların tabanlarına açıklanmalı ve bu anlayışlara pratikte sıkı kalınmalıdır. Takınılacak ve pratikte sürdürülecek böyle bir ortak tavır halkı ve devrimci tabanlarımızı birlik yönünde eğitecek ve geri binçli kitlelerde yaratılmış olan devrimci teşkilatlara güvensizlik ve bölünmelerden doğan yalçınlık düşüncelerine önemli bir darbe indirilmiş olacaktır.

lacaktır. Asgari müsterekler olarak teklif ettiğimiz noktalar şunlardır:

1- Karşı-devrimin topyekün silahlı saldırısı karşısında silahlı mücadeleyi yükseltip-yükseltmemek, Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin kaderini tayin edecektir. Cunta karşısında militan ve silahlı direnme çizgisi izlenmesi zorunludur.

2- Sınıfların taktik güçlerinin ilişkileri, ö nümüzde silahlı direnişin esas biçiminin savaşı uzatan, bu uzatma içinde de güç toplarken düşmanı yıpratma bir biçim -yani gerilla mücadelesi- olmasının zorunluluğunu ortaya koymaktadır. Yine bu ilişkiler, gerilla mücadelesinin geri köylük bölgelerini esas almasını ve yoksul ve aşağı-orta köylülere dayanmasını zorunlu kılmaktadır.

3- Faşist diktatörlüğün ekonomik ve demokratik haklara saldırısına karşı militan bir mücadele yürütebilmek için işçi sınıfının sendikal mücadelesi yeniden örgütlenmelidir. Bu illegal demokratik temelde olmalıdır.

4- Karşı-devrimin birleşik saldırısı karşısında halk saflarındaki teşkilâtlarda direnişlerini birleştirmelidirler. Eylem birliği, yani faşist diktatörlüğün saldırısı karşısında ortak direnişlerin örgütlenmesi tayin edici önemdedir.

5- Halk siyasetleri kendi aralarında Halk Demokrasisi temelinde ilişkilerini sürdürmelidirler. Doğal olan ideolojik-siyasi ayrılıklarını ve bundan kaynaklanan çelişmelerini şiddete baş vurma-dan çözmeyi tek ilke kabul etmeli, bu ayrılıkları faşist diktatörlüğe karşı eylemde güçlerin birleştirilmesinin önüne engel çıkartmamalıdır-lar. (Bu noktaların detayları teşkilâtlarımız arasındaki görüşmelerde geliştirilebilir.)

6- Anlayış birliklerine varılmasının ötesinde teşkilâtlarımız bu asgari müsterekleri hayata geçirmeli ve pratik olarak faşizme karşı eylemde güçlerini birleştirmelidirler. Merkezi görüşmeler

de bu konuyu tartışmayı ve gereken seviye ve yer de örgütlerimiz arasında pratik ilişkilerin kurulmasını talep ediyoruz. Görüşümüzce eylem birliklerine en geniş sayıda -mümkün olan- halk siyasetlerinin katılımı sağlanmalıdır. Doğaldır ki, teşkilâtların anlayışlarına ve eylemin niteliğine bağlı olarak her eylemde birlik olan siyasetlerin sayısı değişecektir. Ayrıca teşkilâtlarımız belirli bir eylemde birlik olurken yanlış buldukları bir başka eyleme katılmayabilirler. Bunlardan dolayı teşkilâtlar arasında ikili veya daha çok sayılı görüşmeler ve eylem birlikleri olabilir ve her eylemde birlik sağlanılamıya bilir. Bunlar eylem birliklerinin sürdürülmesi önüne engel olarak çıkartılmamalıdır.

Biz eylembirliklerini halk saflarında gördüğümüz bütün teşkilâtlarla mümkün görüyoruz. Ve bu doğrultuda çaba harcıyoruz. Düşman safında gördüğümüz teşkilâtlarla mevcut şartlarda olağanüstü durumlar dışında eylem birliği için görüşmeye kesinlikle karşıyız. Bizim düşman safında gördüğümüz teşkilâtlar şunlardır: Faşist teşkilâtlar: AP, MHP, CHP, MSP, CGP, DP, NP vs. Sosyal-faşist, Troçkist veya modern-revizyonist karşı-devrimci teşkilâtlar: TKP ve yan örgütleri, TİP, TSİP, TİKP. Karşı-devrim ya da devrim saflarında olduğunu kesin belirleyemediğimiz teşkilâtlar ise: TKEP (Emeğin Birliği-kitle), SVP, VP ve PKK'dır. Biz bunlarla şu anda görüşmeye karşı değiliz. Fakat öncelik bu saydıklarımızın dışında kalan ve halk safında gördüğümüz siyasetlere verilmelidir.

Bu mektubumuz ve taleplerimiz karşısında en kısa zamanda tavır takınacağınızı umuyor, merkezi bir ilişkinin kurulmasını bekliyoruz.

Devrimci mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Devrimci selâmlar.

TKP/ML MK.

1.10.1981

TARIM BÖLGELERİNDE NASIL ÇALIŞ- MALI VE TEŞKİLATLANMALIYIZ ?

-TECRÜBELER -

Genel olarak teşkilatlanma özel olarak da tarım bölgelerinde teşkilatlanma meselesi üzerinde kadrolarımızın çok az bilgisi var. Genç bir hareket olmamız ve tecrübesiz önder kadrolara sahip olmamız, bizi bu konudada daha çok araştır-
maya daha titiz olmaya ve geçmişteki devrimci tecrübeleri esaslı bir şekilde değerlendirmeye sevk etmektedir.

Teşkilatlanma ve çalışma tarzı meseleleri üzerinde kadrolara yol göstermek onları bu konuda sürekli eğitmek son derece önemli bir mesele dir.

Mesala köylerde çalışan ve çalışacak olan önder kadrolar, teşkilatlanma ve çalışma tarzında nasıl bir yol izlemelidirler? Genç ve tecrübesiz önder kadrolara, gidecekleri bölgelerde işe nasıl başlamaları gerektiğini öğretmek, halkı nasıl teşkilatlamaları konusunda gittikleri bölge leri uygulayabilecekleri somut teşkilatlanma ve çalışma biçimlerini öğretmek son derece önemlidir. Şüphesizki iyi teşkilatçılar pratik içinden çıkar. Bir kimse sadece okuyarak teşkilatçı olamaz, teşkilatçılığın inceliğini kavrayamaz, mar-
retini kazanamaz. Teşkilatlamamanın ilkelerini önce öğrenip sonra uygulamaya girişmek diye zorunlu bir şey yoktur. Teşkilatlanmanın ilkeliri, in-
celikleri en iyi şekilde pratik içindi öğrenilir. Ama bu dar pratikçilik anlamına gelmez. Bir yandan devrimci çalışmaları yürütürken diğer yandan da önümüzdeki meseleleri çözecek, tıkanıklıkları açacak -ayrıca diğer halkların ve halkımızın devrimci tecrübelerinden çıkan öğretici yazıları okumalıyız. bu yazımızda köylerde nasıl çalışıl-
ması gerektiği üzerinde duracağız.

Köylerde çalışma ve teşkilatlanma meselesini esas olarak üç başlık altında inceleyeceğiz.

Birincisi, siyasi çalışma ve teşkilatlanmadır. İkincisi, ekonomik çalışma ve teşkilatlanmadır.

Üçüncüsü, ise askeri çalışma ve teşkilatlanmadır.

Saydığımız bu üç alandaki çalışma ve teşkilatlanmanın bir bölgede nasıl olacağı üzerinde duracağız. Bunların aralarındaki organik bağları ko-parmaksızın her birinin üzerinde ayrı, ayrı duracağız. Bunu yaparkende gizli çalışma ve teşkilatlanma ile açık çalışma ve teşkilatlanma arasındaki ilişkileride belirteceğiz.

Kısacası bizim burada anlatacağımız, Partinin bir bölgedeki çalışmasını ve teşkilatlanmasının nasıl olacağı, halkı siyasi - ekonomik ve askeri alanlarda nasıl teşkilatlayıp seferber edeceğidir. Şimdi birinci mesele üzerinde duralım.

BİR BÖLGEDE SİYASİ ÇALIŞMA VE TEŞKİLATLANMA

Bu meseleyi bir bölgede parti çalışması ve teşkilatlanması olarakta ele alabiliriz ilk önce partinin nasıl bir teşkilat yapısına sahip olduğuna açıklık getirelim. Tabii bu yapılan gizli olarak inşa edilen yapıyı kastediyoruz.

Bölgede partinin en üst organı Bölge Parti Komitesidir. Buna bağlı olarak yukardan aşağıya sırasıyla alt bölge komitesi, İl komitesi, Kaza komitesi, Nahiye ve Köy komitesidir. Bir bölge komitesinin içinde esas olarak dört iş bölümü veya büro yer alır. Bunlar sırasıyla

1- Siyasi Büro, 2- Propaganda ve ajitasyon bürosu, 3- Örgütlenme bürosu, 4- Askeri büro.

Şüphesiz bu görev bölümü, komitenin büyüklüğüne göre ayrılır. Eğer komite çok daha az kişiden

meydana geliyorsa, birden fazla görevi bir veya birkaç kişi üstlenir. Mesala komite üç kişiden oluşuyorsa bunlardan birisi siyasi işlerden sorumlu olur; birisi propaganda ve ajitasyondan diğeri ise askeri işlerden sorumlu olur.

Şimdi bir bölge komitesi içinde yer alan büroların veya bölümlerin her birinin görevleri üzerinde kısaca duralım.

1- SİYASİ BÜRONUN GÖREVLERİ.

Siyasi büro bölge komitesinin en sorumlu bürosu ve beynidir. Bu büro: a) - Partinin bölge çapındaki ideolojik ve siyasi faaliyetlerini sevk ve idarede rol oynar.

b) - Bölge komitesinin aldığı yetkiyle, bölge parti teşkilatı adına bildiri, broşür ve bölge yayın organı çıkarır.

c) - Parti bölge komitesinin toplantı halinde olmadığı durumlarda onun görev ve etkilerini üstlenir.

d) - Bölge komitesini toplantıya çağırır. Yaptığı çalışmalar hakkında gereksiz ayrıntılara dalma ve gizlilik ilkesini zedelemekten bilgi verir. İdeolojik ve siyasi konular birinci derecede olmak üzere ekonomik ve askeri konularda ilgili olarak tesbit ettiği politika ve görüşleri komite üyelerine tartışmasına ve onayına sunar.

e) - Bölge parti kongrelerinin düzenlenmesinde bu kongreye sunulacak raporun hazırlanmasına birinci derecede sorumluluk ve görev alır.

f) - Çeşitli çalışma kademelerindeki komite ve hücrelerin çalıştıkları yerleri somut durumunu tesbit ve tahlil eden araştırma ve inceleme raporlarını değerlendirerek bölge parti teşkilatının programını hazırlar veya bu programın hazırlanmasında birinciderecede görev alır.

2- PROPAGANDA VE AJİTASYON BÜROSUNUN GÖREVLERİ:

Partinin görüşlerinin geniş halk yığınları arasında yayılmasını sağlar. Halkın siyasi bakımdan uyarılması için kurduğu kalıcı ve geçici "Parti

tili ve partisiz" hücreler veya görev gruplarını la sözlü ve yazılı propaganda çalışmalarını sevk ve idare eder.

3- ÖRGÜTLENME BÜROSUNUN GÖREVLERİ.

Partinin çeşitli alanlarında örgütlenmesini yürütür. Halkın teşkilatlanmasını sağlar.

4- ASKERİ BÜRONUN GÖREVLERİ.

Partinin halk ordusu içinde teşkilatlanmasını, ordunun siyasi eğitimini halkla kaynaşmasını sağlar.

Şimdi gelelim daha basit düzeydeki duruma:

Bu gün iki, üç veya dört kişilik bir bölge parti komitesinin çalışması ve halkın bölgede teşkilatlanması nasıl mümkün olacaktır? Çalışma da ve teşkilatlanmada komite nasıl bir yol izlemelidir? Bunun üzerinde duralım...

Komite ilk önce bölgeyi siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel, coğrafi özelliklerine göre, alt bölgelere, "En az iki ilden oluşur" ilçelere, nahiye ve köylere göre çalışma alanlarına ayırır. Ve bunlar içinde en ileri olanına, bir ilçeye veya mıntıkaya yerleşir. Çalışma alanlarını ilerilik ölçüsü önem sırasına göre şöyledir.

1- Kitle temelinin ileri olması, yani halkın siyasi bakımdan uyanık olması. Devrimci mücadeleye sempati duyması.

2- Bölgede ki çalışmaların keskin olması.

3- Arazinin mücadeleye elverişli olması.

Bölge komitesi bir mıntıkada veya bölünerek birden fazla mıntıkadan çalışmaya başladıktan itibaren ilk anlarda şu görevleri yerine getirmeye çalışır.

A- Çalışma alanlarındaki sepatizanlarla, devrimci mücadeleye sempati duyan kişi ve guruplarla-işçiler başta olmak üzere ilişki kurar ve bunların yeteneklerine, bilinç düzeylerine, tecrübelerine göre çalışır.

belelerine, gönüllülük ve güvenilir durumlarına göre değişik şekillerde görevlendirir. Çalışma alanlarında bulunan sempaticanların elinden gelirse tümüyle ilişki kurarak bunların içindeki ileri unsurlarla geri unsurları ayırdeder.

B- Mahalli sempaticanlar vasıtasıyla çalışma alanının siyasi uyanıklık bakımından en ileri köyleri ile en geri köylerini ayırdeder. Çalışmaları ileri köylerden geri köylere doğru başlar, ileri köylerdeki kitle temelini sağlamlaştırmak bunları birer sağlam dayanak üsler haline getirmek.

C- A ve B maddesinde sıraladığımız görevleri yerine getirirken aynı zamanda çalışma alanında ki çelişmeleri tespit etmek, ilk çözülmesi gereken çelişkiyi bulup çalışmaları buna göre ayarlamak, gerekir. Halkın, düşmanın, arazinin durumu nu öğrenmek gerekir.

HALKIN DURUMUNUN ÖĞRENİLMESİNDE NEYİ ANLIYORUZ?

Birinci olarak: Halkın siyasi durumunu anlıyoruz. Halkın esas ve tali olarak hangi siyasi fikirlerin etkisi altında olduğunu ve hangi..... partiye ve görüşlere sempati duyduğunu anlıyoruz. Genel olarak bu anlıyoruz, özel olarak da her sınıfın hangi fikirlerin etkisi altında kaldığını ve hangi partiyi desteklediğini anlıyoruz.

Halkın devrimci akımlara ve fikirlere karşı düşünce ve tutumunu tespit etmekle kalmamalı aynı zamanda, onun feodal ideolojiye ve kültüre, faşist, reformist ve revizyonist fikirlere karşı düşüncesi ve tutumunu da tespit etmeliyiz.

Genel olarak bölgedeki özel olarakta çalışma alanlarındaki halkın siyasi taleplerini bilmek, tesbit etmek çok önemlidir. Halkın siyasi olarak, siyasi hangi istekleri ileri sürüyor? Baskı kanunlarının kalkmasını, hapishanelerin boşalmasını mı.....her neyse acelelik sırasına göre istekleri tespit etmek şarttır.

İkinci olarak: Halkın ekonomik durumunun ne olduğunu anlıyoruz. Her sınıfın içinde bulunduğu maddi durumun, çözümünü istediği ana ve acil ekonomik taleplerin ne olduğunu anlıyoruz. Fabrika, maden, tarla, ulaşım ve orman işçilerinin, yoksul ve orta halli köylülerin ana ve acil isteklerinin neler olduğunu, ortak isteklerinin neler olduğunu anlıyoruz.

Mesala çalışma alanlarındaki tarım ve maden işçileri ne istiyor?

Sendikalaşmak mı, ücretlerinin yükseltilmesi veya iş şartlarının düzeltilmesini mi? Yoksa daha başka ekonomik, demokratik istekler mi ileri sürüyorlar. Bunları bilmek ve tespit etmek gerekir.

Mesala mevsimlik işçiler ve yoksul köylüler ne istiyor? Toprak, iş, ucuzluk, baskıların kaldırılması, sendikalaşmak ve örgütlenmek v.s. gibi

Mesala orta köylüler ne istiyorlar?

Ürünlerinin değerlendirilmesi, toprağın verimli hale getirilmesi, düşük faizle kredi, ucuz gübre, tohumluk ve ziraat aletlerinin temini, çeşitli kooperatiflerde teşkilatlanmak vb...gibi.

Bunun yanında zengin köylülerin durumunu tespit etmek ve bunlar hakkında da bilgi edinmek gerekir. Bunların meselelerinin tesbiti, bunlara karşı uygulanacak tarafsızlaştırma politikasının çizilip uygulanmasında önemli bir rol oynar.

DÜŞMAN DURUMUNUN ÖĞRENİLMESİNDE NEYİ ANLIYORUZ.

Birinci olarak: Çalışma alanında merkezi otoritenin gücünün ne olduğunu anlıyoruz. Mesala, çalışmamızda kaç karakol vardır? Bu karakollardaki asker sayısı, KARAKOLLARIN silah ve teçhizat durumu; karakol komutanlarının nitelikleri ni bunların üstleriyle ayrıca işçi ve köylülerle olan ilişkileri, bu ilişkilerin ihbarcı teminine veya istibarat toparlamaya yönelik olup olmadığı nin bilinmesi vs.

• Mesala, yine çalışma alanında başka askeri birlikler varsa bunların sayısını silah ve teçhizat durumunu, diğer askeri birliklerle veya karakollarla irtibat haberleşme ve ulaşım şebekesini bilmek gerekir. Düşmanın durumunu, başka neyi anlıyoruz?

İkinci olarak: Mahalli otoritenin gücünün ne olduğunu anlıyoruz. Mesala, çalışma alanındaki mahalli düşman sınıflarının, toprak ağalarının, büyük kapitalist çiftlik beylerinin, büyük faizcilerin ve azıllı halk düşmanı tüccarların politik, ekonomik ve askeri güçlerinin ne olduğunu tespit etmek, bu sınıfların kendilerini korumak için besledikleri adamların sayısını, merkezi otoriteyle ve halktan geri unsurlarla olan ilişkilerini bilmek gerekir. Bunların bölgede bir ihbar mekanizması kurmak için gizli yollardan geri unsurları kiralayıp kiralamadıklarına ve zararlı faaliyetleri ne özellikle dikkat etmek ve bu faaliyetleri tesbit etmek gerekir.

ARAZİ DURUMUNUN ÖĞRENİLMESİNDEN NEYİ ANLIYORUZ.

Arazi kolay kaybolmak, birleşmek ve dağılmak, gerilla birimlerinin hareket kabiliyetini artırmak için gerillalar tarafından coğrafik yapının tanınmasını anlıyoruz. Bir bölgede düşmanla başarırlı bir şekilde mücadele edebilmek için sadece halkın düşmanın ve kendimizin durumunu bilmek yeterli değildir. Aynı zamanda arazinin durumunda bilmeliyiz. Bölgedeki ulaşım yollarını, düşmanın haberleşme hatlarını, dağlık, ormanlık ve düzgün kesimleri, dereleri, mağaraları, geçitleri, yaya yollarını, nehirlerin sığ veya geçit veren kesimlerini, düşmanın yerleşme veya hareket noktalarını bilmeliyiz. Araziyi iyibilen bir kimse, bir görev grubu veya bir gerilla birimi, herhangi bir noktaya, herhangi bir yerden düşmanın nasıl ve hangi yollardan geleceğini bilir. Hatta bulunduğu yerin kuşatılması anında kuşatma halkasının en zayıf kesimini tahmin ederek oradan kaçmayıda başarabilir.

BİR BÖLGE VEYA MINTIKA PARTİ KOMİTESİNİN ÇALIŞ- MALARI ÜZERİNE.

Şimdi bölge parti komitesinin geçtiği en ileri mintikalardan biri veya daha fazlasına yerleşmesinden itibaren yapacağı çalışmalar üzerinde duralım.

Daha önceden belirttiğimiz gibi bir mintika. Ül-
kemizin şartlarını dikkate alarak bizim tesbit et-
tiğimiz çalışma alanlarına en az iki ilçeden mey-
dana gelmektedir. Bir mintikada çalışan kadrolara
ayrıca, genişlemeleri, dar bir alana hapsedilmeme-
leri, düşmanla mücadelede daha geniş bir alanda
hareket edebilmeleri için, ilk başlarda tali bir
mintikada, ikincisi olarakta esas olarak
mintikada çalışırlar.

Bölge parti komitesi veya bir mintika parti ko-
mitesi diyelimki üç kişiden oluşur. Bu üç kişi min-
tikayı ilçe veya nahiye esasına göre kendi alanla-
rında çalışma alanlarına bölerler. Eğer komite üye-
leri iyi teşkilatçılarsa her biri bir çalışma ala-
nında tek başına veya çalışacağı çevrede mahalli
bir unsuru yanına alarak görevine başlar. Her teş-
kilatçı veya iki kişilik grup kendi çalışma ala-
nında, en başta maden ocaklarını, çeşitli iş yerle-
rini ve burada çalışan işçileri; Bunun yanında köy-
leri ve köylüleri tanımaya başlar. Bunu yada çevre-
de bulunduğu güvenilir ve sağlam birisiyle yapar,
yada çeşitli yerlerden tespit ettiği adreslere uğ-
ramak suretiyle yapar. Fakat en sağlam yol, o çev-
renin, iş yerlerini ve işçilerini köy ve köylüleri-
ni, yine o çevrenin en sağlam, en dürüst ve çevre-
nin sevip saydığı unsurlar aracılığıyla tanımaktır.

Komite üyesi veya herhangi bir teşkilatçı, iş-
yerinde ve köyde uğradığı kişilerin niteliğini ka-
ba olarak öğrendikten sonra bunlardan işyeri ve köy
hakkında bilgi alır. İşçilerin ve köy halkının ekon-
omik ve siyasi durumunu, iş yerindeki ve köydeki
başlıca sağlam unsurların kim olduğunu ve bunların
niteliğini öğrenmeye çalışır. Mümkün olursa ilk.

uğradıkları kişi aracılığıyla iş yerinde ve köydeki güvenilir kişilerle tanışır ve bunların diğer iş yeri ve köylerle ilgili görüşleri alınır. Gerekirse bu ilk tanıştığı kişilerle birlikte yakın iş yerlerini ve köylere giderek bunların aracılığıyla yeni kişiler tanır.

Demek oluyor ki, komite üyelerinin veya teşkilatçıların ilk faaliyetleri kendilerine verilen çalışma alanlarında iş yerlerini ve işçileri, köyleri ve köylüleri tanımak, merkezi ve mahalli düşmanların durumunu öğrenmek, iş yerlerini ve köyleri gezerken arazinin durumunu öğrenmek şeklinde olur. Bu çalışma uzun bir zaman alabilir.

Mintikanın çeşitli kesimlerinde tek başına ve ya yardımcıları ile birlikte çalışan komite üyeleri, muntazam aralıklarla toparlanarak yapılan çalışmaları, kişi ve yer, isim açıklamaksızın genel hatlarıyla görüşürler. Edindikleri tecrübeleri ve dersleri birbirine anlatırlar bölge ve mintıkada halledilmesi veya çözülmesi gereken problemleri görüşerek karara bağlarlar.

Komite üyeleri veya teşkilatçı, kendi çalışma alanındaki iş yerlerinde ve köylerde ilk anlarda, böylece tanıdık kimseler bütününde olmasa bile birçok yerde güvenilir unsurlar bularak daha ileri seviyede çalışma imkanı yaratmış olur. Daha ileri seviyede çalışmanın temelini hazırlamış olur.

İşçi ve köylülerle ilk ilişkilerde mesala geçmisteki tecrübelerin bize gösterdiği şu durumlarla karşılaşırız. Evine bir kaç kez uğradığımız bir işçi veya köylü bize şu maden ocağında veya şantiyede benim akrabalarım var. "Şu şu köylerde bizim tanıdıklar var. Eğer o köylere uğrarsanız onların evlerine gidin selamlarımızı söyleyin size karşı iyi davranırlar." Diye adam tanıştıra bilirler. Yine bir köy öğretmeni veya bir köy ebesi "Benim şu şu köylerde arkadaşlarım var" ve

ya benim şu köyde ailem var giderseniz uğrayın diye bize yeni kişi ve aileler tanıştıra bilirler. Hatta bizimle birlikte giderek tanıştırmada aracı bile olabilirler.

Davranışları, sözleri ve dürüstlüğüyle işçi ve köylülere güven diye onların sevgi ve saygısını kazanan bir teşkilatçı, bir müdet sonra çalışma alanındaki iş yerlerinin ve köylülerin büyük çoğunluğunu tanır, bu yerlerde ki en güvenilir en sağlam unsurlarla sıkı ilişkiler kurabilir. Her iş yerinde ve köyde sağlam bir elaman veya bir grubun çalışmasını sağlayabilir.

Bir teşkilatçı kendi çalışma alanında ne kadar çok iş yeri, köy, aile ve kişi tanırorsa o kadar iyidir.

Köylerden genç, çalışabilir ve enerjik insanların şehirlere göç etmesine bakmaksızın işçilere yoksul köylülere başta olmak üzere güvenilir herkesle ilişki kurmak gerekir. "Şu evde ihtiyarlar var onlar bir işe yaramaz" şu evde çocuklar var gitmeye deymez, demeden devrime ve devrimçilere sempati duyan bütün kişi ve evlere elimizden geldiği kadar uğramalıyız.

Bazı gevşek arkadaşlar, bir köyden ilişkilere sadece bir kişi veya bir evden sürdürerek ve sürekli o eve giderek hem o ev hakkından bıkınlık yaratıyorlar hemde o evin tecrit olması dikkatleri ve şüpheleri üzerine çekmesine sebep oluyorlar. Başka köylülerle veya evlerle ilişki kurmak nisbeten biraz zor olduğu için arkadaşlar bu zorluğu alt etmeyi göze almıyorlar. İşin kolayına, rahatına, fakat sakıncalı olanına teslim oluyorlar.

Bazıları bir köyde bir eve sürekli gittikleri halde zahmet edipte köyün ve köylülerin genel durumunu öğrenemiyor. O eve defalarca uğramasına rağmen köyü ve köylüleri tanımamakta devam ediyor

Halbuki bir teşkilatçının köye gittiğinde ilk öğreneceği şey, köyün ve köylülerindurumunun genel nasıl olduğudur.

Mesala köy kaç hanedir, nüfus ne kadardır, yerleşme durumu nasıldır?

Mesala, köylüler esas olarak geçimlerini nasıl temin ediyorlar? Ekilen ana ürünlerle diğer ürünler, diğer ürünler hangileridir?

Mesala, köydeki sömürücü sınıflar, ihbarcılar ve hükümet yanlısı kişiler kimlerdir? Bunların köylüler üzerindeki sömürü ve baskı biçimi nasıldır?

Mesala, köyde devrimci mücadeleye sempati duyan kişi veya aileler hangileridir? Bunların içinde en güvenilir olanları hangileridir?

Bütün bu ve benzeri bilgiler gelişi güzel konuşmalarda dahi köylülerden sorularak öğrenilebilir.

Tarım bölgelerinde çalışan teşkilatçılar, maden, tarla, orman, atölye, ulaşım işçileriyle ilişki kurmaya ve bunları teşkilatlamaya birinci derecede önem vermelidirler. Bunu yoksul köylülerle ilişkiler ve onları teşkilatlama izlemelidir. İlişkilerin köydeki aydınlar düzeyinde okumuş gençler, öğretmenler, ebeler vb... gibi kalmasın dikkat etmelidirler. Kırılık bölgelerde, içinde çalışılacak ve teşkilatlandırılacak esas sınıflar çeşitli iş yerlerindeki işçilerle yoksul köylülerdir. Bölgedeki işçiler ve yoksul köylülerle bağ kurmak, devrimci fikirleri az öğrenen sempatzan aydınlarla bağ kurmaktan daha zordur. Bu zorluğu mutlaka çalıştığımız alanlarda yenmeliyiz. Sadece aydınlar ve birkaç ileri köylüyle ilişkisi olan, halktan kopuk bir aydın hareketi durumuna düşmemeliyiz. Aydınlar işçilerle ve yoksul köylülerle bağ kurma, bunları bilinçlendirme yolunda görevlendirmeliyiz. Aydınlar vasıtasıyla daha çok işçi ve köylü tanımaya çalışmalıyız.

İŞYERLERİNDE VE KÖYLERDE PROPAGANDA ÇALIŞMA- LARINI NASIL YÜRÜTMELİYİZ?

İş yerlerinde ve köylerde etkili ve geniş propaganda nasıl yapabiliriz? Böyle bir propagan-
da çalışmasını nasıl yürütebiliriz?

Bölgede veya mıntıkada etkili ve geniş propa-
ganda yapmanın birinci yolu parti kitle yayın or-
ganının veya bölgesel bir yayın organının düzen-
li ve geniş bir şekilde dağıtılmasını sağlanması
ve örgütlenmesidir. Onun içindirki halkın bilinç-
lendirilmesi bakımından parti merkez yayın orga-
nında çıkmasının yanında bir bölgesel yayın orga-
nının da çıkması ve dağıtılması çok faydalıdır.

Bölge parti komitesi mahalli kadrolara ve böl-
ge halkına hitaben partinin bir bölgesel yayın
organını çıkarmalıdır.

Bir bölgesel yayın organı nasıl çıkarılabilir?

Bir bölgesel yayın organı basımı için, bu iş-
le sürekli uğraşacak bir veya iki kişi gerekli-
dir. Yayın organının basılacağı yer, değişken ola-
bileceği gibi sabitte olur.

Basılacağı yerin değişken olması şu şekilde
olur.

Mesala, diyelim organın bir sayısı ormanda ba-
sılır. Duruma göre gerilla teksiri, daktilo ve
diğer malzemeler alınarak başka bir mıntikanın
elverişli bir kesimine götürülür, organın diğer
bir sayısı ise burada basılır.

Düşmanın aramasına, basım yerinin çevredeki
kimseler tarafından görülmesine ve diğer şartla-
ra göre basım yeri sürekli değiştirilir. Zaman
gelirki basım işiyle uğraşanlar çadırlarını is-
siz ve derin bir derenin kuytu bir kesmine kurar-
lar; zaman gelirki sık ormanlık bir kesime kurar-
lar, zaman gelirki çadır sarp ve yüksek kayalık-
lar içinde olur.

Yapılacak en iyi iş, basım eviyle uğraşanların yer altında iyi bir basım evi inşa etmeleridir. İrmak ve göl kenarlarında, ormanın karanlıklarında, derin derelerde veya kayalıklarda basımın kolaylıkla yapılacağı yer altı evinin yapılmasıdır.

Eölge komitesinin üyeleri ve bu üyeler içinde yayın organını çıkarmayla bir grup -yazı kurulu- hazırlanan yazılar basıma verilmeden önce toparlanarak yayın organına verilecek temel ideolojik ve siyasi yazıları kendi arasında okuyup tartışmalı ve son şekline soktukdan sonra basıma verilmelidir. Yayın organında daha az ideolojik ve siyasi hatanın yapılması ancak bu şekilde mümkün olur. Yazıların ortak bir şekilde gözden geçirilmesi hiç bir zaman gevşetilmemelidir. Bölgede doğru bir devrimci hattın izlenmesi, kadroların doğru bir şekilde bilinçlendirilmesi yazı kurulunun parti politikasının ve görüşlerinin kavranılmasına, dünyadaki, ülke ve bölgedeki mevcut durumu bilmesine, bu durumun ortak bir şekilde değerlendirilmesine bağlıdır.

Bölgesel bir yayın organının yazı kurulu her şeyden önce nerde olursa olsun, radyoyu dinlemeli, çeşitli ajansları takip etmeli, bunlardan önemli gördüklerini banta almalıdır. Çeşitli dergileri, günlük gazetelerden en az bir veya bir kaçını takip etmelidir. Bunun yanında bölgede çalışan grup veya kişiler, Bölge ile ilgili haberleri, köylü mektuplarını veya yazılarını, yazı kuruluna ulaştırmalıdır. Bütün bunlar olmaksızın iyi bir bölgesel yayın organı çıkarmak imkansızdır.

Bir bölgesel yayın organının özellikleri neler olmalıdır?

Birinci olarak, yayın organında yer alacak yazıların kadroların ve halkın anlayacağı bir dille kaleme alınması gerekir. Bu konuda son derece titiz olmalıyız. Fikirlerimizi basit ve yalın bir şekilde, akıcı bir üslupla ifade etmeliyiz. Bu

mesele sadece yazı yazarken değil, kadrolarla ve halkla sohbet ederken dikkat etmemiz gereken bir meseledir.

DİMİTROV bir konuşmasında bu konuyla ilgili o_larak şöyle der.

"Eğer halkın anladığı dilde konuşmayı öğrenmezsek, kitlelerin kararlarımızı anlayamayacağını da bilmemiz gerekir. Çoğu zaman basit, somut kitlelerin yadırgamayacakları ve anlayabilecekleri bir dilde konuşmıyoruz Dilimizi ezbere bildiğimiz soyut formüllerdenhala temizleyemedik. Bildiriler gázete yazıları kararlar ve tezler öyle ağır bir üslup ve dille yazılmaktadır ki, bunları değil işçi kitleleri, parti görevlileri bile zor anlamaktadır" (Faşizme Karşı Birleşik Cephe. Say. 164. G. Dimitrov.)

-El yazmalarında iki sayfa kayıp- almalıdır. Komite bölge halkının meselelerini onları siyasi bakımdan bilinçlendirecek ve seferber edebilecek şekilde ele almalıdır. Mesala toprak meselesi , milli mesele, işsizlik, pahalılık, ürünlerin değerlendirilmesi işçi ve köylülerin teşkilatlan-dırılması gibi meseleler ayrı ayrı broşürler halinde işlenmelidir. Veya bölge halkının başlıca meseleleribirtek broşürde ele alınmalıdır.

BİLDİRİ DAĞITIMI.

Bölge komitesi, ortaya çıkan yeni durumları hal_ka bildirmek için bildiri dağıtımını önemsemeli ve elinden geldiğince gevşetmemelidir. Bildiri is_ter legal, isterse illegal olsun -baskınların son derece ağır olduğu bazı özel durumların dışında- bölgedegeniş çapta dağıtılmalıdır. Legal imkanla_rı sonuna kadar zorlayarak bildirileri elden ge_ldiğince legal olarak çıkarmaya çalışmalıyız.

DİĞER PROPAGANDA VE AJİTASYON BİÇİMLERİ.

Kunlardan birisi resimli propaganda dosyalarıyla yapılan sözlü propagandadır.

Çeşitli konuları -baskı, sömürü, zulüm vs...- ve mücadelelerin resimlerle ele alınıp teşhir edildiği tanıtıldığı veya işlendiği bu propaganda biçimi, göze ve kulağa hitap ettiğinden dolayı etkilidir.

Bu propaganda dosyaları nasıl hazırlanır:

Önce işlenecek veya tanıtılacak konular seçilir. Mesala işçi sınıfı seçilerek bunun için ayrı ayrı dosyalar hazırlanır. Mesala diyelimki, dünya daki halk savaşlarının tanıtılması için dosya hazırlanacak. Bunun için ilk önce yerli ve yabancı gazete dergi, kitap ve broşürlerden resimler kesilir. Asya, Afrika ve Latin Amerikadaki gerilla savaşlarına ilişkin olarak toplanan bu resimler, altındaki yazılarla birlikte büyük bir dosyada albüm şekline sokulur. Gerekirse her resmin altına resmi ve halk savaşını tanıtıcı yazılar veya şiirler yazılıp aynı şekilde başka konuları kapsayan, tanıtıcı veya işleyen dosyalar hazırlanır. Bu propaganda dosyaları çalışma alanlarındaki propagandacı veya teşkilatçı unsurlara dağıtılır. Onalarda ellerinde veya sırt çantalarında taşıdıkları bu dosyalar aracılığıyla iş yerlerinde ve köylerde propaganda çalışmalarını yürütürler. Mesala onlar gece bir köy evinde aileye veya köylülere dosyadaki resimleri tekrar tekrar göstererek açıklamalar yaparak ve sorulara cevap vererek dosyayı baştan sonuna kadar köylülere tanıtmış olurlar. Özellikle işsizliğin yaygın olduğu yerlerde ve kış gecelerinde mevsimlik işçiler ve yoksul köylüler kadınlı çocuklu topluluklar halinde bu tip propagandaları sinema gibi seyrederek ilgiyle dinler. Kaldı ki resimdeki yazıların altında açıklanan bu tip resimli propaganda dosyalarını işçi ve köylülere anlatmak için iyi bir propagandacı olmak gerekmez. Okuma yazma bilen bir kimsede dosyayı tartışabilir. Şüphesizki iyi bir propagandacı, dosyanın resimlerle işlediği konuları, mesala halk savaşını daha geniş bir şekilde emekçilere anlatabilir. Ve onların sorularına daha doyurucu cevap

lar verebilir. Bir dosya, çalışma alanındaki emekçilere gösterildikten sonra, başka bir konuyu işleyen ve başka bir çalışma alanında olan dosya ile değiştirilir. Mesala diyelimki dünyadaki halk savaşlarını tanıtan dosya çalışma alanında ki köylülere anlatıldıktan sonra, bu seferde Türkiye işçi sınıfının mücadelesini tanıtan dosya köy köy anlatılmaya başlanır.

Bu propaganda biçiminin yanında diğer bir propaganda biçimide, TEYP aracılığıyla işçi ve köylülere siyasi konuşmaların başka yerlerde baskıya ve zulme uğrayan işçi ve köylülerin konuşmalarının dinletilmesi, Devrimci şiirlerin, Marşların ağıtların ve türkülerin dinletilmesidir. Hatta rodyoda çıkan önemli haber ve yorumlarında dinletilmesi yararlıdır.

Bu tip propaganda çalışmaları, bıkmadan usanmadan devam ettirilmelidir. Dünyadaki, ülkedeki ve bölgedeki gerçeklerin anlatılması, her alandaki sömürünün, rüşvetin, yolsuzluğun, baskının ve zulmün teşhiri ve kurtuluş yolunun açıklanması büyük bir sabır, soğuk kanlılık ve irade gücüyle elden geldiği kadar devam ettirilmelidir.

Bizim için tekrar edilmesi usandırıcı olan siyasi gerçekler, bilelimki halk için, geri işçi ve köylü yığınları için yenidir. Çeşitli şekillerde ve değişik sınıf ve tabakalar arasında bıkmadan usunmadan propaganda ve ajitasyon çalışmalarını yürütmeliyiz. Bu konuda ve bu alanda sabırsızlığa yer olmaz.

Bizler halkın uyandırılması için siyasi gerçekleri ve devrim yolunu sabırsızlıkla açıklamak ve kendimizi aynı zamanda iyi bir propagandacı yetiştirmek durumundayız. DİMİTROV'un dediği gibi "Konuşmasını ve kitlelere hitap etmesini öğrenmeliyiz" "Bu konuşmalar kalıplardan uzak kitleleri harekete geçiren, kafalarda yer eden ve kişileri düşünceye iten bir biçimde yapılmalıdır." (Faşizme Karşı Birleşik Cephe.S. 151.Dimitrov)

• Prapaganda çalışmalarımız değişik şekillerde olmalıdır. Biz bu üç çeşit yoluda kullanmalıyız. Halk anlatılanları ilgi ve can kulağıyla dinlemelidir. Halk bizim propagandacılarımızı dört gözle beklemelidir.

Uzun süreli ve sürekli yapılması gereken propaganda çalışmalarından biriside çalışma alanları rında kitap dağıtımıdır. İlk önce şunu belirtelimki bölge komitesi, bölgede bir yer altı kitaplığı inşa etmelidir. Devrimci öğretmenlerin " Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao," ve diğer önderlerin eserleri bu kitaplıkta bulunmalıdır. Bunun yanında kitaplıkta devrimci romanlar, hikaye ve şiir kitapları, halkın yiğitliğini fedakarlığını dile getiren destanlar bulunmalıdır. Bu tip kitaplar satın alınarak, büyük şehirlerdeki ve bölgedeki aydın sempetizianlardan ve yayın evlerinden bağış şeklinde toplanarak temin edilebilir. Merkez kitaplığa -bölge yer altı kitap evine ve ya kitaplığına- bağlı olarak mintikalardanda gerekirse birer yer altı kitap evi inşa edilmelidir. Bu kitapları temin etmek için bir grup görevlendirilmelidir. Ve bir yer altı kitap- evinin yerini en iyi ve güvenilir iki kişi bilmelidir.

Kitapların dağıtımı ve okutulması şöyle olmalıdır. Çalışma alanındaki sempetizan ileri sempetizan veya örgüt üyesi kişilere tek ve grup halinde okumaları için -herkesin bilinci seviyesine ve kapasitesine göre- kitaplar dağıtılır. Bir müddet sonra bu kitaplar toplanarak bunların yerine yenileri verilir. Toplananlar ise başka bir köyde dağıtılır. Ve bu çalışma sürekli bir şekilde sürdürülür. Bazen bir kitap bir köyde birden fazla okunduğu için uzun süre kalabilir. Kitabı okuyacak olan kişiye veren görevli okuyucuya kitabı okuduktan sonra başkalarinada vermesini söylemelidir. Ancak kitap dağıtımı yapılırken okuma şevkini kırmamak için herkese bilinç seviyesine ve kapasitesine göre kitap vermeye dikkat edilmelidir. ayrıca kitap ister serbest olsun, -ister

yasaklanmış, okuyucuya verilirken kitabı her an, bir aramaya karşı gizlenebilecek yere koyması tay siye edilmelidir.

Yer-Altı kitap evinin kitapların iyi korunması nemlenmemesi için, yağmurdan, sudan etkilenmeyecek bir yere yapılması kerekir. Ayrıca kitaplar naylonla çiltlenmeli ve Yer-Altı kitap-evlerinde naylon torbalar içinde muhafaza edilmelidir.

PARTİNİN ÇALIŞMA ALANINDA ORGÜTLENMESİ:

Alanda yapılan propaganda, ajitasyon çalışmalarıyla birlikte sağlam unsurları seçip onlarla sıkı bağlar kurmak ve bunları görevlendirme şeklinde partinin örgütlenmesi yürütülür.

Çalışma alanındaki parti görevlileri yürüttükleri ilk çalışmalarla o alanda bir çok ilişki kurmuş, hatta bazı geçici ve kalıcı görev grupları oluşturmuş, ve alanı siyasi, sosyal, ekonomik ve coğrafi yapılarını az-çok tanımış sayılırlar. İşte böyle bir durum karşısında partinin örgütlenmesi şu şekilde olabilir: Örgütlenmeyi yürüten partililer veya partili teşkilatçılar çalışma alanında, mesala diyelimki bir ilçe çapında yürütülen çalışmalar sonucunda ortaya çıkan en sağlam unsurlardan biri ilçe geçici parti komitesi kurarlar. En az iki kişiden oluşan bu komite, ilçe çapındaki en sağlam parti üyelerinden oluşur. Peki bu çalışma alanında veya ilçede parti üyeleri nasıl ortaya çıkar? Şu şekilde ortaya çıkar: Daha öncede söylediğim gibi iş yerlerinde ve köylerde yapılan ilk çalışmalar, bir çok kişinin tanınmasına hatta bazı görev gruplarının doğmasına yol açar. Parti üyelerince tanınan bu çok sayıda ki kişiler içindeki güvenilir en sağlam -sağamlığı halk tarafından kabul edilen ve pratik içinde görünen kişiler partinin aday veya asıl üyesi yapıla bilir ve yapılmalıdır. Bu aday ve asıl üyeler, çalışma alanın iş yerlerinde veya köylerde tek başına veya çeşitli görev grupları içinde dağınık olabileceği gibi bir yerde asıl üyelerden

yasaklanmış, okuyucuya verilirken kitabı her an, bir aramaya karşı gizlenebilecek yere koyması tavsiye edilmelidir.

Yer-altı kitap evinin kitapların iyi korunması nemlenmemesi için, yağmurdan, sudan etkilenmeyecek bir yere yapılması gerekir. Ayrıca kitaplar naylonla çiltlenmeli ve Yer-altı kitap-evlerinde naylon torbalar içinde muhafaza edilmelidir.

PARTİNİN ÇALIŞMA ALANINDA ORGÜTLENMESİ:

Alanda yapılan propaganda, ajitasyon çalışmalarıyla birlikte sağlam unsurları seçip onlarla sıkı bağlar kurmak ve bunları görevlendirme şeklinde partinin örgütlenmesi yürütülür.

Çalışma alanındaki parti görevlileri yürüttükleri ilk çalışmalarla o alanda bir çok ilişki kurmuş, hatta bazı geçici ve kalıcı görev grupları oluşturmuş, ve alanı siyasi, sosyal, ekonomik ve coğrafi yapılarını az çok tanımış sayılırlar. İşte böyle bir durum karşısında partinin örgütlenmesi şu şekilde olabilir: Örgütlenmeyi yürüten partililer veya partili teşkilatçılar çalışma alanında, mesela diyelim ki bir ilçe çapında yürütülen çalışmalar sonucunda ortaya çıkan en sağlam unsurlardan biri ilçe geçici parti komitesi kurarlar. En az iki kişiden oluşan bu komite ilçe çapındaki en sağlam parti üyelerinden oluşur. Faki bu çalışma alanında veya ilçede parti üyeleri nasıl ortaya çıkar? Şu şekilde ortaya çıkar: Daha öncede söylediğim gibi iş yerlerinde ve köylerde yapılan ilk çalışmalar, bir çok kişinin tanınmasına hatta bazı görev gruplarının doğmasına yol açar. Parti üyelerince tanınan bu çok sayıda ki kişiler içindeki güvenilir en sağlam -sağlam- işi halk tarafından kabul edilen ve pratik için de görünen kişiler partinin aday veya asıl üyesi yapıla bilir ve yapılmalıdır. Bu aday ve asıl üyeler, çalışma alanın iş yerlerinde veya köylerde tek başına veya çeşitli görev grupları içinde çalışarak olabileceği gibi bir yerde asıl üyelerden

oluşan bir parti hücre si veya aday üyelerden oluş an bir parti aday hücre si şeklinde de olabilir. Veya asıl ve aday üyelerden oluş an, mesela bir a sıl iki aday gibi -bir görev grubu şeklinde ola bilir. Fakat bir yerde iki asıl üye varsa bunla rı derhal bir hücre haline getirerek görevlendir mek şarttır.

Bir kimse parti asıl üyeliğine genellikle aday üyelikten sılandıktan sonra alınır. Alınmalıdır. Asıl üyeliğe alınacak kimsenin asgari şu özellik ri taşıması gerekir.

1- Partinin programını, program henüz hazırlan mamışsa, partinin programına temel teşkil edecek olan devrimle ilgili temel görüşleri kabul etmesi.

2- Partinin tüzüğünü -henüz kongrece onaylan mış tüzük yoksa çalışma ve disiplin ilkelerini- kabul edip ister üretime bağlı veya seyyar olsun; her hal ve şartta hayatını ve çalışmalarını dev rime tabii kılması gerekir.

3- İdeolojik seviyesinin yüksek olması.

4- İşçi sınıfı veya köylülükten olması. -Yok sul köylülük-

5- Cesaret, fedakarlılık, dayanıklılık ve al çak gönüllülük, sabır v.b. değerlerine olan inan cını çetin pratik içinde göstermesi.

Aday üyeler genellikle pratik içinde henüz ye terince sınanmamış fakat yürütülen faaliyetler i çinde olumlu özellikleriyle öne çıkmış olan unsur lar olmalıdırlar.

Bir çalışma alanının, mesela diyelimki bir il çenin parti komitesi -daimi veya geçici- üyeleri nin çalışma alanının veya ilçenin en seçkili par tili elamanları olması gerekir.

Bunlar partinin çalışma alanındaki çok yönlü faaliyetlerini sevk ve idare edecek nitelikte ol malıdırlar. Yukarda sıraladığımız iki asgari te

mel özelliğinin yanında, diğer özelliklerede sahip olmasına dikkat edilmelidir. Özellikle bunların, siyasi polise ve jandarmaya karşı mücadele tercübesine sahip olması çok önemlidir. Bundan dolayı ve insiyatif sahibi olmaları, özellikle işçi olmalarıdır. Partinin üretime bağlı veya olmayan profesyonel işçilerle örgütlenmesi veya inşaedilmesi üzerinde titizlikle durulması gereken bir noktadır.

Parti örgütünün ilçe çapındaki biçimi şöyledir: En tepede ilçe parti komitesi vardır. Bunun altın da ve buna bağlı alarak nahiye parti komiteleri yer alır. Nahiye parti komitelerine ise birden fazla köye bakan çevre veya köy komiteleri bağlı olur. Ayrıca her kademedeki parti komitesine çeşitli parti görev hücreleri bağlanabilir. Parti örgütünün ve genel görünümü böyledir. Ancak ilk başlarda, yani çalışmaların henüz gelişmediği ilkel seviyede, ilçe parti komitesi bir kaç köyde, iş yerinde birkaç partili veya parti hüccesiyle, görev gruplarıyla, sempatizanlarla, ilişki kurmuş bir halde olur, olabilir.

İlçede ilk çalışmaları yürüten partinin teşkilatçısı veya mıntika komite üyesi ilçe parti komitesini oluşturan birisi olarak aynı zamanda bu komite içindede yer alabilir. Bu yer alma, komite üyeliği veya başkanlığı şeklinde olabilir. Veya hiç komite içinde yer almadan ilçe komite başkanıyla irtibatını sürdürerek ve çalışmalarında komite üyelerine yardım ederek onlara yol göstererek görevini yürütür.

En az iki kişiden oluşan bir ilçe komitesi, kurulduktan sonra ilçeyi kendi aralarında nahiye esasına göre çalışma alanlarına bölmelidirler. Mesela bir veya iki kişi, bir veya iki nahiyedeki çalışmalara bakmalıdır. Duruma göre bakarsınız ki komite üyesi bir nahiyedeki çalışmalardan sorumlu olur. Ve ilçe komite üyelerininde dolaylı yardımı

ve yol göstericiliği ile oluşturduğu nahiye komi-
tesinin içinde üye veya başkan olarak yer alabi-
lir.

Burada bir önemli noktayı belirtelim. Kurulan her kademedeki -özellikle daha üst kademelerdeki parti komitelerinin - yakalanması, dağılması ve ya yok edilmesi durumunda - derhal yerini alabile-
cek yedek komite kurmalıdır. Bu yedek komite asıl komiteye bağlı bir alt komite olabileceği gibi, asıl komiteye bağlı komitelerin başkanlarından -ki eğer bu başkanlar asıl komitenin üyeleri de-
ğilse - veya başkan yardımcılarında oluşturula-
bilir. Yedek komitenin üyeleri, yeteneklerine gö-
re birinci yedek, ikinci yedek diye tesbit edil-
melidir. Eğer asıl üyelerden eksilen olursa bun-
ların yerleri, sıralamaya göre yedek komitelerin üyeleri tarafından otomatikmen doldurulur. Eğer yedek komite veya üyelerinden bir veya bir kaç etkisiz hale getirilir veya yok edilirse aynı şe-
kilde bunların yerlerini anında olmasa bile çok gecikmeden doldurulmalıdır.

Bir üst komitenin bütün üyelerinin alt komite-
lerin bütün üyelerini ismen bilmesi ve tanıması hatalıdır. Alt komiteler üste başkanları veya çe-
tin pratik içinde, siyasi polise ve jandarmaya karşı mücadelede sınanmış sağlam üyeleri vasıta-
sıyla bağlanmalıdır. Bu anlattıklarımıza örnek verirsek: bir ilçe komitesinin üyelerinin bu ko-
miteye bağlı bucak komitelerinin üyelerini ismen bilmesi gerekir. Mesala ilçe komitesinin A nahi-
yesindeki çalışmalardan sorumlu bir üyesi, nahi-
ye komitesinin başkanını veya başkanla başkan yar-
dımıcısını bilebilir. Fakat nahiye komitesinin baş-
kanı ve yardımcısı ilçe komite üyesinin kendile-
rinden daha sorumlu olması gerçeğinin dışında han-
gi kademedeki hangi görevleri yürüttüğünü bilmez. İlçe komitesi üyesi olupta ayrı ayrı nahiyelerde-
ki çalışmalardan sorumlu olan kişiler birbirleri-
nin nahiye komitelerinde yer alan üyelerini tanı-
mazlar.

Genel olarak bir komite, kendisine bağılı kaç komite olduğunu ve her komitede kaç kişi olduğunu bilir. Fakat bu komite de kimlerin üye olduklarını bilmez. Mesela, bir ilçe komitesinin üyeleri komiteye, kaç nahiye veya iş yeri komitesinin bağılı olduğunu ve bu komitelerde kaç kişi olduğunu bilir. Bununla birlikte nahiyelerdeki çalışmalardan sorumlu olan ilçe komite üyeleri, sorumlu oldukları kendi nahiyelerinin zorunlu olarak komite başkanlarını veya yardımcılarını, komitenin kaç kişiden oluştuğunu başkan ve yardımcıların dışında diğerlerini tanımamak şartıyla bilir.

Üst komite kendisine bağılı alt komite üyelerinin kaldıkları yerleri bilmediğı gibi, alt komite üyelerinde üst komitenin hangi mahallede çalıştığı ve barındığını bilmemesi gerekir. İrtibat yerleri, parola ve işaretleri, biçimi vs. Ancak her iki komitede bu işle görevli olanlarca bilinir. Ayrıca bütün parti asil ve aday üyelerinin takma isim kullanmaları gerekir. Bir parti üyesinin değişik ilçelerde değişik isimler kullanması, iki ilçede çalışan birinin, - parti liler ve halk arasında her ilçe için ayrı isim kullanması gerekir.

İlk dönemlerde ilçe veya bucak geçici parti komitesinin köylerde parti örgütlenmesi şöyle olur.

İlçe veya bucak komitesi, bucak köylerini birbirine yakınlık, ekonomik, siyasi, kültürel ve etnik yapı benzerliğı bakımından birden fazla köyden oluşan çevrelere ayırır. ve bunları 1. çevre 2. çevre. 3. çevre diye adlandırır. Duruma göre her çevre 5-10-15 vs. köyden meydana gelebilir.

İlçe veya bucak komitesi her üyesini bir veya birden fazla çevrede görevlendirir. Bu üyeler daha önce yürütölen çalışmaları bu çevrelerde daha da derinleştirirler.

İşyerlerindeki ve çevredeki ileri unsurlardan. işyeri ve köy çapında 2-3 veya 3-4 kişilik görev grupları oluştururlar. Bu grup, ilçe veya bucak komitesi üyesinin yardımıyla çevre köylerindeki çalışmalarını yürütme ve yönlendirmeye çalışır. İşyeri köy ve çevre çapında kurulan bu görev grupları, pratik görevleri yanında grup eğitimi ve okuma çalışmalarıyla kendilerini ideolojik ve siyasi bakımdan yetiştirmeye canla başla çalışırlar. Çalışmalar içinde bu işyerlerinden ve köylerden çıkan en iyi unsurlar parti aday üyesi yapılırlar ve çevreden çıkan ilk parti aday üyeleri çevre görev grubu üyelerinden seçilir. Veya bu görev grubu içinde yer alır. Ve bu şekilde giderek bir müddet sonra ilk önce çevre parti gecici komitesi kurulur. Ve daha daha sonra buna bağlı olarak mücadele çalışmalar içinde yavaş, yavaş köy parti komiteleri oluşturulur. Çevre komitesinin her bir üyesi bir veya birden fazla köy komitesinin başkanlarıyla veya başkan ve başkan yardımcılarıyla ilişki kurarak ve onlarla birlikte çalışarak çevre komitesinin köylerdeki parti çalışmalarını sevk ve idare ederler.

PARTİ KOMİTE VE HÜCRELERİNDE İŞYERLERİNDE VE KÖYLERDE YÜRÜTECEĞİ ÇALIŞMALAR ÜZERİNE.

Bu konuyu üç başlık altında inceleyeceğiz. A- Araştırma -İnceleme, B- Propaganda-ajitasyon, C- Örgütlenme.

ARAŞTIRMA-İNCELEME:

Bu araştırmayı ya çevre komitesi yada çevre görev grubu yapacaktır. Yahutta banların yardımıyla varsa köy komitesi veya köy görev grubu yapacaktır. Yapılacak şey çevredeki işyerlerinin DURUMUNU KÖYLERİN EKONOMİK, SİYASİ VE SOSYAL YAPISINI incelemektir. Başlıca şu noktaları tesbit etmektir.

1- Çevredeki işyerlerini, burada çalışan işçilerin sayısını siyasi, sosyal, ekonomik v.b. durumlarını işçilerin acil ve ana taleplerini en sağlam

ve ileri unsurları tesbit etmek.

2- Mülklerine ve gelirlerine göre, köydeki sınıfların ve bunların ayrı ayrı durumlarını ve meselelerini tesbit etmek.

A- Devrim saflarında yer alacak sınıfları, tarafsızlaştırılacak yani sınıfları düşman sınıflardan tesbit etmek düşman sınıfların içindede ilk hedef alınacak ve saldırılacak en azıllı olanları diğerlerinden ayırt etmek.

B- Her sınıfın ayrı ayrı durumlarını bunların siyasi eğilimlerini, acil talep ve isteklerini temel istek durumuna göre aynı zamanda acil istek olabilir- tesbit etmek.

3- Genel olarak bütün köylülerin acil ve temel isteklerini, bunun yanında köy gençlerinin ve kadınların durumunu ve başlıca meselelerini tesbit etmek.

4- Varsa köylülerin kendi aralarındaki küskünlük, kavga ve huzursuzluğu gerçek kaynağını tesbit etmek ve bu huzursuzluğu hafifletme veya ortadan kaldırma yollarını araştırmalı.

5- Kadınların durumunu ve başlıca meselelerini tespit etmek.

6-Köy,bucak ve ilçenin geçmişindeki halk hareketlerini -yürüyüşler,mitingler,protesto,bildiriler imza toplamak,açlık grevi.vb.eylemler,grevler,çatışmalar,ayaklanmalar,devlete ve ağalara karşı silahlı eylemler v.b. dahil.isyanları.

7-Köy,bucak ve ilçenin kültürel değerlerini,folklorunu,oyunlarını,türkülerini,destanlarını,aşıklarını,düğün geleneklerini,el sanatlarını,masallarını ev sanatlarını tespit etmek araştırmak.

B- PROPAGANDA VE AJİTASYON:

İşyeri veya köy parti komitesi, Hücre veya görev grubu, her şeyden önce kendi siyasi ve ideolojik eğitimini titiz ve sıkı bir şekilde yapmalıdır.

•Sistemli eğitim toplantılarıyla Marksizmin-Lenizmin temel eserlerini okumak suretiyle kendisini sürekli eğitmeli ve yenilemelidir.

Bunun yanında iş yerinde ve köyde ilk başlar da sınırlı,daha sonra hemen bütün güvenilir unsurlarla geniş bir propaganda ve ajitasyon yapmalı ve bu çalışmayı sürekli ve sistemli hale getirmeye çalışmalıdır. Parti yayınlarını, işçilerin ve köylülerin anlayabileceği çeşitli dergi ve hikayeler, şiir kitaplarını geniş bir şekilde dağıtmalı ve bunların el değiştirilerek okunması sağlanmalıdır. propaganda ve ajitasyon en başta ve esas olarak maden ocaklarında şantiyelerde tarla, orman ve ulaşım işçileri arasında, bu işçilerin toplandığı yerlerde, evlerinde yoğunlaştırılmalıdır. Bunu yoksul köylüler arasındaki çalışma izlemelidir. Siyasi ve ideolojik meselelerin daha iyi anlaşılabilmesi için gerekirse çeşitli yerlerde güvenilir işçi ve köylülerin evlerinde siyasi ve ideolojik meselelerin tartışılması için sık sık sohbet toplantıları düzenlenmeli bu sohbet toplantılarına daha fazla işçi ve köylünün katılmasına çalışılmalıdır. Köylülerin toplandığı kahveleri, bakkalları ve köşe başları gibi yerler siyasi meselelerin tartışıldığı yerler haline getirilmelidir. Legal imkanlardan yararlanarak seminerler, Konferanslar tartışma toplantıları, geceler, müzikli oyunlar, gösteriler düzenlenmelidir.

Anma ve kutlama günleri, yıl dönümleri siyasi kampanyalar propaganda ve ajitasyonun en önemli araçlarıdır.

Siyasi propaganda ve ajitasyon işçi ve köylülerin somut meseleleri ile birleştirilmelidir. Mesela köylülerin her hangi bir meselesinin çözüm yolunda yürütülen çalışmalar içinde bir çok siyasi ve ideolojik gerçek köylülere kolayca anlatılır ve kavratılabilir. Propaganda ve ajitasyonu aynı zamanda da köy kadınları arasında da yürütmek gerekir. Devrimci fikirlere sempati duyan sağlam

kadınlar, sempatizan köy ebeleri, öğretmen ve kız öğrenci gençler aracılığıyla parti yayınları kadınlar arasında geniş bir şekilde dağıtılmalıdır. Ve yayınların okunması ve okutulması sağlanmalıdır.

Köy ebeleri bir çok köyü gezdiği ve köy kadınlarıyla içli dışlı olduğu için bunların kadınlar arasında propaganda ve ajtasyon çalışmaları yapmaları sözlü propagandanın yanında parti yayınlarının dağılması ve bunların okunmasını sağlamaları önemlidir. Ve üstelik kolaydır. Her komite veya görev grubu, kendi çalışma alanındaki ebelerle ilişki kurmayı ihmal etmemeli onları tek tek veya ikili üçlü gruplar halinde eğitmeli, kadınlar arasında devrimci çalışmalar yapması için görevlendirilmeli ve denetlemelidir. Ebelerle kurulan ilişkilerde gizlilik ilkesine titizlikle uyulmalıdır.

Sempatizan veya militan ebeler, köylü kadınlarla ve köylülerle yakın dostça ilişkiler kurmalı, köylülerin ve kadınların sağlık durumlarıyla yakından ilgilenmelidir. Hatta kendi ihtisası dışında çeşitli hastalıkları okuyarak öğrenmeli; hastalıkların teşhisi ve çareleri konusunda kadınlara ve köylülere yol göstermelidir. Devrimci ebeler bu yolla geniş köylü yığınlarıyla kaynaşmalıdır. Sempatizan veya militan bir ebe evine kapanarak kendisini köylülerden tecrit etmemeli, köylülerle kendi arasında soğuk bir set çekmemelidir. Köylülere karşı iflah olmaz bir memur tavrı takınmamalıdır. Sıhhiye çantasıyla sık sık köyleri gezmeli, köylülerin dertleri ve sağlık durumlarıyla ilgilenmelidir. Zengin köylülerin değil yoksul ve aşağı orta halli köylülerin evlerinde kadınlarla sohbet toplantıları düzenlemeli, onlara siyasi gerçekleri anlatmalı, içlerinde okuma yazma bilenlerine parti yayınlarını vermelidir. Gerekirse yanında bazen resimli propaganda dosyası gezmelidir. Bayan öğretmenler

ve ebeler kendi evlerini genç kadın ve kızların sık sık uğradığı ve bunlarla sohbet veya eğitim toplantılarının yapıldığı bir propaganda veya siyasi eğitim evleri haline getirmelidir. En güvenilir unsurlarla okuma ve eğitim grupları teşkil ederek bunlarla evlerde sohbet havası içinde eğitim toplantıları yapmalıdır. Öğretmenlere gelince.... bunlardan sempitizan veya militan bayan öğretmenler, yine ebeler gibi kadınların uyanma adına yardımcı olmalıdırlar. Parti komitesi veya görev grubu, ebelerle olduğu gibi bunarlada sık sık ilişki kurmalıdırlar. Bunları siyasi ve ideolojik bakımdan eğitmeli görevlendirmeli ve çalışmalarını denetlemelidir.

Sempitazan veya militan bayan öğretmenler -partililerinde yardımıyla boş zamanlarında mesala geceleri, veya cumaertesi, pazar gibi tatil günlerinde veya yaz aylarında genç köylü kız ve kadınları, için okuma yazma kursları açmalı, bu kurslarda onları siyasi bakımdan eğitmeli, eğitmeye çalışmalıdırlar. Okuma yazma öğretiminin yanında bu kursları aynı zamanda siyasi ve ideolojik kurslar haline getirmelidir. Bunun yanında köylerde sempitizan veya militan dikiş nakış kurslarını, genç köylü kızlarının ve kadınlarının siyasi bakımdan eğitmeli birer siyasi eğitim kursları haline getirmelidirler.

Erkek öğretmenlere gelince, yine aynı şekilde parti komitesi veya grubu bunlarla sıkı ilişkiler kurmalı, ve bunlar...

-El yazmalarında bundan sonra gelen iki sayfa kayıptır.

"Taşra halkı bu oyuncuları seyretmekten hoşlanıyor. Kahramanların yaptıkları karşısında göz yaşlarını tutamıyorlar. alçak düşman askerlerinin yaptıklarını seyredince öfkeden kaskatı kesiliyorlar. Oyunlar tepeden tırnağa silahlı düşmanın nasıl yenileceği bir köyün yağma ve kıyıma karşı

nasıl korunacağını öğretiyor ve hükümet bildirileri,lerini asıl amaçlarının neler olduğunu anlatıyor du. Tiyatro, Basit bir ilgi çeken aracı olmaktan çıkıp, kitle eğitiminin en etkin aracı haline geliyordu. Gerilla savaşı eğitimi, tarım devrimi, bilgisizliği yok etme sağlık hareketlerini destekleme konuları başarıyla sahneye uygulanıyordu.

Amerikanın 1965 şubatında demokratik VIETNAM Cumhuriyetine hava ve deniz hücumlarıyla başlat tığı savaş tiyatromuzun, canlılığını isbatlamaya bir vesile oldu.

"Durum oldukça kötüydü. Amerikan bombardımanı sosyal hayatı ve savunmayı imkansız hale getirme yi amaçlıyordu. Her şey -Yollar, köprüler, kentler- Amerikan uçaklarının hedefleriydi. Dört yıl süreyle barbarlığın her türlüünü uyguladılar ülkemizde.

Türkülerimiz bobma seslerini bastıracak" diyor du oyuncular. Bu bir propaganda sloganı değildi, tiyatro toplulukları küçük gruplara ayrıldılar. Bombaların parçaladığı yollar üzerinde ilerliye rek ülkenin her yanına hatta amerikan üstlerinin üstlendiği bölgelerin çevrelerinde bir oyun ser gilemeye gidiyorlardı. Hayatları her an tehlike deydi, aktörler vardı, Aktrist'ler cepheye cephe gerisinden haberleri iletiyorlar. Yeni konular yeni haberlerle geriye dönüyorlardı. Çok tehli keli bölgelerde oyunlar yer altında oynanıyo rdu. Kimi zaman bir B-52. saldırısıyla oyunlar ke siliyor, kimi zaman halkla birlikte hava hücumla rına karşı korunuyorlar. Saldırı biter bitmez o yunlara devam ediyorlardı. Çoğu vakit küçük kulü belerden bir kaç seyirci önünde oynuyorlardı. Her kes ilk alarmda sığınağa giriyor, sonra oyun ve seyir devam ediyordu. Kimi vakit döndüklerinde korktukları başına geliyor. Sahne yerle bir olmuş görüyorlardı.

Ülkemizde tiyatro aylakları eğlendirici bir sa nat değil, saldırıya karşı koyma aracıdır, düşman

ların işlediği çinayetleri lanetleyen ve kahramanları yok etmede kullanılan keskin bir silahtır. Age -

Vietnam Kominist partisini ve halk ordusunun sıcaksavaş şartlarında kurdukları gerilla tiyatroları yukarıda görüldüğü gibi şartlara ve o günün devrimci görevlerine uygun olarak oyunları sahneliyordu . Şüphesizki kitlelerin siyasi eğitimi bizimde zamanla kuracağımız gerilla tiyatroları dönemin görevlerine uygun olarak oyunları sahneleyecektir.

İkinci bir propaganda biçimi ise sinamanın çok ilkel biçimi olan çekilen filimlerin sessiz ve hareketsiz resimlerini bir ışık tertibatıyla bu yütülerek bir ekran üzerine getirilmiş şeklidir. Böyle bir tertibatı bu günkü şartlarda yaratabiliriz. Devrimci eylemlerle ilgili filimler köy evlerinde köy kahvelerinde veya okul binası gibi yerlerde halka gösterilerek ve bu filimle tek tek sözlü biçimde açıklanarak bir çok siyasi gerçek esas biçimde teşhir edilebilir. Ve esaslı bir şekilde halka daha etkili bir şekilde kavratılabilir. Bu görevi tek tek kişiler veya iki kişilik propaganda grupları yapabileceği gibi bir gerilla tiyatro ekibide yapabilir. Bu tip propaganda ve ajitasyon grupları ve tiyatro ekipleri, kitleleri sectikleri konularla devrimçi geçmişleri hakkında eğitmelidirler. "Her devrimci geleneğini ve geçmişini bu günkü kavgasıyla birleştirmelidir" (Dimitrov)

C - ÖRGÜTLEME.

Bu konuyu gizli ve açık örgütlemeyi beraber ele alarak ve bunların birbirleriyle olan ilişkilerini belirterek işleyeceğiz.

Gizli ve açık örgütlenme meselesini a - Siyasi, b - Askeri, c - Ekonomik ve demokratik olmak üzere üç alanda ele alacağız. Ancak askeri eğitim üzerine daha sonra ayrıntılı bir şekilde duracağız.

Bu meseleye burada çok kısa ve öz olarak değineceğiz.

a- Siyasi örgütlenme :

Bu bir başka anlamda parti örgütlenmesi demektir. Bundan önceki bu meselelerle ilgili bazı açıklamalar yaptık. Ancak partinin köylerde teşkilatlanması ve teşkilatlanmaları çalışmalarını üzerinde ayrıntılı bir şekilde durmadık. Partinin köylerdeki yönetim organı parti komitesidir. Bu köy komite, partinin köy içindeki propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını yöneten ve yürüten en üst organdır. Köy içindeki veya gizli siyasi çalışmalar bu komite yönetir. Köy içindeki açık ve gizli her türlü örgütlenmeyi askeri, demokratik, ekonomik v.s. - Esas olarak bu komite yürütür.

Parti komitesi, anlattığımız gibi birden bir iş yerinde ve köyde kurulmaz ve ortaya çıkmaz. Veya bu çalışmaların ve mücadelenin bir ürünü olarak ortaya çıkar. İş yeri veya köy parti komitesi kurulmadan önce, çalışan kesimde açık veya gizli görev grupları, yardımlaşma ekipleri, çeşitli açık ekonomik ve demokratik işçi ve köylü örgütleri kurulabilir.

İş yeri veya köy parti komitesi iş yerinde ve ya köy içinde yürütülen çok yönlü çalışmalar, iş yerinde ve köyde kurulan grupların ve legal örgütün ve örgütlerin yürüttüğü çalışmalar ve mücadeleler içinden çıkan en iyi unsurlardan kurulur. Bu komiteyi, çevre komitesi yoksa, bucak komitesi buda yoksa ilçe veya mıntika komitesi kurar. İş yeri veya köy komitesinin ne pahasına olursa olsun derhal kurulması diye bir mesele yoktur. Daha öncede belittiğimiz gibi bu komitenin kurulmasına ilişkin açık ve gizli bir çok çalışmalar yürütülür. Bu çalışmaların yakından ve yönetimini, yürütülmesini sağlamak için iki üç kişi bir iş yeri ve köy görev grubu kurulur. Bu görev grubu ve görev komitesinin bir veya iki üyesi parti

aday üyesi olur veya olmalıyabilir. Çalışmalar ve mücadeleler içinde iş yeri veya köy kadroları ve ya görev grubu içindeki en iyi unsurlar bir müddet aday üyelikten denendikten sonra partilenir. Ve ilk partilenen en iyi unsurlardan -en az iki kişiden- iş yeri veya köy parti komitesi oluşturulur. Daha sonra köy içinde ve iş yerinde parti lenecek unsurlar hücreler halinde, işyeri ve köy parti komitesine bağlanır. Bu örgütlenmeyi iş yeri ve köy parti komitesi bir üst komiteye danışarak yapar. Bir hücre komiteye... -okunmadı- nun komitenin başkanına ya her hangi bir üyesine bağlanmasıyla bağlanır. Hücre sorumlusu kendi sorumlusu olan komite üyesini bilir ve tanır. Fakat bu komite üyesinin hangi oranda nasıl bir görev aldığını bilmez. Hücrenin diğer üyeleri ise bir üst organın hakkında kimse veya hücre gibi organda nasıl bir görev aldığını bilmez hücrenin diğerleri ise bir üst organ hakkında kim veya hangi organa bağlılıkları hakkında hiç bir şey bilmezler.

Üyelerin genellikle yerleşik ve üretime bağlı olmasından dolayı iş yeri ve parti örgütü şu şekilde kurulmalıdır. Parti komitesinin her üyesi ne bir hücre -sorumlusu aracılığıyla bağlanma- yerine hücrelerin komite sorumlusuna ve birbirlerine bağlanması şeklinde olmalıdır. Mesala köyde kurulan bir parti hücresi, hücre sorumlusu aracılığıyla komite başkanına bağlar. Bu ilk hücrede kimler ve kaç kişinin olduğunu komite başkanıyla yardımcısı bilirler. Hücre sorumlusu ise sadece ilişki kurduğu başkanı bilir. İkinci bir hücre kurulduğunda ise hücre sorumlusu aracılığıyla -birinci hücreye- birinci hücrenin sorumlusuna -bağlanır.- Böylece her hücre sorumlusu bir kendi hücrendeki kişileri tanır, birde kendisinden daha sorumlu üst hücrenin sorumlusuyla kendi hücresinden bir aşağı hücre sorumlusunu tanır. Böylece iş yerindeki ve köydeki parti hücresinin sorumluları tek tek bile olsa komite üyelerini

tanımış clurlar

ler tepeden tabana doğru ya sorumluları . Hücre
ğıyla yada siyasi polis ve jandarmayla mücadele
de veya pratik çalışmada sınanmış en sağlam un
surlar aracılığıyla birbirine bağlıdırlar. Biz
sorumluları en sağlam ve güvenilir gördüğümüz
yukardan hücrenin sorumluları aracılığıyla bir
birine bağlanması gerektiğini söyledik. Şüphe-
siz her zaman hücrelerin sorumluları aracılığıy
la birbirine bağlanması şart değildir. Bu nokta
da şunuda belirtelimki bir hücre sorumlusu veya
bağlantı unsuru kendi hücrelerine bağlı aşağı ka
demedeki hücrelerin -bir aşağı hücre- ilk hücre-

Hariç sorumlularını veya bağlantı unsurlarını
hücreler arasında bağlantı kuran kişiler-bilme
lidir- . Düşman bir iş yerinde veya yaptığı bir
basgında bir çok kişiyi içeri alabilir. İçeri
alınan bu kişilerin içinde parti üyeleri, hatta
bütün parti örgütü olabilir. Önemli olan alınan
kişiler partililerin parti hücrelerinin ve par
ti komitelerinin açığa çıkmamasıdır. Parti üye
lerinin kendilerini sıradan kişiler veya köylü
ler olarak göstermesidir. Önemli olan düşmanın
partililerle partisizleri ayırt edememesi, tu-
tuklananların hepsini sıradan köylüler veya en
çok devrime sempati duyan devrimcilere şu veya
bu ölçüde yardım eden sempatzan köylüler ola-
rak anlaması veya tahmin etmesidir.

Bir parti köy komitesinin üyelerinin özellik
le tarım işçilerinden veya yoksul köylülerden
olmasına dikkat edilmelidir. Hiç olmasa bu sı
nıflardan gelme -aydın ve aydın olmayan- köy
gençlerinden olmalıdır. Yukarı orta köylülerin
ve hele hele zengin köylülerin partiye alınma-
ları kesinlikle yasaklanmalıdır. Şüphesizki yu
karı orta zengin köylülükten gelen uzun mücade
leler içinde halka ve partiye bağlılığını isbat
edenler, her şeylerini bu uğurda feda edenler
veya feda edebileceklerini pratikte gösterenler
bu yasaklamanın dışındadırlar.

Parti köy komitesi veya hücrelerinin üyeleri üretim içinde olmalıdırlar. Özellikle komite üyelerinin, komite üyelerinin üretim içinde olan ve avare olmayan ve köylülerin sevip saydığı kişiler olması gerekir. Komite üyeleri sınıf düşmanlarının dışında genel olarak bütün köylülerle özel olarak yoksul köylüler ve tarım işçileriyle sıkı ilişkiler içinde olmalı. Çalışkanlığı, doğruluğu ve fedakârlığıyla onların bütün güvenini kazanmalıdır. Daha doğrusu köy parti komitesine, doğruluğu, çalışkanlığı, fedakârlığı, ağır başlılığı ve alçak gönüllülüğüyle köylülerin güvenini ve saygısını kazanan tarım proletarileri ve yoksul köylüler seçilmelidir.

Köylülerden üretimden kopuk hiç bir iş yapmayan işsiz unsurlar vardır. Bunların bazıları dikkafalıdır. Kendilerine devrimci süsü verirler. Sohbet toplantılarında köylülere karşı tanrının yokluğundan ve dinin boş bir inanç olduğunu isbat etmeye kalkışırlar. Köylülerin ve bütün gelenek ve göreneklerinin cahilliğin ürünü olarak değerlendirirler. Bunlara göre doğru düşünce kendi bildikleridir. Köylüler geri kafalıdır. Adam olmalarında imkansız gibidir. Böyleleri köylülerin somut meselelerine yabancı olduğu gibi bütün değer yargılarınada yabancılardır. Ve bundan dolayı genellikle köylülerden tecrit olmuş durumdadırlar. Köylüler ise bunları, "zibidi", yumurtadan çıkmış kabuğunu beyenmeyen "serseri" "asi", "ipsiz" ve benzeri olarak değerlendirirler. Babaları ile anaları ise bunlara "hayırsız evlat" hükmünü yürütürler. İşte köylerde yapılacak olan çalışmalarda ve partinin köylerde örgütlemesine dikkat edilmesi gereken bir husus bu noktada kendisini gösteriyor. Köylerde çalışan dışardan gelme parti görevlileri, köylülerden tecrit olan bu tip köylü lümpen başı bozuk unsurları tesbit etmeli bunları devrimci görüşlerine bakarak yönetim görevlerine veya organlara getirme gibi vahim hatalar işlememeye dikkat

etmelidirler. Parti görevlilerinin bunlara itibar etmesi ve bunlara köyde yürütecek çalışmaların köşe başlarına yerleştirilmesi köylülerin parti görevlilerinden ürkmesine ve hatta yürütülecek çalışmalara karşı çıkmasına bile yol açar veya açabilir. Köylerde ilk ilişki kurulacak kişiler genellikle, elden geldiğince bunlar olmamalı, köylüler tarafından sevilip sayılan tarım işçileri emekçi köy ve gençleri olmalıdır. Bunlar bilinçsiz olsa bile bu genellikle böyledir. Fakat bu parti görevlilerinin köydeki başı boş ve avare unsurlarla hiç ilişki kurmaması anlamına gelmez. Bunlarla ilişki kurulmalıdır. Köylülerin bunlara yönelttikleri haklı eleştiriler desteklenmeli ve bunların eğitilmesi yolunda çalışılmalıdır. Parti görevlileri bunların hatalarını eleştirmeli, bunları siyasi ve ideolojik bakımdan eğitmeli ve üretime sokma yolunda çalışmalıdır. Bunların köylülere karşı işledikleri hataların düzeltilmesi, kötü adetlerinden vaz geçirmeli, üretime sokularak veya başka şekillerde görevlendirilerek halka hizmet yolunda seferber edilmesi çok önemli bir görevdir. Köylüler bu tip unsurların eğitilmesini ve üretime girmesini caanı gönülden istiyorlar. Eğer parti görevlileri köylülerin bu isteklerini gerçekleştirebilirse onların güvenini kazanma veya pekiştirme yolunda çok önemli bir adım atmış olurlar.

İş yeri veya köy komitesi hücreleri, kendi aralarında düzenledikleri toplantılarla ideolojik ve siyasi eğitimlerini düzenli bir şekilde yürütmeli, çalışmaların düzenli bir şekilde yürütmesi ve hataların düzeltilmesi için eleştiri ve özelleştiri mekanizmasını durmaksızın işletmelidirler. Çevre, bucak, ilçe, mıntıka komiteside iş yeri ve köy parti örgütleri denetlemeli çalışmalarını - ve onlara yol göstermelidir.

İş yeri ve köy parti örgütü, elden geldiği kadar parti yayınlarını, sınıf düşmanlarının dışı

da, kadın erkek bütün işçilerle ve köylülerle dağıtılmalı ve bu yayınların okunmasını veya okutulmasını sağlamalıdır. Partili olan veya olmayan, fakat iyi unsurlara, sohbet toplantılarında işçi ve köylü yığınlarına veya tek tek işçi ve köylülere propaganda yapmaları için yol göstermelidirler.

b - Askeri Örgütlenme:

İş yerinde veya köyde askeri örgütlenme deyince, işyeri veya köy parti komitesinin veya parti sorumlusunun veya görev grubunun önderliğinde kurulan gizli milis hücreleri akla gelir. İlk dönemlerde iki-üç kişiden oluşan bu milis hücreleri, iş yerinin veya köyün en fedakâr, en atılgan en gözü pek unsurlarından oluşturulur. Köy parti komitesinin veya parti sorumlusunun veya köydeki en iyi unsurun önderliğinde kurulan gizli milis hücrelerinin üyeleri işinde gücünde olan, üretime bağlı unsurlardan seçilir. Asgari bir askeri eğitimden geçirilen bu hücreler çalışma alanında ki askeri hareketlere katılarak ve hareketten sonra yeniden gizlice evlerine veya köylerine dönerek hiç bir şey olmamış ve hiç bir şeyden haberleri yokmuş gibi kendi işleriyle uğraşırlar. İşyeri veya köy parti komitelerinin veya hücrelerinin bir çoğunda milis hücrelerinin görevini üstlenirler. Ancak bunların milis hücrelerinden farkı partinin iş yerindeki ve köy içindeki faaliyetlerini ve yöneltmek ve yürütmektir. ve bu hücrelerine yol göstermek bunları ideolojik ve siyasi bakımdan eğitmek ve en seçkin unsurlarını parti bilemektir. Bu konuda şimdilik bu kadarıyla yetiniyoruz. Çünkü ileride bu konu üzerinde geniş bir şekilde duracağız.

c - Ekonomik Ve Demokratik Örgütlenme:

Eğer bölgede çok sayıda maden-kömür, taş, tuğla, tuz vs. -ormanlarla, ulaşım vb. İşçileri varsa partinin her şeyden önce bunların arasında çalışması, bunları teşkilatlaması gerekir.

Bu işçilerin sedikaların dağıtıldığı en ağır şartlarda dahi yer altı sendikalarında teşkilatlandırıla bilir. Bazen birden fazla bulunan ve o civarda bir çiftlikle veya orman sahasında çalışan en az sayıda ve dağınık toprak veya orman işçileriyle karşılaşabiliriz.

Bu durumda da yine söz konusu köylerde bulunan işçileri sabırlı ve ihtiyatlı bir çalışmayla tek bir yer altı sendikasında birleştirebiliriz, birleştirmeliyiz.

Bunun yanında tarım işçilerini sendikalaştırmak için legal imkanlar varsa ki bu gün vardır. Bu imkanları son sınırına kadar kullanmak ve zorlayarak çalışma alanında bulunan tarım işçilerini sendikalaştırmak. En önemli görevlerden birisidir. Parti örgütü çalıştığı alanda bulunan işçileri sendikalaştırmak için esas gücünü veya en iyi teşkilatlayıcılarını bu alanda görevlendirme lidir. Eğer işçileri sarı sendikalar örgütlemişse, görev, bu sendikalar içinde sendikayı ele geçirme yolunda sabırla çalışmak ve olmazsa şartlara göre bu çalışmayla birlikte yenibir sendika kurarak iş yerinde sarı sendikayı tasviye etmek gerekir.

İster açık olsun isterse gizli olsun, sendika yönetimindeki işçiler, partili veya parti adayı olmasına dikkat etmesi gerekir. Partinin işçiler arasında yürüttüğü, yoğun siyasi ve ideolojik çalışmalarıyla birlikte, yine tepeten tabana doğru hücreler halinde örgütlemesi gerekir. Düşman şüphesizki yapılan çalışmalara, işçilerin bilincine ve mücadelesine bakarak sendika üzerindeki baskıları yoğunlaştıracaktır, önderlerini tutuklayacaktır, ve hatta sendikayı kapatabilecektir. Bütün bunları önceden hesaplamak görev bölümünü ve örgütlemeyi ona göre yürütmek gerekir. Tutuklanan yöneticilerin yerini anında doldurmak, muhtemel bir tutuklamaya karşı tedbir almak, kapatılan sendikanın yerine yeniden başka

isim altında bir yenisini derhal kurmak gerekir. Ve bunu bıkmadan usanmadan inatçı bir şekilde sürdürmek gerekir.

Bu konuyla ilgili olarak açık ve ikinci mesele, gençliğin gizli ve açık olarak köylerde örgütlemesi meselesidir. Mesala ülke çapında kurulan gizli bir komünist gençlik teşkilatının ve açık bir gençlik teşkilatının il, ilçe ve bucak merkezinde teşkilatlanmasını yürütmek bu gençlik teşkilatlarının köylerde çalışması ve köy gençlerini teşkilaması gerekir.

Mesala bir yer altı Komünist Gençlik teşkilatını düşünelim. Bu gençlik teşkilatının partinin çalıştığı bir komitesini bulması gerekir. Böyle bir komiteyi parti bölge komitesi kurabilir. Ve kurmalıdır. Bu bölge yer altı gençlik komitesi partinin çalıştığı alanlarda gençlik yığınları arasında, açık gençlik dernekleri veya açık olarak kurulan gençlik derneğinin il, ilçe, bucak merkezleriyle köylerde şube merkezlerin acaarak geniş gençlik yığınlarını bu açık örgütte toplayıp eğitmeli, geniş köylü yığınları arasında seferber etmelidir. Bu açık olarak yürütülen çalışma ve mücadeleler içinde ortaya çıkan en seçkin gençler yer altı gençlik teşkilatına askeri örgüte veya partiye alınmalıdır. Partinin önemli görevlerinden biriside çalıştığı alanda yer altı ve açık gençlik örgütlerini kurmak ve bunları sıkı bir çalışmaya sokmaktır.

Açık bir gençlik örgütü şubelerini ilçe, bucak ve büyük köylerde açabilir. Köyde boş bir ev gençlik derneğinin bir bürosu haline getirilebilir. Bu büro aynı zamanda küçük bir gençlik kahvesi veya kulübü rolünde oynar. Parti üyeleri veya gençlik liderleri haftanın belirli günlerinde köy gençlerini yani emekçi köy gençleriyle öğrençiler gençleri -orta okul, lise vs.- Bu bürolarda toplayarak onlara hem siyasi ideolojik bakımlardan -seri-seminerler düzenleyerek eğitir-

ler hemde köydeki açık -legal- çalışmalarda görevlendirirler. Bütün köylülerde açık olan bu toplantılar, yani zamanla, çalışmaların denetlenmesi eleştirisi ve özeleştirilerin yapıldığı toplantılar olur. Şüphesizki köylerde yürütülecek bu tip legal çalışmalar, legal haklara rağmen, hükümetin baskılarını üzerine çekecektir. Fakat en ağır baskılara rağmen legal imkanları sonuna kadar kullanmak gerekir. Eğer çalıştığımız yerlerde temeli sağlam atmışsak yani buralarda pek az bile olsak sağlam bir parti örgütü veya organı varsa yer altı gençlik teşkilatının uzantısı en seçkin unsurlarla inşaa edilmişse legal çalışmalar ve örgütlemeleri baskı ve tutuklamalara rağmen durdurulamaz. Çünkü yok edilen yapraklar, dallar ve hatta bazen gövdedir ama kök toprağın derinliklerinde sağlam durduğu müddetçe biraz geç olmasına rağmen er veya geç, gövde, dallar ve yapraklar kaçınılmaz olarak yeniden ortaya çıkacaklardır.

Açık olarak kurulan gençlik örgütü elden geldiği kadar çok sayıda gençliği kuşaklamalıdır. Örgüt gençliğin siyasi ve ideolojik bakımdan eğitmesi görevinin yanında, geniş gençlik yığınlarının halkın bilinçlendirilmesi yolunda seferber etmelidir. Gençlik yığınları halkın kitle mücadelesinde aktif olarak görevlendirilmeli, halkın ve gençliğin kardeşlerinin bir ve aynı olduğunu en geri yığınlara mücadeleyi somut bir şekilde göstermelidir. Bu mücadeleler içinde ortaya çıkan en fedakâr en çalışkan, ve en gözü pek unsurlarla yer altı gençlik teşkilatını titizlikle inşaa etmek görevi aksatılmadan yürütülmeye çalışılmalıdır. Bu son derece hayati ve önemli görev dir.

Şimdi gelelim bu konuyla, yani ekonomik demokratik örgütlenme konusuyla ilgili diğer önemli meseleye:

KÖYLÜLERİN GEÇİMİ İLE İLGİLİNME -EKONOMİK ÖRGÜTLENMESİ VE MÜCADELESİ ÜZERİNE:

Partililerin çalışma bölgelerinde daha ilk çalışmalarından itibaren, halkın somut meseleleriyle, geçim derdi ve ekonomik örgütlenmesi ve ilgilenmeleri kaçınılmaz ve son derece önemli görevlerindendir. Siyasi propaganda ve ajtasyonunu halkın somut meseleleriyle birleştirmek, partinin halkın kurtuluşu uğruna mücadele ettiği gerçeğini, pratikte somut olarak ispat etmek, halkın derdini ve ekonomik örgütlenmesiyle yakından ilgilendirmek bu gerçeği siyasi bakımdan geri olan yığınlara bizzat göstermek şarttır. Bu partinin halkla kaynaşmasını, halkın arasında kök salmasının en vaz geçilmez şartlarından biridir.

Mesela köylülerin toprak ağaları tarafından sömürüldüğü ve baskı altında tutulduğu bir bölgeyi düşünelim. Burada esas mesele toprak ağalarının topraklarına el koymak ve bunların ekonomik ve politik otoritelerini yıkmak bunun yerine köylülerin ekonomik ve politik otoritesini kurmaktır. Fakat bu esas meseledir, tek mesele değildir. Bunun yanında ikinci durumda olan ırlı ufaklı bir çok mesele vardır. Bunların bir kaçını sayarsak mesala: İlk akla gelen şunlar olur: a- Elllerinde toprak olan köylülerin ürünlerinin değerlendirilmesi, yani köylülerin tefeci tüccar sömürsünden korunması; -bu mesele mevcut düzen de en iyi şekilde ürünlerin köylülerin denetiminde olan tek bir satış kooperatifinde toplanarak toplu bir şekilde satılmasıyla olur. Böylece tefeci tüccarlar aradan çıkarılır: b- Genel olarak köylülerin, yeterli olmasa bile -pahalılıktan korunması - bu mesele mevcut düzende mümkün olan en iyi şekilde, köylülerin denetiminde tüketim kooperatiflerinin kurulmasıyla olur. - c - Toprakların verimli hale getirilmesi, islenmesi vb. gibi. -Bu meselede mevcut düzende en iyi şekilde yine köylülerin denetiminde toprak su kooperatif

lerinin kurulmasıyla olur. -vb.

Halkın geçimiyle ilgilenmek ve ekonomik örgütlenmesi meselelerini zayıf cldüğümüz ilk başlar da nasıl ele almalıyız? Şimdi bunların üzerinde duralım.

Daha öncede belirttiğimiz gibi parti komitele ri, hücre veya görev grupları çalıştıkları bucak veya köylerin siyasi, ekonomik, sosyal vb. gibi meselelerini, -bu meselelerin acil ve temel olanlarını- esaslı bir şekilde tespit etmelidirler. Aynı şekilde bucak ve köylerde bulunan sınıfların tek tek durumlarına, bu sınıfların acil ve temel isteklerini rapor halinde tespit etmeli ve öğrenmeli, bu raporu bir üst organa vermelidirler. Her çalışma kademesinin -köy, çevre, bucak, ilçe, mıntıka, il vb. gibi.- yönetim organıda bölge komitesinin düzenlediği harekete göre biz zat yaptığı araştırmalara dayanarak ve aşağı ka demelerden -varsa- genel mevcut raporları değeri lendirerek kendi çalışma alanlarının genel rapor larını hazırlamalıdır.

Halkın dertleriyle doğru ve sağlam bir şekilde ilgilenmek ve onun sömürücü sınıflara karşı ekonomik örgütlenmesine akıllıca önderlik edebil mek için yürütülen siyasi faaliyetlerle birlikte mevcut durumun araştırılıp bilinmesinin şart ol duğu açıktır.

KÖYLERDE ÇALIŞMA GRUPLARI VEYA ÜRETİM EKİPLE Rİ ÖRGÜTLEMELERİ:

Köylerde çalışan parti örgütü veya parti men subu veya köy görev grubu veya her hangi bir çalışma alanının komite üyesi de devrimci sempati olanlarının kabarık olduğu ileri köylerde, gönüllü unsurlardan oluşan -en az iki kişilik- geçici ve ya daimi çalışma grupları örgütlenmelidir. Şart lara göre, eğer bölgede hükümet baskısı ağırsa bu çalışma grupları gizli veya yarı gizli olarak

örgütlenmelidir.

Bu çalışma grubuna alınacak kimsede iki özellik aranmalıdır: Gönüllü ve güvenilir olması.

Çalışma gruplarını, geçici veya daimi -kalıcı veya profesyonel- olarak ikiye ayırabiliriz. Geçici gruplar, belirli gün, hafta veya aylarda veya boş zamanlarında çalışabileceğini söyleyen gönüllüler unsurlardan. Mesela bu gruplar yaz tatili için köyüne gelen öğrenci gençlerden yine köyünde izinli olarak gelen sempoizant ve gönüllü işçi ve erlerden sürekli köyde kalıpta bazı zamanlar çalışabileceğini bildiren unsurlardan kurulur. Daimi gruplar ise; gönüllü, güvenilir, fedakâr ve hayatını devrimci mücadele yolunda feda etmeye hazır unsurlardan kurulur. Burada şunuda belirtelimki, köy komitesi dahil, köydeki her parti ve milis hücre si aynı zamanda bir çalışma grubu gibi çalışmalı, komite ve hücre üyeleri -tek kişi veya hücre olarak- bu geçici ve daimi bu çalışma gruplarının içinde yer almalıdırlar. Bu, hem çalışma gruplarının siyasi ve ideolojik eğitimi için hemde bu grupların çalışma anında yönlendirmesi, denetlemesi ve çalışma disiplini için şarttır.

Geçici ve daimi gruplar köyün ortak işlerine öncelik vermek üzere hem köyün ortak işlerinde hemde tek tek köylülerin işlerinde çalışırlar. Mesala bu gruplar, köyün ortak işlerinden olan bir kooperatif binası olan veya köy odasının yapılması, köye çeşme yapma işine yardım, köy mera taşlarının temizlenmesi, küçük çaylar üzerinde geçiş için kalın ağaçlarla ilkel ve basit köprü yapma gibi işlerinin halledilmesinde köylülere önderlik ederler. Aynı gruplar yoksul ve aşağı orta köylülere öncelik tanımak üzere grup halinde köylülerin öz işlerine yardım ederler? Bu gruplar, çift sürme, tarla taşlarını temizleme sulama kanalı açma, bahçecilik ve çapalama, yaprak ve odun kesme ile taşıma ve inşaatlarda çalışma,

hasat işlerinde çalışma -biçme, toplama, taşıma dövme ve benzeri-gibi işlerde görevlendirilmelidir.

Köylerde bu tip çalışma grupları kurup bunların köyün ortak işlerinde ve köylülerin özel işlerinin halledilmesinde görevlendirme son derece önemlidir. Partinin köylerde izleyeceği böyle bir politika -sabırla uygulanırsa halkın kurtuluşu açısından başlıca şu olumlu sonuçları doğurabilir.

Birinci olarak: halkın partiye olan güveni artar. Halk, partinin kendi kurtuluşu için fedakârcı çalıştığını daha iyi kavrar. Ve dolayısıyla partinin halkla kaynaşması, halkın arasında kök salması dahada kolaylaşır.

İkinci olarak: köylerdeki işsiz unsurların, özellikle köy gençlerinin aylaklıktan kurtulması, kötü yollara düşmekten kurtulması ve halkın kurtuluşu yolunda seferber olması, siyasi ve ideolojik bakımdan yetişmesi sağlanmış olur.

Üçüncü olarak: çeşitli ailelere mensup gençlerin genel olarak köylülerle kaynaşmasına bu çalışmalarda onlarla siyasi gerçekleri tartışma sına yol açar. Ve bu yoldan çeşitli aileler arasındaki dargınlık, kırılganlığın hiç olmazsa yumşamasına yardımcı olur. Köylüler arasında bir birlik dayanışma ruhunun doğmasına veya gelişmesine hizmet eder. Köylülere kollektif çalışmanın yararlarını ve yaratıcılığını gösterir.

Her çalışma grubu veya üretim ekibi kendi arasında düzenli olarak siyasi ve ideolojik eğitim çalışmasını yürütmeye çalışmalı, yürütmelidir. Grup üyelerine üretime girmelerini ve çalışmalarının amaçları kavratılmalı, eğitim toplantılarında eleştirilme ve özeleştirme mekanizması işletilerek çalışmalarda ve halkla ilişkilerde işlenen hatalar düzeltilmelidir. Çalışma gruplarının toplantıları aynı zamanda geçmişteki çalışmaların görüşüldüğü ve yapılacak çalışmaların tartışıldığı

şılıp karara bağlandığı yapıcı toplantılar olma-
lıdır. Bu hem çalışmalarda üyelerin söz karar
hakkına sahip olması hemde çalışmalarda grubun
insiyatifinin gelişmesi için şarttır. Grup özel-
likle köyün ve köylülerin işlerinde çalışırken
aynı zamanda elinden geldiği kadar bir propagan-
da grubu gibi çalışmalıdır. Grup üyeleri siyasi
ve ideolojik toplantılarında öğrendikleri bilgi-
leri sözlü olarak -çalışma ve dinlenme anların-
da- köylülere aktarmalıdır. Hatta fırsat bu-
labilirlerse yanlarında, köylülere okumak için
onların anlayabileceği dilde, bu yazıları okuma-
lıdır.

Köylerde kurulacak açık gençlik örgütü şubele-
rin üyelerinin elden geldiği kadar büyük çoğun-
luğunu geçici ve daimi gruplar halinde köylerde
üretime sokmak gerekir. Gençlikte yayın organla-
rı ve broşürler vasıtasıyla çalışma ve mücadele
şekli yaratmak, onların potansiyelini yüksek ol-
duğu yerlerde kitle mücadelelerinin düzenlenme-
si ve yürütülmesinde seferber etmek, üretime so-
karak halkla sıkı ilişkiler kurmaya yöneltmek ge-
reker.

Köylerde eğer gençlik dernekleri kurulmamışsa
çalışma gruplarının daha serbest çalışmalarını
ve daha etkin olabilmeleri için köylerde gerekir-
se legal olarak yardımlaşma ve dayanışma dernek-
leri kurulur. Bu şöyle olabilir; parti bölge ko-
mitesi, bölge, alt bölge ve il çapında bir yar-
dımlaşma ve dayanışma kurur. Ve köylerde de bu
derneğin subeleri açılır. Bu derneğin çatısı al-
tında toplanan unsurlardan çalışma veya yardım-
laşma grupları kurularak köyde çalışmalara soku-
lur. Bu gruplar, gerekirse yardım çalışmaları i-
çin komşu köylerde giderler. Gruplar zaman zaman
köydeki dernek odasında toplanarak yapılan ve ya-
pılacak olan çalışmaları gözden geçirirler, tar-
tışırlar. Siyasi ve ideolojik eğitim için toplan-
tılar düzenlerler. Dernek haftanın belirli günle-
rinde yığınların katıldığı kitle seminerleri dü-

zenler . . Parti bölge komitesi en iyi propagan-
dacılarını düzenlenen bu toplantı ve seminerlere
gönderir. Ve böylece toplantılarla seminerlerin
daha yararlı, daha öğretici ve canlı geçmesini
sağlar.

Küçük üretimin hakim olduğu bazı bölgelerde
çeliskiler keskin veya yoğun olmayabilir. Bu böl-
gelerde büyük ağaların veya çiftlik beyleri bu-
lunmadığı gibi bütün köyleri amansızca soyan bü-
yük tefişçiler ve tefeçi-tüccarlarda bulunmaya bi-
rir. Olurki bölge köylerinin büyük çoğunluğunun
ürettiği ürünler pazara sürülmeden kendi tüketim-
lerini karşılar. Hatta bir kısım köylülerde un
gibi zaruri maddeleri dışardan satın almak zorun-
da kalırlar. Bununla birlikte o bölge köylüleri

üzerinde merkezi otorite ağır ve dayanılmaz
bir baskısı da olmaya bilir. Bölge halkının genç
dinamik ve çalışabilir nüfusu çalışmak için yurt
dışına ve büyük şehirlere gitmiş olabilirler. Ve
köylerde ihtiyarlar, kadınlar ve çocuklar çoğun-
luğu teşkil edebilirler. Bu durumda bu tip bölge-
lerde ve köylerde nasıl bir çalışma yürütebili-
riz? Halkı hangi somut talepler ve sloganlar et-
rafında birleştirebiliriz? Propaganda ve ajitas-
yon çalışmalarını nasıl bir şekilde yürütmeliyiz?

Daha öncede bir kaç kere belirttiğimiz gibi
bu meseleyi ilk önce o alanın köylerdeki ekono-
mik ve sosyal yapı durumu tespitini gerektirir.
Ve çalışmalarda izlenicek yolun en iyi tahlili
bu mevcut durumun tespitine göre yapılır. Mesala
çalışan nüfusun çoğunluğunu dışarıya çalışmaya
gittiği köyleri düşünelim. Bu gibi yerlerin köy-
lerini birinci olarak: Toprakların işlenmesi ve
verimli hale gelmesi sloganı etrafında toplayıp
seferber edebiliriz. Bunun için köylülerin bir
toprak su veya üretim kooperatifi kurarak bunun
çatısı altında birleşmelerini ileri süreriz. Ve
bunu bildiriler broşürler ve yayın vasıtasıyla
bir kampanya şeklinde yürütüp bütün köylülere an-
latırız. Toprak-Su kooperatifinin getireceği fay-

dalarını ve kurulma şeklini kadınlar dahil herke-
se anlatırız.

Onlara devletin kooperatif kurmak için köylü-
lere yardım etmek mecburiyetinde olduğunu ve bu-
nun için köylülere: a- Düşük faizli uzun vadeli
kredi, b- Ucuz fiatla ve taksitle tarım aletleri
-traktör, su pompası, gübre ve ilaç vb. - vermek
zorunda olduğunu anlatmalıyız. Onlara devletin
gerçek niteliğini işçi ve köylüleri nasıl ezdi-
ğini faizcilere, tüccarlara, toprak ağalarına ve
patronlara nasıl bol keseden kredi verdiğini,
çünkü devletin bunların devleti olduğunu anlatma-
lıyız. Onlara bu devleti köylülere kolay kolay
kredi vermeyeceğini fakat birlik olunur ve müca-
dele edilirse kredi alınabileceğini gerçek kurtu-
luşun ise nasıl olabileceğini anlatmalıyız. Ve
köylülerin kooperatifin kurulması için a- düşük
faizli uzun vadeli kredi, b- Ucuz fiatla ve tak-
sitle tarım aletleri gübre ve ilaç elde etmek yo-
lunda seferber etmeliyiz. Şartlara mev-
cut potansiyele göre köylü yürüyüşleri, mitingle-
ri toplantıları düzenlemeliyiz. Bu tip eylemler-
den önce imzalı dilekçelerle köylü girişim ekip-
leri kurarak gerekli mercilere baş vurmali bun-
ları zorlamalıyız. Köylülerin isteklerini, hükü-
metin baskı ve engellemelerini çeşitli ilerici
ve demokratik gazete ve dergilere anında bildir-
meliyiz.

Küçük üretimin hakim olduğu yukarıda anlattı-
ğımız bölgelerin veya alanların köylülerini ikinci
olarak: pahalılıktan -az çok- korumak için tük-
etim kooperatifi kurma sloganı etrafında topla-
yıp seferber edebiliriz. Eğer toprakların işlet-
mesi verimli hale getirilmesi için toprak su ve
ya tüketim kooperatifi kurulmayacaksa veya şart-
lar kurulmasını güçleştiriyorsa ilk önce tüketim
kooperatifi kurulur. Şüphesizkiher köyde ikiside
kurulmaya çalışılmalıdır. Köyün şartlarına köy-
lülerin istek ve imkanlarına kooperatiflerin ön-
celik ve acılayet durumuna göre bunlardan biri-

sinin ilk önce kurulması ön plana alınır bunun la birlikte diğerinin kurulmasını gerektiğinde köylülere anlatılır. İmkan varsa her ikisinin kurulması kampanyası birlikte başlatılır.

Tüketim kooperatifinin kurulması yolunda daha önceden anlattığımız gibi aynı şekilde köylülerin kitle mücadelesi ön plana çıkarılmalı bunun yanında sık sık toplantılar düzenlenmeli, yürüyüş ve mitinglerle geri köylü yığınlarını harekete geçirmelidir.

Bir kaç köy birleşerekte ortak bir tüketim kooperatifi kurulabilir. Kooperatife üye olan bu köylüler tüketim ihtiyaçlarını gaz, tuz, pirinç, şeker vs... bu kooperatif aracılığıyla temin ederler.

Küçük üretimin hakim olduğu bölgelerin veya alanlarının köylülerinin üçüncü olarak: Tefeci tüccarlara karşı korumak için ürünlerini daha yüksek fiyatla toplu olarak elden çıkarılmasını ve arada tefeci tüccarlarında def edilmesini sağlayacak olan satış kooperatiflerinin kurulması için etrafında toparlayıp seferber edebiliriz. Bunun yanında ürün taban fiyatlarının yükseltilmesi ve ya yüksek tutulması sloganı etrafında toplayıp seferber edebiliriz.

Yukarda anlattığımız gibi, köylerde gerek üretim, gerek tüketim ve gerekse satış kooperatifleri kurabiliriz. Komünist Partisinin kırlarda uygulayacağı ve uygulaması gereken bu politika kooperatifleşme politikası -küçük üreticilerin ve emekçi yığınların sömürücü sınıflara karşı ekonomik örgütlenmesi ve mücadelesine önderlik politikasının bir parçasıdır. Nasılkı dağınık işçileri patronlara karşı onların ekonomik örgütleri olan sendikalar içinde birleştiriyorsak ve nasıl işçilerin birleşmiş gücü olan bu sendikalar aracılığıyla patronlara karşı mücadeleye girişiyorsak. Bu geniş köylü yığınlarının geri unsurları, mücadeleye katmalı ve mücadele içinde onları siyasi

bakımdan eğitmenin en önemli yollarından biridir.

Şüphesizki partinin önderliği ve gelişmesiyle kurulan söz konusu kooperatifler halkın kurtuluş mücadelesinin araçlarından sadece bir tanesidir. Bunlar, mevcut düzen ve mücadele içinde halkın hayat seviyesini yükseltilmesinin araçlarıdır. Bu örgütlerin varlığı partinin ve devrimcinin silahlı güçlerin varlığıyla çelismez. Bu örgütlerin mücadelesi partinin devrimci silahlı güçleri ve diğer devrimci örgütlerin mücadelesiyle çileşmez. Aksine bu mücadeleleri güçlendirir. Çünkü bu örgütler partinin çeşitli alanlarda kurulmasına önderlik ettiği örgütlerden ekonomik alanda kurulan ekonomik örgütlerde sadece birisidir. Bu kooperatiflerin kurulmasında amaç küçük üreticilerin yoksul ve aşağı orta köylülerin emekçi üreticilerin hayat seviyelerini yükseltmek, sömürücü sınıfların sömürü ve baskılarına karşı geniş köylü yığınlarını harekete geçirmek. Onları ekonomik ve demokratik hakların elde edilmesi için teşkilatlandırılması yolunda mücadeleye sokmaktır. Ve yine bu kooperatifler kurulmasında amaç partinin geniş halk yığınlarıyla kaynaşma sınıfı, kadın, erkek geniş yığınlar arasında derin kökler salmasını sağlamaktır. Esas olan da budur.

Çalışma alanlarında köylülerinkooperatifleşmesi, mücadelesi son derece karmaşık sabır isteyen çetin bir mücadeledir. Bu mücadele teşkilatlı ve planlı bir şekilde yapılmalıdır. Parti bölge komitesi bu işlerle uğraşacak komite kurmalıdır.

* yorsak aynı şekilde emekçi köylüleri ve küçük üreticileride tefeci tüccarlara ve diğer sömürücü sınıflara karşı ekonomik örgütler içinde birleştirmeliyiz. Ve bu örgütler aracılığıyla bu sınıflara karşı mücadele etmeliyiz. Nasıl ki işçilerle birlikte sendikaların kurulması veya sendikalaşmak için mücadele ediyorsak aynı şekilde köylülerle birlikte köylülerine ekonomik örgütlerin kurulması içinde mücadele etmeliyiz.

Bu komite kooperatifçilik üzerine araştırma yapmalı, ülkemizde kooperatifçiliğin doğuşu ve gelişimi ve mevcut durumunu tespit etmeli ve mücadelenin pratikte sevk ve idaresini üzerine almalıdır.

Kooperatifleşme meselesi, bölgenin somut durumuna uygun olarak ele alınan broşürler, bildiriler, afişler ve yayın organı vasıtasıyla ilkönce çalışma alanlarında kampanya şeklinde köylülere anlatılmalıdır. Kooperatifleşmenin getireceği faydalar, siyasi gerçeklerle birlikte -Sömürünün, baskıların, yolsuzlukların düzendeki çürümüşlüğü'nün teşhiri ve gerçek kurtuluş yolunun gösterilmesiyle birlikte - köylülere anlatılmalıdır. Köylerde yayın dağıtımıyla birlikte toplantılar düzenlemeli ve bu mesele geniş bir şekilde tartışılmalıdır. Ve kooperatifleşme yolunda potansiye lin yüksek olduğu köylerde derhal yoksul ve aşağı orta halli köylülerin en seçkin unsurlarından bir ekip kurarak bunların önderliğinde gerekli girişimlerinde bulunmak gerekir.

Kooperatiflerin kurulması yolunda yapılan çalışmalar ve girişimler sırasında mahalli sömürücü sınıfların veya hükümetin baş vuracağı baskılara, hilelere ve engellemelere karşı köylüler kitle mücadelesiyle -toplantılar, yürüyüşler ve mitingler - cevap vermek gerekir. Yürüyüş ve miting gibi demokratik kitle hareketlerine elden gelidiği kadar çok sayıda köyün veya köylünün katılmasını sağlamak gerekir.

Hükümet çalışma alanındaki köylülerin kooperatifleşme hareketini komünist partisinin başlattığını sezer sezmez buna karşı tedbirlerini alacaktır. Toplantıları dağıtmak, yürüyüşleri, mitingleri engellemek kooperatifin kuruluşu için hazırlanan evrakları imzalamamak, kredi yardımını kesmek gibi baskı tedbirlerine baş vuracaktır. Hatta polis ve jandarma köylülere "komünistleri köylerinizden kovun onları aramıza sokmayın, onların

yuvalarını bize bildirin, c zaman biz sizlere bcl miktarda kredi, tarım aletleri, gübre ve ilaç ve reçeğiz" diye onları bölmeye ve içlerindeki geri unsurları satın almaya çalışacaklar. Parti hükü metin muhtemel taktiklerini köylülere anlatmalı ve onları önceden bu tip taktiklere karşı uyarma lı ve hazırlamalıdır.

İster üretim ister tüketim ve isterse satış kooperatifi veya benzeri olsun, onlardan, her bir köyde sabırlı çalışma ve çetin mücadelelerle her hangi birisinin kurulması mümkün olduğu gibi bir den fazla köyün birleşmesiyle de tek bir koopara tifin kurulması yine aynı şekilde mümkündür.

Bölgede birden fazla kooperatifin kurulması ve çoğalmaya başlamasıyla birlikte bu kooperatif ler bir kooperatifler birliği şeklinde örgütlenir.

Ancak burada bir noktaya açıklık getirmek ya rarlı olur. Komünist parti kurulan herhangi bir kooperatiften farkı şudur:

Birinci olarak: Bu kooperatifler esas olarak yoksul ve aşağı orta halli köylülerin ekonomik örgütleri olacaktır. Ve yönetim kurulunda esas olarak bu sınıflar bulunacaktır. Faizçilik ve te feci tüccarlık yapmayan zengin köylülerin koopa ratife girmesi yasaklanmayacaktır. Fakat bunla rın yönetim kurulunu ele geçirmelerine imkan ve rilmeyecektir. Bilindiği gibi ülkenin bir çok ye rinde kurulan bu günkü kooperatifler yönetiminde kapitalist çiftçilerin egemen oldukları esas ola rak bunların menfaatine çalışan kapitalist çift çi ve zengin köylü kooperatifleridir.

İkinci olarak: Bu kooperatiflerin çalışma tar zı, diğer kooperatiflerin çalışma tarzından fark lıdır. Kooperatifin çalışmaları, üyelerin sık sık düzenledikleri tartışmalı toplantılarla, bu top lantılarda ileri sürülen önemli öneriler ve alı nan kararlarla yönlendirilir hesap belirli zaman larda bütün üyeler tarafından kontrol edilir.

Bu kooperatifler, kooperatifçilik ve benzeri meseleler üzerine, bazı olayların değerlendirilmesi ve siyasi konularda sık sık seminerler düzenlerler bu seminerler bütün köylülere açık olur. Ve esas olarak köylüleri siyasi bakımdan bilinçlenmelerine hizmet eder.

Üçüncü olarak: Bu kooperatifler köydeki faizcilerin tefeci tüccarların ve toprak ağalarının varsa aşırı sömürsünü sınırlamaya hizmet eder ve bu amaçla onları baskı altına alırlar; ve onlara karşı ekonomik alanda, mücadele ederler.

Kooperatiflerle ilgili son olarak şunu belirtmek uygun olur. Kooperatif yönetim kuruluna köylüler tarafından seçilecek üyelerin daha önceden belirttiğimiz gibi yoksul ve aşağı köylülerden gelmesi gerekir. Bunun yanında bu üyelerin, doğruluk, çalışkanlık ve fedakârlık bakımından köylülerin çoğunluğunun sevgi ve saygısını kazandığı kimseler olması gerekir. Bunların içlerinde partilide olabilir. Parti bu yönetim kurulu üyelerini siyasi ve ideolojik bakımdan eğitilmesine önem vermelidir. Bununla birlikte kooperatif yönetim kurulunun veya bu kuruldaki bazı üyelerin partiyle olan ilişkileri son derece gizli tutulmalıdır.

HALKIN GEÇİMİ VE DERTLERİYLE İLGİLİ OLARAK BÖLGE ÇAPINDA KURULMASI GEREKEN BAZI GEZGİNÇİ GRUPLAR ÜZERİNE

Önem sırasına göre bölge çapında kurulması gereken hizmet gruplarından birincisi bir SAĞLIK GRUBU veya SAĞLIK GRUPLARIDIR.

Bu gruplar, normal olarak iki kişiden yani bir doktor ve bir yardımcısından oluşmalıdır. Bunlar doğrudan doğruya bölge komitesine veya daha alt komitelere bağlı olarak çeşitli alanlarda çalışmalıdır. Doktorun yardımcısı, çalışma alanının halkın ve arazisini tanıyan, halkın dilini, gele-

nek ve görevlerini ve göreneklerini bilen, daha doğrusu halktan ve o çevreden birisi olmalıdır.

Çalışma alanının parti örgütüyle veya partinin kurduğu görev gruplarıyla veya bunlarda kurulmamışsa o alandan ileri sempatizanlarıyla ilişki kuran bu sağlık meseleleriyle ilgilenmektir, sağlık çantalarıyla birlikte o alanın işyerlerini, köylerini tarayarak ve bizzat kendilerinin ve sempatizanların tespit ettikleri hasta evlerine uğrayarak halka hizmet etmektir; hastalıkları teşhis etmek çare ve tedbirlerini anlatmak, iğne vurmak, ilaç yazmak ve gerekirse ilaç vermektir. Doğru teşhis koymak için tecrübe esas olmakla birlikte kitaplardan yeniden okuyarak öğrenmekte önemlidir. Mesela grup doktorunun kışın köylerde yaygın bir hastalık haline gelen kızamık ve gripi hastalıklarının ilk belirtilerini sezme ve bu hastalıkları etkili metotlarla engelleme konusunda derin bilgi sahibi olması gerekir.

Eğer güç şartlara dayana bilecek cesur, fedakâr, inançlı ve dayanıklı kadın doktorlar varsa bunların her birinin yanına bir yardımcı verip çalışma alanlarında görevlendirilmeleri mümkündür ve çok iyi olur. Kadın doktorların özellikle işçi ve köylü kadınlarının sağlık durumlarıyla yakından ilgilenmeleri, onlarla sohbet etmeleri, aynı zamanda onların bilinçlenmeleri yolunda çalışmaları çok önemli ve gereklidir.

Çalışma bölgelerinde seferber edilen sağlık grubunun veya gruplarının esas görevleri halkın sağlık meseleleriyle ilgilenmek olmakla birlikte bu gruplar bölgedeki siyasi ve askeri bütün kadroların sağlık durumlarıyla hastalanma, yaralanma vb. - ilgilenmekle görevlidirler.

Bu sağlık grupları gerektiğinde gerilla birimleriyle yer alan bazı kadroların sıhhiyelik ve ilk yardım kursları verirler. Onların en acil durumlara müdahale ile ilgili bazı bilgileri öğrenmelerine yardımcı olurlar. Her sağlık ekibi

her zaman hükümetin bölgeye veya çalışma alanına karşı girişeceği ani bir misillemesine karşı hazırlıklı olmalıdır. Her grup sıkı arama ve taramalara karşı önceden evlerin, ahırların altında ve arazide kendisine bir sığınak hazırlamalıdır. Hatta bu sığınaklar uzun zaman kalınabilecek şekilde yapılmalı ve sığınakın yerinde sadece sığınakta kalanlar bilmelidirler. Bir sığınak genellikle en fazla iki kişilik olmalıdır. Sağlık grupları bölge komitesi veya daha alt bir komiteyle bağlarını koparmamaya çalışmalıdır. Saldırılarından sonra halkında yardımıyla alandaki çalışmalarına yeniden devam etmelidir.

Bölge çapında zamanla kurulması gereken hizmet gruplarından bir tanesi unsurlardan iki veya üç kişilik grup kurulur. Malzemeleri yoksa bunlara gerekli malzemeler temin edilir. Bu grup veya gruplar köyleri gezerek ve iş yerleri olan köy evlerine uğrayarak bu köylülerin işlerine yardımcı olurlar. Mesala pencere çerçevesi, kapı, sandalye, masa, tahtadan karyola gibi araçlar yapmak veya bunları tamir etmek köylülerin demircilikle ilgili işlerine yardımcı olmak şeklinde bölge veya çalışma alanında köy köy gezerek çalışırlar. Kendi aralarında siyasi ve ideolojik eğitimlerini yapmaya çalışan bu gruplar bazı zamanlarda katılıp -tekrar işinin başına dönmek şartıyla - askeri hareketlerde katılırlar. Hatta bu gruplardan bazılarının asli görevi çalışmak olur. Marangozluk veya demircilik ikinci görev olarak kalır. Ve bu ikinci görev aynı zamanda onların asli görevlerini kamufle etmeye yarar. Bu marangoz ve demirci grubu gittiği köylerde evlerde veya kahvelerde siyasi sohbet toplantıları düzenler ve bir propaganda ekibi gibi çalışır.

Bölge veya daha alt komiteler çalışma alanlarında buna benzer profesyonel hizmet işi veya çalışma grupları zamanla kurulabilirler ve kurulmalıdır. Mesala yapı işlerinde duvarcılık, badanacılık - vb. Anlayan grup, radyo, teyp, pi-

kap, saat gibi el alatlerinin tamirinden anlayan ve yanında tamir malzemeleriyle bölgede çalışan-iki kişilik- grup, nalbantçılık yapan grup vb. zamanla kurulabilir.

**ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI**

ÖLEN YOLDAŞLAR İÇİN

SİZ Kİ, CANINIZI VERDİNİZ HALKIMIZ İÇİN
SİZ Kİ, HERŞEYİNİZİ VERDİNİZ BU KAVGA UĞRUNA
GÖĞSÜMÜZDE ONURLA DALGALANAN
KAVGANIN BAYRAĞINA SİZ Kİ, ALRENGİNİZİ VERDİNİZ!
EY YÜCE EVLATLARI HALKIMIZIN!
EY YÜCE OĞULLARI HALKIMIZIN!
GURURLA VE SABIRLA DİNLENİN ŞİMDİ
KAVGANIZI SÜRDÜRÜYOR
YOLDAŞLARIMIZ.

İBRAHİM KAYPAKKAYA.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

TOPRAK AĞALARINA VE ÇİFTLİK BEYLERİNE KARŞI KÖYLÜLÜĞÜN ÖRGÜTLENMESİ VE MÜCADELESİ ÜZERİNE.

Küçük köylü üretimin yaygın olduğu alanlarda köylülüğün ekonomik örgütlenmesi ve mücadelesi üzerinde durduk. Şimdide toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin yoğun olduğu alanlarda köylüleri bunlara karşı örgütleme ve mücadeleye sokma meselesi üzerinde duracağız.

İlk önce köylülerin toprak ağalarına karşı örgütlenmesi ve mücadeleye sokulması meselesi üzerinde duralım. Bunun içinde ilk önce toprak ağalarının yoğun olduğu somut durumu şöyle bir öz olarak görelim. Çünkü buradaki örgütlenme meselesini ve biçiminin iyi anlaşılabilmesi için örgütlenecek ve mücadeleye girilecek bu alanların genel somut durumunu kaba taslak olarak gözden geçirilmesi faydalı olur.

Ülkemizde toprak ağalarının yoğun olduğu veya feodal sömürünün hakim olduğu alanların somut karakteristik özellikleri nelerdir?

Feodal sömürünün ağır olduğu alanlarda durum şöyledir: Bu alanlardaki köylülerin çoğu toprak ağalarının, bir kişinin veya bir ailenin mülkiyetindedir. Bazı köylülerin ise yarısı, önemli bir parçası veya yarıdan fazlası bir kişinin veya bir ailenin elindedir. Bu alanların köylülerine genellikle yol gitmektedir. Fakat bu kesimler, genellikle ova kesimleri olduğu için motorlu taşıtların yaz aylarında köylere gitmesi pek o kadar zor olmamaktadır.

Bu alanların köylülerini büyük çoğunluğu ortak cıdır. Bu ortakçılara ağa işletmesi için bir miktar toprak verir. Ve her yılda ayrıca tohumluk verir. Öküzü, kara sabanı ve diğer aletleriyle birlikte mahsulü hazırlayan köylü bunun yarısını aynı olarak ağaya veririr, bazı yerlerde ağalar

ürünlerin beşte üçünü alırlar. Bazı yerlerde ise köylüler ağalara önceden kesim yaparak işledikleri toprakları karşılığı olarak her yıl belirli miktarda, yağ, peynir, bal, yün, kışlık yiyecekler, hatta koyun, keçi gibi canlı hayvan verilir.

Köylüler ürünlerin bir kısmını ağaya verdikten sonra geride kalanını ürün niteliğine göre bir kısmını tüketim için ayırırlar, diğer kısmını ise yiyecek ve giyecek maddeleri almak için satarlar. Bu yönüyle köylülerin pazarlarda ilişkileri vardır. Özellikle köylülerin çoğunluğu il ve ilçe merkezlerindeki bakkallara, toptancılara ve faizçilere gırtlaklarına kadar borçludurlar.

Toprak ağalığının hakim olduğu bölgelerde, ağalar genellikle sahibi oldukları köylerin bağlı olduğu il yada ilçe merkezlerinde otururlar. Tabiki köylerde oturanları da vardır. İl veya ilçe merkezinde duranlar köylerdeki işlerini vekilleri ve kahyaları aracılığıyla yürütürler. Bazı büyük ağaların kendisine bağlı sadık köylülerden, katillerden veya ceza evi kaçkınlarından veya kendi aşiretindeki işsiz unsurlardan kurup besledikleri özel silahlı ceteleride vardır. Büyük ağalar bu ceteleleri küçük ağaları haraca bağlamak, kan davalarında bunları büyük paralar karşılığında kiralık katil olarak kullanmak ve rakip ağalara karşı kendisini savunmak için beslerler. Ağalar hasat mevsiminde ya vekilleriyle birlikte köye giderek yada vekillerini göndererek ürünlerin harman yerlerinde ortakçılarıyla paylaşmasını ve kamyonu yükleyip şehire getirmesini sağlarlar. Bazı yerlerde ağalar ürünlerini şehire köylülerin arabalarıyla bedava ya taşıtırılar.

Toprak ağalığının hakim olduğu alanlarda, bazı orta veya büyük toprak ağalar ürünlerin bütününe sahip olmak için toprakları tek başına işlemenin yollarını ararlar. Bunun için ilk iş olarak bir traktör satın alırlar. Ve ister istemez köylülerin bir kısmını ertaklıktan ve dolayısıyla köyden ç

karırlar. Geri kalanları ise traktörün girmedığı taşlık ve engebeli arazileri, verimsiz arazileri ürünlerin yarısını almak şartıyla bırakırlar. Bu köylerden çıkarılan köylülerin bir kısmı başka bir ağanın himayesine sığınırken -eğer bu imkan varsa tabii- bir kısımda kabı kacağıyla birlik-te şehirlerin yolunu tutmaktadırlar. Söz konusu bölgelerde tek tek sınıfların durumu nedir? Şimdi bunun üzerinde duralım.

YOKSUL ORTAKÇILAR :

Bunlar toprak ağalarından bir ila elli dönüm arasında arazi alıp ortak usulüyle işleten köylülerdir. İşçi çalıştırmazlar. Elde ettikleri ürünlerin yarısını veya bir kısmını ağa alır. Bunların bir çift öküzleri ve bir kara sabanları vardır. Bazılarının (aşağı ortağı köylülerin) öküzü yoktur başkalarından ödünç alırlar. Bunlar genellikle bir veya iki ineğe bir kaç koyun veya keçiye sahiptirler.

Kaldıkları evler sağlığa elverişsizdir. Bu evlerin bir çoğu yağmurdan akan ve çökme tehlikesi olan, çatlak damlardır. Bu evler ağanın olduğu için yoksul köylüler tamir etmiyorlar. Çünkü onlar; köyde ne kadar kalaçaklar ve ne zaman kovulacaklarını bilmiyorlar. Kaldıkları onlar bu evleri mir edecek maddi güce sahip değiller.

Yoksul ortakçılar ürünlerin bir kısmını ağaya verdikten sonra geri kalan ürünü yiyecek ve giyecek ihtiyaçlarını karşılamak için satarlar. Ürün eğer buğdaysa bunun geride kalanının bir kısmını un ve bulgur ihtiyaçları için ayırırlar. Diğerlerini ise şeker, tuz, vb. zaruri ihtiyac maddelerini karşılamak için satarlar. Bazen bunun yanında çok az miktarda yağ ve peynir satanları da olur. Yıl boyunca ekmek, ayran, soğan ve bulgur gibi yemeklerle beslenen bu sınıf iki günde bir çay içmek, yağlı bir yemek yemeği rüyasında dahi görmez. Bu yüzden bu sınıfta sağlık durumu bozuk olanların sayısı bir hayli kabarıktır. Hastalar doktora gi

decek maddi güce sahip olmadıkları için beklemektedirler.

Yoksul ortakcılarının üst kesimleri genellikle köyde küçük faizçilere, şehirde ise bakkallara ve ya yine faizçilere borçludur. Bunların çalışabilecek durumda olanlarının bir kısmı büyük şehir lere veya mevsimlik tarım işçiliğine giderler. Yoksul ortakcılarının acil ve temel talepleri, topraktır. Toprak ağalarına karşı derin bir sınıfa kinine sahiptirler. Angaryanın çok olduğu kesimleri yoksul ortakcılarını ağalara ve vekillere karşı daha derin bir düşmanlık duygusuna sahiptirler. Bu sınıfın ikinci isteği; borçların iptalidir.

Feodal sömürünün hakim olduğu bölgelerdeki yoksul ortakcılarının siyasi uyanıklığı çok geridir. Bunların büyük çoğunluğu, mevcut burjuva partilerin iç yüzünü bilmediği gibi devrimci mücadelenin amaçlarının da bilmezler. Umutlarını reformlara bağlayanlar, kurtuluşu cnda görenler büyük çoğunluğu teşkil etmektedir.

ORTA HALLİ ORTAKÇILAR:

Aşağı orta halliler: 50 ile 150 dönüm arasında toprak işleyen ortakcılardır. Bunların işledikleri topraklarda genellikle işçi çalıştırmazlar. İşlerinde 4-5 inek ve 10-15 veya daha fazla koyuna veya keçiye sahip olanların sayısı kabardır. Hemen hepsinin bir çift öküzü ve kara sabağı vardır. Çoğu faizçilere veya esnafa borçludur. Ürünlerinin yarısını veya bir kısmını ağaya verdikten sonra geri kalanını ucuza bunlara kaptıranlar, bu senenin ihtiyaçlarını karşılamak için gelecek senenin ürünlerini satanlar bir hayli kabarıktır. Bunlar aynı şekilde azda olsa yağ veya peynirde satarlar. Bunların oturdukları yerler sağlığa zararlıdır, fakat nede olsa yoksul köylülerden biraz daha iyi sayılır. Aynı şekilde bunların beslenme durumlarında kötüdür. Hastalar ölüm döşegine düşmedikçe maddi durumdan dolayı doktora götürülmemektedir.

YOKSUL ORTA HALLİLER: 150 ile 250 dönüm arasında toprak işleyen ortakçılardır. Bunların bir kısmı ailede çalışan nüfusu az olanlar işledikleri topraklardan ortakçı oldukları halde bir kaç veya daha fazla işçi çalıştırırlar. Bu bazen komşuların yardımı şeklinde olur. Bunların her birinin bir çift öküzü ve karasabanı veya pulluğu vardır. İçlerinde 5 -10 inek veya 20-30 veya daha fazla koyun ve keçisi olanlar çoğunluktadır. Bunlardan genellikle aşağı-orta halliler gibi orta büyük faizçilerle bir kısım esnafa borçludurlar. Bununla birlikte içlerinde faizçilik yapanları da vardır (küçük faizçi). Bunlar ürünlerin yarısını toprak ağalarına vermelerine rağmen ellerinde, yoksul ve aşağı orta hallilere nazaran daha fazla ürün kaldığı için, bunların yüksek fiyatla satılması veya tefeci-tüccarlara ucuza kaptırılmaması meselesi, bunların toprak isteginden sonra ikinci önemli isteği ve meselesidir.

Genel olarak ortakçı orta hallilerin temel isteği işledikleri toprakları kendilerine verilmesidir. Toprak ağalarının baskı ve sömürsünden kurtulmaktır. Bunların ikinci isteği ürünlerin ucuza kaptırılmaması ve faizçilerle tefeci-tüccarlara olan borçlarının iptalidir.

"ZENGİN" ORTAKCILAR: ortakçılık yapıpta "zengin" ortakçı statüsünde olanlara ağa köylerinde çok az rastlanır. Bazen 250 dönümden fazla araziyi işleyen, işçi çalıştıran bir hayli sığır besleyenlere rastlanır. Bunlar banka kredilerinden bazen yararlanırlar. içlerinde faizçilik yapanları da vardır, boğazına kadarda borçlu olanları da.... Bunların birinci isteği topraktır. Ürünlerin ucuza kaptırılmaması ve borçların ertelenmesi veya iptali ikinci istekleridir. Bu ortakçı "zengin" köylüler bir toprak mücadelesine katılırlar. Fakat işledikleri toprağı yarısına (ki diğer ortakçı paylarına veya o bölgede yapılacak toprak dağıtımında aile başına düşecek toprak miktarına

göre fazladır) sahip olmak isterler. Bunların toprak mücadelesinde (ellerinde toprak dışında koyun, keçi vb) gibi gelir getiren mal ve toprak dışında geçimini sağlayacak geliri olduğu için yoksul ve orta halli köylüler kadar kararlı ve istikrarlı olmazlar. Uzlaşmaya reformizme yatkındırlar.

Yalnız burada bir noktayı belirtelim, feodal sömürünün ve hakim olduğu yerlerdeki daha doğrusu ağa köylerindeki "zengin" köylülerle, toprak ağalarının olmadığı bölgelerdeki zengin köylüleri bir birinden ayırmak gerekir. Bizim burada belirttiğimiz, feodal sömürünün hakim ve ağır olduğu yerlerdeki "zengin" köylülerdir.

TOPRAK AĞALARI: Bu sınıfı üç kısma ayırarak inceleyeceğiz: Küçük, orta ve büyük toprak ağaları.

Küçük Toprak Ağaları: Bunlar, bir köye, yarım veya köyün bir parçasına sahip clupta köylüleri ortakcılık veya kiraçılık yoluyla sömüren ağalardır. Orta ve büyük ağalara nazaran köylerde ctu ranların sayısı bunlardan fazladır.

Bunlar banka kredilerinden yararlanırlar. İçlerinde faizle para dağıtıp köylüleri kendilerine iyice kul köle edenlerin sayısı fazladır. Bir kısmı bankalara, büyük ağalara borçludur. Köyde kalanların aynı zamanda sığır ve koyun beslerler. Bunların bir çoğu şöyle demektedir. "Elimizdeki toprakları satarsak yine de bankalara (Büyük ağalara veya küçük tefeci-tüccarlara olan) borçumuzu ödeyemeyiz".

Orta Toprak Ağaları: Bir ila beş köy arasında köyleri olan veya 10 bin ile 30 bin dönüm arasında toprakları olan ağalardır. Mesala edilen bilgilere göre Siverek'te H.Bakirmelik (30 000 dönüm) H. Mehmet Yazmacı (20 000 dönüm) H. Hasan Demirkol (20 000 dönüm) gibi ağaların orta ağa sayılması.

Büyük Toprak Ağaları: 5'den fazla köyleri olan veya 20 bin dönümden fazla toprağı olan ağalardır. Mesela yine Siverek'ten edinilen bilgilere göre Veysi Çelebi (80 bin dönüm, 9 köy), Celal Öncer (76 bin dönüm) Halit Gülpınar (70 bin dönüm) Vahap Alhas (47 bin dönüm) gibi ağalar büyük toprak ağalarıdır. Ayrıca büyük toprak ağası ailelerini, mesala Siverek'te Konan Ailesi (250 bin dönüm), Kara Keçili Ailesi (150 bin dönüm) Afşar Ailesi (60 bin dönüm) gibi aileleride bunlardan saymak gerekir.

Orta ve büyük toprak ağalarının çoğusu bu gün il ve ilçe merkezlerinde oturmaktadır. Köylüleri ortakcılık, yarıcılık ve kiracılık şeklinde sömürün bu ağalar, aynı zamanda il ve ilçe merkezlerinde Otelcilik, Ickantacılık, Sinamacılık, Her türlü tüketim eşyaları ve Petrol Bayiliğı, Tıccancılık gibi işlerle uğraşmaktadırlar. Banka kredilerini ellerinde toplayarak faizcilik yapan ticaretin köşe başlarını ellerinde tutan bu orta ve büyük ağalar, köylülerin ve şehir küçük burjuvazisinin iliğini ve kanını emerek gün geçtikçe semirerek fecdol burjuvalar haline gelmektedirler. Bunlar aynı zamanda, egemen sınıf partilerini bölgedeki yöneticileri, başkanları, milletvekilleri ve belediye başkanlarıdır. Bölgelerde siyaset esas olarak bunların ve okumuş cğullarının işidir. Bunların yanında siyasetle uğraşan diğer unsurlar, avukat, mühendis, doktor gibi mesleklerden gelen küçük ve orta-burjuva unsurlarıdır. Orta ve büyük ağalar, bulundukları il, ilçe ve kasabanın devlet bürokrasisini (vali, kaymakam, Jandarma komutanı, karakol komutanı, hakim, savcı, banka ve nahiye müdürü.) avuçlarının içinde tutarlar. Ve bunlarla içli dışlıdırlar. Bu bölgelerde ağalarla iyi geçinemeyen, onların bir dediğini iki etmeyen söz konusu bürokratlar tutunamazlar. Bunlar köylüler üzerindeki siyasi otoritelerini esas olarak fecdal bağıllık ilişkileri ne dayanarak kurarlar. Bu ağalar köylülerin alın

teri göz nuru ile yarattıkları ürünlerin önemli bir kesimine el koyduktan sonra, geride kalan ürünleride şehirde kurdukları soygun mekanizmasıyla, dolaylı yoldan yeniden köylünün elinden çekip almaktadırlar. Bunlar bir yandan ellerinde topla dıkları, traktör, biçerdöver, mımzer gibi modern aletlerle işleyip ürünlerin tümüne sahip olmaya çabalarken ve binlerce köylüyü köylerinden yavaş yavaş sürüp çıkarırken diğer yandanda bu toprak larda daha kârlı bitkilerin (pamuk, tütün vb.) yetiştirilmesine çalışmaktadırlar.

FEODALLARIN TEŞKİLATI VE KONTROL MEKANİZMASI

NASILDIR?

Yarı-feodal üretim ilişkilerinin hakim olduğu bazı alanlarda, toprak ağalarının Şeyhlerin ve aşiret reislerinin köylüler üzerinde kurduğu baskı ve kontrol teşkilatı ve mekanizması nasıldır? Şimdide bunun üzerinde duralım. Buralardaki çalışma tarzında ve örgütlenmede izlenecek yolu doğru tesbit edebilmek ve iyiçe kavramak için bu konu yuda kabaca bilmekte fayda vardır.

Toprak ağalarının yoğun olduğu alanlar genellikle ovalık ve hafif engebeli alanlardır. Bu alanların köy ve şehirlerde oturan ağalar kendilerine düşman ağalara ve köylülere karşı kendilerini, mallarını ve mülklerini savunmak için silahlıdır. Her birinin bin bir vekili kahyası vardır. Bunlar ürünlerin toplanması, şehire götürülmesi, ağanın isteklerini köylülere bildirmesi, angarya işlerde köylülerin baş ucunda durulması gibi görevler üstlenirler. Bazı büyük ağalar ellerinin altında özel silahlı ceteler beslerler. Bu ceteler ağanın güvendiği adamlardan, tecrübeli katillerden ve hapishane kaçkınlarından oluşurlar. Bunlar zamanı geldimi elamanlarını köylerinde, köylü evlerinde beslerler. Bunlar zamanı geldimi rakip ağaların öldürülmesinde, bir toprağın veya bir köyün zorla zapt edilmesinde köylü

lerin köyden götürülmesinde, kaçakçılık işlerin de, tehditle para sızdırmalarda kullanırlar. Toprak ağalarının bir kesimi bankalardan aldıkları kredilerin bir kısmını faizle köylülere verdikleri için bu yolla kendi ekonomik ve politik otoritelerini ve köylülerin kendilerine olan bağımlılıklarını daha da artırmışlardır. Bunun yanında ağalar, köylülerin devletle olan ilişkilerinde aracı veya sözcürolünü oynamaktadırlar. Bu durum onların politik otoritelerini dahada artırır.

Köy veya toprak sahibi Şeyh'lere gelince, bunların köylüler üzerinde politik ve ekonomik otoritelerinin yanında, birde dini otoriteleri vardır. Bu otorite genellikle çok geniş köylü yığınları kapsar. Mesala, Şeyh olmayan toprak sahibinin ekonomik ve politik otoritesi çoğu zaman halkın kim olduğu köylerde geçerli olduğu halde Şeyh'lerin otoriteleri köylülerine, köylülerine veya halkına kadar uzanmaktadır. Mesala, size Siverekli Şeyh Halit Gülpınarı örnek verelim. Bu adamın ondan fazla köyü vardır. Urfa'nın bir çok yerinde hatta Mardin ve Adıyaman'da kendine bağlı müritleri vardır. Bu müritler, Şeyh'e kuvvetli bir dini bağla bağlıdırlar. Yılın belirli zamanlarında Şeyh'lerini ziyaret ederek ona para, yağ, peynir, bal, yün, koyun veya başka bir "hediye" götürürler. Hastalar yine Şeyh'e gösterilir. Yapılacak en önemli işlerde ona danışırlar. Seçimler de köylerdeki binlerce mürit, Şeyh'in partisine oy toplamak için seferber olur. Büyük toprak ağalarıyla mücadelesinde Şeyh bu müritlerin silahlı kesimlerinden yardım görür. Köylerde müritlerin yanında kadın müritlerde vardır. Şeyh aleyhinde konuşanlar müritler aracılığıyla Şeyh'e ihbar edilir. Yada crada, terslenir veya çışitli şekilde cezalandırılır. Şeyh'in bicerdöverleri komşu illerde Şeyh'in şöferleri ve baş müritleri aracılığıyla çalıştırılmaktadır. Şeyh kendisine ait olan köylerdeki köylülerin yoksulluğun ve hastalığın pencesinde acı çek

mektedirler.

Son olarak aşiret reislerinin ve ileri gelenlerinin durumları üzerinde duralım. Aşiret küm sürdüğü dağlık alanlarda genellikle hū yoğunur. Kan bağıyla bir birine bağılı clan ta, en tecrübeli, en becerikli ve aşiret içinde de en çok mülk sahip clan kişiler, aşiret baş kanlığına seçilirler. Fakat her aşiret reisinin mutlaka en zenginlerinden olması diye bir şart yoktur. Ancak reisler genellikle aşiretin en tecrübeli en becerikli ve hatta devlet aristok rasisiyle dialog içinde clan zenginlerin arasından seçilir. Genellikle birisine dışardan bir saldırı oldumu bütün aşireti ilgilendirir. Aşiret içindeki kavgalar, anlaşmazlıklar genellikle aşiretin yaşlı, tecrübeli otoriter kişilerden oluşan "camaat tarafından çözülür.

Bu gün aşiret ilişkileri ve aşiretcilik hala ayaktadır. Fakat yavaş yavaşta olsa çözülme süreci içindedir. Aşiretin kapalı yapısı kısmen çözülmüş durumdadır. Aşiret ailelerinin tek tek şehirle ve pazarla ilişkileri vardır. Ve bu ilişkiler gittikçe sıklaşmaktadır. Ürünlerden hububat, yağ, peynir, yün vs. satılması karşılığında yiyecek ve giyecek maddelerinin alınması, aşiretteki aktif nüfusun yavaş yavaş şehirlere işçi olarak çalışmaya gitmesi aşiretin kapalı içe dönük yapısını kısmen çözmüştür. Buna bağılı olarak merkezi otoritenin varlığı ve sıkı kontrolü aşiret içindeki bir çok anlaşmazlığın jandarmaya, polise, ormancılara, mahkemeye ve diğer kurumlara ulaşmasına yol açmıştır. Aşiret reislerinin bu gün aşiretler üzerindeki küçümsenmeyecek derecede bir otoritesi vardır. Kan bağılılığı hala hakim durumdadır.

Toprak ağalarının hakim olduğu alanlardaki

mevcut durumu bu şekilde açıkladıktan sonra gelelim bu alanlardaki çalışma tarzına, örgütlenme ve mücadele biçimlerine.

TOPRAK AĞALIĞININ HAKİM OLDUĞU ALANLARDA YÜRÜTÜLECEK ÖRGÜTLENME VE MÜCADELE ÜZERİNE.

Yukarıda anlattığımız şartlarda, yani toprak ağalığının, Şeyh'lerin ve aşiret reislerinin hakim olduğu bölgelerde, bir grup teşkilatçı iki kişilik bir grev grubu veya bir parti komitesi nasıl çalışmalı, köylülerin toprak ağalarına ve şeyh ağalara karşı nasıl örgütlenmeli, nasıl mücadeleye sokulmalıdır.

İlk önce şunu belirtelimki eğer çalışılacak alanda sağlam bir örgütlenme ve mücadeleye gireceğsek ve her şeyden önce parti oraya en iyi teşkilatçılarına gittiği yeri çekip çevirebilecek insiyatip sahibi militanlarını göndermelidir. O alanda kalıcı ve köklü bir çalışma olacağı bu şarttır. Çalışma alanına gidecek grup veya alanın hakkında olan ve çalışmaya başlayacak olan grup, ilk önce mahalli kadroların en ileri en sağlam unsurlarıyla ilişki kurmalıdır. Mesala ilk çalışmalarına ilçe çapında başlanacaksa, ilk önce o ilçenin devrim sempoizantı işçi-köylü, öğrenci-aydın vb. unsurlarıyla ilişki kurmalıdır. Bunlar aracılığıyla ilçe merkezinin ve ilçeye bağlı köylerin durumunu etraflıca öğrenmelidirler. Mesala ilçeye kaç köy bağlıdır? Bunların kaç ağalarındır? Hangi köyler hangi ağalara aittir. Baskı ve sömürünün en yoğun olduğu köyler hangileridir? Genel olarak köylerde özel olarak ağa köylerinde köylülerin durumu nasıldır? Bunların başlıca istekleri ve dertleri nelerdir? Ağalara karşı mücadele tecrübesi veya siyasi uyanıklılığı bakımından en ileri köyler veya (bir sayfa kayıp bulunur yazılırsa sayfanın başına x işareti konacak).

.....otoritenin baskı araçları nelerdir? Kurdukları kontrol nasıldır?

Bir yandan bu tesbiti yaparken diğer yandanda devrimci sempatizanlar ve güvenilir unsurlar aracılığıyla iş yerlerindeki ve köylerdeki sempati-zanları, güvenilir veya tanıdık işçi veya köylüleri tesbit etmek gerekir. Mesala il veya ilçe merkezlerindeki bir sempatizan işçi veya köylü, öğrençi esnaf, sanatkâr vs. gibi çeşitli sınıflar ve tabakalarda köylerde uğranaçak köylüler, isimleri ve nitelikleri tesbit edilir. Kimisi arkadaşının ismini verir, kimisi akrabasının, kimisi de ailesinin...

Eğer teşkilatçılar cranın mahalli unsurlarıyla köylere giderek bizzat bunları tanıştırmalarıyla köylüleri tanırlarsa çok daha iyi olur.

Mahalli bir sempatizan köylerde profesyonel çalışmaya birden bire giremez. Ama bu sempatizan teşkilatçılara, köylerde adam tanıştıra bilirler, zaten önemli olan yapabileceği görevi vermektir.

Yerli ve yabancı teşkilatçıları ilk önce ilçe ye bağlı köylerin büyük çoğunluğunu tesbit ettikleri adrese uğrayarak elden geldiği kadar tanıdık mahalli unsurlarıda tanıta bilir. Hem ilçenin köylerindeki mevcut durumu yerli yerinde tesbit etmelidirler, hemde mümkün olduğu kadar çok köylü tanımalıdır. Bu ilk geniş taramadan sonra toplanarak durumun değerlendirilmesini ve çalışmalarda izlenecek yolu, görevlerin tesbitini yapmalıdır. Gerekirse aynı köylüler-bu seferde başka köylülere uğramak suretiyle- bir kaç kere daha taranmalıdır. Ve böylece tesbit edilen en ileri köylerden ağalara veya merkezi otoriteye karşı mücadele tecrübesi olan devrimci mücadele ye sempati duyan köylerden propaganda, ajitasyon ve örgütleme çalışmalarına başlamalıdır. Ovanın iş yerleri, çiftlikleri, en ileri sağlam köyleri ve köylüleri tesbit edilerek çalışmalarda buralara dayandırılmalıdır.

Hükümet ve toprak ağaları komünistlerin bölge de çalıştıklarını haber alır almaz derhal köylerdeki kuvvetlerini ve adamlarını uyaraçaklardır. Karakollarla fecdallerin güçleri iş birliği halinde iş yerlerini ve köyleri işçi ve köylülerini sıkı kontrolleri altına almaya çalışacaklardır.

Toprak ağaları, vekilleri köy muhtarlarını ve köyde kendisine sadık unsurları devrimci çalışmalara karşı uyaraçaklardır. Ağalar devrimcilerle ilişki kuran köylülerin hükümete teslim edileceğini, köyden sürüleceğini ve hatta öldürülebileceğini bütün köylülere duyurarak onları baskı altına almaya, komünistlerin onlarla ilişki kurmalarını baltalamaya ve imkansız hale getirmeye çalışacaklardır.

Aynı şekilde Şeyhler müritlerini, zengin aşiret reisleride bütün aşiret mensuplarını devrimci çalışmalara karşı uyaraçak, yoksul ve orta halli köylülerini baskı ve kontrol altında tutmaya çalışacaklardır.

Merkezi otorite ile mahalli otorite böylece sıkı iş birliği halinde devrimci çalışmalara ve mücadeleye karşı, çalışma alanlarında, kontrol ağını sıklaştırmaya çalışacaklardır. Tabiki ister istemez bunların köylüler üzerindeki baskıları da artacaktır.

Merkezi ve mahalli otoritenin bu tip tedbirlerine karşı komünistler son derece akıllı bir politika izlemelidirler. Bu tedbirlere karşı parti örgütü şu hususları dikkate almalıdır.

Birinci olarak: Bölgede veya alanda çalışacak olan parti üyeleri (teşkilatçılar, propagandacılar ve ajitatörler) gizli çalışmanın kurallarına sadakatla uyan sağlam üyelere seçilmelidir. Bu üyeler baskılara karşı dayanabilecek, tek başına kaldığı anlarda bile güçlükler ve yenilgiler karşısında moralini bozmayacak, aksine bunların üstesinden gelebilecek; olaylar karşısında soğuk kan

11; çalışmalarda ise sabırlı olabilecek nitelikte pişmiş unsurlardan seçilmelidir.

Bu üyeler, baskı şartlarında köylerdeki çalışmaları en fazla iki kişilik gruplar halinde yürütmelidir. Bir köyden bir köye gitmeyi, bir köylü evine girmeyi genellikle gece yapmalıdır. Merkezi ve mahalli otoritenin baskı ve kontrol tedbirlerine karşı:

İkinci olarak: Parti örgütü veya organı bir dar alana sıkışıp kalmamalı çalışma alanını geniş tutmalıdır. Bununla birlikte bu geniş alanlardaki iş yerlerini ve ileri köyleri dayanak ve hareket noktası olarak seçmelidir. Üyeler veya teşkilatçılar, iş yerlerinde köylülerle ağalar arasında şu veya bu derecede toprak mücadelesinin olduğu köylerde; devrimci mücadeleye sempati duyan yoksul köylülerle ve baskının çok olduğu köylerde öncelikle çalışmalıdırlar. Ağanın adamlarıyla köylüler arasında geçmişte kanlı kavgalar olmuştur. Ağa yüzlerce silahlı adamıyla köye baskın yapmış, köylülerin karşı koyması sonucunda silahlı çatışma çıkmış ve köylülerin bir çoğu yaralanmıştı. Fakat ağa bu mücadelede köyü ele geçirememişti. Köylülerle ağa davayı mahkemeye kadar getirmişlerdi. Fakat ağanın davayı kazanabileceğini köylüler tahmin edebiliyorlardı. Üstelik köylüler tutukları avukata bir sürü para yedirmişlerdi. Ayrıca ağanın silahlı adamlarının korkusuyla köyden dışarıya pek çıkmıyorlardı; fakat her şeye rağmen mahkemenin aleyhlerine vereceği karara rağmen köylerini ağa ya kaptırmamaya kararlıydılar. Biz doğrudan muhtarın evine gittik köylülerin bir çoğu eve geldiler. Onlar bir yerden bir destek bir yardım eli bekliyorlardı. Koça bir toprak ağasının ve hükümetin karşısında tek başınaydılar. Yalnız kalmışlardı. Bir yerden bir umut ışığı bekliyorlardı, haklarını mahkemede arayacak sağlam bir avukata ve köylülerini silahlı saldırılara karşı savuna bilmek için silaha ihtiyaçları vardı. Ve hemen hepside muhtar dahil - yoksuldular. Toprak ağasına ve adamlarına

karşı derin bir nefret ve kin besliyorlardı.

Mesala parti üyelerinin ve teşkilatçıların bu tip köylerde çalışmalar ve köylüleri toprak ağasına karşı teşkilatlamaları mücadelesinin veya mücadele potansiyelinin olmadığı köylere nazaran daha kolaydır. Köylüler, teşkilatçıları ağanın ve hükümetin güçlerine karşı daha aktif bir şekilde korumasını ve onları gizlemesini bilirler, ve becerirler. Hükümet bu köylülerin içinde karakollar kurmadıkça buralardaki çalışmaları engelleyemez. Hatta karakol bile kursa çalışmalar sürdürülebilir. Çünkü bu mücadelede köylülerin aç kalıp kalmaması, ağaya köle olup olmaması söz konusudur.

Başta parti teşkilatçıları bu tip köyleri toprak ağalarına karşı mücadelede siyasi bakımdan eğitmeli onların mücadele azimlerini yükseltmeli ve birliklerini pekiştirmelidirler. Köyün bir nevi siyasi eğitim okulu ve o alanda bir devrim yuvası haline getirilmesi uzun ve sabırlı çalışmaları gerektirir: Partililer, Köyde köylülerin bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesinin yanında onların en ufak meseleleriyle dahi ilgilenmelidirler.

Merkezi ve mahalli otoritenin baskı ve kontrol tedbirlerine karşı ikinci maddede saydığımız çalışma alanının geniş tutulması ve çelişkilerin en keskin, mücadele potansiyelinin en yüksek olduğu köylerle siyasi bakımdan uyanık köylerde öncelikle çalışılması meselesine ek olarak, çalışma alanında propaganda çapının geniş tutulması gizli yayın dağıtımını örgütlenmesinin geniş alanları kuçaklamasına çalışılmalıdır. Propaganda, ajitasyon çalışmalarını dar alanlar içine hapsetmemek gerekir. Özellikle gizli yayın dağıtımının çapını geniş tutmak, genişletmek çok önemlidir. Partinin programının toprak devrimiyle ilgili görüşlerini öncelikle dağıtmak, bunların okunmasını sağlamak gerekir. Veya bunların muhtevası, köylülerin anlayacağı dilde kaleme alınan ve o alanın

somut meselelerini kapsayan broşürlerle anlatılmalıdır. Bu broşürler gerekirse evlerde, tarlalarda iş yerlerinde okuyarak halka açıklanmalıdır.

Merkezi ve mahalli otoritenin baskı ve kontrol tedbirlerine karşı, bunların devrimci hareketi za yıflatma, halktan tecrit etme ve halkı bölme tak tiklerine karşı mahalli parti örgütü:

Üçüncü olarak: Partinin ittifaklar politikası nı somut pratiğe ustaca uygulamaya çalışılmalıdır. - 111
Halk sınıflarıyla düşman sınıfları kazanması veya tarafsızlaştırması gerekenlerle, karşıya alınması gerekenleri bir birinden ayırmalıdır. Bunun yanı sıra çalışmalarda ve mücadele sırasında düşman sınıflar arasındaki çelişkilerden ustaca yararlanma lı bizim için en azılı, en tehlikeli olanları "1 lımlı ve ikinci dereceden de tehlikeli olanlarda ayırmalıyız. En azılıya karşı mücadelede diğerini tarafsızlaştırmaya veya geçici olarak saflarımı za çekmeye çalışmalıyız. Mücadele birinci düşmana karşı ideolojik, siyasi ve askeri alanda (esas c larak) verilirken ikinci düşmana karşı ise ideolojik ve siyasi alanda (esas olarak) verilmelidir. Me sala crta ve zengin köylüye dahil olupta faşizme ve milli zulme karşı çıkan devrimci mücadeleye düş manca tavır takınmayan aşiret reislerini karşıma za almamalıyız, Bu noktalarda onlarla ittifak kura malıyız. Mesala pratikte büyük aşiretlerden bir tanesinin reisi devrimci arkadaşlarımızdan bir ta nesini kendi bölgesinde kalmasına razı oldu. Çün kü bu aşiret reisi, yukarı crta köylü sınıfında clabilecek kadar bir mülke sahipti. Mensup olduğu aşiret Komando birliklerinin baskısı altındaydı, ve yine aynı aşiret ala bildiğine yoksuldu. Büyük fekdalların bazılarıyla da aralarında derin bir düşmanlık vardı. Mesala bu tip aşiret reisleri le merkezi otoritenin baskı ve zulmüne bunun yanın da büyük fekdallara karşı mücadelede ittifak kura biliriz. Kaldı ki kısmen çözülen aşiretlerin bu tip reisleri sınıf clarak düşman sınıflara değil halk sınıflarına dahildir.

Yine bunun yanında büyük toprak ağalığının hakim olduğu alanlardaki toprak mücadelesinde küçük toprak ağaları zengin köylüler ara sınıflar orta ve büyük toprak ağaları sınıfını birbirinden ayırmak gerekir. Köyün önemli bir parçasına yarısını veya tamamına sahip olan küçük toprak ağaları, zengin köylülüğe yakın bir sınıftır, ve bu bakımdan büyük toprak ağalığının ayakta olduğu bölgelerde zengin köylülerle birlikte ara sınıfı oluşturur. Biz bu ara sınıfı orta ve büyük toprak ağalarıyla aynı sepete koyamayız. Köylülerin büyük toprak ağalarına karşı mücadelesinde en azından bunları tarafsızlaştırmalıyız. Bunu yaparken köylülere gerçek yüzleriyle tanıtmalıyız, bunlara karşı uygulanan politikanın sebeplerini de anlatmalıyız.

Geçmişte büyük toprak ağalarının hakim olduğu bölgelerde nasıl bir ittifaklar politikası uygulamamız gerektiğini açık bir şekilde koymamıştık. Kadroların kafasında bu konu açıklığa kavuşmamıştı... Bazı arkadaşlar, kırlık bölgelerde ara sınıflara karşı tavrımızı bilmedikleri için, küçük toprak ağalarını ve hatta zengin köylüleride orta ve büyük toprak ağaları sınıflarıyla aynı kaba koyuyorlardı.

Bizim kalıcı ve geçici - ittifaklar politikamız açık olmalıdır. Biz ara sınıflarla düşman sınıfları, esas düşmanla tali düşmanı (veya baş düşmanla diğer düşmanları) bir birinden doğru bir şekilde ayırt etmeliyiz. Ara sınıflarla halk sınıflarını, ara sınıflarla düşman sınıflar birbirinden kesin çizgileriyle ayırmalıyız. Ayrıca düşman sınıfları arasında en azılı, en saldırgan olanları ikinci derecede azılı ve saldırgan olanlardan ayırmalı, ve bunlar arasındaki çelişkilerden ustaça yararlanmalıyız.

Biz şartlara ve zamana uygun olarak baş düşmana karşı her kişi, grup veya örgütle ittifak kurmaya çalışmalıyız. Komünistler baş düşmanı tecrit

edilmesi, zayıflatılması ve yenilmesi yoluyla çeşitli güçlerle ittifak kurmaktan korkmazlar. Komünistler çeşitli nedenlerle baş düşmana karşı çıkan her kişi, grup ve şahsı örgütlenerek o noktada ittifak kurmaktan çekinmezler. Mesala, Komünistler, ülkemizde ezilen milliyetler üzerinde uygulanan baskılara ve zulme karşı çıkan her kesle her örgütlenerek ittifak kurmaktan çekinmezler, çekinmemeleri gerekir. Mesala komünistlerin bir gün ezilen kürt milletinin milliyetçileriyle milli zulme karşı mücadelede ittifak kurmaları çok doğrudur, ve doğru olduğu kadar gereklidir.

Şafak revizyonistleri, bizim milli zulme karşı çıkan milliyetçi toprak ağalarına milli zulme karşı çıkma noktasında diğer işbirlikçi ağalardan - ayırmamız gerektiğini, bunları işbirlikçi ağaların, tefeci-tüccarların ve işbirlikçi faizçilerin milli zulme karşı çıkma noktasında safalarında mücadele etmesini doğru olmadığı yolunda ki görüşlerimize karşı çıkıyorlar. Doğudaki milliyetçi ağalar genellikle bu bölgenin ara sınıfından olur. Küçük toprak ağalarına dahildirler. Küçük-büyük toprak ağalarının hemen hepsinin ve ya büyük çoğunluğun çıkarları bu gün halkın hakim ulusun hakim sınıflarının çıkarlarıyla bir ve aynıdır. Bunların çıkarları ve kaderleri hemen hemen ortaktır.

Şafak revizyonistleri bir yandan CHP içinde yer alan bir toprak ağası millet vekillerinin iki süper devlete milli zulme karşı verdikleri demeclerini dergilerinde aynen yayınlarken, milli savas sanayi sloganı ile türk hakim sınıflarının (büyük burjuvazi ve toprak ağalarının) silahlanmalarını savunurken, diğer yandanda bizim milli zulme karşı bazı milliyetçi kürt ağalarıyla geçici ittifaklar kurabileceğimizi ve en azılı ağalarla bunları birbirinden ayırmamız gerektiği görüşüne karşı çıkmaktadırlar.

Toprak devrimi meselesinde bizim ilk anda kar

şimiza ulaşacağımız sınıf, orta ve büyük toprak ağaları sınıfıdır. Küçük toprak ağaları ve zengin köylüler ise sınıfını ilk anda orta ve büyük toprak ağalarının kampına geçip bunları güçlendirmeyecekleri açısından karşımıza almamaya, hiç olmazsa tarafsızlaştırmaya çalışmalıyız. Bununla birlikte biz milli zulme karşı çıkan, bu meselede merkezi otoritenin en azılı işbirlikçi feodallerin -faizcilerin ve azılı tefeci-tüccarların yanında yer almayan unsurları kim olursa olsun isterse büyük ağa olsun daha azılı düşmanlarla aynı görmeneli ve bunlar arasındaki ilişkilerden ustaça yararlanmalıyız.

Komünist Partisi geniş yığınları eğitme, öğretme ve seferber etme çalışmasıyla birlikte düşman kuvvetleri veya sınıfları arasındaki ilişkileri her değişen yeni şartlarda ve durumlarda ayrıntılarıyla tesbit etmeli, ve bu ilişkilerden ustaça yararlanmasını bilmelidir.

Toprak ağalarının hakim olduğu alanlarda, özellikle bu alanların ova kesiminde partinin çalışma tarzı ve örgütlenme biçimi nasıl bir politika izlenmelidir. Toprak ağalarının hakim olduğu alanlarda özellikle bu alanların ova kesimlerinde çalışmak zordur. Bu zorluğu yaratan etkenlerde şunlardır.

1- Köylülüğün toprak ağalarına bağlı olduğu alanlarda uyanık zayıftır. Feodal ideolojinin siyaset ve kültürün baskısı altında olan geniş yığınlar feodal uyumsuzluktan kurtulmuş durumda değildir ve okuma yazma oranı son derece düşüktür.

2- Feodal sınıfların köylüler üzerinde zayıf ve olan siyasi ve askeri baskısı ve hakimiyeti vardır.

3- Ovalar, ileride oluşacak gerilla birimlerinin manevra kabiliyetini azaltacak veya kolayca kaybolma imkanı zayıflatacak bir durum yaratmaktadır.

(Eitmedi...)

TKP(ML) MARŞI!

Biz biz! Biz biz biz!
İşçinin Köylünün Yiğit Sesi
Namluya sürülmüş Halk Mermisiyiz
Baş Koyduk gönül verdik bu Kavgaya
Kurtuluş için çarpar bu Kalplerimiz
İHTİLAL için çarpar yüreklerimiz

Bin kere / bin kere!
Yemin ettik bin kere
KIZIL Bayrak vereceğiz ellere
Oraklı Çekiçli koca ellere
Hey hey ellere

Biz Biz! / Biz biz biz!
LENİNİZM'in aydınlık izindegiz
Silah elde Halklar Cephesindeyiz
Şehit verdik kan döktük bu kavgada
Kurtuluş yolunda asla dönmeyiz
Bin kere! / Bin kere!
Yemin ettik bin kere
KIZIL Bayrak dikeceğiz her yere
Kazılan Siperlere
Kırlarda Tepelere
Hey hey Tepelere

Biz biz! / Biz biz biz
İHTİLALDE olurki Yeniliriz
Eksilmez Azmimiz Artar Kinimiz
KOMÜNİST PARTİSİ bu son kavgada
Kurtuluş için YÜCE Önderimiz
İHTİLAL İçin Yüce Önderimiz
İHTİLAL İÇİN YÜCE ÖNDERİMİZ

Bin kere! / Bin kere
Yemin ettik bin kere
KIZIL Bayrak asacağız her yere
Müstahkem mevkilere
Şehirlerde Kalalara
Hey hey hey Kalelere

KOMÜNİST

EKİM 81

Sayı 9

ONUR

TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

KOMÜNİST

SAYI
9
EKİM 81

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) MERKEZ YAYIN ORGANI

Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz

- # MKSB'nin Kısa Açıklaması..
- # Örgütlenme Meselesi Üzerine ve Ordu Örgütlenmesi !
- # Tarım Bölgelerinde Nasıl Çalışmalıyız ve Teşkilatlanmalıyız ?
- # Halk Saflarında Gördüğümüz Siyasi Teşkilatların Yönetim Kademelerine !

MKSB.
Nayıs- 1981

DEVİRİMCİ TEORİ OLMADAN DEVİRİMCİ PRATİK OLMAZ!

KOMÜNİST

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist Merkezi Yayın Organı

EKİM 1981 / SAYI: 9

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

İÇİNDEKİLER**MKSB Mayıs 1981****ÖRGÜTLENME MESELESİ ÜZERİNE****GİRİŞ****GERİLLA GENEL KOMİTESİ:****GERİLLA BÖLGE KOMİTESİ:****GERİLLA MINTIKA KOMİTESİ:****GERİLLA BİRİMİ:****GERİLLA NAHİYE KOMİTESİ:****GERİLLA İLÇE KOMİTESİ:****Gerilla ordusundaki yönetici parti organlarının görevleri nelerdir?**

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

ÖNSÖZ:

YOLDAŞLAR!

Doğru bir örgütlenme ve doğru bir çalışma tarzı siyasetin hayata uygulanmasının garantisidir. Örgütsel olarak garantiye alınmamış bir siyasi çizgi hayata uygulanamaz. Boş ve anlamsız olarak kalır. Bu kadar önemli olan örgütlenme meseleleri üzerinde bilgilerimiz oldukça sığdır. Bir yandan çeşitli KP'lerin örgütlenme tecrübelerini öğrenmeli, diğer yandan bu bilgiler ışığında kendi tecrübelerimizi özetleyip ders çıkararak ülkemizin somut koşullarına en uygun örgütlenmeyi tesbit etmeliyiz. Bunun için her Yoldaş mutlaka tecrübelerini özetlemeli ve bize ulaştırmalıdır.

Örgütlenme meseleleri üzerine son derece geriye bu güne dek bir çok yerde bir çok örgütlemeye girişildi. Merkezi olarak ise bir örgütlenme perspektifi verilmedi. Bugün tecrübelerimizden çıkarabildiğimiz genel bir perspektifle merkezi bir örgütlenme yapılıyor. Ancak; partide, gizli ve açık örgütlenme, parti ve ordu, sendika, gençlik ve kadınlar örgütlenmesi ve bunlar arasındaki bağ yeterince aydınlanmış değil.

Partide daha önce basılıp dağıtılan fakat yeterince okunup tartışılmayan “Örgütlenme meselesi üzerine” ve “Tarım alanlarında çalışma tecrübeleri” yazıları ile örgütlenme meselelerini tartışmaya açıyoruz. Gelen tecrübe ve araştırma yazılarını parti içi yayın organımız olan K'da yayımlayacağız. Bugüne dek hep tecrübelerden dersler çıkarmalıyız diyoruz. Bunu artık hayata uygulamak zorundayız. Tecrübeler elimize ulaşmaz ve biz bunları özetleyip yeniden kollektif tartışmaya açmazsak tecrübelerden öğrenemeyiz. Bunu kesinlikle bilince çıkarmalıyız.

MKSB.

Mayıs 1981

Örgütlenme üzerine yararlanacağımız kaynaklar:

- Örgütlenme Üzerine. -L.-
- Ne Yapmalı? -L.-
- Bir Adım İleri, İki Adım Geri -L.-
- Parti Örgütlenme İlkeleri -L.-
- Kadrolar üzerine -St.- Dimitrov.
- Yasal Parti Yasa Dışı Çalışma -L.-
- SBKP (B) Tarihi
- VİP Tarihi
- AEP Tarihi
- Parti İşleyişi İle İlgili Meseleler -Mao-

ÖRGÜTLENME MESELESİ ÜZERİNE

GİRİŞ

“Bu yazı TKP/ML Merkez Komitesi tarafından görevlendirilen bir araştırma-inceleme komisyonu tarafından kaleme alınmıştır.

Kadroların örgütlenme meseleleri konusunda eğitilmeleri çok önemlidir. Onların bulundukları yerlerde ileri unsurları ve geniş yığınları örgütleyebilmeleri için örgütlenme konusunda bilgi sahibi olmaları gerekir. Gizli ve açık örgütlenme nedir? Bunların bir birleriyle ilişkileri ve bağları nasıldır? Nasıl kurulur? Örgütlenme hangi alanlarda yürütülür? Hangi şartlarda hangi örgütlenme biçimleri önem kazanır? Siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel ve askeri alanlarda örgütlenme nasıl olur? Değişik alanlarda örgütlerin bir biriyle ilişkileri ve bağları nasıldır? Hangileri hangilerine tabidir?... İşte bu ve benzeri konularda kadrolar eğitilmelidir. Eğitim hem büyük ustaların ve devrimci önderlerin bu konudaki yazıları hem de hareketin ve kadroların tecrübeleri üzerinde yapılmalıdır. Parti yığınlar içinde çalışan kadroların örgütlenme ve çalışma tarzı konusunda tecrübelerini yazılı hale getirmelerini istemelidir. Kadroların görüş ve tecrübelerini aldıktan sonra örgütlenme ve çalışma tarzı konusunda (ama her alanda) görüşlerini yazılı hale getirmelidir. Sonra bu görüşleri yeniden kadroların kolektif tartışmalarına sunmalıdır.

Bugün en ileri bölgelerde bile örgütlenme durumu iç açıcı değildir. En ücra köylere kadar çok geniş bir sempatizan ağı vardır, az-çok ileri kadrolarda vardır. Fakat örgütlenme yoktur. Bir köyde bir nahiye veya kazada altı-yedi kişi bir araya gelip bir dernek kurmayı düşünmüyor. Parti örgütü köylüleri (imkan varken) açık dernekler veya birlikler halinde örgütlemeyi önemsemiyor.

Çünkü parti önderliği açık kitle örgütlenmesinin veya örgütlerinin parti ve ordunun örgütlenmesine, güçlenmesine yığınlarla daha sağlam bağlar kurmasına yol açacağını yeterince kavramamıştır. Söz konusu bölgelerde parti örgütlenmeside zayıftır. Ordu örgütlenmesi ise son derece zayıftır. Bugün özellikle ordu örgütlenmesi, ordu teşkilatıyla parti teşkilatı arasındaki ilişkiler ve bağlar konusunda partinin açık bir görüşü yoktur. Bu konuda öteden beri bilinen bazı genel bilgilerle yetiniliyor. Fakat bu bilgiler yetersizdir. Bunları, kendi ülkemizin şartlarını gözönünde bulundurarak kendi tecrübelerimizden ve başka ülkelerin devrimci mücadelelerinin tecrübelerinden yararlanarak genişletmeye, zenginleştirmeye çalışmalıyız.

Biz bu yazımızda genel örgütlenme meselelerinin bir parçası olan askeri örgütlenme veya ordu örgütlenmesi üzerinde duracağız. Ordu teşkilatıyla parti teşkilatı arasındaki ilişkileri ve bağları belirteceğiz. Bu yazı kadroların kolektif tartışmasına sunulmalı, onların bu konuda eleştiri, görüş ve önerileri alınmalıdır.

1- ORDU ÖRGÜTLEMESİ:

Bu meseleyi dört başlık altında ele alacağız.

- a- Gerilla Ordusunun Teşkilat Yapısı.
- b- Gerilla Ordusunda Karar Sistemi.
- c- Milis Teşkilatı.
- d- Gerilla Ordusunda Parti Örgütü ve Görevleri.

Şimdi bunları teker teker ele alalım.

a- GERİLLA ORDUSUNUN TEŞKİLAT YAPISI:

Ordunun partiden ayrı olarak teşkilatlandığını biliyoruz. Bunlar iki ayrı teşkilatdır. Parti devrimin öncü müfrezesidir, ve orduya kumanda eder. Ama nasıl kumanda eder, aralarındaki ilişki ve bağlar nasıldır? Parti teşkilatı konusunda kadroların genel bir bilgisi vardır. Gerilla ordusunun genel teşkilat yapısını ortaya koyduğumuz zaman bu iki teşkilat arasındaki ilişki ve bağları göreceğiz. Dolayısıyla partinin orduya nasıl bir mekanizmayla kumanda ettiğini göreceğiz. Biz Gerilla ordusunun nasıl teşkilatlanması gerektiğini açıklarken ülkemizin somut şartlarını gözönünde bulundurmalıyız. Diğer ülkelerin tecrübelerinden yararlanılmalı fakat kendi tecrübelerimizi esas almalıyız.

Gerek parti gerekse ordu teşkilatlanmasında ülke çeşitli çeşitli kademelere ayrılmalıdır. Ülkemizin büyüklüğü, ortak sosyo-ekonomik ve coğrafi özelliklere, çalışma ve teşkilatlanma kolaylığına göre tesbit edilen şu çalışma ve teşkilatlanma kademelerine ayrılabiliriz.

- 1- Bölge, geçmişte ülke sekiz bölgeye ayrılmıştı (her bölge en az iki alt bölgeden oluşmalıdır.)
 - 2- Alt bölge (her alt bölge en az iki ilden oluşmalıdır.)
 - 3- İl (her il en az iki mınıtkadan oluşmalıdır.)
 - 4- Mıntıka (her mıntıka en az iki kazadan oluşmalıdır.)
 - 5- İlçe
 - 6- Nahiye (her nahiye en az iki çevreden oluşmalıdır.)
 - 7- Çevre (en az beş köyden oluşmalıdır.)
 - 8- Köy
- (Bak şema 1)

Gerilla ordusu üstten alta, tepeden tabana doğru, merkezi bir şekilde teşkilatlanmalıdır. (1) Bu içinde bulunduğumuz şartların bize emrettiği yerel kademe esasına dayanan bir teşkilatlanma olmalıdır. Bu Halk Savaşı süreci içinde kuvvet kademesi esasına dayanan bir teşkilata dönüşecektir; yani, bölge, alt bölge, il, mıntıka, kaza vb. gibi yerel kademe esasına dayanan teşkilatlanma ordu, kolordu, tümen, tugay, alay, tabur, bölük vb. gibi kuvvet kademelerine dönüşecektir. Burada her yerel kademeyi bir kuvvet kademesinin karşılığında görmemek gerekir. Bu durumu belirttikten sonra gelelim gerilla ordusunun yerel kademe esasına göre nasıl teşkilatlandırılmasına.

GERİLLA GENEL KOMİTESİ:

Gerilla ordusunun en üst komuta organı, gerilla genel komitesidir. (Buna gerilla genel komutanlığı da diyebiliriz.) Bu organ, ülke çapındaki gerilla savaşının (Parti politikasının ışığında) sevk ve idaresinden, gerilla ordusunun eğitimi, donatımı ve örgütlenmesi gibi görevlerden sorumludur. Bu askeri organ, komutan, komutan yardımcısı, siyasi sorumlu (Komiser), siyasi komiser yardımcısı olmak üzere (bugünkü şartlarda normal olarak dört kişiden oluşmalıdır. (Bu organ kadro yoksa komutan ve siyasi sorumlu olmak üzere en az iki kişiden de oluşabilir. Gerilla genel komitesi, doğrudan doğruya parti merkez komitesince oluşturulur. Komite komutanı ve siyasi sorumlusu mutlaka parti merkez komitesince atanır. Yardımcılarda yine doğrudan PMK'since ya da PMK'nin onayı ile komutan ve siyasi sorumlu tarafından atanır.) Siyasi sorumlu (komiser) parti merkez komitesindeki askeri sorumluya veya askeri büroya bağlıdır. Gerilla genel komitesindeki siyasi komiser aynı zamanda parti merkez komitesi askeri sorumlusu veya askeri büro üyesi olabilir. Yine gerilla genel komitesindeki siyasi komiser ve yardımcısı aynı zamanda parti merkez komitesi askeri bürosunun üyeleri olabilir. Bu organda komutan ve yardımcısının partili olmaları şarttır. (Komutan ve yardımcısı da parti merkez komitesi askeri bürosunun üyesi olabilir.) Çünkü gerilla ordusunun en yüksek, en sorumlu ve merkez komitesiyle direkt ilişkiler içinde olan organdır.

Gerilla genel komitesi içinde bulunduğumuz bu günkü şartlarda şehire yerleşmemelidir. PMK'nin bulunduğu veya ona yakın kırsal bölgeye yerleşmelidir. Komite üyeleri köylülerin arasında bizzat propaganda ve teşkilatlanma çalışmalarına katılmalıdır. Çalışmalarını kendisini kitlelerden tecrit ederek ormanlardan, mağaralardan, sığınak ve evlerden çıkmayarak yürütürse yanlış bir tutum içinde olur.

Komite üyeleri seçtikleri bölgenin en ileri çalışma kademesine yerleşmelidirler. Bu çalışma kademesinin köylerin en ileri unsurlarını ve arazisini tanımalıdır. Ağır düşman misillemeleri karşısında, çalışma kademesinde tutunabilmek ele geçmemek için bu şarttır. Bugünkü durumda gerilla ordusu genel komitesi, yerleştiği bölgenin geçici olarak sorumluluğunu da üstlenebilir. Üstlenmelidir. Yani aynı zamanda bir gerilla bölge komitesi gibi çalışabilir.

Çalışma kademelerinden birisine yerleşen gerilla ordusu genel komitesinin güvenliği son derece önemlidir. Bunun için biraz önce de belirttiğimiz gibi komite üyelerinin bulundukları çalışma kademesinin en ileri köylerinin ve en sağlam unsurlarını tanımaları, kitle çalışmalarına faal olarak katılmaları, kademelerin coğrafik yapısını tanımaları gerekir. Ayrıca düşmanın sıkı aramalarına karşı evlerde, dağlarda, ormanlarda sığınabilecek sağlam sığınaklar hazırlamalıdır kendilerine.

GERİLLA BÖLGE KOMİTESİ:

Gerilla Bölge komiteleri, genel komiteye bağlıdır. Bu organlarda komutan, komutan yardımcısı, siyasi sorumlu (komiser) ve yardımcısı olmak üzere dört kişiden oluşur. Kadro yoksa bu bizzat, ilk başta, komutan ve siyasi komiser olmak üzere iki kişiyle de oluşturulabilir. Gerilla bölge komitesindeki siyasi sorumlu (komiser) parti bölge komitesindeki askeri büroya, büro yoksa askeri sorumluya bağlıdır. Parti bölge komitesindeki askeri sorumlu aynı zamanda gerilla bölge komitesindeki siyasi komiser sorumluluğunu da

yüklenebilir. Gerilla bölge komitesi bölgenin kitle temeli bakımından en ileri iline ve bu ilin en ileri mıntıkasına yerleşmelidir. Bu mıntıkanın kitle temeli ve coğrafi bakımdan elverişli olmasına dikkat edilmelidir. Ayrıca kolay irtibat bakımından da bölgenin merkezi veya uygun bir yerinde bulunması (şart olmamakla birlikte) iyi olur. Mıntıkaya yerleşen gerilla bölge komitesi, eğer o mıntıkada askeri örgütlenme yoksa derhal propaganda ve örgütlenme çalışmalarına başlamalıdır.

Gerilla bölge komitesine bağlı olarak alt bölge, alt bölgeye bağlı olarak il, ile bağlı olarak da mıntika komiteleri örgütlenir. Bu organların yapısı bölge komitelerinin yapısına benzediği için her biri üzerinden ayrı ayrı durmuyoruz. Ancak şunu unutmamak gerekir: Her organın siyasi komiseri veya parti görevlisi aynı kademenin parti komitesindeki askeri büroya veya sorumluya bağlıdır. En alt komite olması dolayısıyla mıntika komitesinin üzerinde biraz duralım. (Bak şema-3)

GERİLLA MINTIKA KOMİTESİ:

En az iki kişiden (komutan ve komiser) oluşmalıdır. Bu organ, yerleştiği mıntıkanın köylerinde, nahiye ve ilçe merkezlerinde propaganda ve örgütendirme çalışmasına başlamalıdır. İlk adım, güvenilir kimselerin yardımıyla mıntıkanın en ileri köylerini ve en sağlam elemanlarını tanımaktır. Bunları siyasi bakımdan eğitmek veya kazanmaya çalışmaktır. Ve zamanla kişisel ilişkileri, şartların olgunlaştığı yerlerde (görev grupları, kilise hücreleri oluşturarak) organ ilişkilerine, dağınkılığı teşkilata, bireysel çalışmayı kolektif çalışmaya dönüştürmelidir.

Köylerde kurulan organlarla (görev grupları, milis hücresi, gerilla birimi vb.) ilişkileri daha üst seviyede oluşturulan bir ilçe, nahiye veya çevre askeri komitesine devretmeliyiz. Bu meseleyi daha iyi kavramak için ayrı ayrı başlıklar altında ele alalım. Köyden ilçeye doğru anlatalım.

GERİLLA BİRİMİ:

Gerilla birimi, gerilla ordusunun temel yapı taşıdır. İnsan vücudu için hücre ne ise gerilla ordusu için gerilla birimi de odur. İçinde bulunduğumuz şartlarda en az 3 kişiden kurulmalıdır. Bu birim 9-10 kişiyi aşmamalıdır. Birim seyyar veya gezginci olabileceği gibi yerleşik de olabilir. Ama içinde bulunduğumuz şartlarda birimin seyyar olmasına gerek yoktur, yerleşik olmalıdır.

Birimin elemanları profesyonel olmalıdır. Kişisel çıkarlarını devrimin çıkarlarına tabi kılmalıdır. Birim ve birim elemanları her an köyden ayrılmaya veya harekete, göreve hazır olmalıdırlar. Köyde eğer parti komitesi varsa bu komitenin sevk ve idaresindeki çalışmalara aktif olarak katılmalıdır. Parti komitesi yoksa köy içinde propaganda ve örgütlenme çalışmalarına başlamalıdır.

Üretime katılmalı köyün ve (yoksul köylüler esas olmak üzere) Köylülerin somut meseleleriyle yakından ilgilenmelidir. Bu çalışmalar (komite yoksa) partilinin, partili yoksa parti adayının, bu da yoksa birim sorumlusunun önderliğinde yürütülmelidir.

Bir gerilla biriminde birimi yöneten bir askeri sorumlu (buna birim komutanı da denebilir, bir de parti temsilcisi kurulur. (fakat parti temsilcisi olmadan da birim oluşturulabilir.) Bu, sıradan bir parti üyeside olabilir. Köyde eğer parti komitesi varsa birim içindeki parti temsilcisi, aynı zamanda komitenin askeri sorumlu üyesi olabilir, olmalıdır.

GERİLLA NAHİYE KOMİTESİ:

Bir nahiyeye bağlı birçok gerilla birimleri kurulunca bu birimlerin çalışmalarını denetleyecek, bir askeri harekette buraları birleştirecek, sevk ve idare edecek bir organa, bir üst organa ihtiyaç vardır. İşte bu gerilla nahiye komitesidir. Bu komite, komutan ve parti temsilcisi olmak üzere en az iki; normal olarak da yardımcılarıyla birlikte dört kişiden oluşmalıdır. Eğer birimlerin kurulduğu köy sayısı fazla ise ve bundan dolayı komite bunlarla ilişki kurmakta güçlük çekiyorsa o zaman en az 6-7 köydeki birimlerin bir üst organı olarak kurulan ve nahiye komitesine bağlı olan gerilla çevre komiteleri kurulur. Mesela diyelim ki bir nahiyeye bağlı 20 köy var, bu 20 köyün 6-7 tanesinde gerilla birimleri oluşturuldu. Bu birimlerle gerilla nahiye komitesi ilgilenebilir. Eğer 20 köyün 15'inde gerilla birimleri kurulmuşsa bu takdirde nahiye komitesinin işleri güçleşir. O zaman bu 15 köyün ikiye bölünerek her bir grubu üzerinde bir çevre komitesi oluşturulabilir. Çevre komitesinin üyeleri birimlerin en sağlam unsurlarından seçilmelidir.

Gerilla nahiye ve çevre komitesinin üyeleri, kendi sorumlulukları altında bulunan birimlerle bağlarını bu birimlerin askeri ve siyasi sorumluları aracılığıyla yani bunlarla ilişki kurularak sürdürürler. Mesela diyelim ki komutan, yardımcısı ve Parti temsilcisi olmak üzere üç kişilik bir gerilla nahiye veya çevre komitesi var;

ve bu komite 7 köydeki 7 birimden sorumludur. Duruma göre 4 birimin başkanlarıyla komutan, geride kalan 3 birimin başkanlarıyla da yardımcısı ilişki kurar. Parti temsilcisi ise birimdeki parti temsilcileri ile ilişki kurar. Nahiye veya çevre gerilla komitesinin üyeleri birim askeri veya siyasi sorumlularıyla tek tek ilişki kurmalıdırlar. Mesela birisinin ilişki kurduğu birim sorumluları birbirlerini tanımamalıdırlar. Veya birimlerinin örgütsel durumunu, örgüt içindeki yerini bilmemelidirler. Bir köyün birim sorumluları veya üyelerini tanımamalıdırlar. Hiç değilse örgüt içindeki yerlerini bilmemelidirler. Ayrıca gerilla nahiye veya çevre komutan ve yardımcısının birbirlerini ilişki kurduğu birim sorumlularını tanımamaları gerekir. Birim parti temsilcileriyle de ancak gerilla nahiye veya çevre komitesinin parti temsilcileri ilişki kurabilir.

Gerilla birimlerini ve komitelerini oluştururken bunların aralarında kurulacak ilişki ve bağlara dikkat etmeliyiz. Sakat ve gereksiz ilişkileri veya bağları, doğru ve gerekli olanlardan ayırmalıyız. Yarın polis gerilla örgütünü açığa çıkarmak için elindeki bütün imkanlarını kullanacak. Geçmişte edindiği ve emperyalistlerden öğrendiği tecrübelerden yararlanacaktır. Biz de kendi tecrübelerimizden ve diğer ülke halklarının devrimci tecrübelerinden öğrenmeliyiz. Düşmanın bize karşı uyguladığı mücadele taktiklerini, örgütlenme biçimlerini mutlaka öğrenmeliyiz.

GERILLA İLÇE KOMİTESİ:

Gerilla ordusunu ilçe çapında örgütlemek, donatmak, eğitmek, sevk ve idare etmekle sorumludur. Komutan ve parti temsilcisi olmak üzere en az iki kişiden oluşur. Tabi bu kadrosuzluk veya yetişkin eleman yokluğu durumunda böyledir. Normal olarak yardımcılarla birlikte 4 kişiden oluşmalıdır. Bu komiteye gerilla nahiye komiteleri bağlıdır. Bu komitenin parti temsilcisi yine ilçe parti komitesinin askeri sorumlusuna bağlıdır. Veya bizzat o sorumluluğu paylaşır.

Gerilla ilçe komitesi, ilçe merkezine yerleşmemelidir. İlçe köylerinde seyyar bir şekilde çalışmalıdır. Askeri kadrolara, örgütlenme, propaganda, halkla sıkı bağlar kurma, çalışma tarzı, eğitim ve silahlanma konularında yol göstermelidir. Bizzat bu çalışmalara katılmalı ve bu çalışmaları denetlemelidir. Köyleri ve köylüleri tanımalı, kadroların ve halkın nabzını duymalı, araziye avucunun içi gibi bilmelidir. Bu komite, komite içindeki parti temsilcisinin önderliğinde (parti teşkilatının veya partilinin bulunmadığı köylerde) şartlara göre legal, yarı-legal veya illegal (gizli) kitle teşkilatlarının kurulmasına da önderlik edebilir ve etmelidir de.

Gerilla ordusunun teşkilat yapısını bu şekilde açıkladıktan sonra gelelim bu konuyla ilgili bir başka meseleye.

B- GERILLA ORDUSUNDA ASKERİ KURULLAR SİSTEMİ:

Gerilla ordusunda kurul sistemi, il kademesine (bu kademe dahil) kadar uygulanan ve üst komite üyeleriyle bu komiteye bağlı alt komitelerin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşan karar organları sistemidir. Meseleyi daha iyi kavramak için organları tek tek kademelerde ele alalım.

Gerilla genel kurulu (genel askeri kurul) gerilla genel komitesinin üyeleriyle, gerilla bölge komitelerinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. Gerilla genel komitesinin komutan ve yardımcısı gerilla bölge komitelerinden ikisinin ayrı ayrı komutanlıklarını yapabilecekleri gibi aynı organın siyasi komiser ve yardımcısı da yine gerilla bölge komitelerinden ikisinin ayrı ayrı siyasi komiserlik görevini yapabilir (bu kadro azlığından dolayı böyle olabilir. Kurul üyeleri birbirlerini takma isimleriyle tanır. Kimlerin hangi bölgede çalıştığı, kimlerin komutan olduğu aynı kademede ki bölge organlarında çalışan ve bir üst organda görevli olmayan üyelerce bilinmez, bilinmemelidir. Gerilla genel karargahı, gerilla genel komitesinin çağrısıyla toplanır. Bu organ, partinin gerilla savaşı ve gerilla ordusuyla ilgili olarak aldığı önemli genel kararların uygulanması meselesini vb. meseleleri görüşüp karara bağlamak için toplanır. Mesela genel saldırı veya geri çekilme, gerilla ordusunu örgütlenme, eğitime, donatma gibi önemli genel meselelerde kararlar alır ve bunları uygulamaya kor. Sadece partinin kararlarını görüşmek, uygulamak için değil, aynı zamanda kendi sorumluluğu içinde bulunan askeri meseleleri de bağımsız olarak görüşebilir. Bu konularda kararlar alabilir, uygulamaya geçirebilir.

Gerilla genel komitesi üyelerinin dışındaki gerilla genel kurul üyelerini (sınıf kökenleri, tecrübeleri, ideoloji ve siyasi bilinç seviyeleri, insiyatifleri, sabırlılık, soğuk kanlılık, cesaret vb. durumlarına göre birinci üye, ikinci üye, üçüncü üye vs. diye sıralamalıyız. Gerilla genel komitesi toptan tutuklandığı veya birkaç üyesi tutuklandığı zaman tutuklananların veya yok edilenlerin yerini ilk sıralardaki üyeler almalıdır. Eğer komutan ve yardımcısı aynı anda tutuklanırsa bunların yerini otomatik olarak genel kurul birinci ve ikinci üyeleri almalıdır. Gerilla genel komitesinden siyasi komiser veya yardımcısı yakalandığı zaman bunların yerine ya parti MK Askeri Bürosu tarafından yenileri atanır, ya da bunların yerini otomatik olarak genel kurul üyesi

siyasi komiserlerinden birinci ve ikinci üyeler alır. Bu mekanizma bölge, alt bölge, il ve mülka kademelerinde titizlikle uygulanmalıdır.

Gerilla bölge kurulu, gerilla bölge komitesi, üyeleriyle gerilla alt bölge komitesinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. Bölge çapındaki önemli askeri meseleleri görüşüp karara bağlamak için toplanır. Gerilla bölge kurulu askeri meselelerde gerilla bölge komitesinden daha yetkilidir. Ve onun çözemediği önemli meseleleri çözmeye çalışır. Bu her kademe kurulu için geçerlidir.

Gerilla alt bölge kurulu, gerilla alt bölge komitesinin üyeleri dahil gerilla il komitesinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. Gerilla il kurulu il komitesinin üyeleri dahil, gerilla mülka komitesinin komutan ve siyasi komiserlerinden oluşur. (Bak şema 2)

C- MİLİS TEŞKİLATI:

Milis, üretime bağlı, yerleşik, yarı-profesyonel, yarı-silahlı bir örgüttür. İş yerlerinde, mahallelerde, köylerde ve nahiyelelerde örgütlenir. Görevi gerilla ordusuna savaşçı vermektir. Onu maddi bakımdan desteklemek, donatımına omuz verme, istihbarat sağlama, onun işçi ve köylü yığınlarıyla kaynaşmasına yardımcı olmak...

Milis, bulunduğu yerdeki sınıf düşmanları ve ihbarcılarla mücadele eder. Yığınların desteğini alarak, onlarla birlikte bulundukları yerleri bir düşman saldırısına karşı (gerek görülürse) savunur.

Milis nasıl örgütlenir? En az iki-üç kişilik gizli milis birimleri şeklinde örgütlenir. Ağır baskı şartlarında birimin üye sayısı 6-7 kişiyi pek geçmez. Her milis biriminin bir askeri sorumlusu vardır. Birde siyasi sorumlusu (parti üyesi olabilir) vardır. Bir nahiye merkezinde, köyde, mahalle veya işyerinde birtek milis birimi örgütlendiği gibi iki milis birimi de örgütlenebilir. Bu milis birimi üyeleri, her birimin askeri ve siyasi sorumlularından meydana gelen bir milis komitesi yönetebilir, yönetmelidir de. Komite dışındaki üyeler hariç bir milis biriminin üyeleri diğer milis biriminin üyelerini (yani kendilerinin dışındaki bir birimin üyesi olduklarını) bilmemelidirler.

Bize göre köy gerilla birimleri, milis birimleri içinde yer almalıdır. Bir şeftaliyi milis birimine benzetirsek çekirdeği gerilla birimi olur. Bugünkü şartlarda, bir mülka, il, alt bölge veya bölge çapında seyyar gerilla ... bölüğü, taburu vb. oluşturamayacağımıza göre bu tipten teşkilatlanma bugünkü şartlara uygundur ve doğrudur. Bugünkü şartlar bize, dağlarda bir seyyar gerilla ... veya müfrezesi kurmayı emretmiyor. Bu ileride atılacak kaçınılmaz bir adım olacaktır. Ama bu adım şimdi atılmamalıdır. Yerel kademe esasına dayanan gerilla teşkilatına geçiş, şartlar olgunlaştıkça, belirli bir süreç içinde olacaktır. Demek oluyorki, gerilla birimi, milis birimi içindedir. Bir gerilla biriminin üyesi, aynı zamanda içinde bulunduğu milis biriminin de üyesidir. Fakat bir milis biriminin her üyesi değildir. Bu üyeleri ve dolayısıyla gerilla birimiyle milis birimini birbirinden ayırdeden özellikler nelerdir? Gerilla biriminin üyeleri (gerillalar) profesyoneldir. Yerleşik ve üretime bağlı olabilirler. Ama onların yerleştiği ve üretim faaliyetleri günün 24 saat devrimin çıkarlarına tabiidir. Onlar köylüler arasında propaganda ve örgütlenme çalışmalarını yürütüyorlar. Onların üretim faaliyetleri bu çalışmaları güçlendirmeye hizmet eder. Yani propaganda ve örgütlenme çalışmalarına tabiidir. Gerilla biriminin üyeleri her an yerleşik veya yarı yerleşik düzenden, üretimden ayrılmaya, kopmaya hazırdirler. Milis birimi içindeki en seçkin, en sağlam ve profesyonel unsurlar gerilla birimini oluştururlar. Bu birim üyeleri birbirini tanır, bilir ama birim dışındaki milis üyeleri, birim üyelerini bilmemelidirler. Bu, sağlam ve seçkin unsurların, profesyonel unsurları gerilla birimlerinin korunması, düşman tarafından kolayca açığa çıkarılmaması için şarttır. Gerilla biriminden olmayan milis birimi üyelerine (milislere) gelince, onlar yerleşik, üretime bağlı ve yarı profesyoneldirler. Hem devrimci mücadele içindedirler, hem de kendi veya ailesinin geçimini sağlamakla meşguldürler. Bazen geçim derdi veya benzeri nedenlerden köyden veya milis biriminden ayrılabilirler. Bu yüzden milis biriminin üye sayısında zaman zaman düşüşler olabilir. Biz bunu normal karşılamalıyız.

Milislerin siyasi ve askeri bakımdan sıkı bir şekilde eğitilmeleri son derece önemlidir. Çünkü milis birimleri ilk dönemlerde gerilla birimlerinin koruyucu ağıdır. Bunun yanısıra milis birimleri gerilla ordusunun köydeki yarı-askeri dayanağıdır. Daha önemlisi gerilla ordusunun yarı-eğitilmiş insan kaynaklarından birisidir.

Nahiye, köy ve mahallelerde kurulan her milis biriminin üyesi kendi evinin veya samanlığının altında veya oturduğu yerin müsait bir kesiminde uzun süre kalabilecek gizli bir sığınak hazırlamalıdır. Kendisine teslim edilen silahı, mermisi ve kitabı için gizli yerler hazırlamalıdır.

Hiçbir milisin silahı, mermisi ve okumak için aldığı kitabı açıkta durmamalıdır. Evin basılma ihtimali çok zayıf bile olsa bu böyle olmalıdır. Yasaklanmamış devrimci kitaplar bile gizlenmelidir. Çünkü o kitapların

varlığı ev halkı hakkında soruşturma açmak için düşmana bir ip ucu verir. Milis sadece kendi bulunduğu yeri savunmak, o yerdeki sınıf düşmanlarını sindirmekle yetinmez, aynı zamanda kendi çevresindeki il veya mıntıkadaki anlık veya geçici askeri hareketlere (özellikle gece hareketlerine) de katılır. Mesela bir veya birkaç köyün milis birimleri bir gecede birleşerek ortak bir harekete giriştikten sonra yeniden kendi köylerine dağılırlar.

D- GERİLLA ORDUSUNDAKİ PARTİ ÖRGÜTÜ VE GÖREVLERİ

Parti her yerde teşkilatlanır, teşkilatlanmaya çalışır. Fabrikalarda, ocaklarda, çeşitli iş yerlerinde, mahallelerde, köylerde, nahiyelerde teşkilatlanmaya çalışır. İşçi sınıfı ve yoksul köylüler olmak üzere diğer halk sınıf ve tabakalarını teşkilatlamaya çalışır. Kitle örgütleri içinde, hatta düşmanın yönetimi ve kontrolü altındaki örgütlerin içinde de çalışır ve örgütlenir. Parti kumandası altındaki gerilla ordusu içinde çalışır, örgütlenir. Politikanın silahlara, partinin örgütünün olmadığı bir yerde veya örgütte, parti çalışmasında partinin somut önderliğinde yol göstericiliğinden veya kumandasından söz edilebilir mi? O, her yerde veya örgütte, komünist çalışma zevkinden, yaratıcılıktan, derin fedakarlık ruhundan, canlılıktan vb. söz edilebilir mi?

Parti yerel kademe esasına göre örgütlenen bir gerilla ordusu içinde nasıl örgütlenir? Daha önceden belirttiğimiz gibi gerilla genel komitesinde siyasi komiser veya yardımcısı görevliydi. Siyasi komiser ve yardımcısı gerilla ordusundaki parti örgütünün en üst organıdır. Gerilla genel komitesindeki siyasi komiser, ordu-parti örgütünün sekreteridir. Yardımcısı ise zaten ordu-parti örgütünün sekreter yardımcısıdır.

Gerilla bölge komitelerindeki siyasi komiser ve yardımcısından oluşan (en az) iki kişilik parti organları gerilla ordusunun bölge kolundaki parti örgütünün en üst organlarıdır. Siyasi komiserler ve yardımcıları da, gerilla ordusunun bölge kollarındaki sekreteri ve yardımcısıdır. Gerilla bölge komitelerindeki parti organları, siyasi komiserler vasıtasıyla gerilla genel komitesindeki parti organına bağlıdır. Aynı zamanda parti bölge komitesindeki askeri sorumlu-gerilla bölge komitesi (iki) siyasi sorumlusu (ki partilidir) bağı ile parti bölge komitesine bağlıdır.

Alt bölge, il ve mıntika için de aynı durum söz konusudur. Mesela gerilla mıntika komitesindeki siyasi komiser yardımcısından oluşan (en az) iki kişilik parti organı gerilla mıntika kuvvetleri içindeki parti örgütünün en üst organıdır. Gerilla mıntika komitesinin siyasi komiseri ve yardımcısı gerilla mıntika kuvvetleri içindeki parti örgütünün sekreteri ve sekreter yardımcısıdır.

Demek oluyor ki parti gerilla ordusu içinde örgütlenir. Her kademenin gerilla komitesi içindeki parti organları en üst kademeden en alt kademeye kadar birbirlerine (organ başkanları vasıtasıyla) bağlıdır. Siyasi komiserler, mıntıkaya kadar (mıntika dahil) olan her kademedeki gerilla ordusundaki parti örgütünün sekreteridirler. Mıntikanın altında kalan kademelerdeki gerilla ordusu parti örgütlerinin sorumlularına siyasi komiser denilmemeli, bunlar parti temsilcileri olarak adlandırılmalıdır. Siyasi komiserler daha büyük kademelerdeki ordu-parti örgütlerinin sekreterleridirler. Kuvvet kademesi esasında da bu böyledir. Mesela bölük parti örgütünün baş sorumlusu siyasi komiserdir. Fakat takım veya kol parti gruplarının baş sorumlusuna siyasi komiser denilemez.

Parti Merkez Komitesi askeri meselelerle ilgili karar aldığı anda bunu askeri sorumlu veya askeri büro aracılığıyla gerilla genel komitesi parti organına bildirir, bu da aynı kararı ordu-parti organları kanalıyla alt kademelere iletir. Her kademenin parti komitesiyle o kademenin gerilla komitesindeki parti organı arasındaki ilişki ve bağ bu duruma benzer. Mesela bir il parti komitesi il çapında askeri meselelerle ilgili kararlar, direktif veya tavsiyeler aldığı anda bunları askeri sorumlu veya askeri büro aracılığıyla gerilla il komitesinin parti organına (bu organ genellikle il parti komitesinin askeri bürosudur) bildirir. Buda gerek görürse aynı karar direktif ve tavsiyeleri alt kademelere iletir. Tabi bu, ordu içindeki yönetici parti organlarının kendi başlarına karar alıp alt kademelere iletemeyeceği anlamına gelmez. Kademe çapındaki önemli askeri karar, direktif, tavsiyeleri o kademenin parti komitesi almalıdır, alır. Fakat gerilla ordusu içindeki yönetici parti organları da propaganda, örgütleme, çalışma tarzı, eğitim ve benzeri meselelerde bağımsız davranabilir, inisiyatiflerini kullanabilir. O, kendi görev sahasında tam inisiyate sahiptir.

Genel kurulun parti organı veya bürosu-ki bu, gerilla genel komitesinin siyasi komiser ve yardımcısıyla gerilla bölge komitelerinin siyasi komiserlerinden oluşur- gerilla ordusundaki parti örgütünün en yetkili organıdır. Bölge, alt bölge ve il kurullarının parti büroları, bu kademelerdeki ordu-parti örgütlerinin en yetkili organlarıdır. Burada şunu belirtmeliyiz ki, gerilla ordusunda kurul sistemi kollektif çalışma nisbeten daha isabetli, daha doğru kararlar alma bakımından iyi bir sistemdir. Fakat örgütlemeye sıkı gizlilik

açısından sakıncaları vardır. Bu sistemin ilk başlarda kullanıp kullanılmamasına mevcut durumu değerlendirdikten sonra Parti Merkez Komitesi karar vermelidir.

Gerilla ordusundaki yönetici parti organlarının görevleri nelerdir?

Birinci olarak: Gerilla ordusunu ideolojik ve siyasi bakımdan eğitir. Bunun için ordu içinde eğitim toplantıları, seminerler, tartışmalar düzenler. 5 büyük öğretmenin ve diğer devrimci önderlerin eserlerinin okunup kavranmasını ve uygulanmasını sağlamaya çalışır. Parti yayınlarını düzenli bir şekilde dağıtılmasını ve okunup tartışılmasını sağlar. (Parti Merkez Komitesi gerek görürse) Ordu içi bir yayın organı çıkarır. (yeri gelmişken burada şu noktayı belirtelim, Mao ZEDUNG'un Kızıl Kitabı gerek parti, gerekse ordu üyelerine dağıtılmalıdır. Her üyenin bir kızıl kitabı olmalıdır. Onun için bu kitap küçük boyutta, muşamba veya naylon kaplı basılarak dağıtılmalı ve ileri için çeşitli bölgelerde depo edilmelidir.)

İkinci olarak: Gerilla ordusu içinde partiyi örgütler. Gerilla ordusunun siyasi bakımdan ileri, işçi ve yoksul köylü kökenli çalışkan, fedekar ve ağır başlı unsurlarını, yani en seçkin unsurlarını parti örgütüne alır. Sağlam parti kadrolarının yetişmesine özel bir çaba sarfeder. Bunun yanında çalıştığı veya gittiği çalışma kademesinde parti örgütü yoksa onu kurmak için uğraşır. Ayrıca kitle örgütleri kurar. Bu örgütlerin o kademe yaygınlaşmasına, kitle hareketleri başlatıp yaygınlaştırılmalarına, bu hareketlere önderlik etmelerine çalışır. Bu örgütlerin bağlarındaki sağlam unsurları partiler.

Üçüncü olarak: Gerilla ordusunun işçiler ve köylüler, (özellikle yoksul köylülerle) kaynaşmasına, üretime katılmasına, onları siyasi bakımdan eğitilmesine önderlik eder. Yani ordu teşkilatının kitle çalışmasına ve üretime aktif olarak katılmasına büyük önem verir. Ve buna rehberlik eder. Parti örgütlerinin ulaşamadığı, oluşturulamamış olduğu gerilla çalışma yerlerinde ordu-parti teşkilatı üyeleri (partili gerillalar) aracılığıyla orada kitlelerin kitle teşkilatları içinde teşkilatlanmaları için çalışır.

NOT: Partinin teşkilat yapısı nasıldır? Parti nerelerde, nasıl teşkilatlanır? Partinin şehirde ve köyde halk sınıf ve tabakaları arasında, düşman güçleri içinde teşkilatlanması nasıldır? İşte bu mesele üzerinde ayrıntılı bir şekilde durmalıydık. Çünkü kadrolar bu konuda-her ne kadar genel hatlarıyla birşeyler biliyorlarsa da bilgisiz sayılırlar. Bundan sonra gerilla ordusunun teşkilat yapısı, iç mekanizması üzerinde durmalıydık. Bu teşkilatın yapısını her kademe ayrıntılı olarak ele almalıydık. Parti ile ordu arasındaki ilişkiler ve bağlar ancak bu şekilde daha iyi kavranabilirdi. Fakat iş aceleye getirildiği için ve askeri örgütlenme konusunda da kadroların doğru dürüst bir bilgisi olmadığı için komisyon bu yazıyı (acele olarak) kaleme almıştır.

Biz bu yazıyı yeterli görmüyoruz, eksiktir. Özellikle şehirlerdeki örgütlenmeyi kapsamadığı için eksiktir. Ama bir kere daha belirtelim ki bugün acil olan parti örgütlenmesidir. Bu konunun ilk başta ele alınması gerektiğine inanıyoruz.

HALK SAFLARINDA GÖRDÜĞÜMÜZ SİYASİ TEŞKİLATLARIN YÖNETİM KADEMELERİNE!

DEĞERLİ ARKADAŞLAR,

Sizlere merkezi olarak ulaştırdığımız bu mektubumuzda Türkiye'de sınıf mücadelesinde kaydedilen yeni gelişmeler ve bunların devrimci teşkilatlara yüklediği acil görevler üzerinde durmak ve buna uygun olarak anlayış ve eylem birliklerine varmak için çağrı yapmak istiyoruz.

I

Bugün çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi uğruna verdiği devrimci mücadele, daha da ağırlaşan beyaz terör şartlarında sürmektedir.

Türk komprador burjuvazi ve toprak ağaları, emperyalizmin yedeğinde, çatırdayan saltanatlarını sürdürebilmek için daha azgın, daha açık bir faşist terör ortamını tezgahladılar. Faşist diktatörlüklerin belkemiği olan orduyu yönetime getirdiler.

12 Eylül askeri darbesi, her şeyden önce, her geçen gün yükselen ve silahlı biçimleri ön plana çıkan demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini bastırabilmek amacıyla yapıldı. Bu nedenle de askeri cuntanın temel işlevi devrimci teşkilatları dağıtmak, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkımızın çeşitli seviyelerdeki mücadelesini bastırmak ve sindirmektir.

12 Eylül darbesi aynı zamanda, Türk hakim sınıflarının içinde bulundukları derin iktisadi krizden çıkış için çalışanlar üzerinde azgın bir sömürü ve zulüm uygulayacak; emperyalist sisteme olan iktisadi bağımlılığı daha da koyulaştıracaktır. Komprador patronlar ve ağalar 12 Mart açık faşizm dönemindeki tatlı kârlarını şüphesiz ki unutmadılar.

Askeri darbe, siyasi istikrarın sağlanabilmesi ve korunabilmesi umuduyla devlet yapısında da kısmi değişiklikler hazırlamak isteğindedir. Bu değişiklikler emekçilerin kanları pahasına elde ettikleri bazı demokratik hakları da yok eden ve hakim sınıf klikleri arasındaki çelişmeleri daha iyi ve daha az zararlı çözümlere savuşturacak şartları hazırlayan değişiklikler olacaktır.

Generaller cuntası bir bütün olarak Türk hakim sınıflarının çıkarlarını kollamakla birlikte özel olarak da MHP, MSP, TKP gibi “aşırı” kanatlarının dışındaki büyük kesimin menfaatlerini temsil etmektedirler. Bu nedenle cunta, halkın gözünde iyice teşhir olmuş bu hakim sınıf kliklerine karşıymış gibi tavır takınmakta, böylece bir yandan da halkı kandırmaya çalışmaktadır.

Başta ABD olmak üzere NATO emperyalistleri bu darbeyi canı gönülden onaylamış ve desteklemişlerdir. Rus Sosyal-Emperyalizmi de hayır hah bir tutum takınmıştır. ABD ve NATO emperyalistleri, cuntanın aynı zamanda Orta-Doğu’daki güvenilir bir cephe gerisi yaratacağını da düşünmüşlerdir.

II.

Generaller cuntasının kurulması hakim sınıfların güçlü olduğunu göstermiyor. Tam tersine onların güçsüz ve acz içinde olduklarını gösteriyor ve kanıtıyor. Onların faşist diktatörlüklerinin yüzüne taktıkları “parlamentar demokrasi” maskesi halkın gözünde iyice teşhir olmuştu ve olağan ideolojik demagojileri emekçileri afyonlamaya yetmiyordu. Onlar “güler yüzlü” dedikleri sıkıyönetimle dahi yönetemez duruma düşmüşlerdi. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi her geçen gün büyümeye ve saltanatlarını tehdit etmeye devam etmekteydi. 12 Eylül öncesinde halkın mücadelesinde ağırlıkta olan yön anti-faşist yöndü. Ve bu mücadelenin ağırlığı birkaç büyük şehirde ve (faşizmin kitle tabanı elde etmek için kullanabileceği) mezhep ve milliyet çelişmelerinin yoğun olduğu bazı taşra şehirlerinde yoğunlaşmıştı. Mücadelenin anti-feodal yönü nisbeten daha zayıf olmakla birlikte doğunun belirli alanlarında şiddetli mücadelelere yol açmaktaydı. Anti-emperyalist yön cılız kalmaktaydı.

Darbeyle birlikte, bu mücadelede geçici bir düşüş oldu. Kendiliğinden bir mücadele içinde bulunan kitleler bir bekle-gör tavrına girdiler.

Bunun çeşitli sebepleri vardır. Bunlardan birisi; hakim sınıfların cunta ağzıyla yürüttükleri, “devlet güçlüdür”, “sol ve sağ teröristler ezilerek huzur sağlanacaktır”, “devlet mekanizmasını işlemez hale getiren, yozlaştıranlar sorumsuz politikacılar.” vb. karşı-devrimci ideolojik propagandanın belirli ölçülerde etkisi altında kalmasıdır. Bunun neticesinde geri bilinçli kitlelerde, cuntadan medet umma gibi reformist düşünceler ve yılğınlık gelişmektedir.

Diğer bir önemli neden de, devrimci mücadelenin yoğunlaştığı yerler olan şehirlerde, emperyalizm ve onun uşaklarının devrim cephesine oranla daha güçlü olmalarıdır. Büyük şehirler onların kaleleridir. Ve devrimci mücadele, karşı-devrimin kalelerinin içinde sıkıştırılmıştır. Taktik açıdan kendisinden güçlü olan düşmanla topyekün olarak yüz yüze kaldığından, emekçi kitleler geri çekilmekten başka çare görmemişlerdir. Kuşkusuz işçilerin ve diğer yoksul emekçilerin darbe ile yoğunlaşan karşı-devrimin saldırısına karşı direnmemelerinde önemli bir başka neden de, geçmişteki mücadelenin kendiliğindenci niteliği, yani örgütsüzlüğü ve komünist önderlik altında birleştirilmemiş olmasıdır. Faşizme karşı mücadelenin, modern revizyonistlerce hakim sınıfların bir kanadına MHP’de temsil edilen kesime-karşı mücadeleye indirgediği, revizyonizmin ve oportünizmin ileri bilinçli kitleleri önemli ölçüde etkileyip reformizmin batağına çektikleri veya toplu ayaklanma hayalleriyle uyuttuğu, halk saflarındaki teşkilatların, karşı-devrim cephesini değil de bir birine karşı düşmanlık çizgisini körükleyerek kitleleri böldüğü bir ortamdan geçip bu güne geldik. Böyle bir ortamda kitleler, daha azgın bir faşist saldırı saflarında mücadele etmeye ne ideolojik ve siyasi, ne de örgütsel olarak hazırlanmamışlardı. Kendiliğindenci bir mücadele içinde olan kitleler, yine “kendiliğinden” bu durumu tahlil edip kavramaları ve mücadelelerini, sınıf mücadelesinin kaydettiği gelişmelere uyarlamaları beklenemezdi.

Bu nedenlerden dolayı kitle mücadelelerinde bir kesinti, geçici bir düşüş görülmektedir. Bu düşüşün geçici olduğunu söylüyoruz; çünkü emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı tavır takınan halk siyasetlerinin, karşı-devrimin hem ideolojik, hem de askeri saldırısı karşısında kendilerini toparlayacaklarına,

sınıf mücadelesinin taktiklerinden öğreneceklerine ve birbirleriyle dayanışma içinde militanca direnme çizgisi yükselteceklerine inanıyoruz. Çünkü halk kitlelerinin doğru bir önderlik altında siyasi tecrübelerini geliştirip devrimci mücadeleye sarılacaklarına inanıyoruz.

Fakat sorun basit bir inanç sorunu değildir. Karşı-devrimin azgınlaşan saldırısı karşısında halkımızın, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini koruyup geliştirebilmesi, devrimci teşkilatların, mücadelenin acil taleplerini asgari ölçüde de olsa kavranmasına ve buna göre mücadele etmesine bağlıdır.

Bugün sınıf mücadelesinin en acil talebi, silahlı karşı-devrime karşı silahlı devrimci direnişin örgütlenmesi ve yönetilmesidir. Tüm devrimci teşkilatlar şu basit gerçek üzerinde anlaşabilir ve anlaşmalıdır: Türk hakim sınıfları, emperyalist sistemin desteğinde halka karşı her türlü dolaylı mücadele yöntemlerini bir kenara bırakarak, salt silahlı temelde topyekün bir saldırıya geçmiştir. Ve bu saldırısını devrimci mücadeleyi bastırana kadar sürdürecektir. Bu saldırı karşısında geri çekilmek veya mücadelenin mevcut şartlarda ancak ve ancak silahlarla sürdürülebileceğini reddetmek bir devrimci teşkilat için ölüm fermanını kendi eliyle imzalamak ve devrimin geçici bir yenilgiye baştan mahkum etmek demektir. Silahlı devrimci mücadelenin sürdürülebilmesi, düşmanın ve halkın taktik güçlerini doğru değerlendirmeye bağlıdır. Düşmanın güçlü ve güçsüz yanları nelerdir ve halkın bunlardan yararlanması nasıl olabilecektir? Ülkede sınıf çelişmelerinin gelişmesi nasıldır ve bunlar silahlı mücadele için ne imkanlar yaratmaktadır? Bu soruların doğru bir şekilde cevaplandırılması, silahlı mücadelenin geleceği açısından tayin edicidir.

Yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahip olan Türkiye'nin gerçekleri bize şunu göstermektedir:

Emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin desteğindeki komprador patron-ağa devleti, taktik açıdan şehirlerde daha güçlüdür. Bizimki gibi bir sosyo ekonomik yapıya sahip olan ülkelerde "kırlar, emperyalizmin yumuşak karnıdır" tezinin doğruluğu, bir yandan karşı-devrimin (ulaşım, barınma, beslenme ve haberleşme imkanlarının yoğunlaştığı) büyük şehirlerde askeri açıdan güçlü iken kırlarda daha güçsüz olmasından, diğer yandan da feodal kalıntıların tayin edici öneminden dolayı, işçi sınıfının nispi zayıflığına karşılık köylülüğün özü toprak devrimi olan Demokratik Devrimin temel gücü olmasından kaynaklanmaktadır. Ülkemizde komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının devletini yıkmak, ancak, uzun süreli bir yıpratma ve parça parça yok etme savaşı ile mümkün olacaktır. Bu mücadelenin temel insan kaynağı, yoksul ve orta köylüler, temel mücadele alanı, ülkenin geri kalmış kırlık bölgeleridir.

III

Arkadaşlar,

Bu mektubumuzu yazmadan kısa bir süre önce bir kısım devrimci teşkilatlar ortak mücadele amacıyla görüşme talebinde bulunmuştuk. Gördüğümüz kadarıyla daha birçok devrimci teşkilat da o eğilimdedir.

Bugün devrimci örgütlerin faşizme karşı eylem birliğine yatkın bir pozisyona girmesi bizi sevindirmektedir. Aslında, devrimci teşkilatların eylem birliği ve halk güçlerinin dayanışması zorunluluğu 12 Eylül darbesiyle gerekli hale gelmedi, bu 12 Eylül'den önce de devrimci teşkilatlar için bir görevdi. Çünkü faşizm 12 Eylül darbesiyle gelmiş değildir. 12 Eylül hareketi faşizmin daha da koyulaştırılmasından başka birşey değildir. Partimiz bunun bilinciyle daha önce defalarca eylem birliği çağrıları yapmış ve halk güçleri arasındaki düşmanlık ve dağınıklık tehlikesine dikkat çekmişti. Bu yüzden bu mektubumuz eylem birliği çağrılarımızın tekrarı ve bize bu mektuptan önce gelen görüşme önerileri ise çağrılarımıza verilen bir karşılık olarak değerlendiriyoruz. Geç de olsa bizim için bu gelişmenin yüksek bir önemi vardır.

Cunta, yönetime tümüyle el koymasından bu yana emekçi kitlelerin her kesimine iktisadi, siyasi, ideolojik alanda emekçi kitlelerin bütün kesimine karşı amansız bir saldırıya geçmiştir. Ve bu saldırılarını pekiştire genişletmektedir. Daha şimdiden emekçi kitlelerin ufak-tefek kazanımlarının tümü gasp edilmiştir. Faşist cuntanın kendisi de iktisadi krizi atlatabileceğine inanmamaktadır. O'nun esas hedefi devrimi kanla boğmak, tüm devrimci teşkilatları dağıtarak kitleleri önderlikten yoksun bırakıp, barbar bir sömürü altına sokmaktır. Bu yüzden faşist cunta devrimi tam anlamıyla bastırmadan ve bu azgın sömürü düzenini altına alan bütün faşist tedbirler gerçekleştirilmeden yönetimi terk etmeyecektir. Faşist devlet aldığı tüm tedbirlere rağmen devrimin yükselmesini durduramayınca son çare olarak darbeye başvurmuştur. Bu onun kendi varlığını ortaya koyması demektir. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, düzenin en itibarlı ve son tutunma simidi olan orduyu kullanması onların zayıflığını göstermekle birlikte, devrimi geçici olarak bastırması da tutarlı bir direnme çizgisi izlenmedikçe mümkündür.

Bu durumda halk örgütlerinin önünde sadece iki yol kalıyor; ya birleşip faşizme karşı militanca savaşıacaklar, ya da faşizm devrime ve devrimci teşkilatlara ağır kayıplar verdirecektir. Mevcut koşullarda faşizme karşı eylem birliğini reddeden herhangi bir devrimci teşkilat, en başta temsilcisi olduğu sınıf, ya da tabanı olmak üzere halka ihanet etmiş olacaktır. Bu durum kendi varlık nedenlerinin de yok olması demektir. Partimiz bu inançla tüm halk sınıf ve tabakalarını temeli silahlı mücadele olmak üzere faşizme karşı çeşitli mücadele hatlarında örgütlemeye ve devrimci teşkilatlar arasında mümkün olan her türlü eylem birliklerinin gerçekleştirilmesi için gerekli bütün çabaları göstermeye kararlıdır. Partimizin bu sorumluluğunu bugüne kadar yerine getirmediyi kabul ediyoruz.

Şüphesiz bugün eylem birliğinin kaçınılmazlığına ve önemine kimsenin bir itirazı olmayacaktır. Ve muhtemelen ağır-aksak da olsa önümüzdeki günlerde çeşitli seviyelerde eylem birlikleri örgütlenecektir.

IV

Değerli arkadaşlar, bu mektup vesilesiyle bizim için eylem birliğinde hayati önem taşıyan eylem birliği, halk güçleri arasındaki ilişkiler ve geçmişin değerlendirilmesine ilişkin anlayışımızı hatırlatmayı doğru buluyoruz. Buna neden gerek duyuyoruz? Çünkü bugüne kadar genel olarak birlik, özel olarak da eylem birliği yönünde gösterilen çabalar, yanlış anlayışlar nedeniyle birlik ve dayanışma yerine adeta yeni bölünme ve düşmanlığın kaynağı olmuştur. Bunun halka verdiği zararı söylemeye gerek yoktur. Bize göre bu durumun düzeltilmesi ve halkın ortak mücadelede birleştirilebilmesi için aşağıda belirteceğimiz konularda tekrar düşünülmelidir.

Eylem birliğinde esas hatalı anlayış, bunun Halkın Birleşik Cephesi şeklinde kavranmasıdır.

İkincisi ise demokrasi meselesinin yanlış ele alınmasıdır.

Kuşkusuz eylem birliği (EB) halkın birleşik cephesinden (HBC) ayrı ele alınamaz. Bu ne kadar hatalı ise EB'nin HBC gibi ele alınması da o derece sakattır.

Bilindiği gibi halk, çıkarları düzenle çelişen, devrim taraftarı farklı sınıf ve tabakalardan oluşmuştur. Objektif olarak her sınıf kendi çıkarları doğrultusunda hareket gösterir. Farklı halk kesimleri bir dizi ortak mücadeleden geçmeden birbirlerine sağlam bir güven besleyemezler; sağlam ve en sürekli dostluk, somut bir dizi ortak mücadele deneyimlerine dayanan dostluktur.

Halkın birleşik savaş (yeni HBC'nin oluşması) ve istikrara kavuşmuş birliği; henüz istikrar kazanmamış bir dizi ortak mücadelelerden geçerek diyalektik bir biçimde gelişir. Bu süreç boyunca her sınıf ve tabaka, kendi sınıfının çıkarlarının bilincine ulaşarak istemleri ve programları netleşir, en devrimci sınıfın proletarya ve en ileri proletarya öncüsünün olması nedeniyle proletarya kapsamına giren ortak bir hedef içinde emekçi kitlelerin bir tek programın etrafında birleştirilmesi ve halkın Birleşik Cephesinin örgütlenmesi mümkün hale gelir. Elbette diğer emekçi sınıflar proletarya partisinin önderliğini bir çırpıda benimseyecek değillerdir. Proletarya partisinin önderliğini, kendi birçok öz deneyiminden sonra ve proletarya partisinin gücü ve etkinliğinden dolayı çıkarlarının pratik bilinciyle benimserler.

Bugün halk kitlelerinin birbirine güven duyması, savaşma ruhunun gelişmesi, proletarya partisinin güç ve etkisinin genişleyerek kurulması için kitlelerin eğilim gösterdiği bütün mücadelelere katılıp onları örgütlemesi ve mümkün olan bütün birleşme eğilimlerine somut olarak cevap vermesi gerekir. Bizim kitlelerde gördüğümüz en nesnel ve somut birleşme eğilimleri, çeşitli somut hedeflerle sınırlı ve geçici sürekli eylem birlikleridir. Bugüne kadar eylem birliklerinin dışında düşünülen birlik biçimleri gerçekleşmemiştir. Kitlelerin sağlıklı ortak mücadeleleri eylem birliklerinden öte geçmemiştir. Kitlelerin dışında ceryan eden bütün birleşik cephe görüşmelerine karşın kitleler kendiliğinden eylem birliklerine devam etmişler ve bu aşamada esas olarak böyle bir mücadele birliğinin gerçekleşebildiğini kendi pratik deneyimlerinde kavramışlardır. Birleşik Cephe muazzam birşeydir. Ve halkın mücadelesinde üç temel silahtan biridir. Fakat her tarihi aşamada somut durumun koşullarına uygun olarak taktikler izlenemez, gerçeğe uymayan öznel mücadele taktikleri öne sürülürse hayat tarafından reddedilir. Ve insan sıfırdan başlamaya mahkum olur. Çeşitli devrimci teşkilatlar arasında ceryan eden görüşmelerin kaderi böyle olmuştur. Her birlik çabasıdan sonra kararlar yırtılmış, daha fazla düşmanlığa devam edilmiştir.

HBC savaş içinde oluşur. Öyleyse cepheden önceki savaş ne biçimdedir?

Bu emekçi kitlelerde, birlikte savaşma bilinci ve alışkanlığı doğuran onları ılık inanç, sınanmış dostluğa bağlayan, güvenle birbirine bağlayan zorluklara karşı verilen yüzlerce ortak geçici ve sürekli mücadele içindeki sıcak mücadele arkadaşlığıdır. Genel olarak EB ile HBC arasında şu farklar vardır:

a) Kapsam bakımından: EB hem katılan taraftarı bakımından, hem de somut hedefleri bakımından HBC'ne göre daima geçici ve değişkendir.

b) Örgütlenme bakımından: EB'nin örgütlenmesi tek tek eylemlere göredir. İstikrar kazanmamış, eylem sonuna kadar devam eden birliktir. Oysa HBC bir iktidar organı tarafından yönetilen halkın birleşik bir iktidar savaşına uygun istikrarlı bir örgütlenmedir.

c) Tarihi bakımından eylem birliği: Tarihi bakımından halkın mücadele tecrübelerinin yetersiz olduğu, HBC'den daha önceki bir sürece tekabül eder. Bu duruma bağlı olarak şu alt farklılıklar gösterirler:

1) EB'leri proletarya partisinin gücü ve otoritesi zayıf olduğu dönemde geçerlidir. HBC ise KP'nin önderliğinde gerçekleşir. Ve bu güçlü silahlı kuvvetleri olmadan kesinlikle mümkün değildir.

2) EB sınıf farklılıklarının ideolojik ve siyasi programları açısından tam olarak netleşmediği ve sınıfların siyasi temsilcilerinin dost müttefik ve bir program arayışı içinde oldukları döneme denk düşer. Halbuki HBC, siyasi örgütlerin netleşerek bir program ortaya çıkardıkları ve bu programlar temelinde sınıfların somut ittifakına dayanan bir devrim programı güttükleri ve kendi sınıflarıyla esas olarak bütünleştikleri dönemlere denk düşer. Sınıflar arasında ortak çıkarlar için savaşma bilinci bir alışkanlık haline gelmiştir.

3) EB halkın silahlı güçleri zayıf ya da hiç olmadığı dönemde ortaya çıkar. EB'leri bir anlamda halkın silahlı kuvvetlerini geliştirmeye hizmet ederler.

Ülkemizde her grubun kendisini proletarya partisi olarak sunduğu ve halkın silahlı kuvvetlerinin çok zayıf olduğu, halk teşkilatları arasında garip bir düşmanlığın sürüp gittiği bir dönemde hangi ortak mücadele biçiminin geçerli olduğunu bütün subjektif arzuları bir yana bırakarak kavramanın zamanıdır.

Bu arada EB'ne bağlı olarak ele almamız gereken başka bir sorun da Halk Demokrasisi sorunudur. Demokrasi sorunu doğru ele alınmadıkça hiçbir eylem birliği sağlıklı bir temele oturamaz. Taraflar arasında tam bir demokrasi ve karşılıklı dostluklar içermeyen eylem birliği hiçbir tarafa güven vermez. Ve böylece eylem birliğini imkansız hale getirir. Biz halk demokrasisinin sırf belli çıkarlarımıza tekabül eden eylemlerden dolayı değil aynı zamanda gerçekleştirmek istediğimiz, uğruna savaştığımız bir mesele olduğu için titizlikle savunuyoruz. Çeşitli sınıflara mensup kitleler ortak eylemleri kendi faydaları nedeniyle ve iradeleriyle katılırlar; kitlelerin ekmeğe ve ayakkabıya demokrasiden daha az değer verdiğini kabul edelim; kendi eyleminde özgürce propagandasını yapmayan, ona ait düşüncelerini söylemeyen bir insan bu eyleme ne diye katılsın. Bu bakımdan eylemde birlik için propaganda serbestlik kaçınılmazdır. Faşizmin baskısı altında bulunan kitlelerin bu düzende bir türlü bulamadığını bizim saflarımızda bulması- en iyi bir biçimde- bize güçlü bir silah verecektir. Milyonlarca halk kitlesinin saflarımızda mücadeleye katılmasını hızlandıracaktır. Bu düşmanın hiçbir zaman sahip olamayacağı bir silahtır. Onu şu veya bu grubun istismar etmesi ihtimali ne bu fonksiyonu zayıflatır, ne de bizim ötesine, berisine sınır kazıkları dikmemizi gerektirir. Eylem birliğine katılanların artmasına bağlı olarak demokrasinin kapsamı genişletilmelidir. Geçmişte tersi yapıldı. Şu veya bu grup gıcunur diye bazı grupların propaganda hakkı kısıtlandı. Bu ters bir durumdur. Eylemde ortak sorumluluk ve sonuçlarından eşit etkilenmek gereklidir. Demokrasi eyleme zarar vermez, tersine merkezi eylemimizi güçlendirmeye hizmet eder.

Halk Demokrasininin kavranmaması somut olarak halk arasındaki çelişmelerin ele alınmasında ortaya çıkmaktadır. Bu hata birliğin geliştirilmesinden de öte tersine halk güçleri arasında sürekli bir düşmanlık ve çatışmaların sürüp gitmesini sağlamaktadır. Halk arasındaki çelişmeler, birlik-eleştiri-birlik yöntemine dayanan ikna yoluyla çözümlenir. Halk arasındaki çelişmelerin çözümünde şiddete başvurulmasına kesinlikle müsamaha edilemez.

Başka bir mesele de ideolojik mücadele meselesidir. Geçmiş tecrübelerimizden ideolojik ve siyasi mücadeleyi birlik ve dostlukla bağdaştıramayarak eylem birliğinden bazı teşkilatların ayrıldığını biliyoruz. Bu anlamsız bir davranıştır. Açıktır ki gerçek birlik birlik-eleştiri-birlik ve iknaya dayanmak koşulu ile amansız ideolojik-siyasi mücadeleyle mümkündür. Aksi bir tutum grupların varlığını sonuna kadar muhafaza etmesini savunan ve devrim çizgisinde ilerlemeyi reddeden zararlı bir tutumdur. İdeolojik-siyasi mücadelenin iğneleyici ve sert olması, bir düşmanlığa bahane edilmemelidir. Elbette bunu karalama ve yıkıcılık için kullananlar olacaktır. Buna müsamaha edilmemelidir. Ancak buna bir tepki bile hatayı teşhire dayanan ideolojik-siyasi mücadele ile mukabele görmelidir.

Geçmişin bu dersleri ışığında, faşist diktatörlüğün dışlarını bütününü gösterdiği askeri cunta şartlarında en azından şu basit gerçekler üzerinde anlaşabiliriz ve anlaşmalıyız.

Bugün silahlı mücadelenin tek geçerli biçimi gerilla savaşıdır. Kitlelerin ayaklanması yoluyla karşı-devrimin yoğunlaşan silahlı saldırısına karşı koymanın şartları mevcut değildir. Düşman şu anda saldırısını şehirlerde yoğunlaştırmış ve kontrolünü sağlamıştır. Faşist diktatörlüğe karşı silahlı mücadelenin yükseltilebilmesi ve devrimci mücadelenin geçici bir yenilgiye uğramasının önlenmesi; düşman kontrolünün ve gücünün zayıf olduğu geri kırık bölgelerde ve köylülüğe dayanarak gerilla mücadelesini örgütlemeye ve yürütmeye bağlıdır. 12 Eylül öncesinde şehirlerde yoğunlaşmış olan silahlı anti-faşist mücadele kırık bölgelere çekilmelidir.

Bugün sınıf mücadelesinin önde gelen biçimi silahlı ve temel dayanağı kırılar olmakla birlikte şehirlerde verilecek silahlı ve silahsız mücadelelerin önemi de büyüktür. Herşeyden önce ekonomik ve demokratik mücadele imkanları elinden alınan işçi sınıfı cuntaya lanet okumakta, azgınlaşan sömürü ve çalışma düzenine isyan hissiyle dolmaktadır. Bu potansiyelin Demokratik Halk Devrimi için doğru bir şekilde kanalize edilmesi son derece önemlidir.

Geniş işçi yığınları, sabırlı ve illegal çalışma içinde ekonomik-demokratik haklarını korumak için seferber edilebilir. Ve edilmelidir. Bu, birinci olarak faşist diktatörlüğün serbestçe at oynatmasını engelleyecek saldırı cephesini genişletecektir. İkinci olarak bu mücadele silahlı mücadeleyi destekleyecek ve besleyecektir.

Bugün devrimci teşkilatlar anlayışları ne olursa olsun işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinin örgütlenmesinde -illegal tarzda- ve bu mücadelenin yürütülmesinde birleştirebilirler. Bu aynı zamanda, modern-revizyonist ve reformist sendika ağalığının gücünün kırılıp Demokratik Sendika örgütlemelerin yaratılması için bir fırsat haline gelmektedir. Hakim sınıflar silahlı saldırılarını ideolojik demagojiyle pekiştirmektedirler. İdeolojik saldırıların temel hedeflerini, devletin yıpranan itibarını restore etmek, halkı yıldırma, uyguladıkları faşist terörün üstünü örtme ve devrimcileri kitlelerden tecrit oluşturuyor. Onların elinde güçlü ajitasyon ve propaganda imkanı var. Bunu geçmişten de öğrenerek daha ustaca kullanmaktadırlar.

Bu şartlarda devrimcilerin bu ideolojik saldırıyı göğüslemeleri, cuntayı teşhir eden olayları kitlelere ulaştıran bir ajitasyon ve propagandayı el birliğiyle yürütmeleri şarttır.

Sınıf mücadelesinin daha da acilleşen taleplerinden biri de devrimci siyasetlerin birbirine karşı takındıkları düşmanca tavırları terk etmeleri, aralarındaki ilişkileri Halk Demokrasisi temeline oturtmaları ve güçlerini faşist diktatörlüğe karşı yürütülen eylemlerde birleştirmeleridir. Bu sadece güçlerini askeri cunta altında birleştirmiş olan hakim sınıfların topyekün silahlı saldırısı karşısında, bizim de güçlerimizi birleştirmemizin pratik zorunluluğundan kaynaklanıyor. Bu, aynı zamanda devrimcilerin halka güven vermede düşmanın devrimcileri teşhir etmek ve kitleleri yıldırma için kullandığı “bölünmüşlük” demagojisini yıkmak için de gereklidir. Bugün devrimci teşkilatlar çok acil olan toplu tutuklamalar, idamlar, işkenceler ve bir bütün olarak demokratik haklara yapılan saldırılara karşı silahlı ve silahlı olmayan çeşitli eylem birliklerinden başlayarak güçlerini adım adım birleştirmelidirler.

V

Değerli Arkadaşlar;

Partimizin sınıf mücadelesinde kaydedilen gelişmeler ve bunların devrimci teşkilatların önüne koyduğu görevler hakkında görüşleri bunlardır.

Bu temelde sizlerden şunları talep ediyoruz:

- Sizlerle merkezi seviyede ilişki kurmalıyız. Bu ilişki en azından örgütlerin birbirlerinden sürekli ve düzenli olarak haberdar olabilmeleri, eleştiri ve öneri iletebilmeleri, yayın alışverişinde bulunabilmeleri için gereklidir.
- Böyle bir merkezi ilişki kurulduğunda merkez adına yetkili temsilcilerimiz, örgütlerimiz arasında canlı bir tartışmanın yürütülmesi sağlanmalı ve bunun neticesinde anlayış birliklerine varılması için çalışılmalıdır. Hangi seviyede ve konularda olursa olsun varılan anlayış birlikleri ortak olarak kitlelere ve teşkilatların tabanlarına açıklanmalı ve bu anlayışlara pratikte sadık kalınmalıdır. Takınılacak ve pratikte sürdürülecek böyle bir ortak tavır halkı ve devrimci tabanlarımızı birlik yönünde eğitecek ve geri bilinçli kitlelerde yaratılmış olan devrimci teşkilatlara güvensizlik ve bölünmelerden doğan yılgınlık düşüncelerine önemli bir darbe indirilmiş olacaktır. Asgari müşterekler olarak teklif ettiğimiz noktalar şunlardır:

1- Karşı-devrimin topyekün silahlı saldırısı karşısında silahlı mücadeleyi yükseltip-yükseltmemek, Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin kaderini tayin edecektir. Cunta karşısında militan ve silahlı direnme çizgisi izlenmesi zorunludur.

2- Sınıfların taktik güçlerinin ilişkileri, önümüzde silahlı direnişin esas biçiminin savaşı uzatan, bu uzatma içinde de güç toplarken düşmanı yıpratıcı bir biçim -yani gerilla mücadelesi- olmasının zorunluluğunu ortaya koymaktadır. Yine bu ilişkiler, gerilla mücadelesinin geri köylük bölgelerini esas almasını ve yoksul ve aşağı-orta köylülere dayanmasını zorunlu kılmaktadır.

3- Faşist diktatörlüğün ekonomik ve demokratik haklara saldırısına karşı militan bir mücadele yürütmek için işçi sınıfının sendikal mücadelesi yeniden örgütlenmelidir. Bu illegal demokratik temelde olmalıdır.

4- Karşı-devrimin birleşik saldırısı karşısında halk saflarındaki teşkilatlarda direnişlerini birleştirmelidirler. Eylem birliği, yani faşist diktatörlüğün saldırısı karşısında ortak direnişlerin örgütlenmesi tayin edici önemdedir.

5- Halk siyasetleri kendi aralarında Halk Demokrasisi temelinde ilişkilerini sürdürmelidirler. Doğal olan ideolojik-siyasi ayrılıklarını ve bundan kaynaklanan çelişmelerini şiddete baş vurmadan çözmeyi tek ilke kabul etmeli, bu ayrılıkları faşist diktatörlüğe karşı eylemde güçlerin birleştirilmesinin önüne engel çıkartmamalıdır. (Bu noktaların detayları teşkilatlarımız arasındaki görüşmelerde geliştirilebilir.)

6- Anlayış birliklerine varılmasının ötesinde teşkilatlarımız bu asgari müşterekleri hayata geçirmeli ve pratik olarak faşizme karşı eylemde güçlerini birleştirmelidirler. Merkezi görüşmelerde bu konuyu tartışmayı ve gereken seviye ve yerde örgütlerimiz arasında pratik ilişkilerin kurulmasını talep ediyoruz. Görüşümüzce eylem birliklerine en geniş sayıda -mümkün olan- halk siyasetlerinin katılımı sağlanmalıdır. Doğaldır ki, teşkilatların anlayışlarına ve eylemin niteliğine bağlı olarak her eylemde birlik olan siyasetlerin sayısı değişecektir. Ayrıca teşkilatlarımız belirli bir eylemde birlik olurken yanlış buldukları bir başka eyleme katılmayabilirler. Bunlardan dolayı teşkilatlar arasında ikili veya daha çok sayılı görüşmeler ve eylem birlikleri olabilir ve her eylemde birlik sağlanılamayabilir. Bunlar eylem birliklerinin sürdürülmesi önüne engel olarak çıkartılmamalıdır.

Biz eylem birliklerini halk saflarında gördüğümüz bütün teşkilatlarla mümkün görüyoruz. Ve bu doğrultuda çaba harcıyoruz. Düşman safında gördüğümüz teşkilatlarla mevcut şartlarda olağanüstü durumlar dışında eylem birliği için görüşmeye kesinlikle karşıyız. Bizim düşman safında gördüğümüz teşkilatlar şunlardır: Faşist teşkilatlar: AP, MHP, CHP, MSP, CGP, DP, NP vs. Sosyal-faşist, Troçkist veya modern-revizyonist karşı-devrimci teşkilatlar: TKP ve yan örgütleri, TİP, TSİP, TİKP. Karşı-devrim ya da devrim saflarında olduğunu kesin belirleyemediğimiz teşkilatlar ise: TKEP (Emeğin Birliği-kitle), SVP, VP ve PKK'dır. Biz bunlarla şu anda görüşmeye karşı değiliz. fakat öncelik bu saydıklarımızın dışında kalan ve halk safında gördüğümüz siyasetlere verilmelidir.

Bu mektubumuz ve taleplerimiz karşısında en kısa zamanda tavır takınacağınızı umuyor, merkezi bir ilişkinin kurulmasını bekliyoruz.

Devrimci mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Devrimci Selamlar.

TKP/ML MK

1.10.1981

TARIM BÖLGELERİNDE NASIL ÇALIŞMALI VE TEŞKİLATLANMALIYIZ?

• TECRÜBELER —

Genel olarak teşkilatlanma özel olarak da tarım bölgelerinde teşkilatlanma meselesi üzerinde kadrolarımızın çok az bilgisi var. Genç bir hareket olmamız ve tecrübesiz önder kadrolara sahip olmamız, bizi bu konuda daha çok araştırmaya daha titiz olmaya ve geçmişteki devrimci tecrübeleri esaslı bir şekilde değerlendirmeye sevk etmektedir.

Teşkilatlanma ve çalışma tarzı meseleleri üzerinde kadrolara yol göstermek onları bu konuda sürekli eğitmek son derece önemli bir meseledir.

Mesela köylerde çalışan ve çalışacak olan önder kadrolar, teşkilatlanma ve çalışma tarzında nasıl bir yol izlemelidirler? Genç ve tecrübesiz önder kadrolara, gidecekleri bölgelerde işe nasıl başlamaları gerektiğini öğretmek, halkı nasıl teşkilatlamaları konusunda gittikleri bölgeleri uygulayabilecekleri somut teşkilatlanma ve çalışma biçimlerini öğretmek son derece önemlidir. Şüphesiz ki iyi teşkilatçılar pratik içinden çıkar. Bir kimse sadece okuyarak teşkilatçı olamaz, teşkilatçılığın inceliğini kavrayamaz, maharetini kazanamaz. Teşkilatlanmanın ilkelerini önce öğrenip sonra uygulamaya girişmek diye zorunlu bir şey yoktur. Teşkilatlanmanın ilkeleri, incelikleri en iyi şekilde pratik içinde öğrenilir. Ama bu dar pratikçilik anlamına gelmez. Bir yandan devrimci çalışmaları yürütürken diğer yandan da önümüzdeki meseleleri çözecek, tıkanıklıkları açacak -ayrıca diğer halkların ve halkımızın devrimci tecrübelerinden çıkan öğretici yazıları okumalıyız. Bu yazımızda köylerde nasıl çalışılması gerektiği üzerinde duracağız.

Köylerde çalışma ve teşkilatlanma meselesini esas olarak üç başlık altında inceleyeceğiz.

Birincisi, siyasi çalışma ve teşkilatlanmadır.

İkincisi, ekonomik çalışma ve teşkilatlanmadır.

Üçüncüsü, ise askeri çalışma ve teşkilatlanmadır.

Saydığımız bu üç alandaki çalışma ve teşkilatlanmanın bir bölgede nasıl olacağı üzerinde duracağız. Bunların aralarındaki organik bağları koparmaksızın her birinin üzerinde ayrı, ayrı duracağız. Bunu yaparken de gizli çalışma ve teşkilatlanma ile açık çalışma ve teşkilatlanma arasındaki ilişkileri de belirteceğiz.

Kısacası bizim burada anlatacağımız, Partinin bir bölgedeki çalışmasını ve teşkilatlanmasının nasıl olacağı, halkı siyasi - ekonomik ve askeri alanlarda nasıl teşkilatlayıp seferber edeceğidir. Şimdi birinci mesele üzerinde duralım.

BİR BÖLGEDE SİYASİ ÇALIŞMA VE TEŞKİLATLANMA

Bu meseleyi bir bölgede parti çalışması ve teşkilatlanması olarak da ele alabiliriz ilk önce partinin nasıl bir teşkilat yapısına sahip olduğuna açıklık getirelim. Tabii bu yapılan gizli olarak inşa edilen yapıyı kastetiyoruz.

Bölgede partinin en üst organı Bölge Parti Komitesidir. Buna bağlı olarak yukardan aşağıya sırasıyla alt bölge komitesi, il komitesi, kaza komitesi, nahiye ve köy komitesidir. Bir bölge komitesinin içinde esas olarak dört iş bölümü veya büro yer alır. Bunlar sırasıyla:

1- Siyasi Büro, 2- Propaganda ve ajitasyon bürosu, 3- Örgütlenme bürosu, 4- Askeri büro.

Şüphesiz bu görev bölümü, komitenin büyüklüğüne göre ayrılır. Eğer komite çok daha az kişiden meydana geliyorsa, birden fazla görevi bir veya birkaç kişi üstlenir. Mesela komite üç kişiden oluşuyorsa bunlardan birisi siyasi işlerden sorumlu olur; birisi propaganda ve ajitasyondan diğeri ise askeri işlerden sorumlu olur.

Şimdi bir bölge komitesi içinde yer alan büroların veya bölümlerin her birinin görevleri üzerinde kısaca duralım.

1- SİYASİ BÜRONUN GÖREVLERİ

Siyasi büro bölge komitesinin en sorumlu bürosu ve beynidir. Bu büro:

- Partinin bölge çapındaki ideolojik ve siyasi faaliyetlerini sevk ve idarede rol oynar.
- Bölge komitesinin aldığı yetkiyle, bölge parti teşkilatı adına bildiri, broşür ve bölge yayın organı çıkarır.
- Parti bölge komitesinin toplantı halinde olmadığı durumlarda onun görev ve etkilerini üstlenir.
- Bölge komitesini toplantıya çağırır. Yaptığı çalışmalar hakkında gereksiz ayrıntılara dalmadan ve gizlilik ilkesini zedelemekten bilgi verir. İdeolojik ve siyasi konular birinci derecede olmak üzere ekonomik ve askeri konularda ilgili olarak tesbit ettiği politika ve görüşleri komite üyelerine tartışmasına ve onayına sunar.
- Bölge parti kongrelerinin düzenlenmesinde bu kongreye sunulacak raporun hazırlanmasında birinci derecede sorumluluk ve görev alır.
- Çeşitli çalışma kademelerindeki komite ve hücrelerin çalıştıkları yerleri somut durumunu tesbit ve tahlil eden araştırma ve inceleme -raporlarını değerlendirerek bölge parti teşkilatının programını hazırlar veya bu programın hazırlanmasında birinci derecede görev alır.

2- PROPAGANDA VE AJİTASYON BÜROSUNUN GÖREVLERİ

Partinin görüşlerinin geniş halk yığınları arasında yayılmasını sağlar. Halkın siyasi bakımdan uyarılması için kurduğu kalıcı ve geçici “Partili ve partisiz” hücreler veya görev gruplarıyla sözlü ve yazılı propaganda çalışmalarını sevk ve idare eder.

3 - ÖRGÜTLENME BÜROSUNUN GÖREVLERİ

Partinin çeşitli alanlarında örgütlenmesini yürütür. Halkın teşkilatlanmasını sağlar.

4 - ASKERİ BÜRONUN GÖREVLERİ

Partinin halk ordusu içinde teşkilatlanmasını, ordunun siyasi eğitimini halkla kaynaşmasını sağlar.

Şimdi gelelim daha basit düzeydeki duruma:

Bugün iki, üç veya dört-kişilik bir bölge parti komitesinin çalışması ve halkın bölgede teşkilatlanması nasıl mümkün olacaktır? Çalışmada ve teşkilatlanmada komite nasıl bir yol izlemelidir? Bunun üzerinde duralım...

Komite ilk önce bölgeyi siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel, coğrafi özelliklerine göre, alt bölgelere, “En az iki ilden oluşur” ilçelere, nahiye ve köylere göre çalışma alanlarına ayırır. Ve bunlar içinde en ileri olanına, bir ilçeye veya mıntıkaya yerleşir. Çalışma alanlarını ilerilik ölçüsü önem sırasına göre şöyledir.

1- Kitle temelini ileri olması, yani halkın siyasi bakımdan uyanık olması. Devrimci mücadeleye sempati duyması.

2- Bölgedeki çalışmaların keskin olması.

3- Arazinin mücadeleye elverişli olması.

Bölge komitesi bir mıntıkada veya bölünerek birden fazla mıntıkadan çalışmaya başladıktan itibaren ilk anlarda şu görevleri yerine getirmeye çalışır.

a- Çalışma alanlarındaki sempatizanlarla, devrimci mücadeleye sempati duyan kişi ve gruplarla-işçiler başta olmak üzere ilişki kurar ve bunların yeteneklerine, bilinç düzeylerine, tecrübelerine, gönüllülük ve güvenilir durumlarına göre değişik şekillerde görevlendirir. Çalışma alanlarında bulunan sempatizanların elinden gelirse tümüyle ilişki kurarak bunların içindeki ileri unsurlarla geri unsurları ayırdeder.

b- Mahalli sempatizanlar vasıtasıyla çalışma alanının siyasi uyanıklık bakımından en ileri köyleri ile en geri köylerini ayırdeder. Çalışmalar, ileri köylerden geri köylere doğru başlar, ileri köylerdeki kitle temelini sağlamlaştırmak bunları birer sağlam dayanak üsler haline getirmek.

c- a ve b maddesinde sıraladığımız görevleri yerine getirirken aynı zamanda çalışma alanındaki çelişmeleri tesbit etmek, ilk çözülmesi gereken çelişkiyi bulup çalışmaları buna göre ayarlamak gerekir. Halkın, düşmanın, arazinin durumunu öğrenmek gerekir.

HALKIN DURUMUNUN ÖĞRENİLMESİNDE NEYİ ANLIYORUZ?

Birinci olarak; halkın siyasi durumunu anlıyoruz. Halkın esas ve tali olarak hangi siyasi fikirlerin etkisi altında olduğunu ve hangi partiye ve görüşlere sempati duyduğunu anlıyoruz. Genel olarak bunu anlıyoruz, özel olarak da her sınıfın hangi fikirlerin etkisi altında kaldığını ve hangi partiyi desteklediğini anlıyoruz.

Halkın devrimci akımlara ve fikirlere karşı düşünce ve tutumunu tesbit etmekle kalmamalı aynı zamanda, onun feodal ideolojiye ve kültüre, faşist, reformist ve revizyonist fikirlere karşı düşüncesi ve tutumunu da tesbit etmeliyiz.

Genel olarak bölgedeki özel olarakda çalışma alanlarındaki halkın siyasi taleplerini bilmek, tesbit etmek çok önemlidir. Halkın siyasi olarak, siyasi hangi istekleri ileri sürüyor? Baskı kanunlarının kalkmasını mı, hapishanelerin boşalmasını mı? her neyse acelelik sırasına göre istekleri tesbit etmek şarttır.

İkinci olarak; halkın ekonomik durumunun ne olduğunu anlıyoruz. Her sınıfın içinde bulunduğu maddi durumun, çözümünü istediği ana ve acil ekonomik taleplerin ne olduğunu anlıyoruz. Fabrika, maden, tarla, ulaşım ve orman işçilerinin, yoksul ve orta halli köylülerin ana ve acil isteklerinin neler olduğunu, ortak isteklerinin neler olduğunu anlıyoruz.

Mesela çalışma alanlarındaki tarım ve maden işçileri ne istiyor?

Sendikalaşmak mı, ücretlerinin yükseltilmesi veya iş şartlarının düzeltilmesini mi? Yoksa daha başka ekonomik, demokratik istekler mi ileri sürüyorlar. Bunları bilmek ve tesbit etmek gerekir.

Mesela mevsimlik işçiler ve yoksul köylüler ne istiyor? Toprak, iş, ucuzluk, baskıların kaldırılması, sendikalaşmak ve örgütlenmek vs. gibi.

Mesela orta köylüler ne istiyorlar?

Ürünlerinin değerlendirilmesi, toprağın verimli hale getirilmesi, düşük faiz le kredi, ucuz gübre, tohumluk ve ziraat aletlerinin temini, çeşitli kooperatiflerde teşkilatlanmak vb. gibi.

Bunun yanında zengin köylülerin durumunu tesbit etmek ve bunlar hakkında da bilgi edinmek gerekir. Bunların meselelerinin tesbiti, bunlara karşı uygulanacak tarafsızlaştırma politikasının çizilip uygulanmasında önemli bir rol oynar.

DÜŞMANIN DURUMUNUN ÖĞRENİLMESİNDE NEYİ ANLIYORUZ?

Birinci olarak; çalışma alanında merkezi otoritenin gücünün ne olduğunu anlıyoruz. Mesela, çalışma alanımızda kaç karakol vardır? Bu karakollardaki asker sayısı, KARAKOLLARIN silah ve techizat durumu; karakol komutanlarının niteliklerini bunların üstleriyle ayrıca işçi ve köylülerle olan ilişkileri, bu ilişkilerin ihbarcı teminine veya istihbarat toparlamaya yönelik olup olmadığının bilinmesi vs.

Mesela, yine çalışma alanında başka askeri birlikler varsa bunların sayısını silah ve techizat durumunu, diğer askeri birliklerle veya karakollarla irtibat haberleşme ve ulaşım şebekesini bilmek gerekir. Düşmanın durumunu, başka neyi anlıyoruz?

İkinci olarak; Mahalli otoritenin gücünün ne olduğunu anlıyoruz. Mesela, çalışma alanındaki mahalli düşman sınıflarının, toprak ağalarının, büyük kapitalist çiftlik beylerinin, büyük faizcilerin ve azıllı halk düşmanı tüccarların politik, ekonomik ve askeri güçlerinin ne olduğunu tesbit etmek, bu sınıfların kendilerini korumak için besledikleri adamların sayısını, merkezi otoriteyle ve halktan geri unsurlarla olan ilişkilerini bilmek gerekir. Bunların bölgede bir ihbar mekanizması kurmak için gizli yollardan geri unsurları kiralayıp kiralamadıklarına ve zararlı faaliyetlerine özellikle dikkat etmek ve bu faaliyetleri tesbit etmek gerekir.

ARAZİ DURUMUNUN ÖĞRENİLMESİNDEN NEYİ ANLIYORUZ?

Arazi kolay kaybolmak, birleşmek ve dağılmak, gerilla birimlerinin hareket kabiliyetini artırmak için gerillalar tarafından coğrafik yapının tanınmasını anlıyoruz. Bir bölgede düşmanla başarılı bir şekilde mücadele edebilmek için sadece halkın düşmanın ve kendimizin durumunu bilmek yeterli değildir. Aynı zamanda arazinin durumunu da bilmeliyiz. Bölgedeki ulaşım yollarını, düşmanın haberleşme hatlarını, dağlık, ormanlık ve düzgün kesimleri, dereleri, mağaraları, geçitleri, yaya yollarını, nehirlerin sığ veya geçit veren kesimlerini, düşmanın yerleşme veya hareket noktalarını bilmeliyiz. Araziyi iyi bilen bir kimse, bir görev grubu veya bir gerilla birimi, herhangi bir noktaya, herhangi bir yerden düşmanın nasıl ve hangi yollardan geleceğini bilir, hatta bulunduğu yerin kuşatılması anında kuşatma halkasının en zayıf kesimini tahmin ederek oradan kaçmayı da başarabilir.

BİR BÖLGE VEYA MINTIKA PARTİ KOMİTESİNİN ÇALIŞMALARI ÜZERİNE

Şimdi bölge parti komitesinin geçtiği en ileri mıntikalardan biri veya daha fazlasına yerleşmesinden itibaren yapacağı çalışmalar üzerinde duralım.

Daha önceden belirttiğimiz gibi bir mıntika. Ülkemizin şartlarını dikkate alarak bizim tesbit ettiğimiz çalışma alanlarına en az iki ilçeden meydana gelmektedir. Bir mıntıkada çalışan kadrolara ayrıca, genişlemeleri, dar bir alana hapsedilmemeleri, düşmanla mücadelede daha geniş bir alanda hareket edebilmeleri için, ilk başlarda tali bir mıntıkada, ikincisi olarakta esas olarak mıntıkada çalışırlar.

Bölge parti komitesi veya bir mıntika parti komitesi diyelim ki üç kişiden oluşur. Bu üç kişi mıntikayı ilçe veya nahiye esasına göre kendi alanlarında çalışma alanlarına bölerler. Eğer komite üyeleri iyi teşkilatçılarsa her biri bir çalışma alanında tek başına veya çalışacağı çevrede mahalli bir unsuru yanına alarak görevine başlar. Her teşkilatçı veya iki kişilik grup kendi çalışma alanında, en başta maden ocaklarını, çeşitli iş yerlerini ve burada çalışan işçileri; bunun yanında köyleri ve köylüleri tanımaya başlar. Bunu ya da çevrede bulunduğu güvenilir ve sağlam birisiyle yapar, ya da çeşitli yerlerden tesbit ettiği adreslere uğramak suretiyle yapar. Fakat en sağlam yol, o çevrenin, iş yerlerini ve işçilerini köy ve köylülerini, yine o çevrenin en sağlam, en dürüst ve çevrenin sevip saydığı unsurlar aracılığıyla tanımaktır.

Komite üyesi veya herhangi bir teşkilatçı, iş yerinde ve köyde uğradığı kişilerin niteliğini kaba olarak öğrendikten sonra bunlardan işyeri ve köy hakkında bilgi alır. İşçilerin ve köy halkının ekonomik ve siyasi durumunu, iş yerindeki ve köydeki başlıca sağlam unsurların kim olduğunu ve bunların niteliğini öğrenmeye çalışır. Mümkün olursa ilk uğradıkları kişi aracılığıyla iş yerinde ve köydeki güvenilir kişilerle tanışır ve bunların diğer iş yeri ve köylerle ilgili görüşleri alınır. Gerekirse bu ilk tanıştığı kişilerle birlikte yakın iş yerlerini ve köylere giderek bunların aracılığıyla yeni kişiler tanır.

Demek oluyor ki, komite üyelerinin veya teşkilatçıların ilk faaliyetleri kendilerine verilen çalışma alanlarında iş yerlerini ve işçileri, köyleri ve köylüleri tanımak, merkezi ve mahalli düşmanların durumunu öğrenmek, iş yerlerini ve köyleri gezerken arazinin durumunu öğrenmek şeklinde olur. Bu çalışma uzun bir zaman alabilir.

Mıntıkanın çeşitli kesimlerinde tek başına veya yardımcılarını ile birlikte çalışan komite üyeleri, muntazam aralıklarla toplanarak yapılan çalışmaları, kişi ve yer, isim açıklamaksızın genel hatlarıyla görüşürler. Edindikleri tecrübeleri ve dersleri birbirine anlatırlar bölge ve mintıkada halledilmesi veya çözülmesi gereken problemleri görüşerek karara bağlarlar.

Komite üyeleri veya teşkilatçı, kendi çalışma alanındaki iş yerlerinde ve köylerde ilk anlarda, böylece tanıdık kimseler bütününde olmasa bile birçok yerde güvenilir unsurlar bularak daha ileri seviyede çalışma imkanı yaratmış olur. Daha ileri seviyede çalışmanın temelini hazırlamış olur.

İşçi ve köylülerle ilişkilerde mesela geçmişteki tecrübelerin bize gösterdiği şu durumlarla karşılaşırız. Evine bir kaç kez uğradığımız bir işçi veya köylü bize şu maden ocağında veya şantiyede benim akrabalarım var. “Şu şu köylerde bizim tanıdıklar var. Eğer o köylere uğrarsanız onların evlerine gidin selamlarımızı söyleyin size karşı iyi davranırlar.” Diye adam tanıtırabilirler. Yine bir köy öğretmeni veya bir köy ebesi “Benim şu şu köylerde arkadaşlarım var” veya benim şu köyde ailem var giderseniz uğrayın diye bize yeni kişi ve aileler tanıtırabilirler. Hatta bizimle birlikte giderek tanıştırmada aracı bile olabilirler.

Davranışları, sözleri ve dürüstlüğüyle işçi ve köylülere güven veren, onların sevgi ve saygısını kazanan bir teşkilatçı, bir müddet sonra çalışma alanındaki iş yerlerinin ve köylülerin büyük çoğunluğunu tanır, bu yerlerdeki en güvenilir en sağlam unsurlarla sıkı ilişkiler kurabilir. Her iş yerinde ve köyde sağlam bir eleman veya bir grubun çalışmasını sağlayabilir.

Bir teşkilatçı kendi çalışma alanında ne kadar çok iş yeri, köy, aile ve kişi tanırsa o kadar iyidir.

Köylerden genç, çalışabilir ve enerjik unsurların şehirlere göç etmesine bakmaksızın işçilere yoksul köylülere başta olmak üzere güvenilir herkesle ilişki kurmak gerekir. “Şu evde ihtiyarlar var onlar bir işe yaramaz” şu evde çocuklar var gitmeye deymez, demeden devrime ve devrimcilere sempati duyan bütün kişi ve evlere elimizden geldiği kadar uğramalıyız.

Bazı gevşek arkadaşlar, bir köyden ilişkilerini sadece bir kişi veya bir evden sürdürerek ve sürekli o eve giderek hem o ev hakkında bıkkınlık yaratıyorlar hem de o evin tecrit olması dikkatleri ve şüpheleri üzerine çekmesine sebep oluyorlar. Başka köylülerle veya evlerle ilişki kurmak nisbeten biraz zor olduğu için arkadaşlar bu zorluğu alt etmeyi göze almıyorlar. İşin kolayına, rahatına, fakat sakıncalı olanına teslim oluyorlar.

Bazıları bir köyde bir eve sürekli gittikleri halde zahmet edipte köyün ve köylülerin genel durumunu öğrenemiyor. O eve defalarca uğramasına rağmen köyü ve köylüleri tanımamakta devam ediyor. Halbuki bir teşkilatçının köye gittiğinde ilk öğreneceği şey, köyün ve köylülerin durumunun genel nasıl olduğudur. Mesela köy kaç hanedir, nüfus ne kadardır, yerleşme durumu nasıldır?

Mesela, köylüler esas olarak geçimlerini nasıl temin ediyorlar? Ekilen ana ürünlerle diğer ürünler, diğer ürünler hangileridir?

Mesela, köydeki sömürücü sınıflar, ihbarcılar ve hükümet yanlısı kişiler kimlerdir? Bunların köylüler üzerindeki sömürü ve baskı biçimi nasıldır?

Mesela, köyde devrimci mücadeleye sempati duyan kişi veya aileler hangileridir? Bunların içinde en güvenilir olanları hangileridir?

Bütün bu ve benzeri bilgiler gelişi güzel konuşmalarda dahi köylülerden sorularak öğrenilebilir. Tarım bölgelerinde çalışan teşkilatçılar, maden, tarla, orman, atölye, ulaşım işçileriyle ilişki kurmaya ve bunları teşkilatlamaya birinci derecede önem vermelidirler. Bunu yoksul köylülerle ilişkiler ve onları teşkilatlama izlemelidir. İlişkilerin köydeki aydınlar düzeyinde okumuş gençler, öğretmenler, ebeler vb. gibi kalmamasına dikkat etmelidirler. Kırılık bölgelerde, içinde çalışılacak ve teşkilatlandırılacak esas sınıflar çeşitli iş yerlerindeki işçilerle yoksul köylülerdir. Bölgedeki işçiler ve yoksul köylülerle bağ kurmak, devrimci fikirleri az öğrenen sempatizan aydınlarla bağ kurmaktan daha zordur. Bu zorluğu mutlaka çalıştığımız alanlarda yenmeliyiz. Sadece aydınlar ve birkaç ileri köylüyle ilişkisi olan, halktan kopuk bir aydın hareketi durumuna düşmemeliyiz. Aydınları işçilerle ve yoksul köylülerle bağ kurma, bunları bilinçlendirme yolunda görevlendirmeliyiz. Aydınlar vasıtasıyla daha çok işçi ve köylü tanımaya çalışmalıyız.

İŞ YERLERİNDE VE KÖYLERDE PROPAGANDA ÇALIŞMALARINI NASIL YÜRÜTMELİYİZ?

İş yerlerinde ve köylerde etkili ve geniş propagandayı nasıl yapabiliriz? Böyle bir propaganda çalışmasını nasıl yürütebiliriz?

Bölgede veya mıntıkada etkili ve geniş propaganda yapmanın birinci yolu parti kitle yayın organının veya bölgesel bir yayın organının düzenli ve geniş bir şekilde dağıtılmasını sağlanması ve örgütlenmesidir. Onun içindir ki, halkın bilinçlendirilmesi bakımından parti merkez yayın organının çıkmasının yanında bir bölgesel yayın organının da çıkması ve dağıtılması çok faydalıdır.

Bölge parti komitesi mahalli kadrolara ve bölge halkına hitaben partinin bir bölgesel yayın organını çıkarmalıdır.

Bir bölgesel yayın organı nasıl çıkarılabilir?

Bir bölgesel yayın organı basımı için, bu işle sürekli uğraşacak bir veya iki kişi gereklidir. Yayın organının basılacağı yer, değişken olabileceği gibi sabitte olur.

Basılacağı yerin değişken olması şu şekilde olur.

Mesela, diyelim organın bir sayısı ormanda basılır. Duruma göre gerilla teksiri, daktilo ve diğer malzemeler alınarak başka bir mıntikanın elverişli bir kesimine götürülür, organın diğer bir sayısı ise burada basılır.

Düşmanın aramasına, basım yerinin çevredeki kimseler tarafından görülmesine ve diğer şartlara göre basım yeri sürekli değiştirilir. Zaman gelir ki, basım işiyle uğraşanlar çadırlarını ıssız ve derin bir derenin kuytu bir kesimine kurarlar; zaman gelir ki, sık ormanlık bir kesime kurarlar, zaman gelir ki, çadır sarp ve yüksek kayalıklar içinde olur.

Yapılacak en iyi iş, basım eviyle uğraşanların yer altında iyi bir basım evi inşa etmeleridir. Irmak ve göl kenarlarında, ormanın karanlıklarında, derin derelerde veya kayalıklarda basımın kolaylıkla yapılacağı yer altı evinin yapılmasıdır.

Bölge komitesinin üyeleri ve bu üyeler içinde yayın organını çıkarmayla bir grup -yazı kurulu- hazırlanan yazılar basıma verilmeden önce toparlanarak yayın organına verilecek temel ideolojik ve siyasi yazıları kendi arasında okuyup tartışmalı ve son şekline soktukten sonra basıma verilmelidir. Yayın organında daha az ideolojik ve siyasi hatanın yapılması ancak bu şekilde mümkün olur. Yazıların ortak bir şekilde gözden geçirilmesi hiçbir zaman gevşetilmemelidir. Bölgede doğru bir devrimci hattın izlenmesi, kadroların doğru bir şekilde bilinçlendirilmesi yazı kurulunun parti politikasının ve görüşlerinin kavranılmasına, dünyadaki, ülke ve bölgedeki mevcut durumu bilmesine, bu durumun ortak bir şekilde değerlendirilmesine bağlıdır.

Bölgesel bir yayın organının yazı kurulu her şeyden önce nerde olursa olsun, radyoyu dinlemeli, çeşitli ajansları takip etmeli, bunlardan önemli gördüklerini banta almalıdır. Çeşitli dergileri, günlük gazetelerden en az bir veya bir kaçını takip etmelidir. Bunun yanında bölgede çalışan grup veya kişiler, bölge ile ilgili haberleri, köylü mektuplarını veya yazılarını, yazı kuruluna ulaştırmalıdır. Bütün bunlar olmaksızın iyi bir bölgesel yayın organı çıkarmak imkansızdır.

Bir bölgesel yayın organının özellikleri neler olmalıdır?

Birinci olarak, yayın organında yer alacak yazıların kadroların ve halkın anlayacağı bir dille kaleme alınması gerekir. Bu konuda son derece titiz olmalıyız. Fikirlerimizi basit ve yalın bir şekilde, akıcı bir üslupla ifade etmeliyiz. Bu mesele sadece yazı yazarken değil, kadrolarla ve halkla sohbet ederken de dikkat etmemiz gereken bir meseledir.

DİMİTROV, bir konuşmasında bu konuyla ilgili olarak şöyle der.

“Eğer halkın anladığı dilde konuşmayı öğrenmezsek, kitlelerin kararlarımızı anlayamayacağını da bilmemiz gerekir. Çoğu zaman basit, somut kitlelerin yadırgamayacakları ve anlayabilecekleri bir dilde konuşmıyoruz. Dilimizi ezbere bildiğimiz soyut formüllerden hala temizleyemedik. Bildiriler gazete yazıları kararlar ve tezler öyle ağır bir üslup ve dille yazılmaktadır ki, bunları değil işçi kitleleri, parti görevlileri bile zor anlamaktadır” (Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Say. 164. G. Dimitrov.)

- (El yazmalarında iki sayfa kayıp)- almadılar.

Komite bölge halkının meselelerini onları siyasi bakımdan bilinçlendirecek ve seferber edebilecek şekilde ele almalıdır. Mesela toprak meselesi, milli mesele, işsizlik, pahalılık, ürünlerin değerlendirilmesi işçi ve köylülerin teşkilatlandırılması gibi meseleler ayrı ayrı broşürler halinde işlenmelidir. Veya bölge halkının başlıca meseleleri bir tek broşürde ele alınmalıdır.

BİLDİRİ DAĞITIMI

Bölge komitesi, ortaya çıkan yeni durumları halka bildirmek için bildiri dağıtımını önemsemeli ve elinden geldiğince gevşetmemelidir. Bildiri ister legal, isterse illegal olsun -baskınların son derece ağır olduğu bazı özel durumların dışında- bölgede geniş çapta dağıtılmalıdır. Legal imkanları sonuna kadar zorlayarak bildirileri elden geldiğince legal olarak çıkarmaya çalışmalıyız.

DİĞER PROPAGANDA VE AJİTASYON BİÇİMLERİ

Bunlardan birisi resimli propaganda dosyalarıyla yapılan sözlü propagandadır.

Çeşitli konuları -baskı, sömürü, zulüm vs..- ve mücadelelerin resimlerle ele alınıp teşhir edildiği tanıtıldığı veya işlendiği bu propaganda biçimi, göze ve kulağa hitap ettiğinden dolayı etkilidir.

Bu propaganda dosyaları nasıl hazırlanır:

Önce işlenecek veya tanıtılacak konular seçilir. Mesela işçi sınıfı seçilerek bunun için ayrı ayrı dosyalar hazırlanır. Mesela diyelim ki, dünyadaki halk savaşlarının tanıtılması için dosya hazırlanacak. Bunun için ilk önce yerli ve yabancı gazete, dergi, kitap ve broşürlerden resimler kesilir. Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki gerilla savaşlarına ilişkin olarak toplanan bu resimler, altındaki yazılarla birlikte büyük bir dosyada albüm şekline sokulur. Gerekirse her resmin altına resmi ve halk savaşını tanıtıcı yazılar veya şiirler yazılıp aynı şekilde başka konuları kapsayan, tanıtan veya işleyen dosyalar hazırlanır. Bu propaganda dosyaları çalışma alanlarındaki propagandacı veya teşkilatçı unsurlara dağıtılır. Onlar da ellerinde veya sırt çantalarında taşıdıkları bu dosyalar aracılığıyla iş yerlerinde ve köylerde propaganda çalışmalarını yürütürler. Mesela onlar gece bir köy evinde aileye veya köylülere dosyadaki resimleri tekrar tekrar göstererek açıklamalar yaparak ve sorulara cevap vererek dosyayı baştan sonuna kadar köylülere tanıtmış olurlar. Özellikle işsizliğin yaygın olduğu yerlerde ve kış gecelerinde mevsimlik işçiler ve yoksul köylüler kadınlı çocuklu topluluklar halinde bu tip propagandaları sinema gibi seyrederek ve ilgiyle dinler. Kaldı ki resimdeki yazıların altında açıklanan bu tip resimli propaganda dosyalarını işçi ve köylülere anlatmak için iyi bir propagandacı olmak gerekmez. Okuma yazma bilen bir kimse de dosyayı tartışabilir. Şüphesiz ki, iyi bir propagandacı, dosyanın resimlerle işlediği konuları, mesela halk savaşını daha geniş bir şekilde emekçilere anlatabilir. Ve onların sorularına daha doyurucu cevaplar verebilir. Bir dosya, çalışma alanındaki emekçilere gösterildikten sonra, başka bir konuyu işleyen ve başka bir çalışma alanında olan dosya ile değiştirilir. Mesela diyelim ki, dünyadaki halk savaşlarını tanıtan dosya çalışma alanındaki köylülere anlatıldıktan sonra, bu sefer de Türkiye işçi sınıfının mücadelesini tanıtan dosya köy köy anlatılmaya başlanır.

Bu propaganda biçiminin yanında diğer bir propaganda biçimi de, TEYP aracılığıyla işçi ve köylülere siyasi konuşmaların başka yerlerde baskıya ve zulme uğrayan işçi ve köylülerin konuşmalarının dinletilmesi, Devrimci şiirlerin, marşların ağıtların ve türkülerin dinletilmesidir. Hatta radyoda çıkan önemli haber ve yorumların da dinletilmesi yararlıdır. Bu tip propaganda çalışmaları, bıkmadan usanmadan devam ettirilmelidir. Dünyadaki, ülkedeki ve bölgedeki gerçeklerin anlatılması, her alandaki sömürünün, rüşvetin,

yolsuzluğun, baskının ve zulmün teşhiri ve kurtuluş yolunun açıklanması büyük bir sabır, soğuk kanlılık ve irade gücüyle elden geldiği kadar devam ettirilmelidir.

Bizim için tekrar edilmesi usandırıcı olan siyasi gerçekler, bilelim ki halk için, geri işçi ve köylü yığınları için yenidir. Çeşitli şekillerde ve değişik sınıf ve tabakalar arasında bıkmadan usanmadan propaganda ve ajitasyon çalışmalarını yürütmeliyiz. Bu konuda ve bu alanda sabırsızlığa yer olmaz.

Bizler, halkın uyandırılması için siyasi gerçekleri ve devrim yolunu sabırsızlıkla açıklamak ve kendimizi aynı zamanda iyi bir propagandacı yetiştirmek durumundayız. DİMİTROV'un dediği gibi "Konuşmasını ve kitlelere hitap etmesini öğrenmeliyiz" "Bu konuşmalar kalıplardan uzak kitleleri harekete geçiren, kafalarda yer eden ve kişileri düşünceye iten bir biçimde yapılmalıdır." (Faşizme Karşı Birleşik Cephe. S. 151. Dimitrov)

Propaganda çalışmalarımız değişik şekillerde olmalıdır. Biz bu üç çeşit yolu da kullanmalıyız. Halk anlatılanları ilgi ve can kulağıyla dinlemelidir. Halk bizim propagandacılarımızı dört gözle beklemelidir.

Uzun süreli ve sürekli yapılması gereken propaganda çalışmalarından birisi de çalışma alanlarında kitap dağıtımıdır. İlk önce şunu belirtelim ki, bölge komitesi, bölgede bir yer altı kitaplığı inşa etmelidir. Devrimci öğretmenlerin "Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao" ve diğer önderlerin eserleri bu kitaplıkta bulunmalıdır. Bunun yanında kitaplıkta devrimci romanlar, hikaye ve şiir kitapları, halkın yiğitliğini fedakarlığını dile getiren destanlar bulunmalıdır. Bu tip kitaplar satın alınarak, büyük şehirlerdeki ve bölgedeki aydın sempatizanlardan ve yayın evlerinden bağış şeklinde toplanarak temin edilebilir. Merkez kitaplığa -bölge yer altı kitap evine veya kitaplığına- bağlı olarak mıntıklardan da gerekirse birer yer altı kitap evi inşa edilmelidir. Bu kitapları temin etmek için bir grup görevlendirilmelidir. Ve bir yer altı kitapevinin yerini en iyi ve güvenilir iki kişi bilmelidir.

Kitapların dağıtımı ve okutulması şöyle olmalıdır. Çalışma alanındaki sempatizan ileri sempatizan veya örgüt üyesi kişilere tek ve grup halinde okumaları için -herkesin bilinci seviyesine ve kapasitesine göre- kitaplar dağıtılır. Bir müddet sonra bu kitaplar toplanarak bunların yerine yenileri verilir. Toplananlar ise başka bir köyde dağıtılır. Ve bu çalışma sürekli bir şekilde sürdürülür. Bazen bir kitap bir köyde birden fazla okunduğu için uzun süre kalabilir. Kitabı okuyacak olan kişiye veren görevli okuyucuya kitabı okuduktan sonra başkalarına da vermesini söylemelidir. Ancak kitap dağıtımı yapılırken okuma şevkini kırmamak için herkese bilinç seviyesine ve kapasitesine göre kitap vermeye dikkat edilmelidir. Ayrıca kitap ister serbest olsun, ister yasaklanmış, okuyucuya verilirken kitabı her an bir aramaya karşı gizlenebilecek yere koyması tavsiye edilmelidir.

Yeraltı kitapevinin kitapların iyi korunması nemlenmemesi için, yağmurdan, sudan etkilenmeyecek bir yere yapılması gerekir. Ayrıca kitaplar naylonla ciltlenmeli ve yeraltı kitapevlerinde naylon torbalar içinde muhafaza edilmelidir.

PARTİNİN ÇALIŞMA ALANINDA ÖRGÜTLENMESİ

Alanda yapılan propaganda, ajitasyon çalışmalarıyla birlikte sağlam unsurları seçip onlarla sıkı bağlar kurmak ve bunları görevlendirme şeklinde partinin örgütlenmesi yürütülür.

Çalışma alanındaki parti görevlileri yürüttükleri ilk çalışmalarla o alanda bir çok ilişki kurmuş, hatta bazı geçici ve kalıcı görev grupları oluşturmuş ve alanı siyasi, sosyal, ekonomik ve coğrafi yapılarını az-çok tanımış sayılırlar. İşte böyle bir durum karşısında partinin örgütlenmesi şu şekilde olabilir: Örgütlenmeyi yürüten partililer veya partili teşkilatçılar çalışma alanında, mesela diyelim ki, bir ilçe çapında yürütülen çalışmalar sonucunda ortaya çıkan en sağlam unsurlardan biri ilçe geçici parti komitesi kurarlar. En az iki kişiden oluşan bu komite, ilçe çapındaki en sağlam parti üyelerinden oluşur. Peki bu çalışma alanında veya ilçede parti üyeleri nasıl ortaya çıkar? Şu şekilde ortaya çıkar: Daha öncede söylediğimiz gibi, iş yerlerinde ve köylerde yapılan ilk çalışmalar, birçok kişinin tanınmasına hatta bazı görev gruplarının doğmasına yol açar. Parti üyelerince tanınan bu çok sayıdaki kişiler içindeki güvenilir en sağlam -sağlamlığı halk tarafından kabul edilen ve pratik içinde görünen- kişiler partinin aday veya asıl üyesi yapılabilir ve yapılmalıdır. Bu aday ve asıl üyeler, çalışma alanı iş yerlerinde veya köylerde tek başına veya çeşitli görev grupları içinde dağınmak olabileceği gibi bir yerde asıl üyelerden oluşan bir parti hücresi veya aday üyelerden oluşan bir parti aday hücresi şeklinde olabilir. Veya asıl ve aday üyelerden oluşan, mesela bir asıl iki aday gibi -bir görev grubu şeklinde olabilir. Fakat bir yerde iki asıl üye varsa bunları derhal bir hücre haline getirerek görevlendirmek şarttır.

Bir kimse parti asıl üyeliğine genellikle aday üyelikten sılandıktan sonra alınır. Alınmalıdır. Asıl üyeliğe alınacak kimsenin asgari şu özellikleri taşıması gerekir.

- 1- Partinin programını, program henüz hazırlanmamışsa, partinin programına temel teşkil edecek olan devrimle ilgili temel görüşleri kabul etmesi.
- 2- Partinin tüzüğünü -henüz kongrece onaylanmış tüzük yoksa çalışma ve disiplin ilkelerini- kabul edip ister üretime bağlı veya seyyar olsun; her hal ve şartta hayatını ve çalışmalarını devrime tabi kılması gerekir.
- 3- İdeolojik seviyesinin yüksek olması.
- 4- İşçi sınıfı veya köylülükten olması. -Yoksul köylülük-
- 5- Cesaret, fedakarlılık, dayanıklılık ve alçak gönüllülük, sabır vb. değerlerine olan inancını çetin pratik içinde göstermesi.

Aday üyeler genellikle pratik içinde henüz yeterince sınanmamış fakat yürütülen faaliyetler içinde olumlu özellikleriyle öne çıkmış olan unsurlar olmalıdırlar.

Bir çalışma alanının, mesela diyelim ki bir ilçenin parti komitesi -daimi veya geçici- üyelerinin çalışma alanının veya ilçenin en seçkili partili elemanları olması gerekir.

Bunlar partinin çalışma alanındaki çok yönlü faaliyetlerini sevk ve idare edecek nitelikte olmalıdırlar. Yukarda sıraladığımız iki asgari temel özelliğinin yanında, diğer özelliklere de sahip olmasına dikkat edilmelidir. Özellikle bunların, siyasi polise ve jandarmaya karşı mücadele tecrübesine sahip olması çok önemlidir. Bundan daha önemlisi, komite üyelerinin teşkilatçı, toparlayıcı ve inisiyatif sahibi olmaları, özellikle de işçi olmalarıdır. Partinin üretime bağlı veya olmayan profesyonel işçilerle örgütlenmesi veya inşa edilmesi üzerinde titizlikle durulması gereken bir noktadır.

Parti örgütünün ilçe çapındaki biçimi şöyledir: En tepede ilçe parti komitesi vardır. Bunun altında ve buna bağlı olarak nahiye parti komiteleri yer alır. Nahiye parti komitelerine ise birden fazla köye bakan çevre veya köy komiteleri bağlı olur. Ayrıca her kademedeki parti komitesine çeşitli parti görev hücreleri bağlanabilir. Parti örgütünün genel görünümü böyledir. Ancak ilk başlarda, yani çalışmaların henüz gelişmediği ilkel seviyede, ilçe parti komitesi bir kaç köyde, iş yerinde birkaç partili veya parti hücresiyle, görev gruplarıyla, sempatanlarla, ilişki kurmuş bir halde olur, olabilir.

İlçede ilk çalışmaları yürüten partinin teşkilatçısı veya mütaka komite üyesi ilçe parti komitesini oluşturan birisi olarak aynı zamanda bu komite içinde yer alabilir. Bu yer alma, komite üyeliği veya başkanlığı şeklinde olabilir. Veya hiç komite içinde yer almadan ilçe komite başkanıyla irtibatını sürdürerek ve çalışmalarında komite üyelerine yardım ederek onlara yol göstererek görevini yürütür.

En az iki kişiden oluşan bir ilçe komitesi, kurulduktan sonra ilçeyi kendi aralarında nahiye esasına göre çalışma alanlarına bölmelidirler. Mesela bir veya iki kişi, bir veya iki nahiyedeki çalışmalara bakmalıdır. Duruma göre bakarsınız ki komite üyesi bir nahiyedeki çalışmalardan sorumlu olur. Ve ilçe komite üyelerinin de dolaylı yardımı ve yol göstericiliği ile oluşturduğu nahiye komitesinin içinde üye veya başkan olarak yer alabilir.

Burada bir önemli noktayı belirtelim. Kurulan her kademedeki -özellikle daha üst kademelerdeki parti komitelerinin - yakalanması, dağıtılması veya yok edilmesi durumunda- derhal yerini alabilecek yedek komite kurmalıdır. Bu yedek komite asil komiteye bağlı bir alt komite olabileceği gibi, asil komiteye bağlı komitelerin başkanlarından -ki eğer bu başkanlar asil komitenin üyeleri değilse- veya başkan yardımcılarında oluşturulabilir. Yedek komitenin üyeleri, yeteneklerine göre birinci yedek, ikinci yedek diye tesbit edilmelidir. Eğer asil üyelerden eksilen olursa bunların yerleri, sıralamaya göre yedek komitelerin üyeleri tarafından otomatikmen doldurulur. Eğer yedek komite veya üyelerinden bir veya bir kaç etkisiz hale getirilir veya yok edilirse aynı şekilde bunların yerlerini anında olmasa bile çok gecikmeden doldurulmalıdır.

Bir üst komitenin bütün üyelerinin alt komitelerin bütün üyelerini ismen bilmesi ve tanınması hatalıdır. Alt komiteler üste başkanları veya çetin pratik içinde, siyasi polise ve jandarmaya karşı mücadele de sınanmış sağlam üyeleri vasıtasıyla bağlanmalıdır. Bu anlattıklarımıza örnek verirsek: bir ilçe komitesinin üyelerinin bu komiteye bağlı bucak komitelerinin üyelerini ismen bilmesi gerekir. Mesela ilçe komitesinin A nahiye komitesinin başkanını veya başkanla başkan yardımcısını bilebilir. Fakat nahiye komitesinin başkanı ve yardımcısı ilçe komite üyesinin kendilerinden daha sorumlu olması gerçeğinin dışında hangi kademede hangi görevleri yürüttüğünü bilmez. İlçe komitesi üyesi olupta ayrı ayrı nahiyelerdeki çalışmalardan sorumlu olan kişiler birbirlerinin nahiye komitelerinde yer alan üyelerini tanımazlar.

Genel olarak bir komite, kendisine bağlı kaç komite olduğunu ve her komitede kaç kişi olduğunu bilir. Fakat bu komitede kimlerin üye olduklarını bilmez. Mesela, bir ilçe komitesinin üyeleri komiteye, kaç nahiye veya iş yeri komitesinin bağlı olduğunu ve bu komitelerde kaç kişi olduğunu bilir. Bununla birlikte nahiyelerdeki çalışmalardan sorumlu olan ilçe komite üyeleri, sorumlu oldukları kendi nahiyelerinin zorunlu olarak komite başkanlarını veya yardımcılarını, komitenin kaç kişiden oluştuğunu başkan ve yardımcılarının dışında diğerlerini tanımamak şartıyla bilir.

Üst komite kendisine bağlı alt komite üyelerinin kaldıkları yerleri bilmediği gibi, alt komite üyelerinin de üst komitenin hangi mahallede çalıştığı ve barındığını bilmemesi gerekir. İrtibat yerleri, parola ve işaretleri, biçimi vs. Ancak her iki komitede bu işle görevli olanlarca bilinir. Ayrıca bütün parti asil ve aday üyelerinin takma isim kullanmaları gerekir. Bir parti üyesinin değişik ilçelerde değişik isimler kullanması, iki ilçede çalışan birinin, -partililer ve halk arasında her ilçe için ayrı isim kullanması gerekir.

İlk dönemlerde ilçe veya bucak geçici parti komitesinin köylerde parti örgütlenmesi şöyle olur.

İlçe veya bucak komitesi, bucak köylerini bir birine yakınlık, ekonomik, siyasi, kültürel ve etnik yapı benzerliği bakımından birden fazla köyden oluşan çevrelere ayırır. Ve bunları 1. çevre, 2. çevre, 3. çevre diye adlandırır. Duruma göre her çevre 5-10-15 vs. köyden meydana gelebilir.

İlçe veya bucak komitesi her üyesini bir veya birden fazla çevrede görevlendirir. Bu üyeler daha önce yürütülen çalışmaları bu çevrelerde daha da derinleştirirler.

İşyerlerindeki ve çevredeki ileri unsurlardan, işyeri ve köy çapında 2-3 veya 3-4 kişilik görev grupları oluştururlar. Bu grup, ilçe veya bucak komitesi üyesinin yardımıyla çevre köylerindeki çalışmalarını yürütme ve yönlendirmeye çalışır. İşyeri köy ve çevre çapında kurulan bu görev grupları, pratik görevleri yanında grup eğitimi ve okuma çalışmalarıyla kendilerini ideolojik ve siyasi bakımdan yetiştirmeye canla başla çalışırlar. Çalışmalar içinde bu işyerlerinden ve köylerden çıkan en iyi unsurlar parti aday üyesi yapılırlar ve çevreden çıkan ilk parti aday üyeleri çevre görev grubu üyelerinden seçilir. Veya bu görev grubu içinde yer alır. Ve bu şekilde giderek bir müddet sonra ilk önce çevre parti geçici komitesi kurulur. Ve daha daha sonra buna bağlı olarak mücadele çalışmalar içinde yavaş yavaş köy parti komiteleri oluşturulur. Çevre komitesinin her bir üyesi bir veya birden fazla köy komitesinin başkanlarıyla veya başkan ve başkan yardımcılarıyla ilişki kurarak ve onlarla birlikte çalışarak çevre komitesinin köylerdeki parti çalışmalarını sevk ve idare ederler.

PARTİ KOMİTE VE HÜCRELERİNDE İŞYERLERİNDE VE KÖYLERDE YÜRÜTECEĞİ ÇALIŞMALAR ÜZERİNE

Bu konuyu üç başlık altında inceleyeceğiz. a- Araştırma-inceleme, b- Propaganda-ajitasyon, c- Örgütlenme.

ARAŞTIRMA - İNCELEME

Bu araştırmayı ya çevre komitesi ya da çevre görev grubu yapacaktır. Yahutta bunların yardımıyla varsa köy komitesi veya köy görev grubu yapacaktır. Yapılacak şey çevredeki işyerlerinin DURUMUNU KÖYLERİN EKONOMİK, SİYASİ VE SOSYAL YAPISINI incelemektir. Başlıca şu noktaları tesbit etmektir.

- 1- Çevredeki işyerlerini, burada çalışan işçilerin sayısını siyasi, sosyal, ekonomik vb. durumlarını işçilerin acil ve ana taleplerini en sağlam ve ileri unsurları tesbit etmek.
- 2- Mülklerine ve gelirlerine göre, köydeki sınıfların ve bunların ayrı ayrı durumlarını ve meselelerini tesbit etmek.
 - a- Devrim saflarında yer alacak sınıfları, tarafsızlaştırılacak yani sınıfları düşman sınıfları tesbit etmek düşman sınıfların içindede ilk hedef alınacak ve saldırılacak en azılı olanları diğerlerinden ayırt etmek.
 - b- Her sınıfın ayrı ayrı durumlarını bunların siyasi eğilimlerini, acil talep ve isteklerini - temel istek durumuna göre aynı zamanda acil istek olabilir- tesbit etmek.
- 3- Genel olarak bütün köylülerin acil ve temel isteklerini, bunun yanında köy gençlerinin ve kadroların durumunu ve başlıca meselelerini tesbit etmek.
- 4- Varsa köylülerin kendi aralarındaki küskünlük, kavgı ve huzursuzluğu gerçek kaynağını tesbit etmek ve bu huzursuzluğu hafifletme veya ortadan kaldırma yollarını araştırmalı.
- 5- Kadınların durumunu ve başlıca meselelerini tesbit etmek.

- 6- Köy, bucak ve ilçenin geçmişindeki halk hareketlerini -yürüyüşler, mitingler, protesto, bildiriler, imza toplamak, açlık grevi vb. eylemler, grevler, çatışmalar, ayaklanmalar, devlete ve ağalara karşı silahlı eylemler vb. dahil, isyanları.
- 7- Köy, bucak ve ilçenin kültürel değerlerini, folklorunu, oyunlarını, türkülerini, destanlarını, aşıklarını, düğün geleneklerini, el sanatlarını, masallarını ev sanatlarını tesbit etmek, araştırmak.

PROPAGANDA VE AJİTASYON

İşyeri veya köy parti komitesi, Hücre veya görev grubu, her şeyden önce kendi siyasi ve ideolojik eğitimini titiz ve sıkı bir şekilde yapmalıdır.

Sistemli eğitim toplantılarıyla Marksizmin-Leninizmin temel eserlerini okumak suretiyle kendisini sürekli eğitmeli ve yenilemelidir.

Bunun yanında iş yerinde ve köyde ilk başlarda sınırlı, daha sonra hemen bütün güvenilir unsurlarla geniş bir propaganda ve ajitasyon yapmalı ve bu çalışmayı sürekli ve sistemli hale getirmeye çalışmalıdır. Parti yayınlarını, işçilerin ve köylülerin anlayabileceği çeşitli dergi ve hikayeler, şiir kitaplarını geniş bir şekilde dağıtmalı ve bunların el değiştirilerek okunması sağlanmalıdır. Propaganda ve ajitasyon en başta ve esas olarak maden ocaklarında şantiyelerde tarla, orman ve ulaşım işçileri arasında, bu işçilerin toplandığı yerlerde, evlerinde yoğunlaştırılmalıdır. Bunu yoksul köylüler arasındaki çalışma izlemelidir. Siyasi ve ideolojik meselelerin daha iyi anlaşılabilmesi için gerekirse çeşitli yerlerde güvenilir işçi ve köylülerin evlerinde siyasi ve ideolojik meselelerin tartışılması için sık sık sohbet toplantıları düzenlenmeli bu sohbet toplantılarına daha fazla işçi ve köylünün katılmasına çalışılmalıdır. Köylülerin toplandığı kahveleri, bakkalları ve köşe başları gibi yerler siyasi meselelerin tartışıldığı yerler haline getirilmelidir. Legal imkanlardan yararlanarak seminerler, konferanslar, tartışma toplantıları, geceler, müzikli oyunlar, gösteriler düzenlenmelidir.

Anma ve kutlama günleri, yıl dönümleri siyasi kampanyalar propaganda ve ajitasyonun en önemli araçlarıdır.

Siyasi propaganda ve ajitasyon işçi ve köylülerin somut meseleleri ile birleştirilmelidir. Mesela köylülerin her hangi bir meselesinin çözüm yolunda yürütülen çalışmalar içinde bir çok siyasi ve ideolojik gerçek köylülere kolayca anlatılır ve kavratılabilir. Propaganda ve ajitasyonu aynı zamanda da köy kadınları arasında da yürütmek gerekir. Devrimci fikirlere sempati duyan sağlam kadınlar, sempatizan köy ebeleri, öğretmen ve kız öğrenci gençler aracılığıyla parti yayınları kadınlar arasında geniş bir şekilde dağıtılmalıdır. Ve yayınların okunması ve okutulması sağlanmalıdır.

Köy ebeleri birçok köyü gezdiği ve köy kadınlarıyla içli dışlı olduğu için bunların kadınlar arasında propaganda ve ajitasyon çalışmaları yapmaları sözlü propagandanın yanında parti yayınlarının dağılımları ve bunların okunmasını sağlamaları önemlidir. Ve üstelik kolaydır. Her komite veya görev grubu, kendi çalışma alanındaki ebelerle ilişki kurmayı ihmal etmemeli onları tek tek veya ikili üçlü gruplar halinde eğitmeli, kadınlar arasında devrimci çalışmalar yapması için görevlendirilmeli ve denetlemelidir. Ebelerle kurulan ilişkilerde gizlilik ilkesine titizlikle uyulmalıdır.

Sempatizan veya militan ebeler, köylü kadınlarla ve köylülerle yakın dostça ilişkiler kurmalı, köylülerin ve kadınların sağlık durumlarıyla yakından ilgilenmelidir. Hatta kendi ihtisası dışında çeşitli hastalıkları okuyarak öğrenmeli; hastalıkların teşhisi ve çareleri konusunda kadınlara ve köyüllere yol göstermelidir. Devrimci ebeler bu yolla geniş köylü yığınlarıyla kaynaşmalıdır. Sempatizan veya militan bir ebe evine kapanarak kendisini köylülerden tecrit etmemeli, köylülerle kendi arasında soğuk bir set çekmemelidir. Köylülere karşı iflah olmaz bir memur tavrı takınmamalıdır. Sıhhiye çantasıyla sık sık köyleri gezmeli, köylülerin dertleri ve sağlık durumlarıyla ilgilenmelidir. Zengin köylülerin değil yoksul ve aşağı orta halli köylülerin evlerinde kadınlarla sohbet toplantıları düzenlemeli, onlara siyasi gerçekleri anlatmalı, içlerinde okuma yazma bilenlerine parti yayınlarını vermelidir. Gerekirse yanında bazen resimli propaganda dosyası gezmelidir. Bayan öğretmenler ve ebeler kendi evlerini genç kadın ve kızların sık sık uğradığı ve bunlarla sohbet veya eğitim toplantılarının yapıldığı bir propaganda veya siyasi eğitim evleri haline getirmelidir. En güvenilir unsurlarla okuma ve eğitim grupları teşkil ederek bunlarla evlerde sohbet havası içinde eğitim toplantıları yapmalıdır. Öğretmenlere gelince ... bunlardan sempatizan veya militan bayan öğretmenler, yine ebeler gibi kadınların uyanmasına yardımcı olmalıdırlar. Bunları siyasi ve ideolojik bakımdan eğitmeli görevlendirmeli ve çalışmalarını denetlemelidir.

Sempatizan veya militan bayan öğretmenler -partililerinde yardımıyla boş zamanlarında mesela geceleri, veya cumartesi, pazar gibi tatil günlerinde veya yaz aylarında genç köylü kız ve kadınları, için okuma yazma kursları açmalı, bu kurslarda onları siyasi bakımdan eğitmeli, eğitmeye çalışmalıdırlar. Okuma yazma öğretiminin yanında bu kursları aynı zamanda siyasi ve ideolojik kurslar haline getirmelidir. Bunun yanında köylerde sempatizan veya militan dikiş nakış kurslarını, genç köylü kızlarının ve kadınlarının siyasi bakımdan eğitmeli birer siyasi eğitim kursları haline getirmelidirler.

Erkek öğretmenlere gelince, yine aynı şekilde parti komitesi veya grubu bunlarla sıkı ilişkiler kurmalı, ve bunlar...

- (El yazmalarında bundan sonra gelen iki sayfa kayıptır.)-

.....
“Taşra halkı bu oyuncuları seyretmekten hoşlanıyor. Kahramanların yaptıkları karşısında gözyaşlarını tutamıyorlar. Alçak düşman askerlerinin yaptıklarını seyredince öfkeden kaskatı kesiliyorlar. Oyunlar tepeden tırnağa silahlı düşmanın nasıl yenileceği bir köyün yağma ve kıyıma karşı nasıl korunacağını öğretiyor ve hükümet bildirilerini asıl amaçlarının neler olduğunu anlatıyordu. Tiyatro, basit bir ilgi çeken aracı olmaktan çıkıp, kitle eğitiminin en etkin aracı haline geliyordu. Gerilla savaşı eğitimi, tarım devrimi, bilgisizliği yok etme sağlık hareketlerini destekleme konuları başarıyla sahneye uygulanıyordu.

Amerika’nın 1965 şubatında demokratik VIETNAM Cumhuriyeti’ne hava ve deniz hücumlarıyla başlattığı savaş tiyatromuzun, canlılığını isbatlamaya bir vesile oldu.

“Durum oldukça kötüydü. Amerikan bombardımanı sosyal hayatı ve savunmayı imkansız hale getirmeyi amaçlıyordu. Her şey -Yollar, köprüler, kentler- Amerikan uçaklarının hedefleriydi. Dört yıl süreyle barbarlığın her türlüünü uyguladılar ülkemizde.

Türkülerimiz bomba seslerini bastırarak”! diyordu oyuncular. Bu bir propaganda sloganı değildi, tiyatro toplulukları küçük gruplara ayrıldılar. Bombaların parçaladığı yollar üzerinde ilerleyerek ülkenin her yanına hatta Amerikan üstlerinin üstlendiği bölgelerin çevrelerinde bir oyun sergilemeye gidiyorlardı. Hayatları her an tehlikedeydi, aktörler vardı, aktristler cepheye cephe gerisinden haberleri iletiyorlar. Yeni konular yeni haberlerle geriye dönüyorlardı. Çok tehlikeli bölgelerde oyunlar yer altında oynanıyordu. Kimi zaman bir B-52. saldırısıyla oyunlar kesiliyor, kimi zaman halkla birlikte hava hücumlarına karşı korunuyorlar. Saldırı biter bitmez oyunlara devam ediyorlardı. Çoğu vakit küçük kulubelerden birkaç seyirci önünde oynuyorlardı. Herkes ilk alarmda sığınağa giriyor, sonra oyun ve seyir devam ediyordu. Kimi vakit döndüklerinde korktukları başına geliyor. Sahne yerle bir olmuş görüyorlardı.

Ülkemizde tiyatro aylakları eğlendirici bir sanat değil, saldırıya karşı koyma aracıdır, düşmanların işlediği cinayetleri lanetleyen ve kahramanları yok etmede kullanılan keskin bir silahtır. (Age)

Vietnam Komünist Partisi’ni ve halk ordusunun sıcak savaş şartlarında kurdukları gerilla tiyatroları yukarıda görüldüğü gibi şartlara ve o günün devrimci görevlerine uygun olarak oyunları sahneliyordu. Şüphesiz ki kitlelerin siyasi eğitimi bizimde zamanla kuracağımız gerilla tiyatroları dönemin görevlerine uygun olarak oyunları sahneleyecektir.

İkinci bir propaganda biçimi ise sinemanın çok ilkel biçimi olan çekilen filmlerin sessiz ve hareketsiz resimlerini bir ışık tertibatıyla büyütülerek bir ekran üzerine getirilmiş şeklidir. Böyle bir tertibatı bugünkü şartlarda yaratabiliriz. Devrimci eylemlerle ilgili filmler köy evlerinde köy kahvelerinde veya okul binası gibi yerlerde halka gösterilerek ve bu filmle tek tek sözlü biçimde açıklanarak bir çok siyasi gerçek esas biçimde teşhir edilebilir. Ve esaslı bir şekilde halka daha etkili bir şekilde kavratılabilir. Bu görevi tek tek kişiler veya iki kişilik propaganda grupları yapabileceği gibi bir gerilla tiyatro ekibide yapabilir. Bu tip propaganda ve ajitasyon grupları ve tiyatro ekipleri, kitleleri seçtikleri konularla devrimci geçmişleri hakkındada eğitmelidirler. “Her devrimci, geleneğini ve geçmişini bugünkü kavgasıyla birleştirmelidir” (Dimitrov)

ÖRGÜTLEME

Bu konuyu gizli ve açık örgütlemeyi beraber ele alarak ve bunların birbirleriyle olan ilişkilerini belirterek işleyeceğiz.

Gizli ve açık örgütlenme meselesini a- Siyasi, b- Askeri, c- Ekonomik ve demokratik olmak üzere üç alanda ele alacağız. Ancak askeri eğitim üzerine daha sonra ayrıntılı bir şekilde duracağız. Bu meseleye burada çok kısa ve öz olarak değineceğiz.

a - Siyasi örgütlenme:

Bu bir başka anlamda parti örgütlenmesi demektir. Bundan önceki bu meselelerle ilgili bazı açıklamalar yaptık. Ancak partinin köylerde teşkilatlanması ve teşkilatlanmaları çalışmaları üzerinde ayrıntılı bir şekilde durmadık. Partinin köylerdeki yönetim organı parti komitesidir. Bu komite, partinin köy içindeki propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını yöneten ve yürüten en üst organdır. Köy içindeki veya gizli siyasi çalışmaları bu komite yönetir. Köy içindeki açık ve gizli her türlü örgütlenmeyi -askeri, demokratik, ekonomik vs.- Esas olarak bu komite yürütür.

Parti komitesi, anlattığımız gibi birden bir iş yerinde ve köyde kurulmaz ve ortaya çıkmaz. Veya bu çalışmaların ve mücadelenin bir ürünü olarak ortaya çıkar. İş yeri veya köy parti komitesi kurulmadan önce, çalışan kesimde açık veya gizli görev grupları, yardımlaşma ekipleri, çeşitli açık ekonomik ve demokratik işçi ve köylü örgütleri kurulabilir.

İş yeri veya köy parti komitesi iş yerinde veya köy içinde yürütülen çok yönlü çalışmalar, iş yerinde ve köyde kurulan grupların ve legal örgütün ve örgütlerin yürüttüğü çalışmalar ve mücadeleler içinden çıkan en iyi unsurlardan kurulur. Bu komiteyi, çevre komitesi yoksa, bucağın komitesi bu da yoksa ilçe veya mülka komitesi kurar. İş yeri veya köy komitesinin ne pahasına olursa olsun derhal kurulması diye bir mesele yoktur. Daha öncede belirttiğimiz gibi bu komitenin kurulmasına ilişkin açık ve gizli bir çok çalışmalar yürütülür. Bu çalışmaların yakından ve yönetimini, yürütülmesini sağlamak için iki üç kişi bir iş yeri ve köy görev grubu kurulur. Bu görev grubu ve görev komitesinin bir veya iki üyesi parti aday üyesi olur veya olmayabilir. Çalışmalar ve mücadeleler içinde iş yeri veya köy kadroları veya görev grubu içindeki en iyi unsurlar bir müddet aday üyelikten denendikten sonra partilenir. Ve ilk partilenen en iyi unsurlardan -en az iki kişiden- iş yeri veya köy parti komitesi oluşturulur. Daha sonra köy içinde ve iş yerinde partilenecek unsurlar hücreler halinde, işyeri ve köy parti komitesine bağlanır. Bu örgütlenmeyi iş yeri ve köy parti komitesi bir üst komiteye danışarak yapar. Bir hücre komiteye ... -okunmadı- nun komitenin başkanına ya her hangi bir üyesine bağlanmasıyla bağlanır. Hücre sorumlusu kendi sorumlusu olan komite üyesini bilir ve tanır. Fakat bu komite üyesinin hangi oranda nasıl bir görev aldığını bilmez. Hücrenin diğer üyeleri ise bir üst organın hakkında kimse veya hücre gibi organda nasıl bir görev aldığını bilmez hücrenin diğerleri ise bir üst organ hakkında kim veya hangi organa bağlılıkları hakkında hiçbir şey bilmezler.

Üyelerin genellikle yerleşik ve üretime bağlı olmasından dolayı iş yeri ve parti örgütü şu şekilde kurulmalıdır. Parti komitesinin her üyesine bir hücre -sorumlusu aracılığıyla bağlanma- yerine hücrelerin komite sorumlusuna ve birbirlerine bağlanması şeklinde olmalıdır. Mesela köyde kurulan bir parti hücresi, hücre sorumlusu aracılığıyla komite başkanına bağlar. Bu ilk hücrede kimler ve kaç kişinin olduğunu komite başkanıyla yardımcısı bilirler. Hücre sorumlusu ise sadece ilişki kurduğu başkan bilir. İkinci bir hücre kurulduğunda ise hücre sorumlusu aracılığıyla -birinci hücreye- birinci hücrenin sorumlusuna bağlanır. Böylece her hücre sorumlusu bir kendi hücrendeki kişileri tanır, birde kendisinden daha sorumlu üst hücrenin sorumlusuyla kendi hücrenden bir aşağı hücre sorumlusunu tanır. Böylece iş yerindeki ve köydeki parti hücrelerinin sorumluları tek tek bile olsa komite üyelerini tanımış olurlar. Hücreler tepeden tabana doğru ya sorumluları aracılığıyla ya da siyasi polis ve jandarmayla mücadelede veya pratik çalışmada sınanmış en sağlam unsurlar aracılığıyla birbirine bağlıdırlar. Biz sorumluları en sağlam ve güvenilir gördüğümüz yukardan hücrenin sorumluları aracılığıyla bir birine bağlanması gerektiğini söyledik. Şüphesiz her zaman hücrelerin sorumluları aracılığıyla birbirine bağlanması şart değildir. Bu noktada şunu da belirtelim ki bir hücre sorumlusu veya bağlantı unsuru kendi hücreğine bağlı aşağı kademadaki hücrelerin -bir aşağı hücre- ilk hücre- hariç sorumlularını veya bağlantı unsurlarını hücreler arasında bağlantı kuran kişiler - bilmelidir.- Düşman bir iş yerinde veya yaptığı bir baskında bir çok kişiyi içeri alabilir. İçeri alınan bu kişilerin içinde parti üyeleri, hatta bütün parti örgütü olabilir. Önemli olan alınan kişiler partililerin parti hücrelerinin ve parti komitelerinin açığa çıkmamasıdır. Parti üyelerinin kendilerini sıradan kişiler veya köylüler olarak göstermesidir. Önemli olan düşmanın partililerle partisizleri ayırt edememesi, tutuklananların hepsini sıradan köylüler veya en çok devrime sempati duyan devrimcilere şu veya bu ölçüde yardım eden sempatzan köylüler olarak anlaması veya tahmin etmesidir.

Bir parti köy komitesinin üyelerinin özellikle tarım işçilerinden veya yoksul köylülerden olmasına dikkat edilmelidir. Hiç olmazsa bu sınıflardan gelme -aydın ve aydın olmayan- köy gençlerinden olmalıdır. Yukarı

orta köylülerin ve hele hele zengin köylülerin partiye alınmaları kesinlikle yasaklanmalıdır. Şüphesiz ki, yukarı orta zengin köylülükten gelen uzun mücadeleler içinde halka ve partiye bağlılığını ispat edenler, her şeylerini bu uğurda feda ederler veya feda edebileceklerini pratikte gösterenler bu yasaklamanın dışındadırlar.

Parti köy komitesi veya hücrelerinin üyeleri üretim içinde olmalıdırlar. Özellikle komite üyelerinin, üretim içinde olan ve avare olmayan ve köylülerin sevip saydığı kişiler olması gerekir. Komite üyeleri sınıf düşmanlarının dışında genel olarak bütün köylülerle özel olarak yoksul köylüler ve tarım işçileriyle sıkı ilişkiler içinde olmalı. Çalışkanlığı, doğruluğu ve fedakarlığıyla onların bütün güvenini kazanmalıdır. Daha doğrusu köy parti komitesine, doğruluğu, çalışkanlığı, fedakarlığı, ağır başlılığı ve alçak gönüllülüğüyle köylülerin güvenini ve saygısını kazanan tarım proleterleri ve yoksul köylüler seçilmelidir.

Köylülerden üretimden kopuk hiçbir iş yapmayan işsiz unsurlar vardır. Bunların bazıları dikkafalıdır. Kendilerine devrimci süsü verirler. Sohbet toplantılarında köylülere karşı tanrının yokluğundan ve dinin boş bir inanç olduğunu isbat etmeye kalkışır. Köylülerin ve bütün gelenek ve göreneklerinin cahilliğin ürünü olarak değerlendirirler. Bunlara göre doğru düşünce kendi bildikleridir. Köylüler geri kafalıdır. Adam olmaları da imkansız gibidir. Böyleleri köylülerin somut meselelerine yabancı olduğu gibi bütün değer yargılarına da yabancdırlar. Ve bundan dolayı genellikle köylülerden tecrit olmuş durumdadırlar. Köylüler ise bunları, “zibidi”, yumurtadan çıkmış kabuğunu beyenmeyen “serseri” “ası”, “ipsiz” ve benzeri olarak değerlendirirler. Babaları ile anaları ise bunlara “hayırsız evlat” hükmünü yürütürler. İşte köylerde yapılacak olan çalışmalarda ve partinin köylerde örgütlemesine dikkat edilmesi gereken bir husus bu noktada kendisini gösteriyor. Köylerde çalışan dışardan gelme parti görevlileri, köylülerden tecrit olan bu tip köylü lümpen başı bozuk unsurları tesbit etmeli bunları devrimci görüşlerine bakarak yönetim görevlerine veya organlara getirme gibi vahim hatalar işlememeye dikkat etmelidirler. Parti görevlilerinin bunlara itibar etmesi ve bunlara köyde yürütecek çalışmaların köşe başlarına yerleştirilmesi köylülerin parti görevlilerinden ürkmesine ve hatta yürütülecek çalışmalara karşı çıkmasına bile yol açar veya açabilir. Köylerde ilk ilişki kurulacak kişiler genellikle, elden geldiğince bunlar olmamalı, köylüler tarafından sevilip sayılan tarım işçileri emekçi köy ve gençleri olmalıdır. Bunlar bilinçsiz olsa bile bu genellikle böyledir. Fakat bu parti görevlilerinin köydeki başı boş ve avare unsurlarla hiç ilişki kurmaması anlamına gelmez. Bunlarla ilişki kurmalıdır. Köylülerin bunlara yönelttikleri haklı eleştiriler desteklenmeli ve bunların eğitilmesi yolunda çalışılmalıdır. Parti görevlileri bunların hatalarını eleştirmeli, bunları siyasi ve ideolojik bakımdan eğitmeli ve üretime sokma yolunda çalışmalıdır. Bunların köylülere karşı işledikleri hataların düzeltilmesi, kötü adetlerinden vaz geçirmeli, üretime sokularak veya başka şekillerde görevlendirilerek halka hizmet yolunda seferber edilmesi çok önemli bir görevdir. Köylüler bu tip unsurların eğitilmesini ve üretime girmesini canı gönülden istiyorlar. Eğer parti görevlileri köylülerin bu isteklerini gerçekleştirebilirse onların güvenini kazanma veya pekiştirme yolunda çok önemli bir adım atmış olurlar.

İş yeri veya köy komitesi hücreleri, kendi aralarında düzenledikleri toplantılarla ideolojik ve siyasi eğitimlerini düzenli bir şekilde yürütmeli, çalışmaların düzenli bir şekilde yürütmesi ve hataların düzeltilmesi için eleştiri ve özeleştiri mekanizmasını durmaksızın işletmelidirler. Çevre, bucak, ilçe, mıntika komitesi de işyeri ve köy parti örgütleri denetlemeli -çalışmalarını- ve onlara yol göstermelidir.

İş yeri ve köy parti örgütü, elden geldiği kadar parti yayınlarını, sınıf düşmanlarının dışında, kadın erkek bütün işçilerle ve köylülerle dağıtılmalı ve bu yayınların okunmasını veya okutulmasını sağlamalıdır. Partili olan veya olmayan, fakat iyi unsurlara, sohbet toplantılarında işçi ve köylü yığınlarına veya tek tek işçi ve köylülere propaganda yapmaları için yol göstermelidirler.

ASKERİ ÖRGÜTLENME

İş yerinde veya köyde askeri örgütlenme deyince, işyeri veya köy parti komitesinin veya parti sorumlusunun veya görev grubunun önderliğinde kurulan gizli milis hücreleri akla gelir. İlk dönemlerde iki-üç kişiden oluşan bu milis hücreleri, iş yerinin veya köyün en fedekar, en atılgan en gözü pek unsurlarından oluşturulur. Köy parti komitesinin veya parti sorumlusunun veya köydeki en iyi unsurun önderliğinde kurulan gizli milis hücrelerinin üyeleri işinde gücünde olan, üretime bağlı unsurlardan seçilir. Asgari bir askeri eğitimden geçirilen bu hücreler çalışma alanındaki askeri hareketlere katılarak ve hareketten sonra yeniden gizlice evlerine veya köylerine dönerek hiçbir şey olmamış ve hiçbir şeyden haberleri yokmuş gibi kendi işleriyle uğraşırlar. İş yeri veya köy parti komitelerinin veya hücrelerinin bir çoğunda milis hücrelerinin görevini üstlenirler. Ancak bunların milis hücrelerinden farkı partinin iş yerindeki ve köy içindeki faaliyetlerini ve yöneltmek ve yürütmektir. Ve bu hücrelerine yol göstermek bunları ideolojik ve siyasi bakımdan eğitmek ve

en seçkin unsurlarını partileştirmektir. Bu konuda şimdilik bu kadarıyla yetiniyoruz. Çünkü ileride bu konu üzerinde geniş bir şekilde duracağız.

EKONOMİK VE DEMOKRATİK ÖRGÜTLENME

Eğer bölgede çok sayıda maden-kömür, taş, tuğla, tuz vs. -ormanlarla, ulaşım vb. İşçileri varsa partinin her şeyden önce bunların arasında çalışması, bunları teşkilatlaması gerekir.

Bu işçilerin sendikaların dağıtıldığı en ağır şartlarda dahi yer altı sendikalarında teşkilatlandırılabilir. Bazen birden fazla bulunan ve o civarda bir çiftlikle veya orman sahasında çalışan en az sayıda ve dağınık toprak veya orman işçileriyle de karışılabiliriz.

Bu durumda da yine söz konusu köylerde bulunan işçileri sabırlı ve ihtiyatlı bir çalışmayla tek bir yer altı sendikasında birleştirebiliriz, birleştirmeliyiz.

Bunun yanında tarım işçilerini sendikalaştırmak için legal imkanlar varsa -ki bugün vardır- bu imkanları son sınırına kadar kullanmak ve zorlayarak çalışma alanında bulunan tarım işçilerini sendikalaştırmak. En önemli görevlerden birisidir. Parti örgütü çalıştığı alanda bulunan işçileri sendikalaştırmak için esas gücünü veya en iyi teşkilatlayıcılarını bu alanda görevlendirmelidir. Eğer işçileri sarı sendikalar örgütlemişse, görev, bu sendikalar içinde -sendikayı ele geçirme yolunda sabırla çalışmak ve olmazsa şartlara göre bu çalışmayla birlikte yeni bir sendika kurarak iş yerinde sarı sendikayı tasfiye etmek gerekir.

İster açık olsun isterse gizli olsun, sendika yönetimindeki işçiler, partili veya parti adayı olmasına dikkat etmesi gerekir. Partinin işçiler arasında yürüttüğü, yoğun siyasi ve ideolojik çalışmalarıyla birlikte, yine tepeden tabana doğru hücreler halinde örgütlemesi gerekir. Düşman şüphesiz ki, yapılan çalışmalara, işçilerin bilincine ve mücadelesine bakarak sendika üzerindeki baskıları yoğunlaştıracaktır. Önderlerini tutuklayacaktır ve hatta sendikayı kapatabilecektir. Bütün bunları önceden hesaplamak görev bölümü ve örgütlemeyi ona göre yürütmek gerekir. Tutuklanan yöneticilerin yerini anında doldurmak, muhtemel bir tutuklamaya karşı tedbir almak, kapatılan sendikanın yerine yeniden başka isim altında bir yenisini derhal kurmak gerekir. Ve bunu bıkmadan usanmadan inatçı bir şekilde sürdürmek gerekir.

Bu konuyla ilgili olarak açık ve ikinci mesele, gençliğin gizli ve açık olarak köylerde örgütlemesi meselesidir. Mesela ülke çapında kurulan gizli bir komünist gençlik teşkilatının ve açık bir gençlik teşkilatının il, ilçe ve bucak merkezinde teşkilatlanmasını yürütmek bu gençlik teşkilatlarının köylerde de çalışması ve köy gençlerini teşkilaması gerekir.

Mesela bir yer altı Komünist Gençlik teşkilatını düşünelim. Bu gençlik teşkilatının partinin çalıştığı bir komitesini bulması gerekir. Böyle bir komiteyi parti bölge komitesi kurabilir. Ve kurmalıdır. Bu bölge yer altı gençlik komitesi partinin çalıştığı alanlarda gençlik yığınları arasında, açık gençlik dernekleri veya açık olarak kurulan gençlik derneğinin il, ilçe, bucak merkezleriyle köylerde şube merkezlerini açarak geniş gençlik yığınlarını bu açık örgütte toplayıp eğitmeli, geniş köylü yığınları arasında seferber etmelidir. Bu açık olarak yürütülen çalışma ve mücadeleler içinde ortaya çıkan en seçkin gençler yer altı gençlik teşkilatına askeri örgüte veya partiye alınmalıdır. Partinin önemli görevlerinden birisi de çalıştığı alanda yeraltı ve açık gençlik örgütlerini kurmak ve bunları sıkı bir çalışmaya sokmaktır.

Açık bir gençlik örgütü şubelerini ilçe, bucak ve büyük köylerde açabilir. Köyde boş bir ev gençlik derneğinin bir bürosu haline getirilebilir. Bu büro aynı zamanda küçük bir gençlik kahvesi veya kulübü rolünü de oynar. Parti üyeleri veya gençlik liderleri haftanın belirli günlerinde köy gençlerini yani emekçi köy gençleriyle öğrenci gençleri -orta okul, lise vs.- bu bürolarda toplayarak onlara hem siyasi ideolojik bakımdan -seri- seminerler düzenleyerek eğitirler hem de köydeki açık -legal- çalışmalarda görevlendirirler. Bütün köylülerde açık olan bu toplantılar, yani zamanla, çalışmaların denetlendiği eleştiri ve özeleştirilerin yapıldığı toplantılar olur. Şüphesiz ki köylerde yürütülecek bu tip legal çalışmalar, legal haklara rağmen, hükümetin baskılarını üzerine çekecektir. Fakat en ağır baskılara rağmen legal imkanları sonuna kadar kullanmak gerekir. Eğer çalıştığımız yerlerde temeli sağlam atmışsak yani buralarda pek az bile olsak sağlam bir parti örgütü veya organı varsa yer altı gençlik teşkilatının uzantısı en seçkin unsurlarla inşa edilmişse legal çalışmalar ve örgütlemeleri baskı ve tutuklamalara rağmen durdurulamaz. Çünkü yok edilen yapraklar, dallar ve hatta bazen gövdedir ama kök toprağın derinliklerinde sağlam durduğu müddetçe biraz geç olmasına rağmen er veya geç, gövde, dallar ve yapraklar kaçınılmaz olarak yeniden ortaya çıkacaklardır.

Açık olarak kurulan gençlik örgütü elden geldiği kadar çok sayıda gençliği kucaklamalıdır. Örgüt gençliğin siyasi ve ideolojik bakımdan eğitmesi görevinin yanında, geniş gençlik yığınlarının halkın bilinçlendirilmesi

yolunda seferber etmelidir. Gençlik yığınları halkın kitle mücadelesinde aktif olarak görevlendirilmeli, halkın ve gençliğin kardeşlerinin bir ve aynı olduğunu en geri yığınlar mücadelesinde ortaya çıkan en fedekar en çalışkan ve en gözü pek unsurlarla yer altı gençlik teşkilatını titizlikle inşaa etmek görevi aksatılmadan yürütülmeye çalışılmalıdır. Bu son derece hayati ve önemli görevdir.

Şimdi gelelim bu konuyla, yani ekonomik demokratik örgütlenme konusuyla ilgili diğer önemli meseleye:

KÖYLÜLERİN GEÇİMİ İLE İLGİLENME-EKONOMİK ÖRGÜTLENMESİ VE MÜCADELESİ ÜZERİNE

Partililerin çalışma bölgelerinde daha ilk çalışmalardan itibaren, halkın somut meseleleriyle, geçim derdi ve ekonomik örgütlenmesi ve ilgilenmeleri kaçınılmaz ve son derece önemli görevlerindendir. Siyasi propaganda ve ajitasyonunu halkın somut meseleleriyle birleştirmek, partinin halkın kurtuluşu uğruna mücadele ettiği gerçeğini, pratikte somut olarak ispat etmek, halkın dertleri ve ekonomik örgütlenmesiyle yakından ilgilenerek bu gerçeği siyasi bakımdan geri olan yığınlar bizzat göstermek şarttır. Bu partinin halkla kaynaşmasını, halkın arasında kök salmasının en vazgeçilmez şartlarından biridir.

Mesela köylülerin toprak ağaları tarafından sömürüldüğü ve baskı altında tutulduğu bir bölgeyi düşünelim. Burada esas mesele toprak ağalarının topraklarına el koymak ve bunların ekonomik ve politik otoritelerini yıkmak bunun yerine köylülerin ekonomik ve politik otoritesini kurmaktır. Fakat bu esas meseledir, tek mesele değildir. Bunun yanında ikinci durumda olan irili ufaklı bir çok mesele vardır. Bunların bir kaçını sayarsak mesela: ilk akla gelen şunlar olur:

- a- Elleri toprak olan köylülerin ürünlerinin değerlendirilmesi, yani köylülerin tefeci tüccar sömürsünden korunması; -bu mesele mevcut düzende en iyi şekilde ürünlerin köylülerin denetiminde olan tek bir satış kooperatifinde toplanarak toplu bir şekilde satılmasıyla olur. Böylece tefeci tüccarlar aradan çıkarılır;
- b- Genel olarak köylülerin, yeterli olmasa bile -pahalılıktan korunması- bu mesele mevcut düzende mümkün olan en iyi şekilde, köylülerin denetiminde tüketim kooperatiflerinin kurulmasıyla olur.
- c- Toprakların verimli hale getirilmesi, işlenmesi vb. gibi. -Bu meselede mevcut düzende en iyi şekilde yine köylülerin denetiminde toprak su kooperatiflerinin kurulmasıyla olur. vb.

Halkın geçimiyle ilgilenmek ve ekonomik örgütlenmesi meselelerini zayıf olduğumuz ilk başlarda nasıl ele almalıyız? Şimdi bunların üzerinde duralım.

Daha öncede belirttiğimiz gibi parti komiteleri, hücre veya görev grupları çalıştıkları bucak veya köylerin siyasi, ekonomik, sosyal vb. gibi meselelerini, -bu meselelerin acil ve temel olanlarını- esaslı bir şekilde tesbit etmelidirler. Aynı şekilde bucak ve köylerde bulunan sınıfların tek tek durumlarına, bu sınıfların acil ve temel isteklerini rapor halinde tesbit etmeli ve öğrenmeli, bu raporu bir üst organa vermelidirler. Her çalışma kademesinin -köy, çevre, bucak, ilçe, mıntıka, il vb. gibi- yönetim organında bölge komitesinin düzenlediği harekete göre bizzat yaptığı araştırmalara dayanarak ve aşağı kademelerden -varsa- genel mevcut raporları değerlendirerek kendi çalışma alanlarının genel raporlarını hazırlamalıdır.

Halkın dertleriyle doğru ve sağlam bir şekilde ilgilenmek ve onun sömürücü sınıflara karşı ekonomik örgütlenmesine akıllıca önderlik edebilmek için yürütülen siyasi faaliyetlerle birlikte mevcut durumun araştırılıp bilinmesinin şart olduğu açıktır.

KÖYLERDE ÇALIŞMA GRUPLARI VEYA ÜRETİM EKİPLERİ ÖRGÜTLEMEK

Köylerde çalışan parti örgütü veya parti mensubu veya köy görev grubu veya her hangi bir çalışma alanının komite üyesi de devrimci sempatanlarının kabarık olduğu ileri köylerde, gönüllü unsurlardan oluşan -en az iki kişilik- geçici veya daimi çalışma grupları örgütlenmelidir. Şartlara göre, eğer bölgede hükümet baskısı ağırsa bu çalışma grupları gizli veya yarı gizli olarak örgütlenmelidir.

Bu çalışma grubuna alınacak kimsede iki özellik aranmalıdır: Gönüllü ve güvenilir olması.

Çalışma gruplarını, geçici veya daimi -kalıcı veya profesyonel- olarak ikiye ayırabiliriz. Geçici gruplar, belirli gün, hafta veya aylarda veya boş zamanlarında çalışabileceğini söyleyen güvenilir unsurlardan. Mesela bu gruplar yaz tatili için köyüne gelen öğrenci gençlerden yine köyünde izinli olarak gelen sempatan ve gönüllü işçi ve erlerden sürekli köyde kalıpta bazı zamanlar çalışabileceğini bildiren unsurlardan kurulur. Daimi gruplar ise; gönüllü, güvenilir, fedakar ve hayatını devrimci mücadele yolunda

feda etmeye hazır unsurlardan kurulur. Burada şunu da belirtelim ki, köy komitesi dahil, köydeki her parti ve milis hücre si aynı zamanda bir çalışma grubu gibi çalışmalı, komite ve hücre üyeleri -tek kişi veya hücre olarak- bu geçici ve daimi bu çalışma gruplarının içinde yer almalıdırlar. Bu, hem çalışma gruplarının siyasi ve ideolojik eğitimi için hem de bu grupların çalışma anında yönlendirmesi, denetlemesi ve çalışma disiplini için şarttır.

Geçici ve daimi gruplar köyün ortak işlerine öncelik vermek üzere hem köyün ortak işlerinde hem de tek tek köylülerin işlerinde çalışırlar. Mesela bu gruplar, köyün ortak işlerinden olan bir kooperatif binası olan veya köy odasının yapılması, köye çeşme yapma işine yardım, köy mera taşlarının temizlenmesi, küçük çaylar üzerinde geçiş için kalın ağaçlarla ilkel ve basit köprü yapma gibi işlerinin halledilmesinde köylülere önderlik ederler. Aynı gruplar yoksul ve aşağı orta köylülere öncelik tanımak üzere grup halinde köylülerin öz işlerine yardım ederler? Bu gruplar, çift sürme, tarla taşlarını temizleme sulama kanalı açma, bahçecilik ve çapalama, yaprak ve odun kesme ile taşıma ve inşaatlarda çalışma, hasat işlerinde çalışma -biçme, toplama, taşıma, dövme ve benzeri- gibi işlerde görevlendirilmelidir.

Köylerde bu tip çalışma grupları kurup bunları köyün ortak işlerinde ve köylülerin özel işlerinin halledilmesinde görevlendirme son derece önemlidir. Partinin köylerde izleyeceği böyle bir politika -sabırla uygulanırsa halkın kurtuluşu açısından başlıca şu olumlu sonuçları doğurabilir.

Birinci olarak; halkın partiye olan güveni artar. Halk, partinin kendi kurtuluşu için fedakarca çalıştığını daha iyi kavrar. Ve dolayısıyla partinin halkla kaynaşması, halkın arasında kök salması daha da kolaylaşır.

İkinci olarak; köylerdeki işsiz unsurların, özellikle köy gençlerinin aylıklıktan kurtulması, kötü yollara düşmekten kurtulması ve halkın kurtuluşu yolunda seferber olması, siyasi ve ideolojik bakımdan yetişmesi sağlanmış olur.

Üçüncü olarak; çeşitli ailelere mensup gençlerin genel olarak köylülerle kaynaşmasına bu çalışmalarda onlarla siyasi gerçekleri tartışmasına yol açar. Ve bu yoldan çeşitli aileler arasındaki dargınlık, kırıngılığın hiç olmazsa yumuşamasına yardımcı olur. Köylüler arasında bir birlik dayanışma ruhunun doğmasına veya gelişmesine hizmet eder. Köylülere kolektif çalışmanın yararlarını ve yaratıcılığını gösterir.

Her çalışma grubu veya üretim ekibi kendi arasında düzenli olarak siyasi ve ideolojik eğitim çalışmasını yürütmeye çalışmalı, yürütmelidir. Grup üyelerine üretime girmelerini ve çalışmalarının amaçları kavratılmalı, eğitim toplantılarında eleştiri ve özeleştiri mekanizması işletilerek çalışmalarda ve halkla ilişkilerde işlenen hatalar düzeltilmelidir. Çalışma gruplarının toplantıları aynı zamanda geçmişteki çalışmaların görüşüldüğü ve yapılacak çalışmaların tartışılıp karara bağlandığı yapıcı toplantılar olmalıdır. Bu hem çalışmalarda üyelerin söz karar hakkına sahip olması hem de çalışmalarda grubun insiyatifinin gelişmesi için şarttır. Grup özellikle köyün ve köylülerin işlerinde çalışırken aynı zamanda elinden geldiği kadar bir propaganda grubu gibi çalışmalıdır. Grup üyeleri siyasi ve ideolojik toplantılarında öğrendikleri bilgileri sözlü olarak -çalışma ve dinlenme anlarında- köylülere aktarmalıdırlar. Hatta fırsat bulabilirlerse yanlarında, köylülere okumak için onların anlayabileceği dilde, bu yazıları okumalıdırlar.

Köylerde kurulacak açık gençlik örgütü şubelerin üyelerinin elden geldiği kadar büyük çoğunluğunu geçici ve daimi gruplar halinde köylerde üretime sokmak gerekir. Gençlikte yayın organları ve broşürler vasıtasıyla çalışma ve mücadele şekli yaratmak, onların potansiyelini yüksek olduğu yerlerde kitle mücadelelerinin düzenlenmesi ve yürütülmesinde seferber etmek, üretime sokarak halkla sıkı ilişkiler kurmaya yöneltmek gerekir.

Köylerde kurulacak açık gençlik örgütü şubelerin üyelerinin elden geldiği kadar büyük çoğunluğunu geçici ve daimi gruplar halinde köylerde üretime sokmak gerekir. Gençlikte yayın organları ve broşürler vasıtasıyla çalışma ve mücadele şekli yaratmak, onların potansiyelinin yüksek olduğu yerlerde kitle mücadelelerinin düzenlenmesi ve yürütülmesinde seferber etmek, üretime sokarak halkla sıkı ilişkiler kurmaya yöneltmek gerekir.

Köylerde eğer gençlik dernekleri kurulmamışsa çalışma gruplarının daha serbest çalışmalarını ve daha etkin olabilmeleri için köylerde gerekirse legal olarak yardımlaşma ve dayanışma dernekleri kurulur. Bu şöyle olabilir; parti bölge komitesi, bölge, alt bölge ve il çapında bir yardımlaşma ve dayanışma kuras. Ve köylerde de bu derneğin şubeleri açılır. Bu derneğin çatısı altında toplanan unsurlardan çalışma veya yardımlaşma grupları kurularak köyde çalışmalara sokulur. Bu gruplar, gerekirse yardım çalışmaları için komşu köylerde giderler. Gruplar zaman zaman köydeki dernek odasında toplanarak yapılan ve yapılacak olan çalışmaları gözden geçirirler, tartışır. Siyasi ve ideolojik eğitim için toplantılar düzenlerler. Dernek haftanın belirli

günlerinde yığınların katıldığı kitle seminerleri düzenler. Parti bölge komitesi en iyi propagandacılarını düzenlenen bu toplantı ve seminerlere gönderir. Ve böylece toplantılarla seminerlerin daha yararlı, daha öğretici ve canlı geçmesini sağlar.

Küçük üretimin hakim olduğu bazı bölgelerde çelişkiler keskin veya yoğun olmayabilir. Bu bölgelerde büyük ağaların veya çiftlik beyleri bulunmadığı gibi bütün köyleri amansızca soyan büyük tefeciler ve tefeci-tüccarlarda bulunmayabilir. Olur ki, bölge köylerinin büyük çoğunluğunun ürettiği ürünler pazara sürülmeden kendi tüketimlerini karşılar. Hatta bir kısım köylülerde un gibi zaruri maddeleri dışardan satın almak zorunda kalırlar. Bununla birlikte o bölge köylülerinin üzerinde merkezi otorite ağır ve dayanılmaz bir baskısı da olmayabilir. Bölge halkının genç dinamik ve çalışabilir nüfusu çalışmak için yurtdışına ve büyük şehirlere gitmiş olabilirler. Ve köylerde ihtiyarlar, kadınlar ve çocuklar çoğunluğu teşkil edebilirler. Bu durumda bu tip bölgelerde ve köylerde nasıl bir çalışma yürütebiliriz? Halkı hangi somut talepler ve sloganlar etrafında birleştirebiliriz? Propaganda ve ajitasyon çalışmalarını nasıl bir şekilde yürütmeliyiz?

Daha öncede bir kaç kere belirttiğimiz gibi bu meseleyi ilk önce o alanın köylerdeki ekonomik ve sosyal yapı durumu tesbitini gerektirir. Ve çalışmalarda izlenecek yolun en iyi tahlili bu mevcut durumun tesbitine göre yapılır. Mesela, çalışan nüfusun çoğunluğunu dışarıya çalışmaya gittiği köyleri düşünelim. Bu gibi yerlerin köylerini birinci olarak; toprakların işlenmesi ve verimli hale gelmesi sloganı etrafında toplayıp seferber edebiliriz. Bunun için köylülerin bir toprak su veya üretim kooperatifi kurarak bunun çatısı altında birleşmelerini ileri süreriz. Ve bunu bildiriler, broşürler ve yayın vasıtasıyla bir kampanya şeklinde yürütüp bütün köylülere anlatırız. Toprak-su kooperatifinin getireceği faydalarını ve kurulma şeklini kadınlar dahil herkese anlatırız.

Onlara devletin kooperatif kurmak için köylülere yardım etmek mecburiyetinde olduğunu ve bunun için köylülere: a- Düşük faizli uzun vadeli kredi, b- ucuz fiyatla ve taksitle tarım aletleri -traktör, su pompası, gübre ve ilaç vb.- vermek zorunda olduğunu anlatmalıyız. Onlara devletin gerçek niteliğini işçi ve köylüleri nasıl ezdiğini faizcilere, tüccarlara, toprak ağalarına ve patronlara nasıl bol keseden kredi verdiğini, çünkü devletin bunların devleti olduğunu anlatmalıyız. Onlara bu devleti köylülere kolay kolay kredi vermeyeceğini fakat birlik olunur ve mücadele edilirse kredi alınabileceğini gerçek kurtuluşun ise nasıl olabileceğini anlatmalıyız. Ve köylülerin kooperatifin kurulması için a- düşük faizli uzun vadeli kredi, b- Ucuz fiyatla ve taksitle tarım aletleri gübre ve ilaç elde etmek yolunda seferber etmeliyiz. Şartlara mevcut potansiyele göre köylü yürüyüşleri, mitingleri toplantıları düzenlemeliyiz. Bu tip eylemlerden önce imzalı dilekçelerle köylü girişim ekipleri kurarak gerekli mercilere başvurmalı bunları zorlamalıyız. Köylülerin isteklerini, hükümetin baskı ve engellemelerini çeşitli ilerici ve demokratik gazete ve dergilere anında bildirmeliyiz.

Küçük üretimin hakim olduğu yukarıda anlattığımız bölgelerin veya alanların köylülerini, ikinci olarak; pahalılıktan -az çok- korumak için tüketim kooperatifi kurma sloganı etrafında toplayıp seferber edebiliriz. Eğer toprakların işletmesi verimli hale getirilmesi için toprak su veya tüketim kooperatifi kurulmayacaksa veya şartlar kurulmasını güçleştiriyorsa ilk önce tüketim kooperatifi kurulur. Şüphesizki her köyde ikisi de kurulmaya çalışılmalıdır. Köyün şartlarına köylülerin istek ve imkanlarına kooperatiflerin öncelik ve aciliyet durumuna göre bunlardan birisinin ilk önce kurulması ön plana alınır bununla birlikte diğerinin kurulmasını gerektiği de köylülere anlatılır. İmkan varsa her ikisinin kurulması kampanyası birlikte başlatılır.

Tüketim kooperatifinin kurulması yolunda daha önceden anlattığımız gibi aynı şekilde köylülerin kitle mücadelesi ön plana çıkarılmalı, bunun yanında sık sık toplantılar düzenlenmeli, yürüyüş ve mitinglerle geri köylü yığınlarını harekete geçirmelidir.

Bir kaç köy birleşerekte ortak bir tüketim kooperatifi kurulabilir. Kooperatife üye olan bu köylüler tüketim ihtiyaçlarını gaz, tuz, pirinç, şeker vs... bu kooperatif aracılığıyla temin ederler.

Küçük üretimin hakim olduğu bölgelerin veya alanlarının köylülerinin, üçüncü olarak; tefeci tüccarlara karşı korumak için ürünlerini daha yüksek fiyatla toplu olarak elden çıkarılmasını ve arada tefeci tüccarlarında def edilmesini sağlayacak olan satış kooperatiflerinin kurulması için etrafında toparlayıp seferber edebiliriz. Bunun yanında ürün taban fiyatlarının yükseltilmesi veya yüksek tutulması sloganı etrafında toplayıp seferber edebiliriz.

Yukarda anlattığımız gibi, köylerde gerek üretim, gerek tüketim ve gerekse satış kooperatifleri kurabiliriz. Komünist Partisi'nin kırlarda uygulayacağı ve uygulaması gereken bu politika kooperatifleşme politikası - küçük üreticilerin ve emekçi yığınların sömürücü sınıflara karşı ekonomik örgütlenmesi ve mücadelesine

önderlik politikasının bir parçasıdır. Nasıl ki, dağınık işçileri patronlara karşı onların ekonomik örgütleri olan sendikalar içinde birleştiriyorsak ve nasıl işçilerin birleşmiş gücü olan bu sendikalar aracılığıyla patronlara karşı mücadeleye giriyorsak. Bu geniş köylü yığınlarının geri unsurları, mücadeleye katmalı ve mücadele içinde onları siyasi bakımdan eğitmenin en önemli yollarından biridir.

Şüphesiz ki, partinin önderliği ve gelişmesiyle kurulan söz konusu kooperatifler halkın kurtuluş mücadelesinin araçlarından sadece bir tanesidir. Bunlar, mevcut düzen ve mücadele içinde halkın hayat seviyesini yükseltilmesinin araçlarıdır. Bu örgütlerin varlığı partinin ve devrimcinin silahlı güçlerin varlığıyla çelişmez. Bu örgütlerin mücadelesi partinin devrimci silahlı güçleri ve diğer devrimci örgütlerin mücadelesiyle çelişmez. Aksine bu mücadeleleri güçlendirir. Çünkü bu örgütler partinin çeşitli alanlarda kurulmasına önderlik ettiği örgütlerden ekonomik alanda kurulan ekonomik örgütlerde sadece birisidir. Bu kooperatiflerin kurulmasında amaç küçük üreticilerin yoksul ve aşağı orta köylülerin emekçi üreticilerin hayat seviyelerini yükseltmek, sömürücü sınıfların sömürü ve baskılarına karşı geniş köylü yığınlarını harekete geçirmek. Onları ekonomik ve demokratik hakların elde edilmesi için teşkilatlandırılması yolunda mücadeleye sokmaktır. Ve yine bu kooperatifler kurulmasında amaç partinin geniş halk yığınlarıyla kaynaşmasını, kadın, erkek geniş yığınlar arasında derin kökler salmasını sağlamaktır. Esas olan da budur.

Çalışma alanlarında köylülerin kooperatifleşmesi, mücadelesi son derece karmaşık sabır isteyen çetin bir mücadeledir. Bu mücadele teşkilatlı ve planlı bir şekilde yapılmalıdır. Parti bölge komitesi bu işlerle uğraşacak komite kurmalıdır.

Bu komite kooperatifçilik üzerine araştırma yapmalı, ülkemizde kooperatifçiliğin doğuşu ve gelişimi ve mevcut durumunu tesbit etmeli ve mücadelenin pratikte sevk ve idaresini üzerine almalıdır.

Kooperatifleşme meselesi, bölgenin somut durumuna uygun olarak ele alınan broşürler, bildiriler, afişler ve yayın organı vasıtasıyla ilk önce çalışma alanlarında kampanya şeklinde köylülere anlatılmalıdır. Kooperatifleşmenin getireceği faydalar, siyasi gerçeklerle birlikte -sömürünün, baskıların, yolsuzlukların düzendeki çürümüşlüğüne teşhiri ve gerçek kurtuluş yolunun gösterilmesiyle birlikte- köylülere anlatılmalıdır. Köylerde yayın dağıtımıyla birlikte toplantılar düzenlemeli ve bu mesele geniş bir şekilde tartışılmalıdır. Ve kooperatifleşme yolunda potansiyelin yüksek olduğu köylerde derhal yoksul ve aşağı orta halli köylülerin en seçkin unsurlarından bir ekip kurarak bunların önderliğinde gerekli girişimlerinde bulunmak gerekir.

Kooperatiflerin kurulması yolunda yapılan çalışmalar ve girişimler sırasında mahalli sömürücü sınıfların veya hükümetin başvuracağı baskılara, hilelere ve engellemelere karşı köylüler kitle mücadelesiyle -toplantılar, yürüyüşler ve mitingler- cevap vermek gerekir. Yürüyüş ve miting gibi demokratik kitle hareketlerine elden geldiği kadar çok sayıda köyün veya köylünün katılmasını sağlamak gerekir.

Hükümet çalışma alanındaki köylülerin kooperatifleşme hareketini komünist partisinin başlattığını sezer sezmez buna karşı tedbirlerini alacaktır. Toplantıları dağıtmak, yürüyüşleri, mitingleri engellemek kooperatifin kuruluşu için hazırlanan evrakları imzalamamak, kredi yardımını kesmek gibi baskı tedbirlerine başvuracaktır. Hatta polis ve jandarma köylülere “komünistleri köylerinizden kovun onları aramıza sokmayın, onların yuvalarını bize bildirin, o zaman biz sizlere bol miktarda kredi, tarım aletleri, gübre ve ilaç vereceğiz” diye onları bölmeye ve içlerindeki geri unsurları satın almaya çalışacaklar. Parti hükümetin muhtemel taktiklerini köylülere anlatmalı ve onları önceden bu tip taktiklere karşı uyarmalı ve hazırlamalıdır.

İster üretim ister tüketim ve isterse satış kooperatifi veya benzeri olsun, onlardan, her bir köyde sabırlı çalışma ve çetin mücadelelerle herhangi birisinin kurulması mümkün olduğu gibi birden fazla köyün birleşmesiyle de tek bir kooperatifin kurulması yine aynı şekilde mümkündür.

Bölgede birden fazla kooperatifin kurulması ve çoğalmaya başlamasıyla birlikte bu kooperatifler bir kooperatifler birliği şeklinde örgütlenir.

Ancak burada bir noktaya açıklık getirmek yararlı olur. Komünist parti kurulan herhangi bir kooperatiften farkı şudur:

Birinci olarak; bu kooperatifler esas olarak yoksul ve aşağı orta halli köylülerin ekonomik örgütleri olacaktır. Ve yönetim kurulunda esas olarak bu sınıflar bulunacaktır. Faizcilik ve tefeci tüccarlık yapmayan zengin köylülerin kooperatife girmesi yasaklanmayacaktır. Fakat bunların yönetim kurulunu ele geçirmelerine imkan verilmeyecektir. Bilindiği gibi ülkenin bir çok yerinde kurulan bugünkü kooperatifler yönetiminde

kapitalist çiftçilerin egemen oldukları esas olarak bunların menfaatine çalışan kapitalist çiftçi ve zengin köylü kooperatifleridir.

İkinci olarak; bu kooperatiflerin çalışma tarzı, diğer kooperatiflerin çalışma tarzından farklıdır. Kooperatifin çalışmaları, üyelerin sık sık düzenledikleri tartışmalı toplantılarla, bu toplantılarda ileri sürülen önemli öneriler ve alınan kararlarla yönlendirilip hesap belirli zamanlarda bütün üyeler tarafından kontrol edilir.

Bu kooperatifler, kooperatifçilik ve benzeri meseleler üzerine, bazı olayların değerlendirilmesi ve siyasi konularda sık sık seminerler düzenlerler bu seminerler bütün köylülere açık olur. Ve esas olarak köylüleri siyasi bakımdan bilinçlenmelerine hizmet eder.

Üçüncü olarak; bu kooperatifler köydeki faizcilerin tefeci tüccarların ve toprak ağalarının -varsa aşırı sömürsünü sınırlandırmaya hizmet eder ve bu amaçla onları baskı alırlar; ve onlara karşı ekonomik alanda, mücadele ederler.

Kooperatiflerle ilgili son olarak şunu belirtmek uygun olur. Kooperatif yönetim kuruluna köylüler tarafından seçilecek üyelerin daha önceden belirttiğimiz gibi yoksul ve aşağı köylülerden gelmesi gerekir. Bunun yanında bu üyelerin, doğruluk, çalışkanlık ve fedakarlık bakımından köylülerin çoğunluğunun sevgi ve saygısını kazandığı kimseler olması gerekir. Bunların içlerinde partili de olabilir. Parti bu yönetim kurulu üyelerini siyasi ve ideolojik bakımdan eğitilmesine önem vermelidir. Bununla birlikte kooperatif yönetim kurulunun veya bu kuruldaki bazı üyelerin partiyle olan ilişkileri son derece gizli tutulmalıdır.

HALKIN GEÇİMİ VE DERTLERİYLE İLGİLİ OLARAK BÖLGE ÇAPINDA KURULMASI GEREKEN BAZI GEZGİNCİ GRUPLAR ÜZERİNE

Önem sırasına göre bölge çapında kurulması gereken hizmet gruplarından birincisi bir SAĞLIK GRUBU veya SAĞLIK GRUPLARIDIR.

Bu gruplar, normal olarak iki kişiden yani bir doktor ve bir yardımcısından oluşmalıdır. Bunlar doğrudan doğruya bölge komitesine veya daha alt komitelere bağlı olarak çeşitli alanlarda çalışmalıdırlar. Doktorun yardımcısı, çalışma alanının halkın ve arazisini tanıyan, halkın dilini, gelenek ve göreneklerini bilen, daha doğrusu halktan ve o çevreden birisi olmalıdır.

Çalışma alanının parti örgütüyle veya partinin kurduğu görev gruplarıyla veya bunlarda kurulmamışsa o alandan ileri sempatizanlarıyla ilişki kuran bu sağlık meseleleriyle ilgilenmektir, sağlık çantalarıyla birlikte o alanın işyerlerini, köylerini tarayarak ve bizzat kendilerinin ve sempatizanların tespit ettikleri hasta evlerine uğrayarak halka hizmet etmektir; hastalıkları teşhis etmek çare ve tedbirlerini anlatmak, iğne vurmak, ilaç yazmak ve gerekirse ilaç vermektir. Doğru teşhis koymak için tecrübe esas olmakla birlikte kitaplardan yeniden okuyarak öğrenmekte önemlidir. Mesela grup doktorunun kışın köylerde yaygın bir hastalık haline gelen kızamık ve gripi hastalıkların ilk belirtilerini sezme ve bu hastalıkları etkili metodlarla engelleme konusunda derin bilgi sahibi olması gerekir.

Eğer güç şartlara dayanabilecek cesur, fedakar, inançlı ve dayanıklı kadın doktorlar varsa bunların her birinin yanına bir yardımcı verip çalışma alanlarında görevlendirilmeleri mümkündür ve çok iyi olur. Kadın doktorların özellikle işçi ve köylü kadınlarının sağlık durumlarıyla yakından ilgilenmeleri, onlarla sohbet etmeleri, aynı zamanda onların bilinçlenmeleri yolunda çalışmaları çok önemli ve gereklidir.

Çalışma bölgelerinde seferber edilen sağlık grubunun veya gruplarının esas görevleri halkın sağlık meseleleriyle ilgilenmek olmakla birlikte bu gruplar bölgedeki siyasi ve askeri bütün kadroların sağlık durumlarıyla -hastalanma, yaralanma vb.- ilgilenmekle görevlidirler.

Bu sağlık grupları gerektiğinde gerilla birimleriyle yer alan bazı kadroların sıhhiyelik ve ilk yardım kursları verirler. Onların en acil durumlara müdahale ile ilgili bazı bilgileri öğrenmelerine yardımcı olurlar. Her sağlık ekibi her zaman hükümetin bölgeye veya çalışma alanına karşı girişeceği ani bir misillemesine karşı hazırlıklı olmalıdır. Her grup sıkı arama ve taramalara karşı önceden evlerin, ahırların altında ve arazide kendisine bir sığınak hazırlamalıdır. Hatta bu sığınaklar uzun zaman kalmabilecek şekilde yapılmalı ve sığınakın yerine de sadece sığınakta kalanlar bilmelidirler. Bir sığınak genellikle en fazla iki kişilik olmalıdır. Sağlık grupları bölge komitesi veya daha alt bir komiteyle bağlarını koparmamaya çalışmalıdır. Saldırılarından sonra halkında yardımıyla alandaki çalışmalarına yeniden devam etmelidir.

Bölge çapında zamanla kurulması gereken hizmet gruplarından bir tanesi unsurlardan iki veya üç kişilik grup kurulur. Malzemeleri yoksa bunlara gerekli malzemeler temin edilir. Bu grup veya gruplar köyleri gezerek ve iş yerleri olan köy evlerine uğrayarak bu köylülerin işlerine yardımcı olurlar. Mesela pencere çerçevesi, kapı, sandelye, masa, tahtadan karyola gibi araçlar yapmak veya bunları tamir etmek köylülerin demircilikle ilgili işlerine yardımcı olmak şeklinde bölge veya çalışma alanında köy köy gezerek çalışırlar. Kendi aralarında siyasi ve ideolojik eğitimlerini yapmaya çalışan bu gruplar bazı zamanlarda katılıp -tekrar işinin başına dönmek şartıyla- askeri hareketlerde katılırlar. Hatta bu gruplardan bazılarının aslı görevi çalışmak olur. Marangozluk veya demircilik ikinci görev olarak kalır. Ve bu ikinci görev aynı zamanda onların aslı görevlerini kamüfle etmeye yarar. Bu marangoz ve demirci grubu gittiği köylerde -evlerde veya kahvelerde siyasi sohbet toplantıları düzenler ve bir propaganda ekibi gibi çalışır.

Bölge veya daha alt komiteler çalışma alanlarında buna benzer profesyonel hizmet iş veya çalışma grupları zamanla kurulabilirler ve kurulmalıdırlar da. Mesela yapı işlerinde -duvarcılık, badanacılık- vb. Anlayan grup, radyo, teyp, pikap, saat gibi el aletlerinin tamirinden anlayan ve yanında tamir malzemeleriyle bölgede çalışan -iki kişilik- grup, nalbantcılık yapan grup vb. zamanla kurulabilir.

ÖLEN YOLDAŞLAR İÇİN

SİZ Kİ, CANINIZI VERDİNİZ HALKIMIZ İÇİN
SİZ Kİ, HERYEŞİNİZİ VERDİNİZ BU KAVGA UĞRUNA
GÖĞSÜMÜZDE ONURLA DALGALANAN
KAVGANIN BAYRAĞINA SİZ Kİ, ALRENGİNİZİ VERDİNİZ!

EY YÜCE EVLATLARI HALKIMIZIN!
EY YÜCE O'ULLARI HALKIMIZIN!
GURURLA VE SABIRLA DİNLENİN ŞİMDİ
KAVGANIZI SÜRDÜRÜYOR

YOLDAŞLARIMIZ.

İBRAHİM KAYPAKKAYA

TOPRAK AĞALARINA VE ÇİFTLİK BEYLERİNE KARŞI KÖYLÜLÜĞÜN ÖRGÜTLENMESİ VE MÜCADELESİ ÜZERİNE

Küçük köylü üretimin yaygın olduğu alanlarda köylülüğün ekonomik örgütlenmesi ve mücadelesi üzerinde durduk. Şimdide toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin yoğun olduğu alanlarda köylüleri bunlara karşı örgütlenme ve mücadeleye sokma meselesi üzerinde duracağız.

İlk önce köylülerin toprak ağalarına karşı örgütlenmesi ve mücadeleye sokulması meselesi üzerinde duralım. Bunun içinde ilk önce toprak ağalarının yoğun olduğu somut durumunu şöyle bir öz olarak görelim. Çünkü buradaki örgütlenme meselesini ve biçiminin iyi anlaşılabilmesi için örgütlenecek ve mücadeleye girilecek bu alanların genel somut durumunu kaba taslak olarak gözden geçirilmesi faydalı olur.

Ülkemizde toprak ağalarının yoğun olduğu veya feodal sömürünün hakim olduğu alanların somut karakteristik özellikleri nelerdir?

Feodal sömürünün ağır olduğu alanlarda durum şöyledir: Bu alanlardaki köylülerin çoğu toprak ağalarının, bir kişinin veya bir ailenin mülkiyetindedir. Bazı köylülerin ise yarısı, önemli bir parçası veya yarıdan fazlası bir kişinin veya bir ailenin elindedir. Bu alanların köylülerine genellikle yol gitmektedir. Fakat bu kesimler, genellikle ova kesimleri olduğu için motorlu taşıtların yaz aylarında köylere gitmesi pek o kadar zor olmamaktadır.

Bu alanların köylülerini büyük çoğunluğu ortaklıdır. Bu ortaklılara ağa işletmesi için bir miktar toprak verir. Ve her yılda ayrıca tohumluk verir. Öküzü, kara sabanı ve diğer aletleriyle birlikte mahsülü hazırlayan köylü bunun yarısını aynı olarak ayağa verir, bazı yerlerde ağalar ürünlerin beşte üçünü alırlar. Bazı yerlerde ise köylüler ağalara önceden kesim yaparak işledikleri toprakları karşılığı olarak her yıl belirli miktarda, yağ, peynir, bal, yün, kışlık yiyecekler, hatta koyun, keçi gibi canlı hayvan verilir.

Köylüler ürünlerin bir kısmını ağaya verdikten sonra geride kalanını ürün niteliğine göre bir kısmını tüketim için ayırırlar, diğer kısmını ise yiyecek ve giyecek maddeleri almak için satarlar. Bu yönüyle köylülerin pazarlarda ilişkileri vardır. Özellikle köylülerin çoğunluğu il ve ilçe merkezlerindeki bakkallara, toptancılara ve faizcilere gırtlaklarına kadar borçludurlar.

Toprak ağalığının hakim olduğu bölgelerde, ağalar genellikle sahibi oldukları köylerin bağlı olduğu il yada ilçe merkezlerinde otururlar. Tabiki köylerde oturanları da vardır. İl veya ilçe merkezinde duranlar köylerdeki işlerini vekilleri ve kahyaları aracılığıyla yürütürler. Bazı büyük ağaların kendisine bağlı sadık köylülerden, katillerden veya cezaevi kaçkınlarından veya kendi aşiretindeki işsiz unsurlardan kurup besledikleri özel silahlı çeteleri de vardır. Büyük ağalar bu çeteleri küçük ağaları haraca bağlamak, kan davalarında bunları büyük paralar karşılığında kiralık katil olarak kullanmak ve rakip ağalara karşı kendisini savunmak için beslerler. Ağalar hasat mevsiminde ya vekilleriyle birlikte köye giderek ya da vekillerini göndererek ürünlerin harman yerlerinde ortakçılarıyla paylaşmasını ve kamyonu yükleyip şehire getirmesini sağlarlar. Bazı yerlerde ağalar ürünlerini şehire köylülerin arabalarıyla bedavaya taşıtırılar.

Toprak ağalığının hakim olduğu alanlarda, bazı orta veya büyük toprak ağalar ürünlerin bütününe sahip olmak için toprakları tek başına işlemenin yollarını ararlar. Bunun için ilk iş olarak bir traktör satın alırlar. Ve ister istemez köylülerin bir kısmını ortaklıktan ve dolayısıyla köyden çıkarırlar. Geri kalanları ise traktörün girmedığı taşlık ve engebeli arazileri, verimsiz arazileri ürünlerin yarısını almak şartıyla bırakırlar. Bu köylerden çıkarılan köylülerin bir kısmı başka bir ağanın himayesine sığınırken -eğer bu imkan varsa tabii- bir kısmı da kabı aracılığıyla birlikte şehirlerin yolunu tutmaktadırlar. Söz konusu bölgelerde tek tek sınıfların durumu nedir? Şimdi bunun üzerinde duralım.

YOKSUL ORTAKÇILAR:

Bunlar toprak ağalarından bir ila elli dönüm arasında arazi alıp ortak usulüyle işleten köylülerdir. İşçi çalıştırmazlar. Elde ettikleri ürünlerin yarısını veya bir kısmını ağa alır. Bunların bir çift öküzleri ve bir kara sabanları vardır. Bazılarının (aşağı ortacı köylülerin) öküzü yoktur başkalarından ödünç alırlar. Bunlar genellikle bir veya iki ineğe bir kaç koyun veya keçiye sahiptirler.

Kaldıkları evler sağlığa elverişsizdir. Bu evlerin birçoğu yağmurdan akan ve çökme tehlikesi olan, çatlak damlardır. Bu evler ağanın olduğu için yoksul köylüler tamir etmiyorlar. Çünkü onlar; köyde ne kadar kalacaklar ve ne zaman kovulacaklarını bilmiyorlar. Kaldı ki onlar bu evleri tamir edecek maddi güce sahip değiller.

Yoksul ortakçılar ürünlerin bir kısmını ağaya verdikten sonra geri kalan ürünü yiyecek ve giyecek ihtiyaçlarını karşılamak için satarlar. Ürün eğer buğdaysa bunun geride kalanının bir kısmını un ve bulgur ihtiyaçları için ayırırlar. Diğerlerini karşılamak için satarlar. Bazen bunun yanında çok az miktarda yağ ve peynir satanları da olur. Yıl boyunca ekmek, ayran, soğan ve bulgur gibi yemeklerle beslenen bu sınıf iki günde bir çay içmek, yağlı bir yemek yemeği rüyasında dahi görmez. Bu yüzden bu sınıfta sağlık durumu bozuk olanların, sayısı bir hayli kabarıktır. Hastalar doktora gidecek maddi güce sahip olmadıkları için beklemektedirler.

Yoksul ortakçıların üst kesimleri genellikle köyde küçük faizcilere, şehirde ise bakkallara veya yine faizcilere borçludurlar. Bunların çalışabilecek durumda olanlarının bir kısmı büyük şehirlere veya mevsimlik tarım işçiliğine giderler. Yoksul ortakçıların acil ve temel talepleri, topraktır. Toprak ağalarına karşı derin bir sınıf kinine sahiptirler. Angaryanın çok olduğu kesimleri yoksul ortakçıları ağalara ve vekillere karşı daha derin bir düşmanlık duygusuna sahiptirler. Bu sınıfın ikinci isteği; borçların iptalidir.

Feodal sömürünün hakim olduğu bölgelerdeki yoksul ortakçıların siyasi uyanıklığı çok geridir. Bunların büyük çoğunluğu, mevcut burjuva partilerinin iç yüzünü bilmediği gibi devrimci mücadelenin amaçlarını da bilmezler. Umutlarını reformlara bağlayanlar, kurtuluşu onda görenler büyük çoğunluğu teşkil etmektedir.

ORTA HALLİ ORTAKÇILAR

Aşağı orta halliler: 50 ile 150 dönüm arasında toprak işleyen ortakçılardır. Bunların işledikleri topraklarda genellikle işçi çalıştırmazlar işlerinde 4-5 inek ve 10-15 veya daha fazla koyuna veya keçiye sahip olanların sayısı kabarıktır. Hemen hepsinin bir çift öküzü ve kara sabanı vardır. Çoğu faizcilere veya esnafa borçludur. Ürünlerinin yarısını veya bir kısmını ağaya verdikten sonra geri kalanını ucuza bunlara kaptıranlar, bu senenin ihtiyaçlarını karşılamak için gelecek senenin ürünlerini satanlar bir hayli kabarıktır. Bunlar aynı şekilde azda olsa yağ veya peynirde satarlar. Bunların oturdukları yerler sağlığa zararlıdır, fakat ne de olsa yoksul köylülerden biraz daha iyi sayılır. Aynı şekilde bunların beslenme durumları da kötüdür. Hastalar ölüm döşeğine düşmedikçe -maddi durumdan dolayı- doktora götürülmemektedir.

Yoksul orta halliler: 150 ile 250 dönüm arasında toprak işleyen ortakçılardır. Bunların bir kısmı ailede çalışan nüfusu az olanlar -işledikleri topraklardan ortakçı oldukları halde bir kaç veya daha fazla işçi

çalıştırırlar. Bu bazen komşuların yardımı şeklinde de olur. Bunların her birinin bir çift öküzü ve karasabanı veya pulluğu vardır. İçlerinde 5-10 inek veya 20-30 veya daha fazla koyun ve keçisi olanlar çoğunluktadır. Bunlardan genellikle aşağı-orta halliler gibi orta büyük faizcilerle bir kısım esnafa borçludurlar. Bununla birlikte içlerinde faizcilik yapanları da vardır (küçük faizci). Bunlar ürünlerinin yarısını toprak ağalarına vermelerine rağmen ellerinde, yoksul ve aşağı orta hallilere nazaran daha fazla ürün kaldığı için, bunların yüksek fiyatla satılması veya tefeci-tüccarlara ucuza kaptırılmaması meselesi, bunların toprak isteğinden sonra ikinci önemli isteği ve meselesidir.

Genel olarak ortakçı orta hallilerin temel isteği işledikleri toprakları kendilerine verilmesidir. Toprak ağalarının baskı ve sömürsünden kurtulmaktır. Bunların ikinci isteği ürünlerin ucuza kaptırılmaması ve faizcilerle tefeci-tüccarlara olan borçlarının iptalidir.

“ZENGİN” ORTAKCILAR: Ortakçılık yapıpta “zengin” ortakçı statüsünde olanlara ağa köylerinde çok az rastlanır. Bazen 250 dönümden fazla araziye işleyen, işçi çalıştıran bir hayli sığır besleyenlere rastlanır. Bunlar banka kredilerinden bazen yararlanırlar. İçlerinde, faizcilik yapanlar da vardır, boğazına kadar da boruçlu olanları da... Bunların birinci isteği topraktır. Ürünlerin ucuza kaptırılmaması ve borçların ertelenmesi veya iptali ikinci istekleridir. Bu ortakçı “zengin” köylüler bir toprak mücadelesine katılırlar. Fakat işledikleri toprağı yarısına ‘ki diğer ortakçı paylarına veya o bölgede yapılacak toprak dağıtımında aile başına düşecek toprak miktarına göre fazladır) sahip olmak isterler. Bunların toprak mücadelesinde (ellerinde toprak dışında koyun, keçi vb.) gibi gelir getiren mal ve toprak dışında geçimini sağlayacak geliri olduğu için yoksul ve orta halli köylüler kadar kararlı ve istikrarlı olmazlar. Uzlaşmaya reformizme yatkındırlar.

Yalnız burada bir noktayı belirtelim, feodal sömürünün ve hakim olduğu yerlerdeki daha doğrusu ağa köylerindeki “zengin” köylülerle, toprak ağalarının olmadığı bölgelerdeki zengin köylüleri bir birinden ayırmak gerekir. Bizim burada belirttiğimiz, feodal sömürünün hakim ve ağır olduğu yerlerdeki “zengin” köylülerdir.

TOPRAK AĞALARI: Bu sınıfı üç kısma ayırarak inceleyeceğiz: Küçük, orta ve büyük toprak ağaları.

Küçük Toprak Ağaları: Bunlar, bir köye, yarım veya köyün bir parçasına sahip olupta köylüleri ortakçılık veya kiracılık yoluyla sömüren ağalardır. Orta ve büyük ağalara nazaran köylerde oturanların sayısı bunlardan fazladır.

Bunlar banka kredilerinden yararlanırlar. İçlerinde faizle para dağıtıp köylüleri kendilerine iyice kul köle edenlerin sayısı fazladır. Bir kısmı bankalara, büyük ağalara borçludur. Köyde kalanların aynı zamanda sığır ve koyun beslerler. Bunların bir çoğu şöyle demektedir. “Elimizdeki toprakları satarsak yine de bankalara (Büyük ağalara veya küçük tefeci-tüccarlara olan) borcumuzu ödeyemeyiz.”

Orta Toprak Ağaları: Bir ila beş köy arasında köyleri olan veya 10 bin ile 30 bin dönüm arasında toprakları olan ağalardır. Mesela edinilen bilgilere göre Siverek’te H. Bakirmelik (30.000 dönüm) H. Mehmet Yazmacı (20.000 dönüm) H. Hasan Demirkol (20.000 dönüm) gibi ağaların orta ağa sayılması.

Büyük Toprak Ağaları: 5’den fazla köyleri olan veya 20 bin dönümden fazla toprağı olan ağalardır. Mesela yine Siverek’ten edinilen bilgilere göre Veysi Çelebi (80 bin dönüm, 9 köy), Celal Öncer (76 bin dönüm) Halit Gülpınar (70 bin dönüm) Vahap Alhas (47 bin dönüm) gibi ağalar büyük toprak ağalarıdır. Ayrıca büyük toprak ağası ailelerini, mesela Siverek’te Konan Ailesi (250 bin dönüm), Kara Keçili Ailesi (150 bin dönüm) Afşar Ailesi (60 bin dönüm) gibi aileleri de bunlardan saymak gerekir.

Orta ve büyük toprak ağalarının çoğu bugün il ve ilçe merkezlerinde oturmaktadır. Köylüleri ortakçılık, yarıcılık ve kiracılık şeklinde sömüren bu ağalar, aynı zamanda il ve ilçe merkezlerinde otelcilik, lokantacılık, sinemacılık, her türlü tüketim eşyaları ve petrol bayiliği, toptancılık gibi işlerle uğraşmaktadırlar. Banka kredilerini ellerinde toplayarak faizcilik yapan ticaretin köşe başlarını ellerinde tutan bu orta ve büyük ağalar, köylülerin ve şehir küçük burjuvazisinin ilğini ve kanını emerek gün geçtikçe semirerek feodal burjuvalar haline gelmektedirler. Bunlar aynı zamanda, egemen sınıf partilerini o bölgedeki yöneticileri, başkanları, milletvekilleri ve belediye başkanlarıdır. Bölgelerde siyaset esas olarak bunların ve okumuş oğullarının işidir. Bunların yanında siyasetle uğraşan diğer unsurlar, avukat, mühendis, doktor gibi mesleklerden gelen küçük ve orta-burjuva unsurlarıdır. Orta ve büyük ağalar, bulundukları il, ilçe ve kasabanın devlet bürokrasisini (vali, kaymakam, jandarma komutanı, karakol komutanı, hakim, savcı, banka ve nahiye müdürü) avuçlarının içinde tutarlar. Ve bunlarla içli dışlıdırlar. Bu bölgelerde ağalarla iyi geçinemeyen, onların bir dediğini iki etmeyen sözkonusu bürokratlar tutunamazlar. Bunlar köylüler üzerindeki siyasi otoritelerini esas olarak feodal bağlılık ilişkilerine dayanarak kurarlar. Bu ağalar köylülerin

alın-teri göz nuru ile yarattıkları ürünlerin önemli bir kesimine el koyduktan sonra, geride kalan ürünleri de şehirde kurdukları soygun mekanizmasıyla, dolaylı yoldan yeniden köylünün elinden çekip almaktadırlar. Bunlar bir yandan ellerinde topladıkları, traktör, biçerdöver, mibzer gibi modern aletlerle işleyip ürünlerin tümüne sahip olmaya çabalarırken ve binlerce köylüyü köylerinden yavaş yavaş sürüp çıkarırken diğer yandan da bu topraklarda daha karlı bitkilerin (pamuk, tütün vb.) yetiştirilmesine çalışmaktadırlar.

FEODALLARIN TEŞKİLATI VE KONTROL MEKANİZMASI NASILDIR?

Yarı-feodal üretim ilişkilerinin hakim olduğu bazı alanlarda, toprak ağalarının Şeyhlerin ve aşiret reislerinin köylüler üzerinde kurduğu baskı ve kontrol teşkilatı ve mekanizması nasıldır? Şimdide bunun üzerinde duralım. Buralardaki çalışma tarzında ve örgütlenmede izlenecek yolu doğru tesbit edebilmek ve iyice kavramak için bu konuyu da kabaca bilmekte fayda vardır.

Toprak ağalarının yoğun olduğu alanlar genellikle ovalık ve hafif engebeli alanlardır. Bu alanların köy ve şehirlerde oturan ağalar kendilerine düşman ağalara ve köylülere karşı kendilerini, mallarını ve mülklerini savunmak için silahlıdır. Her birinin bir vekili, kahyası vardır. Bunlar ürünlerin toplanması, şehire götürülmesi, ağanın isteklerini köylülere bildirmesi, angarya işlerde köylülerin başucunda durulması gibi görevler üstlenirler. Bazı büyük ağalar ellerinin altında özel silahlı çeteler beslerler. Bu çeteler ağanın güvendiği adamlardan, tecrübeli katillerden ve hapishane kaçkınlarından oluşurlar. Bunlar zamanı geldi mi elemanlarını köylerinde, köylü evlerinde beslerler. Bunlar zaman geldi mi rakip ağaların öldürülmesinde, bir toprağın veya bir köyün zorla zapt edilmesinde köylülerin köyden götürülmesinde, kaçakçılık işlerinde, tehditle para sızdırmalarda kullanırlar. Toprak ağalarının bir kesimi bankalardan aldıkları kredilerin bir kısmını faizle köylülere verdikleri için bu yolla kendi ekonomik ve politik otoritelerini ve köylülerin kendilerine olan bağımlılıklarını daha da artırmışlardır. Bunun yanında ağalar, köylülerin devletle olan ilişkilerinde aracı veya sözcü rolünü oynamaktadırlar. Bu durum onların politik otoritelerini daha da artırır.

Köy veya toprak sahibi Şeyh'lere gelince, bunların köylüler üzerinde politik ve ekonomik otoritelerinin yanında, bir de dini otoriteleri vardır. Bu otorite genellikle çok geniş köylü yığınları kapsar. Mesela, Şeyh olmayan toprak sahibinin ekonomik ve politik otoritesi çoğu zaman hakim olduğu köylerde geçerli olduğu halde Şeyh'lerin otoriteleri köylerine, köylülerine veya halkına kadar uzanmaktadır. Mesela, size Siverek'li Şeyh Halit Gülpınar'ı örnek verelim. Bu adamın ondan fazla köyü vardır. Urfa'nın bir çok yerinde hatta Mardin ve Adıyaman'da kendine bağlı müritleri vardır. Bu müritler, Şeyh'e kuvvetli bir dini bağlıdırlar. Yılın belirli zamanlarında Şeyh'lerini ziyaret ederek ona para, yağ, peynir, bal, yün, koyun veya başka bir "hediye" götürürler. Hastalar yine Şeyh'e gösterilir. Yapılacak en önemli işlerde ona danışırırlar. Seçimlerde köylerdeki binlerce mürit, Şeyh'in partisine oy toplamak için seferber olur. Büyük toprak ağalarıyla mücadelesinde Şeyh bu müritlerin silahlı kesimlerinden yardım görür. Köylerde müritlerin yanında -kadın müritlerde vardır- Şeyh aleyhinde konuşanlar müritler aracılığıyla Şeyh'e ihbar edilir. Ya da orada, terslenir veya çeşitli şekilde cezalandırılır. Şeyh'in biçerdöverleri komşu illerde Şeyh'in şoförleri ve baş müritleri aracılığıyla çalıştırılmaktadır. Şeyh kendisine ait olan köylerdeki köylüler yoksulluğun ve hastalığın pencesinde acı çekmektedirler.

Son olarak aşiret reislerinin ve ileri gelenlerinin durumları üzerinde duralım. Aşiretçilik, hayvancılığın küçük tarla tarımının hüküm sürdüğü dağlık alanlarda genellikle daha yoğundur. Kan bağıyla bir birine bağlı olan kişilerin ve ailelerin oluşturduğu bu toplulukta, en tecrübeli, en becerikli ve aşiret içinde de en çok mülk sahibi olan kişiler, aşiret başkanlığına seçilirler. Fakat her aşiret reisinin mutlaka en zenginlerinden olması diye bir şart yoktur. Ancak reisler genellikle aşiretin en tecrübeli en becerikli ve hatta devlet aristokrasisiyle diyalog içinde olan zenginlerin arasından seçilir. Genellikle birisine dışardan bir saldırı oldu mu bütün aşireti ilgilendirir. Aşiret içindeki kavgalar, anlaşmazlıklar genellikle aşiretin yaşlı, tecrübeli otoriter kişilerden oluşan "cemaat" tarafından çözülür.

Bugün aşiret ilişkileri ve aşiretçilik hala ayaktadır. Fakat yavaş yavaş olsa çözülme süreci içindedir. Aşiretin kapalı yapısı kısmen çözülmüş durumdadır. Aşiret ailelerinin tek tek şehirle ve pazarla ilişkileri vardır. Ve bu ilişkiler gittikçe sıklaşmaktadır. Ürünlerden -hububat, yağ, peynir, yün vs.- satılması karşılığında yiyecek ve giyecek maddelerinin alınması, aşiretteki aktif nüfusun yavaş yavaş şehirlere işçi olarak çalışmaya gitmesi, aşiretin kapalı içe dönük yapısını kısmen çözmüştür. Buna bağlı olarak merkezi otoritenin varlığı ve sıkı kontrolü aşiret içindeki bir çok anlaşmazlığın jandarmaya, polise, ormancılara, mahkemeye ve diğer kurumlara ulaşmasına yol açmıştır. Aşiret reislerinin bugün aşiretler üzerindeki küçümsenmeyecek derecede bir otoritesi vardır. Kan bağılılığı hala hakim durumdadır.

Toprak ağalarının hakim olduğu alanlardaki mevcut durumu bu şekilde açıkladıktan sonra gelelim bu alanlardaki çalışma tarzına, örgütlenme ve mücadele biçimlerine.

TOPRAK AĞALARININ HAKİM OLDUĞU ALANLARDA YÜRÜTÜLECEK ÖRGÜTLENME VE MÜCADELE ÜZERİNE

Yukarıda anlattığımız şartlarda, yani toprak ağalığının, Şeyh'lerin ve aşiret reislerinin hakim olduğu bölgelerde, bir grup teşkilatçı iki kişilik bir grev grubu veya bir parti komitesi nasıl çalışmalı, köylülerin toprak ağalarına ve şeyh ağalara karşı nasıl örgütlenmeli, nasıl mücadeleye sokulmalıdır.

İlk önce şunu belirtelim ki, eğer çalışılacak alanda sağlam bir örgütlenme ve mücadeleye girişeceksek ve her şeyden önce parti oraya en iyi teşkilatçıları gittiği yeri çekip çevirebilecek inisiyatif sahibi militanlarını göndermelidir. O alanda kalıcı ve köklü bir çalışma olacaksa bu şarttır. Çalışma alanına gidecek grup veya alanın hakkında olan ve çalışmaya başlayacak olan grup, ilk önce mahalli kadroların en ileri en sağlam unsurlarıyla ilişki kurmalıdır. Mesela ilk çalışmalarına ilçe çapında başlanacaksa, ilk önce o ilçenin devrim sempatizanı işçi-köylü, öğrenci-aydın vb. unsurlarıyla ilişki kurmalıdır. Bunlar aracılığıyla ilçe merkezinin ve ilçeye bağlı köylerin durumunu etraflıca öğrenmelidirler. Mesela ilçeye kaç köy bağlıdır? Bunların kaç ağalarındır? Hangi köyler hangi ağalara aittir. Baskı ve sömürünün en yoğun olduğu köyler hangileridir? Genel olarak köylerde özel olarakta ağa köylerinde köylülerin durumu nasıldır? Bunların başlıca istekleri ve derdleri nelerdir? Ağalara karşı mücadele tecrübesi veya siyasi uyanıklılığı bakımından en ileri köyler veya

(bir sayfa kayıp bulunur yazılırsa sayfanın başına x işareti konacak)

Mahalli ve merkezi otoritenin baskı araçları nelerdir? Kurdukları kontrol nasıldır?

Bir yandan bu tesbiti yaparken diğer yandan da devrimci sempatizanlar ve güvenilir unsurlar aracılığıyla iş yerlerindeki ve köylerdeki sempatizanları, güvenilir veya tanıdık işçi veya köylüleri tesbit etmek gerekir. Mesela il veya ilçe merkezlerindeki bir sempatizan işçi veya köylü, öğrenci, esnaf, sanatkar vs. gibi çeşitli sınıf ve tabakalarda köylerde uğranacak köylüler, isimleri ve nitelikleri tesbit edilir. Kimisi arkadaşının ismini verir, kimisi akrabasının, kimisi de ailesinin...

Eğer teşkilatçılar oranın mahalli unsurlarıyla köylere giderek bizzat bunları tanıştırmalarıyla köylüleri tanırlarsa çok daha iyi olur.

Mahalli bir sempatizan köylerde profesyonel çalışmaya birden bire giremez. Ama bu sempatizan teşkilatçılara, köylerde adam tanıştırebilirler, zaten önemli olan yapabileceği görevi vermektir.

Yerli ve yabancı teşkilatçıları ilk önce ilçeye bağlı köylerin büyük çoğunluğunu tesbit ettikleri adrese uğrayarak -elden geldiği kadar tanıdık mahalli unsurları da tanıtabilir. Hem ilçenin köylerindeki mevcut durumu yerli yerinde tesbit etmelidirler, hem de mümkün olduğu kadar çok köylü tanımalıdır. Bu ilk geniş taramadan sonra toplanarak durumun değerlendirilmesini ve çalışmalarda izlenecek yolu, görevlerin tesbitini yapmalıdırlar. Gerekirse aynı köylüler -bu seferde başka köylülere uğramak suretiyle- bir kaç kere daha taranmalıdır. Ve böylece tesbit edilen en ileri köylerden ağalara veya merkezi otoriteye karşı mücadele tecrübesi olan devrimci mücadeleye sempati duyan köylerden propaganda-ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarına başlamalıdırlar. Ovanın iş yerleri, çiftlikleri, en ileri sağlam köyleri ve köylüleri tesbit edilerek çalışmalarda buralara dayandırılmalıdır.

Hükümet ve toprak ağaları komünistlerin bölgede çalıştıklarını haber alır almaz derhal köylerdeki kuvvetlerini ve adamlarını uyaracaklardır. Karakollarla feodallerin güçleri iş birliği halinde iş yerlerini ve köyleri işçi ve köylüleri sıkı kontrolleri altında almaya çalışacaklardır.

Toprak ağaları, vekilleri köy muhtarlarını ve köyde kendisine sadık unsurları devrimci çalışmalara karşı uyaracaklardır. Ağalar devrimcilerle ilişki kuran köylülerin hükümete teslim edileceğini, köyden sürüleceğini ve hatta öldürülebileceğini bütün köylülere duyurarak onları baskı altına almaya, komünistlerin onlarla ilişki kurmalarını baltalamaya ve imkansız hale getirmeye çalışacaklardır.

Aynı şekilde Şeyhler müritlerini, zengin aşiret reisleri de bütün aşiret mensuplarını devrimci çalışmalara karşı uyaracak, yoksul ve orta halli köylüleri baskı ve kontrol altında tutmaya çalışacaklardır.

Merkezi otorite ile mahalli otorite böylece sıkı iş birliği halinde devrimci çalışmalara ve mücadeleye karşı, çalışma alanlarında, kontrol ağını sıkılaştırmaya çalışacaklardır. Tabii ki ister istemez bunların köylüler üzerindeki baskıları da artacaktır.

Merkezi ve mahalli otoritenin bu tip tedbirlerine karşı komünistler son derece akıllı bir politika izlemelidirler. Bu tedbirlere karşı parti örgütü şu hususları dikkate almalıdır.

Birinci olarak; bölgede veya alanda çalışacak olan parti üyeleri (teşkilatçılar, propagandacılar ve ajitatörler) gizli çalışmanın kurallarına sadakatla uyan sağlam üyelere seçilmelidir. Bu üyeler baskılara karşı dayanabilecek, tek başına kaldığı anlarda bile güçlükler ve yenilgiler karşısında moralini bozmayacak, aksine bunların üstesinden gelebilecek; olaylar karşısında soğuk kanlı; çalışmalarda ise sabırlı olabilecek nitelikte pişmiş unsurlardan seçilmelidir.

Bu üyeler, baskı şartlarında köylerdeki çalışmaları en fazla iki kişilik gruplar halinde yürütmelidir. Bir köyden bir köye gitmeyi, bir köylü evine girmeyi genellikle gece yapmalıdır. Merkezi ve mahalli otoritenin baskı ve kontrol tedbirlerine karşı:

İkinci olarak; parti örgütü veya organı bir dar alana sıkışıp kalmamalı çalışma alanını geniş tutmalıdır. Bununla birlikte bu geniş alanlardaki işyerlerini ve ileri köyleri dayanak ve hareket noktası olarak seçmelidir. Üyeler veya teşkilatçılar, iş yerlerinde köylülerle ağalar arasında şu veya bu derecede -toprak mücadelesinin olduğu köylerde; devrimci mücadeleye sempati duyan yoksul köylülerle ve baskının çok olduğu köylerde öncelikle çalışmalıdırlar. Ağanın adamlarıyla köylüler arasında geçmişte kanlı kavgalar olmuştur. Ağa yüzlerce silahlı adamıyla köye baskın yapmış, köylülerin karşı koyması sonucunda silahlı çatışma çıkmış ve köylülerin bir çoğu yaralanmıştı. Fakat ağa bu mücadelede köyü ele geçirememişti. Köylülerle ağa davayı mahkemeye kadar getirmişlerdi. Fakat ağanın davayı kazanabileceğini köylüler tahmin edebiliyorlardı. Üstelik köylüler tuttukları avukata bir sürü para yedirmişlerdi. Ayrıca ağanın silahlı adamlarının korkusuyla köyden dışarıya pek çıkmıyorlardı; fakat her şeye rağmen mahkemenin aleyhlerine vereceği karara rağmen -köylerini ağaya kaptırmamaya kararlıydılar. Biz doğruca muhtarın evine gittik köylülerin bir çoğu eve geldiler. Onlar bir yerden bir destek bir yardım eli bekliyorlardı. Koca bir toprak ağasının ve hükümetin karşısında tek başınaydılar. Yalnız kalmışlardı. Bir yerden bir umut ışığı bekliyorlardı, haklarını mahkemede arayacak sağlam bir avukata ve köylerini silahlı saldırılara karşı savunabilmek için silaha ihtiyaçları vardı. Ve hemen hepside -muhtar dahil- yoksuldular. Toprak ağasına ve adamlarına karşı derin bir nefret ve kin besliyorlardı.

Mesela parti üyelerinin ve teşkilatçıların bu tip köylerde çalışmalar ve köylüleri toprak ağasına karşı teşkilatlamaları mücadelesinin veya mücadele potansiyelinin olmadığı köylere nazaran daha kolaydır. Köylüler, teşkilatçıları ağanın ve hükümetin güçlerine karşı daha aktif bir şekilde korumasını ve onları gizlemesini bilirler, ve becerirler. Hükümet bu köylülerin içinde karakollar kurmadıkça buralardaki çalışmaları engelleyemez. Hatta karakol bile kursa çalışmalar sürdürülebilir. Çünkü bu mücadelede köylülerin aç kalıp kalmaması, ağaya köle olup olmaması sözkonusudur.

Başta parti teşkilatçıları bu tip köyleri -toprak ağalarına karşı mücadele- siyasi bakımdan eğitmeli onların mücadele azimlerini yükseltmeli ve birliklerini pekiştirmelidirler. Köyün bir nevi siyasi eğitim okulu ve o alanda bir devrim yuvası haline getirilmesi uzun ve sabırlı çalışmaları gerektirir: Partililer, köyde köylülerin bilinçlendirilmesi ve örgütlendirilmesinin yanında onların en ufak meseleleriyle dahi ilgilenmelidirler.

Merkezi ve mahalli otoritenin baskı ve kontrol tedbirlerine karşı ikinci maddede saydığımız çalışma alanının geniş tutulması ve çelişkilerin en keskin, mücadele potansiyelinin en yüksek olduğu köylerle siyasi bakımdan uyanık köylerde öncelikle çalışılması meselesine ek olarak, çalışma alanında propaganda çapının geniş tutulması gizli yayın dağıtımını örgütlenmesinin geniş alanları kucaklamasına çalışılmalıdır. Propaganda, ajitasyon çalışmalarını dar alanlar içine hapsedmemek gerekir. Özellikle gizli yayın dağıtımının çapını geniş tutmak, genişletmek çok önemlidir. Partinin programının toprak devrimiyle ilgili görüşlerini öncelikle dağıtmak, bunların okunmasını sağlamak gerekir. Veya bunların muhtevası, köylülerin anlayacağı dilde kaleme alınan ve o alanın somut meselelerini kapsayan broşürlerle anlatılmalıdır. Bu broşürler gerekirse evlerde, tarlalarda işyerlerinde okuyarak halka açıklanmalıdırlar.

Merkezi ve mahalli otoritenin baskı ve kontrol tedbirlerine karşı, bunların devrimci hareketi zayıflatma, halktan tecrit etme ve halkı bölme taktiklerine karşı mahalli parti örgütü:

Üçüncü olarak; partinin ittifaklar politikasını somut pratiğe ustaca uygulamaya çalışılmalıdır. Halk sınıflarıyla düşman sınıfları kazanması veya tarafsızlaştırması gerekenlerle, karşıya alınması gerekenleri bir birinden ayırmalıdır. Bunun yanısıra çalışmalarda ve mücadele sırasında düşman sınıflar arasındaki çelişkilerden ustaca yararlanmalı bizim için en azılı, en tehlikeli olanları”ılımlı ve ikinci dereceden de tehlikeli olanlarda ayırmalıyız. En azılıya karşı mücadelede diğerlerini tarafsızlaştırmaya veya geçici olarak

saflarımıza çekmeye çalışmalıyız. Mücadele birinci düşmana karşı ideolojik, siyasi ve askeri alanda (esas olarak) verilirken ikinci düşmana karşı ise ideolojik ve siyasi alanda (esas olarak) verilmelidir. Mesela orta ve zengin köylüye dahil olupta faşizme ve milli zulme karşı çıkan devrimci mücadeleye düşmanca tavır takınmayan aşiret reislerini karşımıza almamalıyız. Bu noktalarda onlarla ittifak kurmalıyız. Mesela pratikte büyük aşiretlerden bir tanesinin reisi devrimci arkadaşlarımızdan bir tanesini kendi bölgesinde kalmasına razı oldu. Çünkü bu aşiret reisi, yukarı orta köylü sınıfında olabilecek kadar bir mülke sahipti. Mensup olduğu aşiret komando birliklerinin baskısı altındaydı, ve yine aynı aşiret alabildiğine yoksuldu. Büyük feodalların bazılarıyla da aralarında derin bir düşmanlık vardı. Mesela bu tip aşiret reisleriyle merkezi feodallara karşı mücadelede ittifak kurabiliriz. Kaldı ki kısmen çözülen aşiretlerin bu tip reisleri sınıf olarak düşman sınıflara değil halk sınıflarına dahildir.

Yine bunun yanında büyük toprak ağalığının hakim olduğu alanlardaki toprak mücadelesinde küçük toprak ağaları zengin köylüler ara sınıflar orta ve büyük toprak ağaları sınıfını birbirinden ayırt etmek gerekir. Köyün önemli bir parçasına yarısına veya tamamına sahip olan küçük toprak ağaları, zengin köylülüğe yakın bir sınıftır ve bu bakımdan büyük toprak ağalığının ayakta olduğu bölgelerde zengin köylülerle birlikte ara sınıfı oluşturur. Biz bu ara sınıfı orta ve büyük toprak ağalarıyla aynı sepete koyamayız. Köylülerin büyük toprak ağalarına karşı mücadelesinde en azından bunları tarafsızlaştırmalıyız. Bunu yaparken köylülere gerçek yüzleriyle tanıtmalıyız, bunlara karşı uygulanan politikanın sebeplerini de anlatmalıyız.

Geçmişte büyük toprak ağalarının hakim olduğu bölgelerde nasıl bir ittifaklar politikası uygulamamız gerektiğini açık bir şekilde koymamıştık. Kadroların kafasında bu konu açıklığa kavuşmamıştı... Bazı arkadaşlar, kırlık bölgelerde ara sınıflara karşı tavrımızı bilmedikleri için, küçük toprak ağalarını -ve hatta zengin köylüleri de orta ve büyük toprak ağaları sınıflarıyla aynı kaba koyuyorlardı.

Bizim -kalıcı ve geçici- ittifaklar politikamız açık olmalıdır. Biz ara sınıflarla düşman sınıfları, esas düşmanla tali düşmanı (veya baş düşmanla diğer düşmanları) bir birinden doğru bir şekilde ayırt etmeliyiz. Ara sınıflarla halk sınıflarını, ara sınıflarla düşman sınıflar birbirinden kesin çizgileriyle ayırmalıyız. Ayrıca düşman sınıfları arasında en azılı, en saldırgan olanları ikinci derecede azılı ve saldırgan olanlardan ayırmalı ve bunlar arasındaki çelişkilerden ustaca yararlanmalıyız.

Biz şartlara ve zamana uygun olarak baş düşmana karşı her kişi, grup veya örgütle ittifak kurmaya çalışmalıyız. Komünistler baş düşmanı tecrit edilmesi, zayıflatılması ve yenilmesi yoluyla çeşitli güçlerle ittifak kurmaktan korkmazlar. Komünistler çeşitli nedenlerle baş düşmana karşı çıkan her kişi, grup veya örgütle o noktada ittifak kurmaktan çekinmezler. Mesela, komünistler, ülkemizde ezilen milliyetler üzerinde uygulanan baskılara ve zulme karşı çıkan her kesle her örgütle ittifak kurmaktan çekinmemeleri gerekir. Mesela komünistlerin bir gün ezilen Kürt milletinin milliyetçileriyle milli zulme karşı mücadele ittifak kurmaları çok doğrudur, ve doğru olduğu kadar gereklidir.

Şafak revizyonistleri, bizim milli zulme karşı çıkan milliyetçi toprak ağalarına -milli zulme karşı çıkma noktasında diğer işbirlikçi ağalardan- ayırmamız gerektiğini, bunları işbirlikçi ağaların, tefeci-tüccarların ve işbirlikçi faizcilerin milli zulme karşı çıkma noktasında saflarında mücadele etmesini doğru olmadığı yolundaki görüşlerimize karşı çıkıyorlar. Doğudaki milliyetçi ağalar genellikle bu bölgenin ara sınıfından olur. Küçük toprak ağalarına dahildirler. Küçük-büyük toprak ağalarının hemen hepsinin veya büyük çoğunluğun çıkarları bugün halkın hakim olsun hakim sınıflarının çıkarlarıyla bir ve aynıdır. Bunların çıkarları ve kaderleri hemen hemen ortaktır.

Şafak revizyonistleri bir yandan CHP içinde yer alan bir toprak ağası milletvekillerinin iki süper devlete milli zulme karşı verdikleri demeçlerini dergilerinde aynen yayınlarken, milli savaş sanayi sloganı ile Türk hakim sınıflarının (büyük burjuvazi ve toprak ağalarının) silahlanmalarını savunurken, diğer yandan da bizim milli zulme karşı bazı milliyetçi Kürt ağalarıyla geçici ittifaklar kurabileceğimizi ve en azılı ağalarla bunları birbirinden ayırmamız gerektiği görüşüne karşı çıkmaktadırlar.

Toprak devrimi meselesinde bizim ilk anda karşımıza alacağımız sınıf, orta ve büyük toprak ağaları sınıfıdır. Küçük toprak ağaları ve zengin köylüler ara sınıfını ilk anda orta ve büyük toprak ağalarının kampına geçip bunları güçlendirmeleri açısından karşımıza almamaya, hiç olmazsa tarafsızlaştırmaya çalışmalıyız. Bununla birlikte biz milli zulme karşı çıkan, bu meselede merkezi otoritenin en azılı işbirlikçi feodalların -faizcilerin ve azılı tefeci- tüccarların yanında yeralmayan unsurları kim olursa olsun isterse büyük ağa olsun daha azılı düşmanlarla aynı görmemeli ve bunlar arasındaki çelişkilerden ustaca yararlanmalıyız.

Komünist Partisi geniş yığınları eğitme, öğretme ve seferber etme çalışmasıyla birlikte düşman kuvvetleri veya sınıfları arasındaki çelişkileri her değişen yeni şartlarda ve durumlarda ayrıntılarıyla tesbit etmeli ve bu çelişkilerden ustaca yararlanmasını bilmelidir.

Toprak ağalarının hakim olduğu alanlarda, özellikle bu alanların ova kesiminde partinin çalışma tarzı ve örgütlenme biçimi nasıl bir politika izlemelidir. Toprak ağalarının hakim olduğu alanlarda özellikle bu alanların ova kesimlerinde çalışmak zordur. Bu zorluğu yaratan etkenlerde şunlardır:

- 1- Köylülüğün toprak ağalarına bağlı olduğu bu alanlarda uyanış zayıftır. Feodal ideolojinin siyaset ve kültürün baskısı altında olan geniş yığınlar henüz feodal uyşukluktan kurtulmuş durumda değiller ve okuma yazma oranı son derece düşüktür.
- 2- Feodal sınıfların köylüler üzerinde zayıfta olsa siyasi ve askeri baskısı ve hakimiyeti vardır.
- 3- Ovalar, ileride oluşacak gerilla birimlerinin manevra kabiliyetini azaltacak veya kolayca kaybolma imkanını zayıflatacak bir durum yaratmaktadır.

(Bitmedi...)

TKP(ML) MARŞI

Biz biz! Biz biz biz!
İşçinin Köylünün Yiğit Sesiyiz
Namluya sürülmüş Halk Mermesiyiz
Baş Koyduk gönül verdik bu Kavgaya
İHTİLAL için çarpar yüreklerimiz
Bin kere / bin kere!
Yemin ettik bin kere
KIZIL Bayrak vereceğiz ellere
Oraklı Çekiçli koca ellere
Hey hey ellere
Biz Biz! / Biz biz biz!
LENİNİZM'in aydınlık izindegiz
Silah elde Halklar Cephesindeyiz
Şehit verdik kan döktük bu kavgada
Kurtuluş yolunda asla dönmeyiz
Bin kere / Bin kere!
Yemin ettik bin kere
KIZIL Bayrak dikeceğiz her yere
Kazılan Siperlere
Kırlarda Tepelere
Hey hey Tepelere
Biz biz! / Biz biz biz
İHTİLALDE olurki Yeniliriz
Eksilmez Azmimiz Artar Kinimiz
KOMÜNİST PARTİSİ bu son kavgada
Kurtuluş için YÜCE Önderimiz
İHTİLAL İçin Yüce Önderimiz
İHTİLAL İÇİN YÜCE ÖNDERİMİZ
Bin kere! / Bin kere
Yemin ettik bin kere
KIZIL Bayrak asacağız her yere
Müstahkem mevkilere
Şehirlerde Kalelere
Hey hey hey Kalelere

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

